

HGD "ZVIJEZDA DANICA"

"Sih 110 let"

HRVATSKO GLAZBENO DRUŠTVO
"ZVIJEZDA DANICA" KRALJEVICA
(1894. - 2004.)

adamić

1. HR-VAT-SKA NAS ZO-VE VI-LA, DA SLA-VI-MO PJE-SME GOD ZA-PJE-VAJ-MO BR-ĆO MI-LA DA NAM ŽI-VI DOM I ROD (dom i rod) KUD GOD NAM SE PO-GLED MA-ŠA
2. ZANJ ĆE U—VIJEK VEDRA LI-CA, RA-DIT OD NAS STAR I MLAD JER-BO NA-ŠA KR-LJE-VI-CA HR-VAT-SKI JE SLAV-NI GRAD (slavni grad) PA NEK ČVA-TE NA MI—LI—NU

DOM I ROD
SLAV-NI GRAD

TO-PI SE U MI-LJU SVOM NA-ŠE MO-RE ZE-MLJA NA-ŠA HR-VAT-SKI JE DI-VAN DOI NA-SE MO-RE ZE-MLJA NA-ŠA, HR-VAT-SKI JE DI-VAN DOM (je divan)
HR-VAT-SKO-GA RO-DA SVOG DA I NJU I O-TADZ—BI—NU BLA-GO-SLO-VI DO-BRI BOI PA NEK ČVA-TE NA MI—LI—NU, HR-VAT-SKO-GA RO-DA SVOG

DIVAN DOM
DORI BOG

JE DI-VAN

SA-MO GA JE VEĆ O—DAV—NO BI-O SHR-VO TE-ŽAK SAN AL' SE E-VO BU-DI SLAV—NO JA-VLJA MU SE BIJE-LI

DOM HR-VAT-SKI SA—MO GA JE VEĆ O-DAV—NO BI—O SHR-VO TE-ŽAK SAN DA AL' SE E-VO BU-DI SLAV—NO JA—VLJA MU SE

SA-MO GA JE VEĆ O—DAV—NO BI—O SHR-VO TE-ŽAK SAN AL' SE E-VO BU-DI SLAV—NO JA—VLJA MU SE BIJE-LI

SA—MO GA JE VEĆ O-DAV—NO BI—O SHR-VO TE-ŽAK SAN DA AL' SE E-VO BU-DI SLAV—NO JA—VLJA MU SE

DAN S NA-ŠEG NE-BA MI-LO—VID—NA

JA-VLJA MU SE BIJE-LI DAN S NA-ŠEG NE-BA MI-LO—VID—NA VEĆ SE GU-BI TA-MA ZLA ZLA
S NA-ŠEG NE-BA MI-LO—VID—NA A SVA ČI-STA DIV—NA STI-DNA DA-NI-CA NAM ŽVIJE-ZDA

JA-VLJA MU SE BIJE-LI DAN S NA—ŠEG NE-BA MI-LO-VID-NA VEĆ SE GU-BI TA-MA ZLA DA

Hrvatsko glazbeno društvo
"Zvijezda Danica" Kraljevica
"Sih 110 let"
(1894. – 2004.)

Ova monografija tiskana je u povodu

90. obljetnice smrti
hrvatskog skladatelja
IVANA pl. ZAJCA
(1914. - 2004.)

80. obljetnice smrti
utemeljitelja pjevačkog društva "Zvijezda Danica"
IVANA JAKOVČIĆA HIJACINTOVA
(1925. - 2005.)

30. obljetnice
od nastupa na smotri
NAŠ KANAT JE LIP
(1975. - 2005.)

15. obljetnice
od dolaska maestra
IVICE FRLETE
(rujan 1990. - rujan 2005.)

1. obljetnice smrti
maestra DAVORINA HAUPTFELDA
(kolovoz 2004. - kolovoz 2005.)

Odbor monografije:

Ante Buneta, Maja Radulović, Rudolf Mitić, Milanka Gudac, Radmila Toić, Tihana Welle, Sandra Vidović,
Žarko Juranić, Ines Jakovčić

Urednici:

Tihana Welle
Rudolf Mitić

Zahvaljujemo se svima koji su nam pomogli i ustupili fotografije:

Lidiji Mitić, Đini Zima Luksetić, Ivanki Nekić, Janji Ribarić Moderčin, Neldi Vojnović, Ani Ružić, Marijanu Jurkotiću,
Marijanu Buriću, Dubravki Poljanšek, Ivanu Toiću, Vjekoslavu Brnčiću, a posebno Maji Radulović koja je ustupila
bilješke svoga nonića Vlatka Jakovčića, kao i svoje bilješke o radu Društva što ih je vodila kroz dugi niz godina.

Objavljivanje monografije pomogli su:

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Primorsko-goranska županija
Grad Kraljevica

CIP - Katalogizacija u publikaciji
SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA RIJEKA

UDK 061.237:785>(497.5 Kraljevica)(067.5)

SIH 110 let : (1894.-2004.) / <uredili
Tihana Welle, Rudolf Mitić>. - Rijeka :
"Adamić" ; Kraljevica : HGD Zvijezda
Danica, 2005.

Sažetak na više jezika.

ISBN 953-219-257-3

110520062

0

Hrvatsko glazbeno društvo
"Zvijezda Danica" Kraljevica

**"Sih 110 let"
(1894. - 2004.)**

SIH
W

Hrvatsko glazbeno društvo
"Zvijezda Danica" Kraljevica

adamić

Kraljevica – Rijeka, 2005.

57/1/06

378.074

78:061

*Puno je naših ljudi let i let kantalo, volelo i dililo
veselje kanta po celoj Kraljevici, tako da već 110
let pišu historiju zborskoga kantanja i svoga mesta.
Malo je va Hrvackoj društav ka se moru pohvalit
stoljetnun tradicijun, a mića Kraljevica va svojen
tkivu njedri takovu lipotu. Leta su letela, ma va
Kraljevici se vavik kantalo, a morda i za dešpet.*

78:061

Na najstarijoj slici Zbora su:

Stanko Polić, Marijan Polić, Viktor Justić, Fabijan Polić, Maci Balint, Ivan Jurkotić, Milan Jurković, Stjepan Jurkotić, Julio Depeder, Lojze Polić, Vinko Polić, Stanko Princ, Lovra Čimerman, Cvetko Polić, Vazme Turina, Marijan Pravdica, Ivan Botrić, Slavko Blažina, Berto Šparožić, Mate Jakovčić, Ivan Ružić, Ivan Justić, Fran Dološić, Srećko Frka, Branko Medanić, Ivan Ružić, Šimun Mikuličić, Pere Pravdica, Milan Lekan, Simeon Jakovčić, Vojko Frka, Budimir Kehler, Ada Franko, Zdenka Lukatela, Sofija Moderčin, Jelka Jakovčić, Marija Mandekić, Štefica Celer, Sandra Dujmić, Marica Jurkotić, Petra Polić, Vera Polić, Marica Pravdica, Stanko Gudac, Vera Turina, Ida Šubat, Meri Gudac, Marica Janković, Ivan Jakovčić Antonov, vlč. Stanko Gauš - predsjednik, Viktor Margitić, Ana Zubranić, Mirka Rika Rumen, Matilda Horvat, Ljubica Franović i Fanica Pravdica

Sadržaj

Uvod	9
<i>Davno je počelo</i>	9
<i>110 let Danica nam zvijezda sja</i>	9
Josip Turina gradonačelnik grada Kraljevice	10
Gojko Gudac gradonačelnik Grada Kraljevice, Uz 110. obljetnicu "Zvijezde Danice"	11
Msgr. Mijo Liković, župnik, Sudjelovanje "Zvijezde Danice" u bogoslužju	12
Danijel Jakovčić, predsjednik u dva mandata	13
Paula Pritchard, 65 godina pjevam	14
Prve orgulje, crkveno pjevanje	15
Ivan Jakovčić Hijacintov, osnivač i prvi dirigent	16
<i>Prvi pjevači Zbora</i>	19
Kraljevica krajem 19. i početkom 20. stoljeća	21
<i>Kraljevica</i>	22
Predsjednici Društva od njegova osnutka do danas	26
<i>Oni su donosili najvažnije odluke</i>	26
<i>Tajnici Društva</i>	31
Ivan pl. Zajc skladatelj Poputnice "Zvijezdi Danici"	33
Ivan Jakovčić Antonov	37
<i>Nastupi o kojima postoje zapisi</i>	37
Stanko Gudac Rokov	41
Solisti "Zvijezde Danice"	42
Limena glazba	44
VI. zborovanje kulturno-umjetničkih društava Rijeke	47
Proslava 75. obljetnice	50
Davorin Hauptfeld	52
Naši zadarski nastupi	57
Naši porečki nastupi	61
Smotre radničkog kulturnog stvaralaštva	65
Matetićeve dani	67
Dramske sekcije	68
Proslava 90. obljetnice	71
Proslava 95. obljetnice	75

Maestro Ivica Frleta	76
<i>Suradnja s istaknutim pjevačima</i>	76
<i>Suradnja s drugim zborovima</i>	77
Vatikan, 28. listopada 1992., Kod svetog Oca Ivana Pavla II.	79
Proslava 100. obljetnice	81
<i>Promocija prve kazete</i>	81
<i>Svečana sjednica i koncert</i>	84
Prag 2000. i 2001.	85
<i>Festival adventske i božićne glazbe</i>	85
Na Kraljevačken kulturnen letu	88
<i>"Zvijezda Danica" na "II. kraljevačken kulturnen letu"</i>	91
Koncerti u povodu Dana Grada i Božića	92
Dječji zbor	94
Zlatna misa msgr. Mije Likovića, 13. studenoga 2004. godine	96
Proslava 110. obljetnice	98
Opraštali smo se od njih s tugom	104
<i>August Đino Zima</i>	104
<i>Ivan Ružić</i>	105
<i>Irena Radović</i>	106
<i>Tomislav Jakovčić</i>	106
<i>Srećko Princ</i>	107
<i>Mladen Milovčić</i>	107
<i>Riječ na misi za sve mrtve o stogodišnjici "Zvijezde Danice" 22. studenoga 1994.</i>	108
Popisi članova Društva	110
<i>Popis prvih pjevača 1894. godine</i>	110
<i>Članovi Društva iz 1933. godine</i>	110
<i>Izvršujući i podupirajući članovi Društva iz 1946. godine</i>	111
<i>Članovi Društva iz 1975. godine</i>	112
<i>Pjevači koji su nastupili u Zadru 1980. godine</i>	112
<i>Članovi Društva iz 1984. godine</i>	112
<i>Članovi Zbora od 1992. do 1997. godine</i>	113
<i>Pjevači koji su nastupili u Pragu 2000. godine</i>	113
<i>Pjevači koji su nastupili na 110. obljetnici Društva</i>	114
Crtice	115
Pjevači "Zvijezde Danice" o sebi	124
Priznanja, nagrade i diplome	141
Iz arhiva Društva	158
Pjesme iz Kraljevice	173
Sažetak	181
Za sam kraj	182
Repertoar	193
Literatura	201

Uvod

Ovo monografsko izdanje govori o radu glazbenog društva koje je obilježilo glazbeni život Kraljevice, i dalo oblike njegova opće-kulturnog i društvenog života dotičući čak tri stoljeća.

Monografija sadrži kratku povijest Društva, govori o njegovim uspjesima i dosezima, te o članovima koji su svojim radom obilježili ovo društvo. Osim toga, ova monografija je izvršno vrelo podataka o ljudima koji su u svim tim događajima sudjelovali, te koji su tijekom stotinu i deset godina bili važni akteri kulturnog života jednog malog mjesta i nositelji duhovne klime u kojoj se mjesto oblikovalo.

Knjiga sadrži nekoliko cjelina iz prošlosti i sadašnjosti. Nadamo se da će biti prepoznata kao nedjeljivi dio hrvatske kulturne baštine.

Davno je počelo

U kasnu jesen, davne prosinačke noći, kako "Pravila" govore, baš na dan 18. prosinca 1894. godine osnovano je Hrvatsko pjevačko društvo "Zvijezda Danica".

Bilo je to u doba kada je Kraljevica živjela drugačijim životom.

Bilo je to u doba kada su u Kraljevicu dolazili: **August Šenoa**, **dr. Milan Šenoa**, **Antun Nemčić**, **Antun Gustav Matoš**, **Jan Neruda**..., kada je **Narodna čitaonica** bila glavno mjesto okupljanja mještana Kraljevice.

Osnivač Hrvatskog pjevačkog društva "Zvijezda Danica", **Ivan Jakovčić Hijacintov**, ni u najljepšem snu nije se mogao nadati da će "Zvijezda Danica" ovako dugo sjati.

Mnogi naši sugrađani, godinama su se okupljali u pjevačkom Društvu i prenosili na svoje potomke ljubav i smisao za glazbu, tako da je pjevanje u Kraljevici pustilo duboke korijene. Kantalo se po umejkima, na Škveru, na ribariji, po privratima.

Stodeset godina povijesti "Zvijezde Danice" ispujava nas ponosom i osjećajem zahvalnosti prema

generacijama naših mještana koji su kroz sve te burne godine nastojali i uspjeli održati svijetlo na **Svjetioniku kulture**, što "Zvijezda Danica" na ovom prostoru zasigurno jest.

I imena predsjednika Društva govore o njegovom značenju. Bili su to istaknuti prosvjetitelji i kulturni pregaoci. Društvo je vodilo dvadesetak predsjednika. Bilo je dvanaest vrsnih dirigenata i na stotine pjevača.

Kraljevica još pamti pjevače: **Mirku Riku Depeder**, **Srećka Bubnja**, **Stanka Pravdicu**, **Anu Ružić**, **Ivana Ružića**...

Zahvaljujući svima koji su 110 godina gradili ugled ovog društva, Kraljevica je postala grad žive umjetničke produkcije, a postala je i grad publike koja zna i probire.

Za mnoge od nas "Zvijezda Danica" je više nego samo Društvo. Ona je **duša**, a mi smo njeno tijelo!

"Zvijezda Danica" je prošla kroz razne ratove, kroz promjene društvenih uređenja, sama je imala uspone i padove - padale su države, ali "Zvijezda Danica" je ostajala...

"110 let Danica nam zvijezda sja..."

Nešto od tog sjaja prikazano je u ovoj knjizi koja govori o "Zvijezdi Danici" kroz proteklih 110 godina.

Ova obljetnica je prigoda da se pisanom riječi prisjetimo proteklih godina, da se sažme stodesetogodišnji slijed događanja, zbir onoga što se moglo iščitati, urediti, razvrstati na osnovi sačuvane dokumentacije od 1894. godine do danas.

Zbog velikog broja podataka možda se potkrala i koja greška, stoga molimo cijenjene čitatelje za ispriku.

Zahvaljujemo se svima koji su pomogli da se ova knjiga objelodani: pokroviteljima, sponzorima i donatorima.

Urednici

Josip Turina

gradonačelnik Grada Kraljevice

S velikim zadovoljstvom pozdravljam monografiju "Sih 110 let" koja govori o bogatoj tradiciji zbornskog pjevanja u Kraljevici. Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica" iz Kraljevice jedno je od najstarijih kulturnih i amaterskih društava u Hrvatskoj, na što sam vrlo ponosan.

Preko 110 godina neprekidnog djelovanja govori o tome koliko je u ovo društvo ugrađeno mnogo rada Kraljevičana: kulturnog, umjetničkog, dobrovoljnog, ozbiljnog i često više od amaterskog.

Ova monografija bila je neophodna da ispriča priču o domaćim ljudima *"ki vole kantat va kumpaniji"*, o tome koliko i zašto je Kraljevica poznata po svojim pjevačima.

U knjizi su spomenute bivše i sadašnje generacije Kraljevičana, pa će mnogi prepoznati sebe ili svoje bližnje. Također će se prisjetiti i onih Kraljevičana koji su ostali zaslužni za opći razvoj duha, kulture i napretka u mjestu.

Svojevrsni povijesni pregled događanja u Kraljevici koji je predstavljen u monografiji, prvi je takav uspješan uradak jednog domaćeg društva. Zbog toga posebno hvala aktivistima iz sadašnjeg sastava "Zvijezde Danice".

Kroz brojne i raznolike aktivnosti Hrvatskog glazbenog društva "Zvijezda Danica", u radu dužem od jednog stoljeća, uočio sam veliki ljudski potencijal. On govori da je recept za dugovječnost društva, voljeti ono čime se baviš i složno djelovati.

Poželio bih Hrvatskom glazbenom društvu "Zvijezda Danica" još mnogo godina ovakvog rada, te da dostojanstveno promiču Kraljevicu kako su to i do sada uspješno radili.

Kraljevica, listopad 2005.

Gojko Gudac

gradonačelnik Grada Kraljevice

Uz 110. obljetnicu "Zvijezde Danice"

*"Hrvatska nas zove vila, da slavimo pjesme god,
zapjevajmo braćo mila, da nam živi dom i rod ..."*

Koliko put i z koliko ponosa i zadovoljstva san kantal tu pjesmu: Poputnicu Zvijezdi Danici....

Kantat san počel još ko gimnazijalac i ne retko san dohajal na prove direktno z busa kad je škola bila zapolne. Ondašnje prostori-je nalazile su se tamo kadi j' sad prostorija Gradske vijećnice, a valje do nje j'

bila jedna manja va koj smo obično zakantali za vrime pauze. Tadašnji dirigent bil je dr. Vinko Kalačić (za koga se j' saki put moral osigurat auto za povratak z prove v' Riku), a mene j' zapalo mesto va baritoni i to do, sad pokojnoga, Stanka Gudca - Rokova. Kod i sakoga mladoga i neiskusnoga pjevača mene bi glavna melodija bila jako često povukla van baritonske dionice i onda bi me barba Stanko opalil z kolenon. i tako baren jedno dvajsetak put za vrime prove...

Onda j' došlo vrime kad vas va životu počnu zanimat i druge stvari (divojke, sport, zabava), tako da san 90. obljetnicu HGD-a dočekał va gledalištu; dobro se spamećivan, bilo j' to va našen Domu va Kraljevici, i niš nisan razumel, aš san čekał našu "Poputnicu", a nju nikako da se zakanta. Tek kasnije su mi rekli da "drugovi iz Rijeke" nisu dozvolili da se ona pjeva. Zač, iz kog motiva, ni mi ni danas jasno aš ona nikoga ne vređa. Je da se spominje zvezda Danica, hrvatstvo i Kraljevica, ali i onda smo živeli va SR Hrvatskoj.

Va Zbor san se vrnul, sad već oženjen i zajedno ženun, kad je Zbor preuzel maestro Frleta.

Nikad neću pozabit koncert va Faenzi i posjet Papi va Vatikanu 1992. leta. Koliko j' tu bilo emocij', valjda nigdi nismo nikada tako dobro kantali i na najbolji mogući način, pjesmon i kulturom ponašanja promovirali, a da toga nismo ni bili svjesni, našu onda još mladu i raton ispacenu Hrvatsku.

Stota obljetnica će mi ostat va sjećanju po snimanju naše kazete, danas bi to rekli "nosača zvuka", va studiju Andreja Baše. Bilo j' leto, a va studiju užasno vruće. A ja, i još po nečemu će mi ostat va pameti (ma se baš rado toga ne spamećivan). Večer kad smo imeli prezentaciju te kazete i nastup, opet va Domu va Kraljevici, zgoreł mi je celi dne-vni boravak i malo j' falelo da nisan ostal bez kuće.

Stodeseta obljetnica ganula me j' do suz': DVD-a povijesti Društva, divni uradak nadahnutih zaljubljenika va kulturu ovoga našega kraja, podsjetil me j' na prolaznost svega na oven svitu; nažalost, tako mora bit i z tin se triba pomirit. Tihić, teta Ada, Dušan Štorov, Kuzmina, Stanko Princ, Srećko - naš presidente Srele, Toma Fanin, Marica, Dušanka, naš legendarni Miko Žuti, i još puno njih nespomenutih..., koliko divnih domaćih ljudi zaljubljenika va kanat više nij' s nami.

I, na kraju ovog teksta, a slučajnošću se njegovo pisanje poklopilo s krajem mojeg četverogodišnjeg mandata kao gradonačelnika, mogu reći da je ovaj Grad u svih dvanaest godina svoga postojanja prepoznao u "Zvijezdi Danici" jedan od temelja kulturnog identiteta ovog kraja. U sklopu svojih relativno skromnih mogućnosti i Gradsko poglavarstvo kojem sam bio na čelu, tu potporu pružalo je bezrezervno i jednoglasno.

Iskreno vjerujem da će tako biti i ubuduće.

Kraljevica, lipanj 2005.

Msgr. Mijo Liković: župnik Sudjelovanje "Zvijezde Danice" u bogoslužju

U župnoj kronici tj. u drugoj knjizi koja obuhvaća razdoblje od 1897. do 1937. godine, a prva je knjiga od 1790. pa do 1897. godine izgubljena, nigdje se ne spominje "Zvijezda Danica". Možda je u prvoj knjizi kronike za godinu 1894. bilo ubilježeno osnivanje Društva, a možda je kroničar mislio

da to i nije bio događaj od posebne važnosti za župu, jer su i utemeljitelj i članovi Društva bili redoviti pjevači u crkvi, a tada nije bilo posebnog pjevačkog zbora u crkvi.

Od 1937. do 1963. župna kronika nije ni pisana. U trećoj knjizi župne kronike koju je počeo pisati moj predčasnik, velečasni gospodin Josip Ivašković, također nigdje nema spomena o "Zvijezdi Danici". To zato jer je bilo nezamislivo da se RKUD (radničko-kulturno-umjetničko društvo), kako se tada zvala "Zvijezda Danica", pojavi u crkvi. Društvo je tada uz promicanje primorsko-istarskog melosa, posebno njegovalo i partizanske pjesme.

U kronici za 1965. godinu spominje se slavlje tridesete obljetnice biskupskog posvećenja dr. Viktora Burića, pravog Kraljevičana - 21. srpnja, piše: "Svetu misu u narodnom napjevu svirao je orguljaš Stanko Gudac. Nema spomena o "Zvijezdi Danici", iako su pojedinci iz "Zvijezde Danice" bili i crkveni pjevači."

Još sam i ja kod svog dolaska na službu u Kraljevicu 1973. g. "našao" pojedine članove Društva koji su pjevali i u crkvenom zboru. Sjećam se danas samo nekih: gđe. Ane Ružić, Katarine Franko, Rike Depeder, Marije Ružić, Tereze Pađen, Paule Pritchard, Stanka Gudca, Želimira Mandekića, Darka Polića, Stanka Pravdice zvanog Pepov i dr.

Prvi zapis u župnoj kronici o HGD "Zvijezda Danica" napisao sam ja, 1990. godine. Slavila se 200-ta godišnjica osnivanja župe. Dana 5. prosinca 1990. godine u crkvi je bila svečana akademija, u kojoj je sa nekoliko pjesama sudjelovala i "Zvijezda Danica". Bilo je to nakon pada tzv.

"Berlinskog zida" u vrijeme nastupajućih demokratskih promjena. Do tada su i pojedinci i ustanove s područja javne djelatnosti bili svojevrsnim "zidom" ograđeni od ostalih. Od tada se i "Zvijezda Danica" postupno vraća svojim izvorima, te uz svjetovne pjesme svih žanrova, njeguje i duhovni melos, kako tradicionalni tako i suvremeni.

Kada je "Zvijezda Danica" slavila stotu obljetnicu osnutka, u župnu je kroniku zapisano: "Zvijezda Danica je ove godine slavila sto godina od svoga osnutka. Završna je proslava bila 23. prosinca, sa svečanom sjednicom u dvorani Društva, te pučkom svečanošću u Domu kulture. Svečanoj je sjednici prisustvovao i župnik, te tom prilikom poklonio Društvu novi, veliki kantual vjerskih pjesama, uz prigodno izgovorenu čestitku stogodišnjeg jubileja".

Budući da župa nema župni pjevački zbor, "Zvijezda Danica" nam uskače o velikim blagdanima i drugim prigodama, da uveliča bogoslužje, posebno otkad je zborovoda gospodin Ivica Frleta, a predsjednici Društva pok. g. Srećko Princ, g. Danko Jakovčić i sada g. Ante Buneta. Nezamisliva je npr. "Maslinska nedjelja" bez pjevanja "Muke po Mateju", što je jedinstven slučaj u ovom dijelu Hrvatske. Tu je misu i pjevanje prenosio i Hrvatski radio na Cvjetnu nedjelju 2002. godine.

Godine 1992. (28. listopada) "Zvijezda Danica" je pjevala pred Svetim Ocem Papom u Rimu, kojom prigodom ih je posebno pozdravio i s pojedincima se rukovao. Mislim da je to najveći događaj u stodeset godina postojanja HGD "Zvijezde Danice".

Također je veliki događaj pjevanje mise 9. studenoga 2003. g. što je prenosila Hrvatska televizija, nakon čega su iz cijele Hrvatske uslijedili brojni telefonski pozivi i čestitke.

A što da kažem o veličanstvenom nastupu, pjevanju mise o pedesetoj obljetnici moga misništva – mojoj "Zlatnoj misi", 13. studenoga 2004. godine?!

Od 1990. godine do danas "Zvijezda Danica" je održala brojne duhovne koncerte u crkvi Sv. Nikole i pjevanjem pratila bogoslužje. Od te se godine njeno ime redovito svake godine spominje u župnoj kronici.

Kraljevica, prosinac 2004.

Danijel Jakovčić

predsjednik u dva mandata

Roden san 15. travnja 1950. leta va kraljevačkoj familji. Po zanatu san brodograđevni tehničar i celi radni vijek delan na Škveru va Kraljevici.

Va Zboru san počel kantat 1968. leta ko tenor.

Va pjevačken stažu san va dva navrata bil predsjednik Društva. Valjda to gre po familji, aš mi je po-

kojni nono - Jon Jakovčić - isto bil predsjednik Društva prije II. svjetskoga rata.

Kad san bil prvi put predsjednik, Društvo je uz pjevački zbor i limenu glazbu, imelo i dramsku sekciju. Uz puno truda i pomoć "Saveza kulturno-umjetničkih društava" Rijeka, uspijevalo se organizirat probe, nastupe i

gostovanja na dočeki novih let, na ribarskimi feštami, a bome i va maškarami. Delalo se bez plaće - onda se to zvalo "dobrovoljni rad".

Drugi put san bil predsjednik kad je Društvo imelo samo Pjevački zbor. Hodili smo na probe, okolo na nastupi i sami smo se financirali uz skromnu pomoć Gradske vlasti (Bože moj, takovo je vrime došlo - NI SOLDI!). Isto smo opstali.

O mojimi mandati neka sude ljudi i vrime!

Lipo je kantat, va društvu bit, smijat se i veselet poslije svakoga dobroga nastupa. Kanat osvježava i oplemenjuje dušu, čovik se zdravije osjeća.

Kad ovo budete čitali morebit se i va vami zbudi volja da dojdete, budete s nami (morebit budete i vi predsjednik!).

Pobignite bar malo vrimenta od svakodnevnih brig, zakantajte, razveselite sebe i svih okol sebe!

Kraljevica, prosinac 2004.

Paula Pritchard

65 godina pjevam

Rođena sam 10. siječnja 1925. godine u Kraljevici, gdje sam završila osnovnu školu. Najveći dio svog radnog vijeka radila sam kao bolničarka u kraljevičkoj bolnici za TBC kostiju, kasnije ortopedskoj bolnici riječkog KBC-a. Umirovljena sam iz iste bolnice 1983. godine.

Gotovo cijeli svoj vijek posvetila sam njezi bolesnika i brizi za njihovo zdravlje.

Već u đачko doba isticala sam se smislom za glazbu. Moj dar za zbornu glazbu, moj alt, rano je otkrio učitelj glazbenog odgoja u kraljevičkoj osnovnoj školi Ivan Jakovčić Antonov, tadašnji zborovođa, koji je zborom "Zvijezda Danica" ravnao preko tri desetljeća. Na njegov nagovor u zbor "Zvijezda Danica" primljena sam u svojoj 15. godini. **Bilo je to točno 1. rujna 1939. godine.** U početku sam bila vjerna i crkvenom pjevanju.

I danas se rado i s ponosom sjećam svog prvog dirigenta Ivana Jakovčića Antonova, kao i svih ostalih dirigenta koji su snažno obilježili i afirmirali kvalitet kraljevičkog pjevačkog zbora.

Redovito i uporno pohađala sam probe i nastupe pjevačkog zbora, često u hladnim i neprikladnim prostorijama, i onda kada bi mnogi posustajali i kada bi aktivnost Društva zamirala.

S radošću i sjetom prisjećam se zlatnih uspjeha "Zvijezde Danice": nagrade na prestižnim zborovanjima najboljih hrvatskih zborova u Zadru sedamdesetih godina, zborovanja u okviru manifestacije "Naš kanat je lip" u Poreču sve do danas, gostovanja u Češkoj i Slovačkoj, 1977. godine, nastupa na "Ljetnim priredbama" otoka Krka devedesetih, te kao krune svega prisjećam se nastupa pjevačkog zbora u Rimu pred papom Ivanom Pavlom II. 1992. godine.

Za moje zalaganje i 65 godina vjernosti "Zvijezdi Danici" nagrađena sam 2004. godine Nagradom Grada Kraljevice za životno djelo, čime se posebno ponosim.

Međutim, mislim da je prava nagrada za moju ljubav prema zborskom pjevanju, činjenica da je "Zvijezda Danica" opstala u svojoj 110-godišnjoj povijesti, čije sam stranice povijesti dijelom i sama ispisivala.

Želja mi je da mladi slijede moj primjer, koji je čvrst zalag za sigurnu budućnost zborskog pjevanja u Kraljevici.

Kraljevica, prosinac 2004.

Prve orgulje, crkveno pjevanje

Juraj Turina, dugogodišnji predsjednik Čitaonice i prvi tajnik "Zvijezde Danice"

U zapisima Vlatka Jakovčića, kraljevičkog kroničara, o Hrvatskom pjevačkom društvu "Zvijezda Danica" pronalazimo:

"Pjevačkom društvu "Zvijezda Danica" bio je kapelnik kod crkvenog pjevanja Franjo Kašalj, općinski bilježnik, te Vilibald Cihlar, učitelj, tako da počeci datiraju još od ranije kao crkveno pjevanje mješovitog zbora.

Ovo umjetničko i prosvjetno društvo osnovano je pedesetih godina prošlog stoljeća po domaćim sinovima. Pravila datiraju od godine 1894. kad je postavljeno na solidnije temelje. Te mu je privremeni predsjednik domaći ugledni sin, pomorac, kapetan Eduard Giusti, a tajnik, isto domaći sin, pučki učitelj Juraj Turina. Prvi mu je zborovođa domaći obrtnik, cipelar i trgovac vinom, Ivan Jakovčić Hijacintov, a pjevači, sve sami domaći mladići i stariji ljudi imenom: Ivan (Johan) i Martin mu brat Buban, Šimun i Valentin braća Polić, Franjo Depeder, Ivan Vidas, Anton Jakovčić, Silvestar Gudac, Paškal Pravdica i drugi.

Oko godine 1898 bilo je i Tamburaško društvo istoga Društva.

Glazbena aktivnost u Kraljevici iznjedrena je u Narodnoj čitaonici, i to 1861., kada je prvi predsjednik i župnik Jakov Randić podupirao pučko crkveno pjevanje. Darežljivošću mjesnog dobrotvora Stjepka Tomca, u župnoj crkvi su 1863. godine postavljene orgulje nabavljene u Beču. Stvoren je preduvjet za razvoj zvorske glazbe duhovnog karaktera.

Kraljevica je bila na glasu kao prvo mjesto u Hrvatskom primorju za pjevanje i glazbu, sve do novog vremena, dok nam stranci ne usade političku mržnju, te time Kraljevica mnogo gubi, jer nema one prave sloge i ljubavi, što se nadamo da će se nanovo opet naša lijepa Kraljevica osoviti na vlastite noge."

NA USPOMENU OSNUTKA NARODNE ČITAONICE U KRALJEVICI GODINE 1861.	
IMENIK	
gospode članovah zabavne čitaonice u Kraljevici	
PREDSTAVNIK	
prečast. gosp. župnik JAKOV RANDIĆ	
ZAVJETAČ	
gospodin STEPKO TOMAC	
TAJNIK	
gospodin DRAGUTIN BENJA	
gosp. Bafo N.	gosp. Marić M.
" Bego N.	" Martić A.
" Blažević T.	" Modestini I.
" Borčić P.	" Polić G.
" Bruneti G.	" Polić P.
" Kapa A.	" Pol N.
" Kozmini A.	" Pravdica R.
" Glavina M.	" Semper T.
" Horvatić G.	" Večerinać I.
" Katinčić A.	" Vučić R.
" Kopainik S.	" Zrelec I.
" Koren V.	

Imenik osnivača Narodne čitaonice

Ivan Jakovčić Hijacintov, osnivač i prvi dirigent

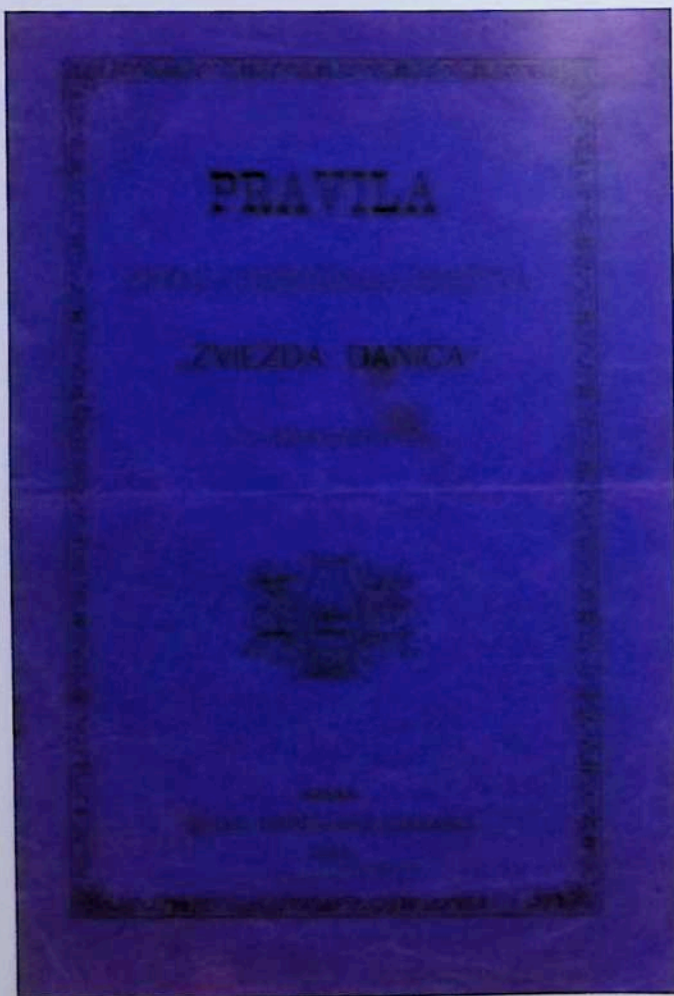
Orguljaš i zborovoda crkvenog zbora, mještanin **Ivan Jakovčić Hijacintov**, (1875. - 1925.) bio je osnivač pjevačkog društva "Zvijezda Danica" i njen dirigent. U kasnu jesen 1894. godine prihvaćena su Pravila Hrvatskog pjevačkog društva "Zvijezda Danica", pa se od tada računa službeni nastanak Društva.

Punih četrdeset godina, koliko je djelovao kao zborovoda ili orguljaš, Hijacintov je radio na širenju glazbene kulture u mjestu. Zahvaljujući brojnim koncertima, pjevačko društvo postaje sve značajniji kulturni činitelj, te utječe na stvaranje glazbenih navika i na oblikovanje glazbenog ukusa pučanstva.

Ivan Jakovčić Hijacintov glazbenu je naobrazbu za glasovir i zbornu pjevanje stekao u Rijeci. Dirigirao je zborom, pronosio je ljubav za našu domaću "besedu" i glazbeni izraz, te ostavio značajan trag u prvom razdoblju rada mješovitog zbora. Zahvaljujući svojim organizacijskim i stručnim sposobnostima, a nadasve svojoj neiscrpoj ljubavi prema glazbi, imao je velik utjecaj na razvijanje druženja kroz pjesmu, koje je trajalo punih četrdeset godina, koliko je djelovao, bilo kao zborovoda ili organist.

Uz brojne skladbe koje njeguje zbor, sačuvane su i dvije njegove skladbe: "Zbogom" i dvopjev komponiran na tekst Augusta Harambašića nazvan "Pjelo" za tenor i bariton, koji se često izvodio, tako i kod proslave pedesete godišnjice Čitaonice 1911. godine.

Godine 1896. osnovao je u okviru Društva tamburaški sastav, koji je djelovao do 1914. godine.

Pravila Hrvatskog pjevačkog društva

PRAVILA

hrvatskoga pjevačkoga društva

"ZVIEZDA DANICA".

I. Ime i sjedište.

§. 1. Hrvatsko pjevačko društvo "Zvezda danica" ima svoje sjedište u Kraljevici.

II. Svrha društva.

§. 2. Svrha je društva širiti narodnu i umjetnu pjesmu, te pjevanjem oplemenjivati srca.

III. Članovi.

§. 3. Članovi društva se dijele na:

- 1) na izvršujuće,
- 2) podupirajuće.

§. 4. Izvršujućim članom može biti svaka neporočna osoba, koja ima zanimanje.

§. 5. Podupirajući su članovi oni, koji doprinose po glavnoj skupštini ustanovljeni godišnji, prinos. Isti mogu biti također izvršujućim.

IV. Pri

§. 6. Tko želi stupiti u društvo, mora se većinom prisutnih glasova odlučiti.

§. 7. Nema li to većinom glasova, odlučuje se pisano bez

V. Dužnosti članova.

§. 8. a) Svaki izvršujući član dužan je marljivo i točno polaziti pjevačku školu, te sudjelovati kod svih društvenih zabava.

b) Podupirajući članovi dužni su točno uplaćivati ustanovljeni prinosi.

§. 9. Neuplaćeno prinese članova može društvo sudbeno utjerati.

VI. Prava članova.

§. 10. Izvršujući i podupirajući članovi imaju jednako pravo aktivnoga i pasivnoga izbora imaju glas u glavnim skupštinama, imaju pravo sudjelovati i prisustvovati kod društvenih zabava napokon imaju pravo uz revere na 14 dana posudjivati skladbe iz arhiva.

VII. Utrnuće prava članova.

§. 11. Članom prestaje biti:

- a) koji svoje volje iztupi,
- b) koji bude izključen.

to izstupiti iz društva, čim iztupi član mora pri-
je biti članom, tri mjeseca
leme dužan platiti mjesečno

ravnom odboru imaju:
neuredno bez razloga, te
nepolazi škole i neudje-

2) Svaki član, koji je povredio čast društva ili je ra-
dio proti njegovom interesom.

3) Podupirajući član, kad se njegov prinos sudbeno
utjerati mora.

§. 14. Proti odluci upravnog odbora slobodan je
priziv na glavnu skupštinu.

VII. Ravnatelj zbora.

§. 15. Društvo ima plaćena zbora-ravnatelja, koji
je podjedno učitelj pjevanja, koji se na predlog odbora
bira u glavnoj skupštini.

§. 16. Ravnatelj zbora dužan je dva puta u sedmicu
prisustvovati vježbama, koji žele pristupiti, kao
izvršujući članovi te ravnati sborom kod svih zabava.

§. 17. Ravnatelj zbora ima pravo prisustvovati glav-
nim skupštinama u kojima ima pravo glasa, ako se neza-
ključuje o njegovoj osobi.

§. 18. Ima isti sa upravnim odborom ustanovljivati
program društvenih zabava.

§. 19. Ravnatelja zbora dužan je svaki izvršujući
član kod pokusa i kod koncerta slušati.

§. 31. Upravni odbor može zaključiti, ako je prisutan predsjednik ili njegov zamjenik i četiri odbornika. Odbor zaključuje većinom prisutnih glasova, ako su glasovi raspodijeljeni, odlučuje predsjednik.

XIV. Predsjednik.

§. 32. Predsjednik :

- 1) zastupa društvo naprama obilastima, korporacijama i trećim osobama,
- 2) izvodi zaključke glavne skupštine,
- 3) potpisuje društvene spise,
- 4) prima na društvo upravljen dopise,
- 5) saziva i razvija glavne skupštine i odborske sjednice,
- 6) obustavlja zaključke glavne i odborakih sjednica protiv svrha i koristi društva,
- 7) nadzire cijelu upravu, a osobito blagajnika.

§. 33. Podpredsjednik zastupa zaprietenog predsjednika.

§. 34. Tajnik obavlja sve pisarničke poslove, vodi i potpisuje zapisnike skupština i odborakih sjednica, slaže koncepte godine izvješće o djelovanju društva i daju društveni pečat.

§. 35. Arhivar pohranjuje dokumente društva, treba da su društvenim pismima sporazumno sa ravnateljima i jamči za svaki stvar i go nalazećih se stvari.

§. 36. Blagajnik rukovodi vlastitu namiru sve no

izplaćuje uz doznaku predsjednika sve troškove račune; na kraju godine položi obrazložen račun o dohodku i potrošku društva.

XV. Prihod društva.

§. 37. Dohodci su redoviti i izvanredni.

Redoviti su prinosi podupirajućih članova, a izvanredni

- 1) darovi,
- 2) čisti dobitci od društvenih zabava.

XVI. Razhod društva.

§. 38. Iz društvene blagajne imaju se namiriti :

- 1) plaće i nagrade službenikom,
- 2) izdatci zaključeni u glavnoj skupštini ili u odborakih sjednicah.

XVII. Ured društveni.

§. 39. Društvo je dužno najmiti shodne prostorije za pjevačku školu. U prostorijah društvenih imaju biti postolje i blagajna.

XVIII. Boravak.

§. 40. Boravak za članove trobojna vrpca "Zvezda danica".
§. 41. Svi članovi društva imaju pravo boravka.

b) ako glavna skupština zaključiti sa dvie trećine prisutnih glasova.

U slučaju razlaza društva imovina se društvena posjeduje Matice Hrvatskoj, koja će uživati dohodak za dvie godine. Ako se zato vrijeme ustroji u Kraljevici novo hrvatsko pjevačko društvo, pripada njemu imovina "Zvezde danice", nedodje li do takova društva, imovina društvena pripada "Matici Hrvatskoj".

Za privremeni odbor:

Predsjednik

Tajnik

E. Giusti v. r.

J. Turina v. r.

Br. 21543.

Ova se pravila odobravaju.

Kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljska vlada odjel za unutarnje poslove.

(M. P.)

Za bana
odj. savjetnik

Sieher v. r.

Prvi pjevači Zbora

Ivan Vidas, Ivan Bujanj, Martin Bujanj, Anton Jakovčić, Franjo Depeder, Šimun Polić, Nikodem Moderčin, Emil Blažević, Lovro Blažević, Viktor Blažević, Silvestar Gudac, vlč. Stanko Gauš, Andrija Depeder, Valentin

Polić, Mate Depeder, Stanko Mihičić, Ludvig Ružić, Marko Valjato, Marko Baffo, Marko Bujanj, Anton Falešić, Ivan Rihter, Nikola Mandekić, Adela Meneti, Vera Vučić, Zlata Herak, Ružica Polić te Eduard Giusti prvi predsjednik Društva, Juraj Turina, prvi tajnik Društva i Ivan Jakovčić Hijacintov, osnivač i prvi zborovoda.

Ivan Jakovčić Hijacintov osnovao je i tamburaški sastav koji je djelovao od 1898. do 1914.; u njemu je bilo i djevojaka

Poziv!

Pjevačko i tamburaško društvo

„Zvezda Danica“

u

Kraljevici

priredjuje dana

u dvorani KUR-SALONA

—= KONCERT =—

na koji Vas sa velecijenjenom obitelji najuljudnije
pozivlje.

Ulaznina:

Za članove I. mjesto K. , II. mjesto K.

Za nečlanove I. mjesto K. 1 , II. mjesto K.

➤ Početak u 8 sati na večer. ➤

Odbor.

Plakat za koncert Pjevačkog i tamburaškog društva

Kraljevica krajem 19. i početkom 20. stoljeća

Uz obalu Adrije

Po Hrvatskom primorju

Bakarskim zalivom u Kraljevicu

Jedva sam čekao, da dođe i prođe podne, pa da zaplovimo divnim zalivom iz Bakra u Kraljevicu. Nije meni lako bilo ostaviti dražesni gradić Bakar, ali sam se ipak i opet veselio plovidbi po moru.

Poslije objeda šetismo se ulicom "Primorjem", dok nije nadošlo vrijeme našem odlasku. U luci je bilo nekoliko brodova nakrcanih drvima, a tamo na pristaništu za putničke parobrode dimio se naš lijepi brod "Bakar". Iza drugog zviždanja prekoračismo malom daskom razmak od obale do parobroda. Na parobrodu nije bilo mnogo putnika. Na prednjoj strani lađe bilo je više ljudi. Skoro je svaki imao uza se praznu košaru; svi su pušili iz kratke lulice i živo se razgovarali. Bili su to ribari, koji su prodali u Bakru svoju ribu, pa su se vraćali svojim domovima. Parna pištalica navjesti nam doskora rastanak s umiljatim Bakrom. Odvezaše "Bakar" koji se u tili čas otrže od obale i poleti s nama poput živa zmaja u debelo more. More je bilo mirno blistajući se kao da je bilo poliveno uljem. Prednji je kraj broda oštro rezao mirnu površinu. Iza nas ostala je razina morsko uzbibana puna bijele pjene, a daleko, daleko iza naših leđa rasticale se dvije vodene crte – tragovi našega puta. O, kako je na moru uvijek lijepo! Ono te znade vazda prezanimljivo zabaviti. Da si dan na dan na moru ili kraj njega, nigda ti nebi bilo preveć te dražesti i uživanja. More je velika otvorena knjiga s prekrasnim slikama po kojima se diviš veličanstvu i svemožnosti Božjoj. Nikada kraja tim slikama, nikada ih se ne možeš dosta nagledati.

Podoh na prednji dio lađe, gdje je more mirnije. Naslonim se na ogradu i uprem očima u morsko ogledalo. Činilo mi se u onaj čas modro kao da ga je tko omodrio s milijunima modrih kuglica. No, to je vedra, bistra modrina, kroz koju dopiru tvoje oči upravo do tajnih modrih dubina. Diviti se moraš toj bistroći vode, koja krije u sebi nebrojeno blago i bogatstvo.

Našao sam se među ribarima. Dvojica su bila iz susjednoga Bakarca. To mi je jako godilo. Mnogo su govorili o zalivu, kojim smo plovili. Ja sam ih zamolio, da i meni

kažu što mi nije bilo jasno na putu. Oni su me ljubazno uputili; ta znali su za svaki kamečak i za svaki trun pijeska u zalivu i oko njega. Nijesam znao, što da prije motrim. Naš je "Bakar" hitro sjekao more. Za nama je sve dalje iščezavao grad Bakar, ali ostavljajući sve ljepšu i nezaboravniju sliku u duši. Zanimljiv je pogled na Bakar sa sredine zaliva. Milo ti pasu oči onu šumsku zelen po gradskim prikrajcima, iz kojih se vijugaju bijele ceste po strmim rebrima klisurastih vrhova lijevo i desno na sve strane.

Desna je obala zaliva, ploveći iz Bakra u Kraljevicu, mnogo niža. Pusta je, divlja i rastrgana. Silne pećine i klisure ruše se k moru. Neke opet kao da niču iz mora, a tvore krasne zatone i dražice. Tako su lijepi zatoni Mala Sršćica i Babno. Nad njima se vuku vrhovi i gole kose istoga imena.

Još prije mi pokazaše ribari raskidane stijene Djeda i Babe, pak onda čudnovate pećine Plandište i Medenjake, koji se već hvataju zelenoga bakarskog gaja Artaca.

Lijevom stranom zaliva protekla se tik do mora tvrda cesta, a vijuga se poput zmije, jer treba da obide sve zasjekline, dražice i zatone od Bakra do Bakarca. Nad njom se nižu sve od podnožja do vrha brijega "Rebra" (200 m) bakarski vrtovi i vinogradi. Najljepše ih je pogledati odavle sa zaliva, kako se nižu jedan nad drugim čas strnije, čas položiti uz rebra brijega Rebra.

Dalje se redaju pusti vrhovi Crni vrh, Križ, Braničevo i Hreljinski vrh. Pod njim se rasule kuće sela Hreljina, koje se tako mило bjelasaju napram moru. Misliš razdragane duše da to nijesu kuće, već stada ovaca, a gradina hreljinska im je pastir! Strmim hridinama spušta se onim kosama željeznica na Rijeku, dok se opet nešto niže bjelasaju sive ceste, raznovrsno se križajući i spajajući bajni Vinodol s Bakrom, Lujzinskom cestom i Rijekom.

Približavismo se već malomu Bakru, koji tako milotno prozvaše primorci Bakarac. Ustobočio se u zelenom kotlu upravo naproti Bakru, kao da se rukuje i da pozdravlja preko 6 km duga zaliva svog starijeg imenjaka.

Veliki jelovi stupovi s prečkama nagnuti prema moru već ti iz daleka kazuju, da je tu ono glasovito lovište tuna. Ostavimo lijevo dragi Bakarac, pa zakrenusmo desno na ušće ili izlaz iz bakarskog zaliva. Ovdje je zaliv bakarski najdublji, te dosiže preko 40 m dubine; inače mu je najveća dubina 36 m.

Uzinom između razrovanih stijena pustoga Gavranića i rta Gršćice puče pred nama iznenada sasvim nova slika. Ugledasmo kraljevički svjetionik, pozdraviše nas slavne zidine Zrinjsko-Frankopanskoga grada – evo nas u kraljevičkoj luci.

Na obali je u Kraljevici bilo dosta svijeta i muškoga i ženskoga, pa mi se tu pričini mnogo življe nego u Bakru. A kako sam se razveselio, kad smo ugledali neke znance iz naših krajeva! U Kraljevici je uređeno lijepo morsko kupalište, pa tamo dolazi mnogo svijeta iz udaljenih krajeva domovine.

Tamo sam našao i svoja dva sudruga. Radosti i veselju nije bilo kraja.

Kraljevica

Moji drugovi Branko i Zvonimir radosno me prihvatise za ruke, čim sam stupio s parobroda na kopno. Oni su već postali pravi Primorci. Lice im već malko potamnijelo od primorskoga sunca, a tijelo im gipko i kao okretnije od svagdanjega kupanja. Već su osam dana bili u Kraljevici sa svojim roditeljima. Obidoše svu Kraljevicu, pa su mi znali mnogo pripovijedati o lijepom kraljevičkom kraju.

Podoh s njima uz široke kamenite stube, kojima se uspinješ od luke u mjesto. Na lijevu ruku uzdigla se staro-drevna kraljevička župna crkva sv. Nikole. Kraj crkve podosmo na trg sv. Nikole. To je jedini trg u Kraljevici. Oko njega ima lijepih kuća na jedan i dva kata, a sve su građene od kamena. Primorje je bogato kamenom, pa je to u onim krajevima nejjeftinija građa za svaku zgradu. Na trgu ima nekoliko dućana, a pokraj njih prodavale su žene kruh, limune, naranče, smokve i mendule.

Muškarci se bave ponajviše mornarstvom. Putuju u najdalje krajeve svijeta, a mnogo ih ima u Americi. Kraljevica broji oko 1600 stanovnika.

Za nas je bio već priređen stan u nekoj kući, iz koje se dobro vidjelo more. Među kućama ima dosta vrtova, u kojima raste osim povrća: smokva, maslina, badem, vinova loza i drugo primorsko bilje i drveće. Idući u stan navratismo se u poštanski ured. Tamo su nas već čekale i razveselile prve vijesti i pozdravi iz miloga zavičaja. Čim smo spremili svoju prtljagu, zaželi moj stric da čita novine. Lako za to! Ta svako skoro primorsko mjesto ima čitaonicu. Čitaonicu imaju i mnoga manja mjesta, a kako je ne bi bilo u Kraljevici! Ispod visokih kuća nađosmo hlada, pa otiđosmo u čitaonicu.

Tamo nas povede jedan domaći gospodin, a prijatelj mojega strica. Kroz dugi hodnik eto nas u čitaonici. Na stolovima je bilo puno raznovrsnih hrvatskih novina i listova. Po zidovima vise prelijepe slike znamenitih hr-

Kupalište na Oštru

Luka Kraljevica

vatskih učenjaka, domoljuba i junaka. Dok je stric čitao novine, ja sam sa svoja dva druga razgledao one slike. Tako sam došao u krasnu dvoranu, koja je uređena za zabave i predstave.

Izlazeći iz čitaonice upozori nas onaj spomenuti gospodin na obližnje stare zidine. Nekoliko koraka i mi smo bili u nekadanjem gradu Petra Zrinjskoga, bana hrvatskoga. To su sami starodrevni hodnici s lukovima. Nekoji su lukovi i prozori sazidani i preudešeni za stanove i urede. U gradu su dva dvorišta. U jednom je dvorištu zdenac ili nakapnica, a vijenac joj je od klesana kamena. Na njem je usječen grb Petra Zrinjskoga s godinom 1651. Valja znati, da u nakapnicama, koje Primorci zovu cisterne, ne izvire voda kao u drugim zdencima. Nakapnice su samo velike zidane jame, u koje se cijedi voda kišnica s krovova. Kad se ta voda očisti u nakapnicama, onda se vadi kao iz zdenca, pa se pije. Tako je u svjema onim primorskim mjestima, koja oskudijevaju vodom.

U tom je starom gradu i župni dvor, a tik njega i crkva sv. Nikole. U ostalim su sobama kancelarije, i pučka je škola do nedavna bila u tim starim zidinama, dok se nije sagradila dolje niz luku sasvim nova viša pučka škola.

Žar je sunčani sve više popuštao. Sunce je kretalo k zapadu. Doba je kupanja – govorili su moji drugovi. Zvonko je bio gotovo sasvim nestrpljiv, što nije već u vodi, dok se Branko brinuo, da mi što više ispričuvijeda,

kako se to živi u Kraljevici. Privolom naših starijih počnemo se šetati prema kupalištu na rtu Oštro. Ja sam se toj šetnji jako radovao tim više, što ću se ponovno kupati u plavetnom onom divnom moru.

Sadosmo opet onim stubama k luci. Tada se zakreće na lijevo pod redove drveća, pa se kraj dalekih lučkih zavoja sve dalje odmičeš k onom rtu, gdje je lučki svjetionik. Što dalje kročiš, sve je ljepši pogled na veliku luku, obzidanu samim klesanim kamenom. Kraljevica se ponosi tom lukom još od vremena Karla VI, koji ju je dao sagraditi godine 1729. Dalje ti se zaustavlja oko na velebnim kulama Novigrada, svjedoka velike jakosti, bogatstva i slave našega velikaša Petra Zrinjskoga. No eto nas sad kod druge kule. Na nju su još padali tada zapadni sunčani traci; ali zato je ta kamenita kula morskim putnicima u tmastoj noći pravo sunce, jer iz nje ljeska oštro svjetlo svjetionika na 12 milja daljina. Dozvolom čuvara uspesmo se zavojitim stubama u nutarnjost kule. Zadržali su nas na vršku svjetionika oni umjetni i prekrasni strojevi, koji stvaraju noćno svjetlo i znakove mornarima. No eto nas kod kupališta. Ne vidimo više luke. Pred nama je puklo more prema otoku Krku i gore prema Istri. Vidimo i crne dimove velikih parobroda, koji se sastaju i križaju tamo na debeloj razini širokoga Kvarnera. Vidimo zažarenu istarsku goru Učku, za koju će doskora sjesti posljednji sunčani traci.

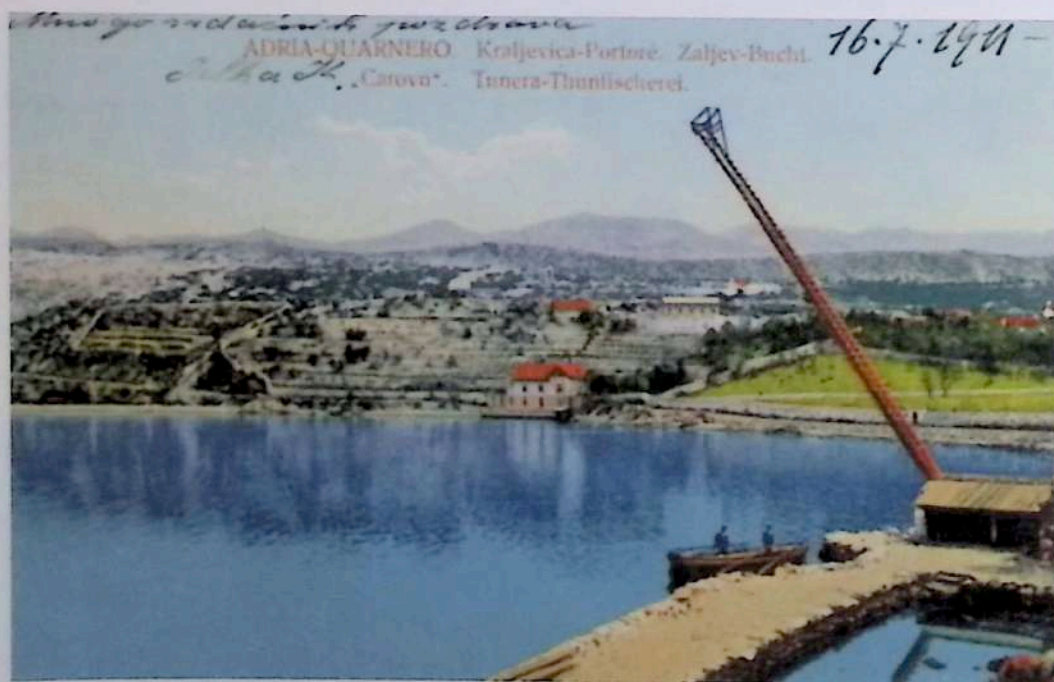

Riva i hotel Zagreb

Kraj dugoga niza drvenih sobica kraljevičkoga kupališta pružili se trijemovi i hodnici. Sve je tu bilo živo i veselo. Neki se pripremali za kupanje, neki odmarali iza kupanja, a najviše je gosti bilo u vodi, plivajući, pljuskajući

vodu i igrajući se s pravim miljem na dijelku veličanstvene morske razine.

I ja doživih čas, da sa svojim drugovima po drugi put zagrlim i poljubim to divno naše more. Ne mogu da iska-

Uvala Carevo

žem onih ugodnih osjećaja, što su mi ispunjali moju dušu čestim kupanjem u moru. To je pravo uživanje, koje ostavlja u svakom čovjeku neizbrisljivu uspomenu. K tomu se u morskoj vodi mnogo laglje pliva zbog njezine gustoće. Kupajući se u moru upoznao sam silnu slanoću morske vode. Izlazeći iz vode svjetlucahu se na osušanim mjestima mojega tijela sitne čestice morske soli. Poslije kupanja bili smo lagani i činilo nam se, da bi kao ptice preletjeli sve one puste bregove naše drage Kraljevice.

Kad smo se vraćali iz kupališta, susreli smo ponovno onoga gospodina, s kojim smo bili u čitaonici. Iz njegova razgovora saznasmo, da je bio mornar i zapovjednik ili kapetan broda. Pripovijedao nam je putem strahotnih doživljaja svojih na moru. Mi smo se snébivali s pričanja o onim pogibeljima, u kojima je isti gospodin bivao na raznim morima. Koliko li je puta gledao smrti u lice!

Zakrenusmo u dražicu i tu nam pokaza rečeni gospodin ostanke škvera ili dilja, gdje su se nekoć gradili i popravljali brodovi. Tada je bilo u Kraljevici mnogo življe. A koliko li je morskih lađa i brodova poletjelo otuda u debelo more! U kraljevičkim škverima sagrađiše godine 1836.

prvu austrijsku državnu ratnu parnjaču imenom Marijanu. (Marija Ana). Ta lađa doživi međutim tužnu sudbinu. Dne 4. ožujka 1852. plovila je ona iz Mletaka u Trst. Na moru se podiže grozna bura, užasni morski valovi progutaše "Marijanu" sa svom momčadi. Nitko se nije spasio, a lijepomu parobrodu nije bilo više ni traga ni glasa. Tek drugi dan nadoše na morskoj razini prebijen jarbol s gromovodom, kako pliva na vodi i sjeća ljude na duboki grob "Marijane". Taj se jarbol čuva sada u mornarskom muzeju u istarskom gradu Pulju.

Već se počeo hvatati sumrak, kad smo se našli šetajući se uz luku kod veličajnog Novigrada. Tamo nas je srce vuklo, nu bilo je kasno, da još isti dan razmotrimo taj stoljetni spomenik slavnih hrvatskih knezova. Sutra ćemo se tamo navratiti kad pođemo pješice u Bakarac.

Sunce je već davno sjelo za Učku. Sunčani zapad zamijenio je blijedi mjesec. O kako je čarobno rasvjetljivao drevne novigradske kule, strme stijene i litice, pa sve one drage i dražice blistavoga morskog ogledala!

Tekst je preuzet iz knjižice za mladež Uz obalu Adrije Julija Kempfa iz 1902. godine.

Predsjednici Društva

od njegova osnutka do danas

Ime i prezime	Zvanje	Razdoblje	
EDUARD GIUSTI		prosinac 1894.	prosinac 1903.
JURAJ TURINA	učitelj	siječanj 1904.	listopad 1930.
DRAGUTIN FRANKO	činovnik	listopad 1930.	lipanja 1931.
SIMEON JON JAKOVČIĆ u svojstvu potpredsjednika	stolarski obrtnik	lipnja 1931.	veljača 1934.
STANKO GAUŠ	župnik	veljača 1934.	siječanj 1937.
SIMEON JON JAKOVČIĆ	stolarski obrtnik	siječanj 1937.	listopad 1939.
CVETKO JAKOVČIĆ u svojstvu potpredsjednika	vozač	listopad 1939.	ožujak 1940.
MARIJAN PRAVDICA ROMANIĆ	brodograd. rad.	ožujak 1940.	listopad 1949.
FRANJO PUCH	krojač	listopad 1949.	listopad 1951.
JOSIP BLAŽINA	profesor	listopad 1951.	rujan 1957.
MARIJAN PRAVDICA ROMANIĆ	brodograd. rad.	rujan 1957.	kolovoz 1967
ZDRAVKO GUDAC	profesor	rujan 1967.	rujan 1972.
MILAN LEKAN	brodograd. rad.	rujan 1972.	veljača 1980.
ĐINO ZIMA	med. tehničar	veljača 1980.	srpanj 1981.
RUDOLF MITIĆ	grad. ing.	srpanj 1981.	prosinac 1986.
DANIJEL JAKOVČIĆ	tehničar	siječanj 1987.	prosinac 1988.
JOSIP MRŠE	nastavnik	siječanj 1989.	prosinac 1990.
SREČKO PRINC	ekonomist	siječanj 1991.	rujan 2000.
DANIJEL JAKOVČIĆ	tehničar	listopad 2000.	listopad 2004.
ANTE BUNETA	ing. pom. prom.	listopad 2004	

Oni su donosili najvažnije odluke

Dugovječnost Hrvatskog glazbenog društva "Zvijezda Danica" osigurali su brojni vrijedni ljudi, nekoliko generacija vrsnih pjevača, muzičara i glumaca amatera. Zaslužni su i mnogi koji su vodili Društvo, u vrlo različitim uvjetima. Istaknuti su to prosvjetitelji i kulturni pregaoci.

Prvi predsjednik pjevačkog društva "Zvijezda Danica" bio je **Eduard Giusti** i to od 1894. do 1904.

Na godišnjoj Izornoj skupštini 1904. za predsjednika je jednoglasno izabran "časni starina i meštar na prosvjetiteljskom polju, školski inspektor u mirovini" **Juraj Turina**, koji je bio i predsjednik Narodne čitaonice od 1919. – 1934. Društvo je vodio do 12. listopada 1930. godine,

trudeći se okupiti sve one kojima je u srcu rodna gruda. Posebni doprinos dao je u vođenju dramskih sekcija. J. Turina bio je u razdoblju od 1919. do 1934. i predsjednik Narodne čitaonice. Umire 19. veljače 1934. godine.

Na prvoj sjednici poslije smrti **Jurja Turine**, potpredsjednik **Simeon Jon Jakovčić**, stolarski obrtnik, govori o pokojniku vrlo toplo:

"Od godine 1894. bijaše tajnikom, a 1904. godine stalnim predsjednikom "Zvijezde Danice". Uvijek nas je vodio pjesmi i glazbi. Otpratili smo ga do vječnog groba s pjesmom koju je on toliko volio i zaželeli mu vječni spokoj i mir."

Od 12. listopada 1930. do 14. lipnja 1931. predsjednik Društva je **Dragutin Franko**, činovnik.

Vjeroučitelj i svećenik **Stanko Gauš** preuzima vođenje Društva 25. veljače 1934. Vodi Društvo do svoje ostavke, koju je napisao 1. studenoga 1936. godine. Ostavka mu dugo vremena nije bila prihvaćena, ali zbog starosti i slabog zdravstvenog stanja prestao je dolaziti na sjednice. **Stanko Gauš** bio je i dugogodišnji pjevač zbora, domaći sin i veoma društveno biće, bez obzira što je bio "plovani", kako su ga Kraljevičani zvali. Poznata je njegova uzrečica: "Ti pope visi, a Stanko gre tancat". Tim je riječima ostavljao svoju pastoralnu dužnost, kad bi skinuo kolarin i odlazio u Društvo među svoje domaće ljude.

Vođenje Društva početkom 1937. preuzeo je **Simeon Jon Jakovčić**, stolarski obrtnik. Prihvaćajući dužnost predsjednika održao je lijep i uznosit govor.

"Opazilo se pomanjkanje pjevačkog društva u mjestu i crkvi. Zato bodrim izvršujuće članove i stavljam na srce, da ne klonu duhom već da podignu sa narodnom i umjetničkom pjesmom "Zvijezdu Danicu", a potom vidjet će se da ljube svoje mjesto, našu milu Kraljevicu - da budu svjesni njene prošlosti i da čuvaju njezinu čast i ponos. Iz te ljubavi i požrtvornosti izvirat će vječna sila, koja će u pjesmi, toj najsuptilnijoj i najčvršćoj emancipaciji ljudske duše naći svoj najljepši izričaj da oplemeni, razbukti i pridigne sve naše mlitave i zamrle energije i da ih vine na nove podvige i uspjeha."

Na kraju svoga govora novoizabranom odboru želi sreću i napominje:

"Dođe li na sjednicama do malo oštrijih riječi i prepirka, budite strpljivi i snošljivi jedni prema drugima".

Marijan Pravdica Romanić

strane svijeta. Ostao je samo ženski dio zbora.

Na 5. sjednici Odbora, 29. listopada 1942. donijeta je odluka o privremenom obustavljanju pokusa, sve do 20. studenog 1945. godine, kada je održana prva sjednica nakon oslobođenja i dogovoren nastavak rada Društva i Narodne čitaonice. No, rad Društva nije potpuno zamro, jer se od 1943. do 1945. godine čula pjesma ženskog zbora u crkvi i na sahranama. **Marijan Pravdica Ro-**

manić vodi Društvo na kratko i početkom 60-ih godina.

Godine 1945. osnovana je "prosvjetna aktiva", u sklopu koje je djelovalo RKUD Kraljevica, na čelu s **Franjom Puchom**. Pjevačko društvo "Zvijezda Danica" bilo je tek sekcija RKUD-a Kraljevica, što nije prihvaćeno s oduševljenjem. (Pravila RKUD-a).

Ali 14. listopada 1951. godine održana je redovna Skupština Društva, na kojoj je pjevačkom društvu vraćeno staro ime, RKUD "Zvijezda Danica" Kraljevica. Za predsjednika je izabran prof. **Josip Blažina**, a za tajnika **Franjo Crnković**.

Predsjednik, profesor **Josip Blažina**, kraljevički Fužinarac, ugradio je dio sebe u Društvo koje je ve-

Franjo Puch

prof. Josip Blažina

oma volio, a posebno je volio slikarstvo, pa je u rujnu 1953. god. osnovao Likovnu sekciju s devet članova.

prof. Zdravko Gudac

Milan Lekan

Početkom 60-ih godina, profesor **Zdravko Gudac** prihvaća vođenje i obnovu Društva. Iz temelja je obnovio limenu glazbu i pribavio zboru i glazbi vrsne dirigente. Vraćanjem iskonskog imena Društvu - **Hrvatsko glazbeno društvo**, učinio je ono što su mnogi željeli, ali vremena nisu bila sklona tome, pa se tim više takav napor treba vrednovati i cijiniti.

Temelj koji je stvoren, način rada novih umjetničkih voditelja i sav trud koji se ulaže u rad sa sekcijama, dovodi do naglog procvata glazbenih aktivnosti i to posebice 70-tih godina. Dužnost predsjednika preuzima 1972. godine **Milan Lekan**, dugogodišnji član pje-

vačkog Društva, radnik u Brodogradilištu, pravi domaći vođa. Društvo prvi puta nastupa na Republičkoj smotri zborova u Zadru 1973. godine, zatim 1974., 1975. i 1976. godine, i po prvi puta, 1975. godine na smotri "Naš kanat je lip" u Poreču. Za svoja dva mandata, predsjednik **Milan Lekan** dobiva od Saveza kulturno-umjetničkih društava (SKUD-a) Rijeka, Nagradu za životno djelo.

August Đino Zima

Na Skupštini koja je održana 19. veljače 1980. godine predsjednik Društva postaje **Đino Zima**, dugogodišnji član mnogih sekcija u Društvu, jedan od osnivača grupe "DO RE MI", vrstan glumac "diletantske družine" i pjevač u zboru. Vodio je Društvo do svoje prerane smrti, 25. srpnja 1981. godine.

Vokalni sastav "DO RE MI" IZ 1957.: Marijan Pravdica - Tica – bubanj, Fedor Gudac – truba, Marin Dobrila – truba, Mladen Maršanić – harmonika, August Đino Zima – saksofon, Sandro Gudac – vokal, Milivoj Karlović – kontrabas

Rudolf Mitić

Zamijenio ga je **Rudolf Mitić**. Vodio je Društvo do konca 1986. godine. Sa skupinom svojih suradnika osniva limenu glazbu, od učenika osmogodišnje škole. Malo stariji uzrast temelj je dramsko-recitatorske sekcije, koja u to doba bilježi zapažene uspjehe. Tada se uspostavljaju i prijateljske veze sa sličnim društvima: s KUD-om "Željezničar" iz Moravica; s Pevskim zborom "Litostroj" iz Ljubljane; s KUD-om "Božena Smiljan" iz Varaždinskih Toplica. Za svoj dugogodišnji rad u Društvu **Rudolf Mitić** dobio je od SKUD-a Rijeka 1987. Nagradu za životno djelo.

Nakon **Rudolfa Mitića** na mjestu predsjednika izmjenjuju se **Danijel Jakovčić** i **Josip Mrše**. U vrijeme

njihova predsjednikovanja znatno se povećao broj članova Društva, koje od 1991. mijenja svoj dosadašnji naziv i postaje Hrvatsko glazbeno društvo, umjesto Kulturno-umjetničko društvo.

Srećko Princ

Godine 1991. predsjednik postaje **Srećko Princ**, dugogodišnji pjevač i član Društva. Veoma pedantno, kao što je učio i svoju basovsku dionicu, vodio je i Društvo. Za njegova mandata nabavljen je pianino, snimljen prvi nosač zvuka "Kraljevici za 100 let", te je 2000. godine Društvo, preseljeno iz "svojih" prostorija Čitaonice, u novouređene prostorije u dvorcu Frankopan. **Srećku Princu** je Grad Kraljevica dodijelio Nagradu za životno djelo 2003. godine.

Prof. Josip Mrše čita Izvješće o radu Društva

»ZVIJEZDA DANICA« – HRVATSKO GLAZBENO DRUŠTVO

KRALJEVICA – U prostorijama sada već po nazivu bivšeg KUD-a »Zvijezde Danice« iz Kraljevice održana je izborna skupština toga društva na kojoj je jednoglasno prihvaćeno da se od sada društvo zove Hrvatsko glazbeno društvo »Zvijezda Danica«, ime koje je i nekada nosilo.

Društvo ima tri sekcije, rečeno je na skupštini od kojih je najbrojnija zborna sekcija koja djeluje već punih 97 godina. Danas mješoviti pjevački zbor broji 55 članova a vodi ga uspješno umjetnički voditelj Ivica Frleta – mladi. Najbolnija točka društva je selekcija limene glazbe, pa će se u narednom razdoblju pokušati oformiti novi orkestar. Najmlađa je dramska sekcija koja po dobrom radu i nastupima ubire pohvale, zahvaljujući dosadašnjoj voditeljici Ljubici Smolčić, a sada je vodi Stjepan Antolović i pripremaju se dva nova scenska djela za ovo ljeto.

I. P.

Vijest o povratku starog imena

"Zvijezda Danica" u novouređenoj dvorani u dvorcu Frankopan, listopad 2000.

Slijeva nadesno, odozgo:

Anton Pravdica, Igor Jakovčić, Romeo Špegar, Vedran Kašić, Boris Bakić, Dražen Čarija, Ante Buneta, Zoran Buneta, Tihomir Miškulin, Danijel Jakovčić, Žarko Juranić, Fredi Peranić, Hrvoje Barić, Vlado Forempoher, Denis Rus, Kristijan Polić, Josip Pričard, Valentin Rasporić, Neven Kraljić, Zdenka Rodin, Silvija Polić, Katarina Gudac, Maja Radulović, Lidija Mitić, Margita Švenda, Anka Švaglič, Paula Pritchard, Veronika Kašić, Vlasta Margitić, Snježana Polović, Katica Blažević, Tanja Botrić, Slavica Vučić, Dragana Manestar, Tea Marohnić, Kristina Švaglič, Ivica Frleta - dirigent, Smiljka Burić, Tihana Welle, Karmen Polić, Dunja Jakovčić, Marina Botrić, Iva Jakovčić

RADOVI U DVORCU FRANKOPANA

»Zvijezdi Danici« nova prostorija

KRALJEVICA – U tijeku su završni radovi na uređenju nove prostorije u okviru Dvorca Frankopana, namijenjene Hrvatskom glazbenom Društvu »Zvijezda Danica«. Kako smo saznali od gradonačelnika Zorana Krulića, ugovor o radovima je potpisan s »Bakarskom stolarijom«, koja se obvezala urediti prostor u roku od mjesec dana. Prostorija površine stotinjak četvornih metara zadovoljit će potrebe Društva, a kako smo saznali, službeno otvorenje prostorija očekuje se početkom listopada. U cjelokupno uređenje utrošit će se 140.000 kuna, vrijedna donacija Ministarstva kulture bez čije pomoći ne bi uspjeli završiti planirane radove. Time će se omogućiti i sanacija dosadašnje prostorije knjižnice koju je dosad za probe koristilo Glazbeno Društvo.

S. K.

Danijel Jakovčić čita Izvješće o radu Društva

Članak koji govori o uređenju nove prostorije

Nakon smrti predsjednika **Srečka Princa**, krajem 2000. godine, predsjednik ponovo postaje **Danijel Jakovčić**, ovaj puta na puni mandat od četiri godine. Vrijeme **Srečka Princa** i **Danijela Jakovčića** ostat će zapamćeno po čestim nastupima "Zvijezde Danice" na novim pozornicama, i izvan Hrvatske, u Vatikanu i dva puta u Pragu.

Ante Buneta

U listopadu 2004. predsjednikom postaje **Ante Buneta**. U "Zvijezdu Danicu" dolazi iz Trsata. Pjeva basovsku dionicu. Omiljen u društvu, jednoglasno je izabran za predsjednika na Izornoj skupštini Društva, 2. listopada 2004. Kao i njegovi prethodnici i on se zalaže za afirmaciju Društva.

Tajnici Društva

Prvi tajnik bio je Juraj Turina, a slijede kronološkim redom: Ivan Lipovac, Vilim Jurković, M. Laska, Marica Janković, Stanko Gudac, Marijan Polić, Srećko Frka, Olga Zlatec, Smiljka Martinović, Ivan Marović, Franjo Crnković, Josip Blažina, Milan Lekan, Mladen Maršanić, Anđelko Modrčin, Milica Čandrlić, Boris Pritchard, Franjo Lekan, Davor Gudac, Katica Gudac, Dubravka Poljanšek.

Izveštaj tajnika pjevačkog društva "Zvijezda Danica" u Kraljevici o radu u 1933. godini

Dužnost mi je kao tajnika ovog društva da Vam iznesem i prikažem sav rad u prošloj godini. Općenito uzevši rad pjevačkog društva sastoji se u priređivanju koncerata i drugih pjevačkih nastupa i prema tome može se prosuditi da li je neko društvo aktivno i kakovim životom živi. Ti nastupi vidljivi su znak rada, a uspjeh potvrđuje da je rad dobar i da ga sposobni ljudi vode. Mislim da ni jedna organizacija ne pruža toliko društvene razonode i užitke svojim članovima i nečlanovima kao jedno pjevačko udruženje i zato mora svako mjesto biti sretno ako ima čovjeka koji može ovakovo društvo da vodi i da okuplja oko sebe sve one koji imaju smisla za glazbu i pjesmu. Pjevačka društva imaju za zadatak

da upoznaju svoje članove i mješćane u prvom redu s našom domaćom pjesmom, a zatim pjesmom i ostalih Slavena, koja nam je tako bliza i draga. Naši mladi domaći autori na visokom su stupnju svoga stvaranja, a tu svoju snagu najviše crpu iz naroda i narodni im melos daje građu za djela koja odišu zdravom narodnom dušom. Naš glazbeni odbor na čelu sa g. zborovođom udovoljava svim zahtjevima i vi ćete uvijek prigodom naših koncerata vidjeti da se uz "Primorčice" pjevaju "Bosančice", uz Biničkog i Mokranjca čujemo Taclika, Dugana, Špoljara itd.

Koliko je naše društvo radilo u tom pogledu vidjet će se najbolje iz izvještaja g. zborovođe.

Za ostali rad društva brinuo se upravni odbor i stvarao na sjednicama pojedine zaključke o svim pitanjima, koja su bila korisna za napredak i razvitak društva.

U godini 1933. održano je 15 sjednica i to 8 redovnih i 7 izvanrednih. Primljeno je bilo 55, a odaslane 53 dopisa.

Glavni rad društva bio je u rukama g. zborovođe koji je svojom marljivošću i ustrajnim radom radio oko priređivanja koncerata iraznih nastupa. Za taj uspjeh moramo zahvaliti g. zborovođi. Priređena su dva svjetovna koncerta, te sedamnaest nastupa (u crkvi i sudjelovanje s drugim društvima). Nadalje, svake nedjelje pjeva na velikoj misi ženski zbor, a na velikim blagdanima mješoviti i po koju pjesmu muški zbor. O svim nastupima i koncertima govorit će g. zborovođa pobliže u svom izvještaju.

Važniji zaključci sjednica:

15. veljače 1933., a na prijedlog g. zborovođe zaključeno je da se društvo pretplati na reviju "Sklad", koje je glasilo nezavisnih autora i donosi njihove glazbene priloge. Pretplatom na ovu reviju i otkupom dionica pjesama koje se hoće izvoditi naplaćen je ujedno autorski honorar. Zaključkom sjednice od 18. svibnja 1933. imao se održati dne 21. svibnja 1933. duhovni koncert u Hreljinu, no nije se održao pošto je ondašnji župnik u zadnji čas umolio da od toga odustanemo.

Serenada Nez. Vel. Kraljici koja se imala pjevati 11. lipnja 1933. u Novom, zajednički sa pjev. društvom Jekom sa Jadrana iz Sušaka i Primorskim Hrvatima iz Trsata nije se održala radi nepovoljnog vremena, kao niti drugi puta radi istog razloga.

Na sjednici od 16. lipnja 1933. odobreno je da se društvo preplati na Ćirilo Metodski vjesnik, koji također donosi glazbene priloge, većinom ruske muzike i to crkvene, a glasilo je Ćirilo-Methodskog kora u Zagrebu.

Na prijedlog bivšeg tajnika g. Bubanj Srećka zaključeno je da se imadu izvršujući i članovi odbora zajednički slikati no do toga nažalost nije došlo jer se nije odazvala ni 1/3 članova, što nije za pohvaliti. Članovi jednog društva moraju u svakom pogledu biti solidarni i složni.

Mješovit zbor je prisustvovao u Križišću prigodom dolaska Njezinog Veličanstva Kraljice, 12. svibnja, a muški kod odlaska, 30. lipnja.

Na sjednici od 26. srpnja 1933. odobreno je da se pjevačima dade odmora od mjesec dana, tj. od 1. kolovoza do 1. rujna.

Poradi vježbanja pjesme za dolazak preuzvišenog g. biskupa Ivana Starčevića, odmor se prekida 17. kolovoza 1933., koji se nadoknadio, tako da je potrajao do 15. rujna 1933. Na istoj sjednici zaključeno je da se 29. srpnja u veče upriliči jedan sastanak pjevača i odbora koji je i održan na zadovoljstvo pjevača, domaće publike kao i prisutnih kupališnih gostiju, jer se je tom zgodom razvila ugodna zabava sa pjevanjem i plesom.

Kako se vidi, rad u našem društvu tekao je sasvim normalno, jedino što je u upravnom odboru bilo nekih izmjena. Društveni tajnik g. Srećko Bubanj ne nalazi se više u Kraljevici, pa je tajništvo preuzeo g. Stanko Gudac. Društveni potpredsjednik g. Dragutin Franko prestao je biti član našeg društva radi nekog nesporazuma koji je nastao u upravnom odboru glede društvene "Poputnice".

Pred par dana ostali smo zauvijek i bez našeg uvaženog predsjednika koji nam je s ovoga mjesta pred godinu dana kazao mnogo lijepih i toplih riječi, koje još i danas žive među nama. Otpratili smo ga do vječnog groba s pjesmom, koju je on toliko volio i zaželili mu vječni pokoj i mir. Neka mu je od nas velika hvala i slava.

Na koncu ovoga izvještaja zahvaljujem se za upravu društva općinskoj upravi, što nam je za godinu 1934 osigurala u proračunu u ime honorara društvenom zborovodi, koji mu pripada zaključkom 5. redovite sjednice upravnog odbora održane 30. kolovoza 1931. Zatim, Zemlj. zajednici Kraljevica koja je u svojem proračunu iz nepredvidivih troškova osigurala svotu od din. 400.

Sokolovskom društvu što nam je besplatno ustupilo svoje prostorije uvjetno za održanje koncerta. Narodnoj čitaonici koja nam u svakom pogledu ide na ruku, te svim dobrotvorima, koji se u raznim zgodama sjete našega društva. Zahvaljujem se i svim onim kraljevcanima koji dolaze na naše koncerte i tako se bar donekle oduže i iskažu priznanje pjevačima i g. zborovodi za njegov poštovan i nesebičan rad.

Završio bi ovaj moj izvještaj riječima:

"Ne dopustite nikad da pjesma u Kraljevici zamukne i posvetite više pažnje i potpore Vašem pjevačkom društvu "Zvijezdi Danici".

U Kraljevici, 25. veljače 1934.

Tajnik
Stanko Gudac

Ivan pl. Zajc

skladatelj "Poputnice Zvijezdi Danici"

Ivan pl. Zajc

Jednom koncertu "Zvijezde Danice" prisustvovao je najplodniji hrvatski skladatelj, Ivan pl. Zajc. Školovani solisti Viktorija Kosić i Zvone Gudac, pjevali su njegovu pjesmu "Domovini i ljubavi". Oduševljen ovom izvedbom, on, na tekst Augusta Harambašića, sklada "Poputnicu Zvijezdi Danici", koja je postala himna Društva.

POPUTNICA ZVIJEZDI DANICI

IVAN pl. ZAJC
1911g.

Poputnica Danica, hrvatske pjesme, skladatelj Ivan pl. Zajc
opjevana
August Harambašić

Na primanje Poputnice Danice, hrvatske pjesme, skladatelj Ivan pl. Zajc
skladatelj

i skomponirao hrvatske pjesme, skladatelj Ivan pl. Zajc
komponist

Ivan pl. Zajc, op. 208

Poputnica Danica, hrvatske pjesme, skladatelj Ivan pl. Zajc
opjevana
August Harambašić

Na primanje Poputnice Danice, hrvatske pjesme, skladatelj Ivan pl. Zajc
skladatelj

i skomponirao hrvatske pjesme, skladatelj Ivan pl. Zajc
komponist

Ivan pl. Zajc, op. 208

Često i s osobitim pijetetom održavani su u Kraljevici koncerti prigodom obljetnica rođenja ili smrti najslavnijeg prijatelja pjevačkog društva, Ivana pl. Zajca, a u povodu 25-godišnjice smrti velikog skladatelja, na komemorativnoj priredbi 17. studenoga 1940., društveni tajnik **Ivan Marović** govorio je o liku i djelu velikoga skladatelja.

Poštovane slušateljice i slušaoci!

Kao što druga kulturna i prosvjetna društva napose glazbena i pjevačka, tako i Hrvatsko pjevačko društvo "Zvijezda Danica" priređuje ovo komemorativno veče, u čast jednog od najvećih hrvatskih kompozitora Ivana pl. Zajca, prigodom 25. godišnjice njegove smrti. Mi ćemo se s nekoliko crta osvrnuti na život i rad ovog velikog pokojnika, čije će ime biti trajno upisano u analima hrvatske glazbene povijesti.

Ivan pl. Zajc rodio se na Rijeci, 3. kolovoza 1831. godine. Plemićka porodica potječe iz Ugarske, dok mu je otac rodom iz Češke, a majka Riječanka. Otac mu je bio ranije kapelnik 45. pukovnije u Zadru, a kasnije kao vrlo ugledni direktor muzičkog instituta na Rijeci, gdje je i ostao do svoje smrti.

Već u najranijim danima svoga života, pokazivao je Zajc veliku i neutaživu ljubav prema muzici, u petoj

godini svoga života nastupa javno gudeći na violini i glasoviru. U desetoj godini svoga života sklada lagane melodije kojih se u svojoj starosti rado sjeća.

Po karakteru bio je veoma nježan, gotovo ženski nježan, tako da su njegovi roditelji morali budno paziti na život ovog mladića. Nakon svršene srednje škole pošalju ga roditelji na konzervatorij u Milano, godine 1849. Tadanji ravnatelj konzervatorija Rossi pročita oko 20 opusa Zajčevih, te se veoma začudi nad darovitosti ovog mladića. Muzički stručnjaci prorokuju mu veliku budućnost u muzici. U oduševljenom radu vrijeme mu je veoma brzo odmicalo. Za vrijeme svojih studija navratio se svega dva puta na Rijeku, jer su tada putovanja bila skopčana sa mnogim poteškoćama. Na konzervatoriju upozna se sa mnogim, vještim pitomcima Almicasmom, konte Polinijem, Carlo Rovera i drugim. Svake godine bio je nagrađen prvom nagradom, srebrnom medaljom. Godine 1854. umire mu otac, a malo zatim i majka. To je bio za njega prvi i najteži udarac, jer još nije znao samostalno živjeti. Godine 1855. završava studije, kao posljednju kompozicionu radnju, predaje svoju operu u tri čina "Il Tirolese", koja između dvadeset drugih bude izabrana za najbolju, nagrađena prvom nagradom "Come maestro di compositore, maestro di canto, ed ogni

instrumenti d'orchestre e dirigente". Locumitemente Parleotini zajedno sa ravnateljem Rossijem, ponude mu da ostane u Milanu kao drugi dirigent orkestra Skalla teatra. Zajc to otklanja želeći da se povrati na Rijeku, gdje je bio i odgojen. Riječani dočekaju ga veoma oduševljeno, oni su u njemu gledali svog maestra muzike. Zajc nastupa kao director kazališnog orkestra i muzičkog instituta.

On se daje svom svojom predanošću na rad. Živi za svoje note i u notama. U to vrijeme napisa uz druge mnogobrojne skladbe nekoliko vrlo uspješnih opera "Amelija" "Ofelija", "Mesinska nevjestica" i "Rosnilda" Najčešće nalazi se u društvu hrvatskih studenata, te napisa i nekoliko plesnih komada na hrvatskom. Godine 1857. oženi se kćerkom uglednog trgovca Natalinom Jasenko, koja mu rodi dvoje djece, Ninu i Carmela.

Njegovi su ga muzički prijatelji stali nagovarati da napusti Rijeku i da se preseli u Beč, jer je po karakteru i lakoći muzike veoma blizu ukusu Bečana, te konačno godine 1862 otputuje u Beč sa svojom obitelji.

Riječani mu prirede vrlo dirljivo oproštajno veče.

Time završava jedna epoha u njegovom životu.

U Beču daje se još intenzivnije na rad. Od jutra rana do uveče kasno radi neumorno ne štedeći čak ni svoje zdravlje. Nekoliko njegovih veselih opereta "Mornari na brod" i "Boisejska vještica" i druge oduševile bečku publiku. Njegove arije čuju se svugdje bečkim ulicama.

Parizani žele ga u Parizu, ali do toga nije došlo. I tu se sastaje sa mnogim studentima Hrvatima, tada su u Beč često dolazili biskup Strossmayer i Petar Preradović, koji ga stada nagovarati da dođe u Zagreb, da organizira operu. Preradović mu jednom zgodom reče: "Zašto ste još uvijek ovdje, a Hrvatska Vas treba." Konačno na jednoj akademskoj svečanosti 1869. g. zadaje vjeru da će doći u Zagreb. U Beču napisa poznatu "U boj, u boj", za koju kasnije napisa riječi dr. Franjo Marković

Godine 1872. dolazi u Zagreb. Muzički život tada kretao se u formama diletantskim. Opera bila je vođena nestručnim licima, u Glazbenom zavodu vladao je strani duh. Kao directoru opere i Glazbenog zavoda pruža mu se široko polje rada. Najprije organizira hrvatsku operu sa stalnim orkestrom. Pronalazi pjevače koji su poput Kašmana kasnije stekli svjetski glas, reformira glazbenu školu. Zajc kroz dugi niz godina polaže kamen temeljac prvoklasnom glazbenom repertoaru u kome njegova djela imadu reprezentirati domaću umjetnost. Iznio je na daske oko 50 opernih djela, a ogroman broj Zajčevih sinfonijskih i koralnih priredbi u Glazbenom zavodu

upotpunjuju ovaj njegov rad. Zajc je zadaću muzičkog odgoja potpuno izvršio. Njegovo stručno znanje prevazilazi Lisinskog i Kuhača. On je bio jedan od onih velikih kompozitora koji su svoju umjetnost poznavali u tančine, a njegove kompozicije mjerene po visini glazbenog znanja spadaju u savršena djela. Poznati su njegovi zborovi, kantanto, himna Zvonimiru, "Veče na Savi", "Glasna jasna" i "Zrinsko Frankopanska".

Rodoljubni karakter Zajčeve muzike mnogo je doprineo hrvatskom narodnom pokretu. U pokrajini organiziraju se mnoga pjevačka društva, njegovim nastojanjem izvode se mnogi vokalni koncerti. Zagreb je odjekivao Zajčevim budnicama i poputnicama.

On je zaista stvorio veliku epohu, njegovo ime znači jedan veliki dio u hrvatskoj glazbenoj povijesti. Zajc radi neumorno, njegovo je geslo "sve za narod svoj".

Kad je u Zagrebu dirigirao prvu svoju operu "Mislav", dr. Marković predade mu skupocjeni dirigentski štapić od ebanovine na kom su riječi Trnskoga bile utisnute: "Na Ivane, na ti žezlo, s njim ćeš kraljevati".

Živi u društvu velikih hrvatskih rodoljuba, Deželića, Klaića, Kuhača, Šenoe i drugih koji su ga nadasve poštovali.

Zajc je napisao i više orkestralnih misa. Jednu je još u Beču posvetio biskupu Strossmayeru, te su njegove crkvene skladbe isto tako uspjele kao i svjetovne.

I za naše Društvo Zajc je skladao poputnicu po riječima Augusta Harambašića, koju ćete malo kasnije čuti.

Zajc radi do 1912. godine. Tada mu vid toliko slabi da više nije mogao raditi. U dubokoj starosti 16. prosinca 1914. godine umire ovaj veliki genije i rodoljub. Još za svoga života bio je počasni građanin grada Zagreba.

To je uglavnom nešto malo o životu i radu ovog velikog pokojnika, čije ćemo nekoliko skladbi danas izvesti.

Raspored:

1. August Šenoa: Ivanu pl. Zajcu Riječaninu – recitira Ada Franko

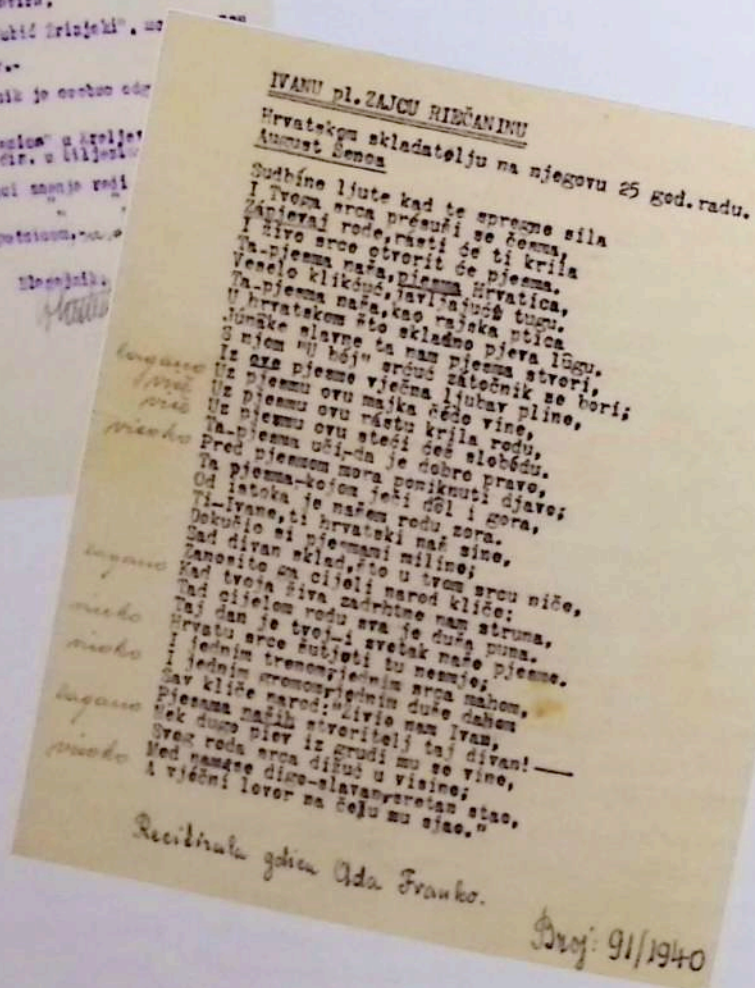
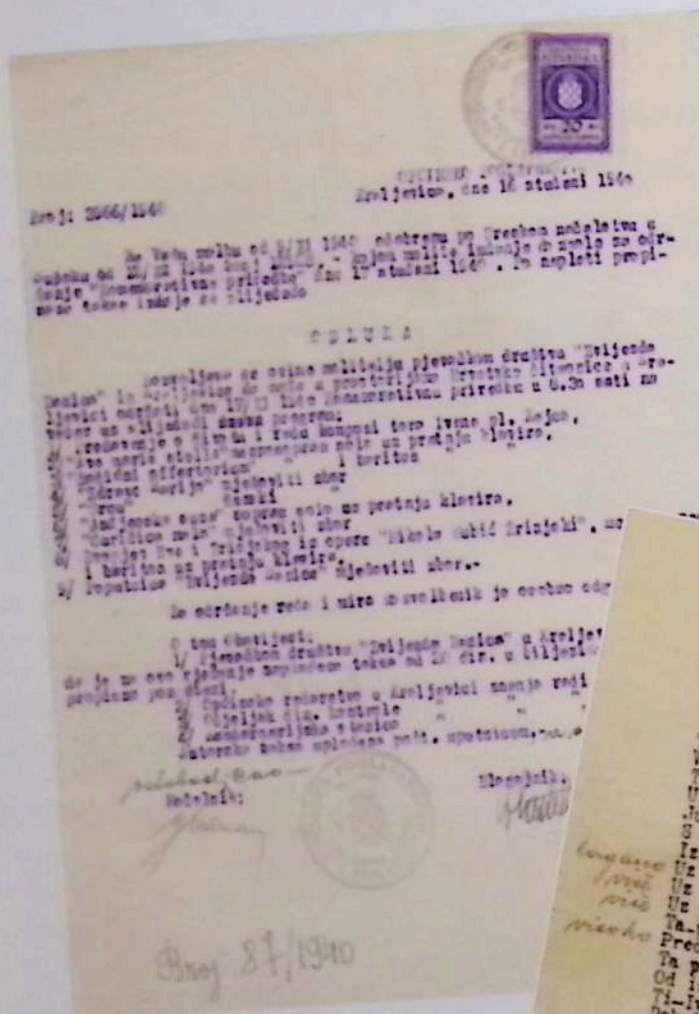
Skladbe Ivana pl. Zajca:

1. Ave Maris Stella - mezzosopran Rika Depeder, klavirska pratnja Ivan Jakovčić

2. Božićni offertorium - duet, mezzosopran Rika Depeder i bariton Ivan Jakovčić, klavirska pratnja Stanko Gudac

3. Zdravo Marijo – pjeva mješoviti zbor
4. Srcu – pjeva ženski zbor uz pratnju na klaviru Ivana Jakovčića
5. Anđeoska suza – pjeva sopran Ljubica Franović, uz klavirsku pratnju Ivana Jakovčića

6. Curičica mala – pjeva mješoviti zbor
7. Duet Eve i Zrinjskoga iz opere "Nikola Šubić Zrinjski" pjevaju mezzosopran Rika Depeder i baritone Ivan Jakovčić, klavirska pratnja Stanko Gudac
8. Poputnica "Zvijezdi Danici" pjeva mješoviti zbor.

Ivan Jakovčić Antonov

Ivan Jakovčić Antonov

Nakon smrti **Hijacintova**, 1925. godine njegov rad nastavlja **Ivan Jakovčić Antonov** i on je Društvo vodio dugo, preko 35 godina.

Prvu glazbenu poduku dobio je od svog oca Antona, koji je i sam bio član Zbora i Tamburaškog sastava. Kasnije je nastavio poduku u Rijeci kod violiniste i orguljaša Antonija

Santija, a povratkom u Kraljevicu kod profesorice Eme Curaj.

"Mladi učeni zborovođa, Ivan Jakovčić Antonov, mlad, pun poleta, okuplja mlađe sile kao: Jonu Jakovčića, Lovru Cimermana, Julija Depedera, (kao base), te Vinka Polića, Zvonu Turinu, kao tenore, i još mnogo više mladih pjevača. Ovaj zborovođa uči mlađe sile i glazbu (Fanfaru) u Sokolskom društvu, koja lijepo uspeva."

Maestro **Ivan Jakovčić Antonov** kao zborovođa, orguljaš, član glazbe i tamburaškog društva, te vrstan organizator, bio je vrlo cijenjen u Kraljevici i izvan nje. Dugo razdoblje u kojem je djelovao u "Zvijezdi Danici" bilo je burno, s puno odličnih nastupa pjevačkog društva na svečanim misama, obljetnicama i događajima. Npr. dvadesetih i tridesetih godina pjevalo se u čast otkrivanja spomenika prvom hrvatskom kralju Tomislavu, u čast proslave sv. Braće Ćirila i Metoda, prigodom blagdana Svetog Nikole, na gostovanjima u Krasici i na Trsatu.

Ostao je posebno zapamćen nastup zbora u dupke punoj kraljevičkoj crkvi na prvoj misi mladog biskupa Senjsko - modruške biskupije, domaćeg sina, dr. Viktora Burića.

Nastupi o kojima postoje zapisi

Gospođa **Maja Radulović** ispisala iz bilješki svoga nonića Vlatka Jakovčića, "ki je se ča se va Kraljevici događalo bilježil".

– 28. kolovoza 1925. godine služena je svečana misa u čast otkrivanja spomenika prvom Hrvatskom kralju Tomislavu, povodom 1000 godina Hrvatskog kraljevstva. Na orguljama je svirao maestro Ivan Jakovčić Antonov

– 27. srpnja 1927. godine služena je svečana misa u čast proslave sv. Braće Ćirila i Metoda, slavenskih apostola. Na orguljama je svirao Ivan Jakovčić Antonov.

– 6. prosinca 1927. godine na Svetog Nikolu, na velikoj misi zbor pjeva misu od Vodopivca.

– 15. kolovoza 1930. godine upriličen je koncert na kojem su Ćirilo-Metodov zbor iz Zagreba pod ravnanjem maestra Borisa Komarevskog.

– 1931. godine – povodom 100. obljetnice rođenja skladatelja **Ivana Zajca** održan je svečani koncert zbora i solista.

– 18. prosinca 1932. godine održan je duhovni koncert u crkvi na Krasici.

– 1934. godine zbor sudjeluje na Trsatu prigodom proslave četrdesetgodisnjice pjevačkog društva "Primorski Hrvat".

– 22. srpnja 1934. godine održan je duhovni koncert u crkvi u Kraljevici.

– 22. svibnja 1935. godine, Papa Pio XI. imenovao je dr. Viktora Burića (u dobi od 38 godina) Senjsko-modruškim biskupom. Prvu misu kao mladi biskup imao je 20. i 21. kolovoza 1935. u Kraljevici. Crkva je bila dupkon puna, na koru je pjevao zbor pod ravnanjem Ivana Jakovčića Antonova.

– 27. srpnja 1941. u općinskom Vrtu (danas je na tom mjestu sportska dvorana) održan je koncert zbora, s mnogo posjetitelja.

U vrijeme II. svjetskog rata dolazi do zatišja u radu Društva. Jedino je ženski zbor nastupao u crkvi i na sprovodima.

PJEVAČKO DRUŠTVO
„ZVIJEZDA DANICA“ - KRALJEVICA

RASPORED

1. KRNIC: „Gospodi pomiluj“ mješoviti zbor
- „Blagoslovljen“ „ „
2. DUGAN: „Molitva“ „ „
3. KUKLA: „Raduje se Marije“ muški zbor
4. BINIČKI: „Oče naš“ mješoviti zbor
5. ZAJC: „Offertorium pastorage“ (tenor i bariton uz orgulje)
6. MOZART: „Ave verum“ ženski zbor i orgulje
7. KOLB: „Ave Maria“ bariton i orgulje
8. CROCE: „Tmina nastade“ mješoviti zbor
9. KREUTZER: „Gospodinov je dan“ muški zbor
10. MUZIČESKI: „Iže Heruvimi“ mješoviti zbor

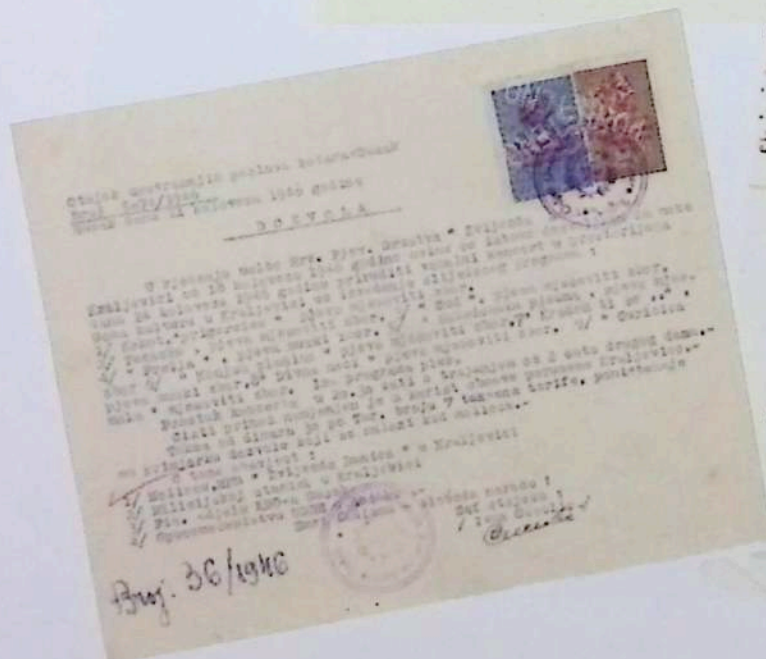
VRJEDI MJESTO ULAZNICE D

PJEVAČKO DRUŠTVO
„ZVIJEZDA DANICA“ - KRALJEVICA

RASPORED

1. DUGAN: „Andjelo Gospodnji“ mješoviti zbor
2. „Molitva“ „ „
3. KREUTZER: „Gospodinov je dan“ muški zbor
4. KRNIC: „Gospodi pomiluj“ mješoviti zbor
5. CANJUGA: „Sveta Hostija“ ženski zbor i orgulje
6. NOVAK: „Kraljice neba“ „ „
7. POKAZ: „Djetešce ti moja“ mješoviti zbor i harmonij
8. VILHAR: „Velikaj“ „ „
9. SPOLJAR: „S rajskih visina“ muški zbor
10. BINIČKI: „Oče naš“ mješoviti zbor i harmonij
11. KOLB: „Svet“ mješoviti zbor i harmonij

Vrijedi mjesto ulaznice Dinara 5—

bama Himna Istri, Protuletje, Nove brazde - dirigenti Ivan Jakovčić Antonov i Davor Kačić. Nastupaju zbor "Pasjak" iz Pasjaka, "Sloga" iz Ravne Gore i još 7 zborova iz Rijeke, s 330 pjevača. Posjećenost rekordna, predivna večer.

– 15. srpnja 1961. godine koncert u općinskom Vrtu. Dirigent Ivan Jakovčić Antonov

– 10. prosinca 1961. godine proslava 100-te obljetnice Čitaonice Kraljevica. (1861. – 1961.)

Ivan Jakovčić Antonov umro je 15. studenoga 1962. godine u 75. godini života, a prilikom dirljivog oproštaja na Placi, pjevači su svojem maestru otpjevali nadgrobnicu, koju je skladao za života:

*"SKLAPA MI SE TRUDNO OKO
ZVIJEZDO MOJA LAHKU NOĆ
CRNE TMINE LJUTO TIŠTE
ZVIJEZDO MOJA LAHKU NOĆ"*

Od zaslužnog kulturnog radnika, zborovođe Ivana Jakovčića Antonova, oprostio se u svojoj kronici za 1962. godinu, Vlatko Jakovčić sljedećim riječima:

"Početkom 1962. godine prestao je svojim kulturnim radom zborovođa Ivan Jakovčić Antonov, nakon tridesetipet godina svog plodnog rada, u svojem rodnom mjestu Kraljevici. Maestro Ivan Jakovčić rođen je 10. lipnja 1887. godine u Kraljevici, od vrednih i poštenih roditelja, oca Antona i majke Marije, rođene Čandrlić. Otac mu je bio među prvim pjevačima "Zvijezde Danice" i prvi harmonikaš u Kraljevici. Sin je sigurno naslijedio svoga oca, tako da se je veoma mlad počeo baviti glazbom i pjevanjem. Kao crkveni orguljaš djelovao je punih tridesetipet godina i sada predaje dužnost mlađem drugu i svom učeniku Stanku Gudcu. Hrvatsko pjevačko društvo "Zvijezda Danica", kao i mjesto Kraljevica, zadržat će harnu uspomenu na vrijednog i ozbiljnog kulturnog radnika. Sa moje strane neka mu je posebna hvala, jer smo se dvadeset godina, pod istim krovom naše župne crkve, opraštali sa živima i mrtvima, zato sam za uspomenu ovo i ubilježio."

Pogreb maestra Ivana Jakovčića Antonova u Kraljevici 1962.

Stanko Gudac Rokov

Stanko Gudac Rokov

Rad maestra **I. J. Antonova** naslijedio je domaći sin **Stanko Gudac**, njegov učenik.

Rođen je 1912. godine od oca Roka i majke Ljubice Moderčin. Još u vrijeme poslije II. svjetskog rata svirao je u crkvi orgulje i vodio crkveni zbor, te je tako bio "desna ruka" maestru Ivanu Jakovčiću Antonovu. Posebno je

promicao i uvježbavao staroslavenske mise i pjesme iz kantuala doktora Josipa Burića. Bio je vrstan orguljaš. Osim toga bio je izvanredan prepisivač notnih zapisa. Zahvaljujući njemu sačuvane su brojne notne partiture. Bio je i vrijedan arhivar i dugogodišnji tajnik Društva, koji nam je ostavio poruku koju moramo trajno pamtiti:

Ne dopustite nikad da pjesma u Kraljevici zamukne i posvetite više pažnje i potpore Vašem pjevačkom društvu "Zvijezdi Danici".

Dana 13. lipnja 1964. godine održan je komemorativni koncert u čast pokojnog dirigenta Ivana Jakovčića Antonova. Solisti: Rika Depeder, Stanko Pravdica, Srećko Bujanj, dirigent Stanko Gudac Rokov.

"Duša se naprosto oduševi kad čuje ovo naše pjevačko društvo, ovaj divni pjev koji naslađuje dušu slušatelja. Poželjno bi bilo da se češće čuje pjesma ovog Društva"

(Zapisao kroničar **Vlatko Jakovčić**)

Dana 11. siječnja 1965. godine održan je koncert povodom 50-godišnjice smrti kompozitora Ivana pl. Zajca u Narodnoj čitaonici Kraljevica. Dirigent: **Stanko Gudac Rokov**.

Ne dopustite nikad da pjesma u Kraljevici zamukne i posvetite više pažnje i potpore Vašem pjevačkom društvu "Zvijezdi Danici".

u Kraljevici, dne 25. februara 1934

*Tajnik:
Stanko Gudac*

Solisti "Zvijezde Danice"

Ana Ružić, rođena 3. rujna 1911.

U "Zvijezdi Danici" aktivna od svoje petneste godine. Kao djevojka učila je šivati kod gospođe Dore Blažina, čija je kći Ivka bila tada aktivni član pjevačkog društva, te je u tijeku naukovanja, kod Ane uočila lijep glas i preporučila je dirigentu Društva Ivanu Jakovčiću. Gospođa Ana pjevala je alt u Zboru do odlaska tadašnjeg dirigenta g. Kalačića, 1970. godine.

Ivan Ružić, rođen 26. siječnja 1911.

Član zbora bio je još prije II. svjetskog rata. U pjevačkom društvu ostao je praktično do konca svoga života, 1982. godine.

Srećko Bujanj, rođ. 10. siječnja 1913.

U arhivu Društva sačuvana je njegova zamolba od 27. lipnja 1938. g. da održi jedan ili dva koncerta pod imenom Društva, s nekoliko solo točaka, tijekom ljeta, bez naplate takse, za potrebe svog školovanja.

Školovao se u Glazbenoj školi u Zagrebu, a suradnju sa Zborom prekida odlaskom maestra Antona Corela, početkom 1971.

Premинуo je 14. srpnja 1985.

***Mirka Rika Depeder,
rođena 2. studenoga 1914.***

U "Zvijezdi Danici" je također od svoje petnaeste godine, tj. od 1929. godine. Imala je lijep sopran i pjevala je glavnu žensku rol u Zajčevnoj operi "Nikola Šubić". U vrijeme maestra Jakovčića Antonova pjevala je solo sve dionice gdje se tražio sopran. Pjevala je i za vrijeme maestra Hauptfelda do 1975., kada napušta Zbor. Preminula je 4. prosinca 1995.

***Stanko Pravdica,
rođen 13. studenoga 1930.***

U "Zvijezdi Danici" je od svoje osamnaeste godine, tj. od 1948. i pjevao je 20 godina. Po zanimanju je stolar i radio je preko 40 godina u Škveru. Bio je i član glazbe u kojoj je svirao trombon. Voli pjevati operne arije i talijanske kancone.

Limena glazba

Krajem pedesetih godina prošlog stoljeća, na inicijativu nekoliko mještana i dirigenta **Davora Kačića**, osnovana je **limena glazba**.

U zapisima kroničara Vlatka Jakovčića zapisano je doslovce ovako:

"Tečajem 1959. godine osnovana je u Kraljevici Limena glazba. Instrumente je darovala vojska, kao zamjenu za preuzete instrumente po partizanima 1945. g., a koji su pripadali Fanfari Jugosokola u Kraljevici. Glazba je imala svoj prvi javni nastup 22. studenoga 1959. g. od proslave otkrića spomen ploče partizanima u Kružiću - Dol. Kapelnik glazbe je Davor Kačić.

Na Dan Republike, 29. studenoga 1959. g. nastupila je glazba sa slijedećim programom:

Državna himna

Lenjinov posmrtni marš

Pozdrav Jadranu

Naše istarske brigade

Slovenac, Srb, Hrvat"

Svirači:

Milan Lekan, Drago Gudac, Stevo Dominež, Miko Blažina Žuti, Pere Pravdica, Rude Pravdica - sin, Blaško Pravdica - sin, Ante Kolombo, Bogdan Mandekić, Mladen Čandrlić, Marko Žuvela - tajnik, Vlado Pravdica, Marijan Jakovčić - sin, Stanko Pravdica - Pepov, Stanko Turina - Vazmov, Fran Grubišić - Ustaša, Zlatko Vidini, Ivan Lukarić, Drago Kovač, Tomislav Žmikić, Julio Straka, Karlo Gotvald, Ivan Vukošić, Josip Štefančić, Ivan Justić.

U svom sastavu imala je svirače, pretežno zaposlenike Brodogradilišta i naučnike Brodograđevne škole. Pokusi su se održavali dva puta tjedno u zgradi današnje banke, sve do 1966. godine, kada "Zvijezda Danica" dobiva prostor na katu u zgradi Kaštela, gdje je danas Gradsko poglavarstvo. Glazba je imala svoje nastupe najčešće povodom državnih praznika ili svečanosti kod porinuća i

primopredaja brodova. Od ožujka. do rujna 1964. kapelnik glazbe bio je Anton Martineti iz Rijeke.

U rujnu 1964. godine vođenje i učenje članova glazbe preuzeo je maestro Ivan Mikulčić. U večernjim satima dva puta tjedno uvježbavale su se koračnice i lakša klasična djela. Nastupalo se na raznim svečanostima povodom državnih praznika i smotri limenih glazbi. Gajile su se prijateljske veze s glazbom iz Moravica, a to je rezultiralo brojnim zajedničkim nastupima. Odlazilo se na gostovanja prijateljskim društvima.

Krajem šezdesetih godina glazba je pratila maškaranu povorku, sviralo se na pogrebima u mjestu i okolici, prilikom državnih izbora, na svečanim akademijama, na svečanostima porinuća brodova, održavali su se ljetni promenađni koncerti, a Prvog svibnja kroz mjesto se svirala "budnica".

Početkom sedamdesetih sviralo se prilikom održavanja onda vrlo popularnih "Jadranskih susreta" i prilikom dočeka sudionika festivala "MIK-a".

Polovicom sedamdesetih godina prošlog stoljeća, glazba se počela polako osipati, te se ukazala potreba za pomlađivanjem glazbe. U tom smislu uz pomoć osnovne škole iz koje su proizašli mladi svirači, osnovan je tečaj za učenje sviranja, koji su uz pomoć maestra Ivana Mikulčića, vodili nastavnici Glazbene škole iz Rijeke. Tako je početkom osamdesetih došlo do smjene generacija, jer se neki stariji članovi nisu mogli uklopiti, (jer su mlađi lakše savladavali programe i brže napredovali), te 1978. godine napuštaju glazbu.

Od članova s puno sviračkog iskustva ostaju: Drago Kovač, Anton Karabaić, Boris Mohorić, Bernard Jakovčić, Duško Devčić, Luka Pandurović, Leo Mandekić, Tomislav Delač. Nekolicina članova iz "stare" glazbe i dvadesetak članova nove "mlade" glazbe postižu svojim sviranjem najvišu kvalitetu od osnivanja glazbene sekcije uopće.

Krajem osamdesete odlazi maestro Ivan Mikulčić. Njega zamjenjuje maestro Anton Corel, koji se kratko za-

država kao voditelj glazbe, te ga zamjenjuje maestro Miroslav Fajdetić. Članovi glazbe ponovo vrijedno obnavljaju repertoar i postižu zapažene uspjehe. Sastav glazbe u to vrijeme čini podjednaki broj ženskih i muških svirača. Zbog školovanja mladih izvan Kraljevice glazba se polako počinje osipati. Nakon kraćeg vremena glazbu napušta i maestro Fajdetić.

Svi ti razlozi doveli su do prestanka rada glazbene sekcije HGD "Zvijezda Danica", početkom devedesetih. Od tada pa do danas, uz niz napora pojedinaca, glazba se nije uspjela oformiti.

Osnivača i prvog dirigenta limene glazbe **Davora Kačića** zamjenjuje kapelnik **Ivan Mikulčić**.

Ivan Mikulčić

Prof. Ivan Mikulčić, rođeni Tuhovčanac, stekao je glazbeno obrazovanje u Rijeci. U jesen 1964. godine osnovao je Dječju glazbu u Kraljevici, s kojom je dva puta gostovao u Varaždinskim Toplicama. Profesionalno se posvetio glazbi 1965. kao mladi profesor u Glazbenoj školi "Ivan Matetić Ronjgov" u Rijeci. Predavao je violinu, violu, komornu glazbu i vodio školski orkestar. Istovremeno je u Narodnom kazalištu "Ivan pl. Zajc" svirao violinu u opernom orkestru. Prof. Ivan Mikulčić vodio je glazbu u Kraljevici od 1. listopada 1964. do 1. rujna 1987. godine.

Svoje djelovanje u glazbi maestro Ivan Mikulčić opisao je ovako:

"Početkom jeseni 1964. godine pozvao me profesor Zdravko Gudac s molbom da prihvatim rad s limenom glazbom, koja je ostala bez stalnog voditelja. Prihvatio sam rad sa glazbom i našao sam kvalitetne članove s kojim nije bilo teško nastaviti rad. Svi su imali od ranije solidno glazbeno znanje. Kako su imali na repertoaru samo koračnice, proširio sam repertoar sa zahtjevnijim kompozicijama. Tako smo za relativno kratko vrijeme od samo dvije godine savladali vrlo zahtjevan program. Nakon te dvije godine rada već smo imali na repertoaru finale 3. čina iz opera "Ero s onoga svijeta", te odlomke iz opere "Nikola Šubić Zrinjski". U izvođenju odlomaka iz opere "Nikola Šubić Zrinjski" sudjelovali su pjevači kao solisti, iz pjevačkog zbora "Zvijezda Danica", a solisti su bili: sopranistica Rika Depeder,

tenor Srećko Bubanj i bariton Stanko Pravdica. Finale "U boj, u boj" izvodili smo također sa zborom "Zvijezda Danica".

Zajedno s pjevačkim zborom izveli smo "Poputnicu", koju je skladao Ivan pl. Zajc, za svog boravka u Kraljevici, a posvetio ju tadašnjem pjevačkom zboru Hrvatskog pjevačkog društva "Zvijezda Danica".

Zbog potrebe da se djelatnost glazbe proširi, te da se što kvalitetnije iskoriste potencijali mladih, talentiranih učenika osnovne škole u Kraljevici, a na inicijativu tadašnjeg Upravnog odbora Društva, formirana je mala glazbena škola, iz koje je nakon dvije godine sistematskog rada izrasla nova mlada glazba, koja je bila prekretnica za kvalitetniji način savladavanja novog programa. Glazba je i dalje izvodila zajedničke programe sa mješovitim zborom "Zvijezda Danica" prigodom obilježavanja prigodnih svečanosti u Kraljevici i okolnim mjestima.

U suradnji s limenom glazbom iz Moravica imali smo nekoliko razmijenjenih susreta, te jedno zajedničko gostovanje u Trstu.

Posebno vrijedna i kvalitetna razmjena ostvarena je sa kulturno-umjetničkim društvom iz Varaždinskih Toplica 1986. i 1987. godine. To je ujedno bila zadnja godina moga rada u Kraljevici, jer sam zbog odlaska u mirovinu promijenio mjesto boravka.

Plod suradnje s društvom iz Varaždinskih Toplica, bila je još jedna uspješna razmjena. Bilo je to 1996. godine kada je HGD "Zvijezda Danica" sudjelovalo na proslavi "Dana Sv. Martina". Tada sam bio domaćin s novoformiranom mladom glazbom u Varaždinskim Toplicama.

Moj rad u Kraljevici ostao mi je u vrlo ugodnom i lijepom sjećanju."

Anton Corel

Anton Corel – dirigent, vodi glazbu nakon maestra Mikulčića

Rođen je 12. lipnja 1927. godine u Zagrebu, gdje se i školovao u Vojno-glazbenoj školi, posebno za trombon. Po završetku školovanja dolazi u Rijeku. U riječkom kazalištu je u početku bio u zboru, a potom u orkestru. Bio je jedan od osnivača riječke opere.

O razdoblju provedenom u HGD "Zvijezda Danica" govori ovako:

"U Trsatskom sveučilištu predavao sam solfeggio i gitaru. Nakon jednog koncerta za gitare, moje grupe, uočio me profesor Zdravko Gudac i pozvao u Kraljevicu. U početku sam vodio zbor, a nakon odlaska kapelnika Mikulčića prihvaćam se vođenja glazbe. Više sam volio rad s glazbom.

U zboru sam uspostavio kontakt s pjevačima i muzicirali smo. Pjevao sam sve dionice, čak i sopransku. Nastavio sam repertoar koji su oni prethodno uvježbali.

Practicirali smo zajedničke nastupe zbora i glazbe. Cijeli svoj život posvetio sam glazbi.

Kasnije sam vodio KUD "Udruženje penzionera grada Rijeke", s kojim sam imao brojne nastupe. Naročito mi je ostao u sjećanju prijateljski susret pjevačkih zborova, koji se dogodio 28. i 29. rujna 1985. godine u Rijeci, gdje su se susreli zborovi:

KUD "Udruženje penzionera grada Rijeke", KUD "Zvijezda Danica" Kraljevica, KUD "Martin Matetić" Jadranovo, tu sam ja vodio KUD "Udruženje penzionera", a maestro Hauptfeld "Zvijezdu Danicu", koju sam ja vodio do njegovog dolaska."

Tomislav Delač, Boris Mohorić, Leo Mandekić, Duško Devčić, Boris Smiljanić, Luka Pandurović, Nikola Šojat, Vladimir Mitić, Boris Mohorić Bobo, Fredi Peranić, Dario Došen, Rajko Princ, Siniša Čandrlić, Alan Crnković, Darko Delač, Anton Karabaić, Drago Kovač, Jasmina Rumora, Sandra Mitić, Silvana Rukavina, Antonija Rameša, Mirna Delač, Iva Karabaić, Silvija Zebec i Rudolf Mitić

Stoje: Boris Mohorić, Leo Mandekić, Fredi Peranić, Darko Delač, Dario Došen, Siniša Čandrlić, Boris Smiljanić, Nikola Šojat, Tomislav Delač, Rudolf Mitić, Drago Kovač, Luka Pandurović, Duško Devčić, Anton Karabaić, Boris Mohorić Bobo, Alan Crnković, Ivan Mikulčić kapelnik, Rajko Princ, Silvija Zebec, Vladimir Mitić
Sjede: Jasmina Rumora, Sandra Mitić, Silvana Rukavina, Antonija Rameša, Mirna Delač, Iva Karabaić

VI. zborovanje kulturno-umjetničkih društava Rijeke

Aktivnost i rad KUD-ova u Rijeci i okolici započinje već poslije oslobođenja 1945. godine. U narednih deset godina bilo je bezbroj nastupa raznih amaterskih društava u organizaciji prosvjetnih vijeća.

U okviru Kulturno-prosvjetne zajednice Rijeka smotre KUD-ova počinju se organizirati 1963. godine i to:

Prva smotra u Kastvu – 24. XI. 1963.

Druga smotra u Krasici – 26. IV. 1964.

Treća smotra u Dragi – 24. XI. 1964.

Četvrta smotra u Rijeci – 25. IV. 1965.

Peta smotra u Hreljinu – 18. XII. 1965.

Šesta smotra u Kraljevici – 21. V. 1966.

U to doba u Rijeci djeluje preko dvadeset kulturno-umjetničkih grupa u kojima je angažirano preko 500 članova amatera. Početkom sedamdesetih zborovanja prerastaju u smotre **radničkog** kulturno-umjetničkog amaterskog stvaralaštva.

Na VI. zborovanju su nastupili:

KUD "Jedinstvo", KUD "Frattelanza", Mandolistički orkestar, KUD "Jedinstvo", KUD "Mladost", KUD "Bazovica", KUD "Zvijezda Danica", KUD "I. M. Ronjgov", Pionirski dom "Ivo Lola Ribar", KUD "Brodograditelj", Glazba Trsat, KUD "Drenova", KUD "Student".

1966.

KULTURNO PROSVJETNA ZAJEDNICA
RIJEKA

VI ZBOROVANJE

Na istom zborovanju nastupili su sljedeći pjevači KUD-a "Zvijezde Danice": Depeder Mirka, Kocijan Milica, Rogutić Kuzmina, Gudac Slavica, Frka Ada, Čandrlić Nevenka, Kehler Dubravka, Pupiće Ivanka, Carbone Carmela, Levanić Ruža, Pritchard Paula, Mohorić Vesna, Lekan Dušanka, Čandrlić Tereza, Kurka Tonka, Strelec Božena, Pričard Anica, Burić Estera, Pavlović Lidiya, Gudac Zvonimir, Bubanj Srećko, Karlović Milivoj, Polić Lovro, Pravdica Anton, Zebec Marijan, Modrčin Anđelko, Tadejević Rudolf, Marjanović Ivica, Pričard Boris, Zima August, Burić Tihomir, Turina Rajko, Lekan Milan, Mandekić Bogdan, Gudac Dragutin, Burić Branko, Puch Franjo, Justić Ivan, Vučić Dušan, Pravdica Stanko, Kocijan Petar, Kovač Dragutin, Pričard Josip, Čandrlić Mladen, Princ Srećko, Ivan Jurković, Gudac Stanko.

U ovom razdoblju organiziraju se smotre radničkog kulturno-umjetničkog stvaralaštva. "Zvijezda Danica" sudjeluje na smotrama pjevačkih zborova, čak 12 puta.

U mjestu i okolici redovito nastupa prilikom značajnijih obljetnica: na koncertu povodom 100. obljetnice Čitaonice u Kraljevici; povodom 60. obljetnice Čitaonice u Šmriki i redovito povodom svih proslava u mjestu.

dr. Vinko Kalačić

Sedamdesetih godina zborom kraće vrijeme ravnao je dirigent riječke opere dr. **Vinko Kalačić**, pa maestro **Anton Corel**. Koncert zbora s limenom glazbom, povodom 30. godišnjice Ustanka naroda i narodnosti Jugoslavije, pod dirigentskom palicom Antona Corela bio je posebno uspješan.

Dana 11. srpnja 1970. godine na Ljetnoj pozornici u Kaštelu u Kraljevici održava se koncert zbora "Zvijezda Danica" i tamburaškog orkestra. Donosimo program toga koncerta:

I. Zajc	Poputnica "Zvijezdi Danici" Poputnica "Kleku"	Mješoviti zbor Mješoviti zbor
J. Gotovac	Novi grad Omili mi Slava Lisinskome Oj Marjana	Muški zbor Muški zbor Mješoviti zbor Mješoviti zbor
S. Mokranjac	X rukovet XI rukovet	Mješoviti zbor Mješoviti zbor
M. Latas	Ej uhnjem Eh raspašo	Mješoviti zbor Mješoviti zbor
XXX	2 narodne	Tamburaški orkestar
E. Cossetto	Šokačka pisma i kolo	Mješoviti zbor uz tambure

Program Zbora "Zvijezda Danica" i Limene glazbe

M. Latas	Ogulinski mehozo Titovo kolo	Mješoviti zbor uz tambure Mješoviti zbor uz tambure
G. Ulčakar	Za Savco	Limena glazba
Landa	Pjesme naših šuma	Limena glazba
J. Gotovac	Jadrano Dobra večer uzorita Ako si pošla spat	Mješoviti zbor Muški zbor Muški zbor
I. Zajc	Gdje si dome moj	Mješoviti zbor i tenor Ivan Ružić

	Moja dika Večernja pjesma Domovini i ljubavi	Mješoviti zbor i sopran Rika Depeder Mješoviti zbor i alt Ana Ružić Mješoviti zbor i sopran Rika Depeder
P. I. Čajkovski I. Zajc	Duet iz opere "Pikova dama" Zbor vila iz opere "Nikola Šubić Zrinski"	Mješoviti zbor i Rika Depeder i Ana Ružić Ženski zbor
V. Lisinski	Laku noć Zbor Hrvatica iz opere "Porin"	Mješoviti zbor Ženski zbor
I. Tijardović	Fragment iz operete "Splitski akvarel"	Mješoviti zbor i sopran Rika Depeder
G. Verdi	Zbor robova iz opere "Nabucco"	Mješoviti zbor
I. Zajc	Finale iz opere "Zrinski"	Mješoviti zbor i Rika Depeder, Stanko Pravdica i Srećko Bubanj

Mješovitim zborom "Zvijezda Danica" dirigira dr. Vinko Kalačić

Limenom glazbom dirigira Ivo Mikulčić

Zborom "Željezničar" dirigira Mića Latas

Solisti su: Mirka Rika Depeder, Ana Ružić, Ivan Ružić, Stanko Pravdica i Srećko Bubanj.

Proslava 75. obljetnice

HGD "Zvijezda Danica" 1970. u Kaštelu

Slijeva nadesno, odozgo:

Ivan Marijanović, Branko Petek, Rudolf Mitić, Mišo Raucher, Damir Hodanić, Želimir Mandekić, Boris Pritchard, Ivan Ružić, Franjo Lekan, Tomislav Jakovčić, Ivan Posavec, Dragan Barić, Stanko Princ, Petar Kocijan, Milan Lekan, Srećko Bujanj, Žarko Juranić, Danijel Frka, August Đino Zima, Marijan Zebec, Željko Deiuri, Tiho Burić, Dušan Vučić, Šimunko, Rajko Turina, Marijo Zima, Ante Randić, Drago Kovač, Milica Kocijan, Maja Radulović, Ankica Mičetić, Katica Franko, Paula Pritchard, Vesna Stipčić, Zvezdana Stanišić, Dijana Mihalić, Mira Sokolić, Tereza Čandrlić, Ružica Tralić, Kuzmina Rogutić, Ada Frka, Janja Zebec, Milena Mičetić, Blaženka Magdić, Marina Karabaić, Veronika Jurković, Nataša Mila Jurković, Iva Jurković i Ruža Levanić.

R.K.U.D. „ZVIJEZDA DANICA“
KRALJEVICA

Proslavlja

75 godišnjicu društva

pod pokroviteljstvom
TITOVOG BRODOGRADILIŠTA

Kraljevica, 10. X 1970.

R.K.U.D. „ZVIJEZDA DANICA“ KRALJEVICA

10. X 1970.

Proslavlja prigodnim
koncertom
75. godišnjicu društva
pod pokroviteljstvom
Titovog
brodogradilišta

1. I. Zajo	Poputnica „ZVIJEZDE DANICE“	mješoviti zbor
2. J. Golovan	Jadrano	muški zbor
3. "	Dobra večer uzorita	
4. "	Radoknica	
5. I. Zajo	Moja dika	sopran Rika Depeder
6. "	Večernja pjesma	alt Ana Rubčić
7. "	Gdje si dume moj	tenor Ivan Rubčić
8. P. I. Čajkovski	Duet iz opere Pikova Dama	R. Depeder i A. Rubčić
9. I. Zajo	Zbor vila iz opere Nikola Šubić Zrinski	ženski zbor
10. V. Lisinski	Zbor Hrvatica iz opere Furio	ženski zbor
11. "	Lako nos	mješoviti zbor
12. V. Novak	Gorski kraj	mješoviti zbor i tenor Srećko Bubić
13. V. Lisinski	Dvije ptice	sopran R. Depeder
14. I. Zajo	Tiho tko moje želje	alt A. Rubčić
15. "	Pjesme slasti	tenor I. Rubčić
16. I. Tijardović	Fragment iz opere Mala Floramy	mješoviti zbor i sopran R. Depeder
17. G. Verdi	Zbor robova iz opere Nabucco	mješoviti zbor
18. I. Zajo	Finale iz opere Nikola Šubić Zrinski	mješoviti zbor i solisti Rika Depeder, Stanko Pravdica i Srećko Bubić

Zborom i solistima dirigira zborovodja Dr. Vinko Kalazić

Početak koncerta u 20 sati

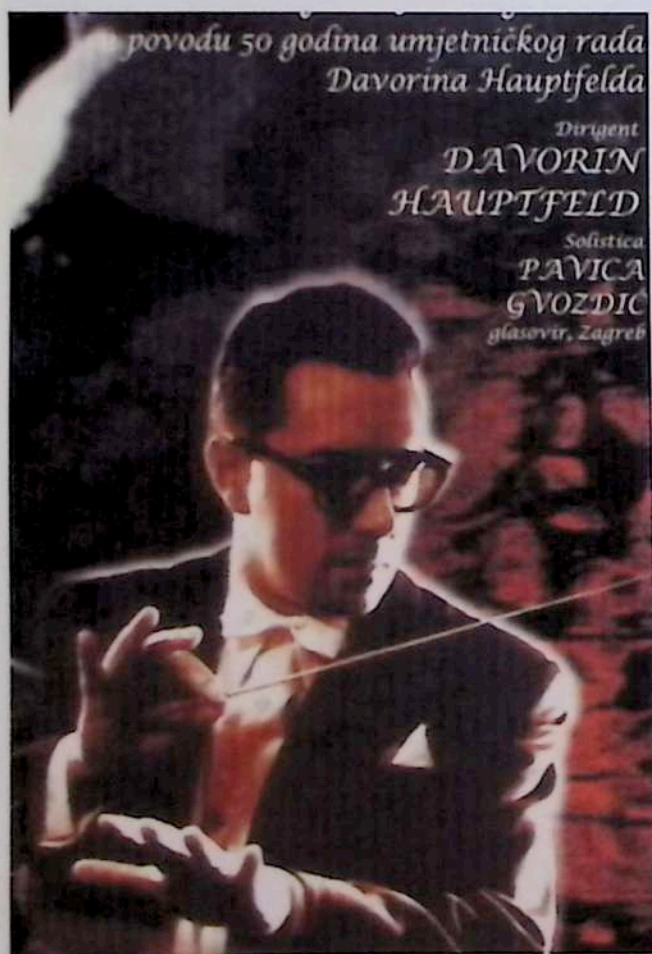
Koncert se održava u dvorani Titovog brodogradilišta Kraljevica

Prigodnim koncertom 10. listopada 1970. godine
"Zvijezda Danica" proslavlja 75. obljetnicu rada

Davorin Hauptfeld

U rujnu 1971. godine vođenje zbora preuzima maestro **Davorin Hauptfeld**. Pod njegovim vodstvom i uz nove metode rada, zbor "Zvijezda Danica" postiže svoje najzapaženije uspjehe na koncertima i smotrama amaterizma u Rijeci 1972. i 1973. godine. Tih godina Društvo dobiva diplomu **Kulturno-prosvjetne Zajednice Rijeke**

i diplomu **Saveza muzičkih društava Republike Hrvatske**. Osobitu čast zbor dobiva sudjelujući na **republičkim smotrama pjevačkih zborova** u Zadru 1973., 1974., 1975., 1976., 1980. i 1984. godine gdje biva zapažen po istančanoj interpretaciji pjevanja.

Poštovani maestro Hauptfeld!

Pridružujemo se iskreno čestitajući Vam 50-tu godišnjicu bogatog i sadržajnog umjetničkog rada.

Imali smo čast da ste kao ugledni riječki i hrvatski dirigent, svoju radnu i stvaralačku aktivnost punih 16 godina prenosili svojom dirigentskom palicom na naš pjevački zbor, koji se pod Vašim vodstvom nekoliko puta plasirao među najbolje hrvatske zborove.

Svojim dirigentskim i edukativnim djelovanjem ostavili ste dubok trag Vaše glazbene misli i zadužili naše Društvo da i dugo poslije Vas razvija čistu interpretaciju u djelima hrvatske i svjetske glazbene baštine.

U danima svečanog obilježavanja Vašeg jubileja HGD "Zvijezda Danica" gostovalo je na "10. Međunarodnom festivalu Adventske i Božićne glazbe – 2000." u Pragu, iz kojeg smo se vratili sa zapaženim nastupom.

Kao Vaši prijatelji i štovatelji želimo Vam još puno stvaralačke i kreativne energije, još puno visokih jubileja, da sa Vašom dirigentskom palicom pošaljete još puno glazbenih poruka... pa "Neka se zavjesa digne".

Članovi HGD "Zvijezda Danica"

Čestitka Zbora velikom maestru prilikom proslave 50. obljetnice njegova rada

U Zadru 1973. godine

U Karlobagu 1975. godine

Zbor 1975. u Kaštelu

Slijeva nadesno odozgo:

Ivan Marijanović, Nelo Radojković, Emil Lekan, Boris Pritchard, Ivan Ružić, Rudolf Mitić, Tomislav Jakovčić, Stanko Gudac, Mario Zima, Damir Hodanić, Dragan Barić, Rastko Davila, Josip Pričard, Ante Randić, Milan Lekan, Lovro Polić, Mladen Maršanić, August Đino Zima, Marijan Zebec, Žarko Juranić, Dušan Vučić, Nenad Raucher, Anton Karabaić, Srećko Princ, Petar Kocijan, Rajko Turina, Rajka Čandrlić, Milica Kocijan, Maja Radulović, Janja Zebec, Alma Karlović, Đina Radojković, Paula Pritchard, Nikica Polić, Tanja Stanišić, Marina Gotwald, Zvezdana Stanišić, Tereza Čandrlić, Zvonka Šegota, Tihana Welle, Ružica Tralić, Kuzmina Rogutić, Ada Frka, Snježana Kralj, Ingeborg Davila, Marina Turina, Veronika Jurković, Nataša Mila Jurković, Iva Jurković, Ljerka Vidra, Ruža Levanić

Goranovo proljeće, Lukovdol 1976. godine

Od 1975. godine Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica" sudjeluje na porečkoj manifestaciji "Naš kanat je lip". Do danas zbor je u Poreču nastupio 25 puta.

24. travnja 1976. godine održan je koncert u Domu u Triblju.

6. lipnja 1976. godine Zbor nastupa u Lukovdolu na Goranovom proljeću.

6. listopada 1976. godine održan je koncert u Opatiji u kinu "Beograd" za učesnike Kongresa socijalne psihologije.

9. listopada 1976. "Zvijezda Danica" je otputovala u Zadar na IX. festival pjevačkih zborova Hrvatske. Nastup je bio u subotu u 10,30 sati u Narodnom kazalištu.

10. listopada 1976. u Boriku je održan revijalni koncert svih zborova. Bilo je nezaboravno.

16. listopada 1976. zbor nastupa u Kostreni, na proslavi 100. obljetnice Čitaonice.

23. listopada 1976. održan je koncert u Opatiji u hotelu "Adriatic" na Kongresu farmaceuta iz Jugoslavije.

24. listopada 1976. Zbor nastupa u Kraljevici na priredbi koja se održava u svim mjestima gdje je boravio drug Tito.

18. veljače 1977. godine nastup, zajedno s Trsatskom glazbom, u hotelu "Neboder" povodom jubileja "Autotroleja".

22. travnja 1977. godine nastup u Kraljevici ispred hotela Almis na ispraćaju šafete.

29. travnja 1977. godine nastup u Kraljevici u Titovom brodogradilištu povodom 85. godišnjice rođenja druga Tita. Gostovao je muški pjevački zbor iz Ljubljane.

29. travnja 1977. godine zbor nastupa na Grobniku.

20. svibnja 1977. godine koncert u Guvernerovoj palači u Rijeci.

15. srpnja 1977. godine, petak u 21 sat zbor i glazba krenuli su na put u Trenčin, u Čehoslovačkoj.

16. srpnja 1977. godine u 6,30 sati došli smo u Beč. Svi smo bili oduševljeni parkovima i građevinama, očarani katedralom Sv. Stefana. Liftom smo prešli put do vrha zvonika od kuda se vidi cijeli Beč. Posjetili smo i Prater. U Beču smo boravili 5 sati. Nakon čega nastavljamo put prema češkoj granici koju smo prešli u 13 sati. U Bratislavi smo se odmorili 1 sat. U Trenčin smo doputovali u 17 sati.

17. srpnja 1977. godine razgledavali smo stari dio Trenčina koji je bio u obnavljanju.

18. srpnja 1977. godine u 19 sati održan je koncert. Pjevali smo dobro. Prisutni su nas nagradili burnim pljeskom.

19. srpnja 1977. godine u 5 sati krenuli smo na izlet na Visoke Tatre. Tamo smo vidjeli skijališta, skakaonice, hotele, pravi turistički centar. Prošetali smo oko jezera. Večerali u gradiću Mikulašu i vratili se u Trenčin.

20. srpnja 1977. godine napravili smo izlet u Trenčinske toplice koje su izgledale dosta zapušteno.

21. srpnja 1977. godine posjeli smo staru pivovaru i degustirali staro češko pivo. Produžili smo u Bajnicu, gdje su toplice i posjetili stari očuvani dvorac iz 13. stoljeća.

Navečer je bila u restoranu Kotva oproštajna večera od prijateljskog pjevačkog društva "TOS".

22. srpnja 1977. godine krenuli smo u 8 sati iz Trenčina, te smo u 11 sati stigli u Brno. Na granici kod Mikulova čekali smo 2 sata. Daljnje putovanje je prošlo ugodno i sretno smo stigli u našu dragu Kraljevicu.

6. kolovoza 1977. godine stigli su u Kraljevicu članovi pjevačkog društva "TOS" iz Trenčina. Drugi dan održali su koncert u našim prostorijama.

8. travnja 1978. godine na Bakarcu održan je uspješan koncert.

29. travnja 1978. godine nastup na ispraćaju šafete

3. lipnja 1978. godine nastup u Poreču na smotri "Naš kanat je lip" u Sabornici. Dirigent Davorin Hauptfeld bio je zadovoljan pjevanjem.

Spavali smo u bungalovima. Iz Poreča smo krenuli u 8 sati u Portorož, Izolu, Kopar. Posjetili smo Škocjansku jamu. Pjevali smo u njoj "koncertnoj" dvorani. Bilo je nezaboravno.

25. lipnja 1978. godine bio je nastup u Ronjgima na otkrivanju biste Ivanu Matetiću Ronjgovu. Pjevalo je 13 zborova po kišovitom vremenu. Na kraju su svi zborovi pjevali "Slobodu" po velikom pljusu.

2. srpnja 1978. godine koncert uoči Dana borca u Kaštelu u Kraljevici. "Zvijezda Danica" otvorila je akademiju Himnom. Zatim je otpjevana "Tito, čovjek za sva srca". Naša limena glazba u pomlađenom sastavu (dvanaestak učenika), dobro uvježbani svirali su lijepo. Na kraju je zbor otpjevao pjesmu "Tito" s glazbom.

15. listopada 1978. godine nastup kraj Kosturnice na groblju u Kraljevici, na čast palim borcima.

23. studenoga 1978. godine nastup u kinu "Partizan" u Rijeci za "Konstruktor" koji slavi 30. godišnjicu rada.

24. studenoga 1978. godine u hotelu Uvala Scott pjevali smo za radnike "Konstruktor".

8. travnja 1979. godine u Crikvenici na smotri amaterskog kulturnog stvaralaštva domaćin je pjevačko društvo "Osvit" iz Šmrike, koje nema dvorane. Nastupaju "Sloga" iz Hreljina i "Zvijezda Danica" iz Kraljevice.

15. travnja 1979. godine u Krasici, domaćin je "Zvijezda Danica" jer ni ona nema dvorane. Pjevaju "Osvit" iz Šmrike i "Sloga" iz Hreljina. Ovim nastupom završava smotra amaterskog kulturnog stvaralaštva.

28. travnja 1979. godine slavi se 250. godina postojanja Brodogradilišta. Sudjeluju pjevački zbor "Sloga" iz Hreljina,

Otvorenje mosta kopno - Krk 1980. godine

učenici Osnovne škole, "Zvijezda Danica" i limena glazba iz Kraljevice.

21. srpnja 1979. godine sa školskim brodom "Vila Velebita" bili smo na izletu do uvale Krušćica na Cresu. Na povratku smo se zaustavili oko 1 sat u Senju. Sve skupa je bilo predivno.

27. studenoga 1979. godine održana je akademija u čast Dana Republike. Sudjelovali su "Zvijezda Danica", limena glazba i učenici osnovne škole.

22. prosinca 1979. godine povodom Dana Armije održana je akademija u nedovršenoj dvorani u Domu. Sudjelovali su "Zvijezda Danica", limena glazba i učenici osnovne škole.

Mladen Žmak

Maestro Hauptfeld napušta "Zvijezdu Danicu" nakon punih petnaest godina vođenja Zbora. U jesen 1986. Zbor preuzima Mladen Žmak i vodi ga do 1988. godine.

U rujnu 1988. rad sa Zborom nastavlja maestro Miroslav Fajdetić, koji u to doba vodi i glazbu, te vodi Zbor do dolaska maestra Ivice Frlete.

Naši zadarski nastupi

Pjevački zbor "Zvijezda Danica" prvi se put 1973. godine uspio kvalificirati na VI. festival pjevačkih zborova Hrvatske u Zadru. U ono vrijeme bila je to kulturna manifestacija na kojoj su se okupljali najbolji zborovi Republike, posvećena jubileju Grada Zadra – 30. obljetnici sjedinjenja Istre, Rijeke, Zadra i hrvatskih otoka Matici Zemlji - Hrvatskoj. Da bi neki zbor sudjelovao na Festivalu u Zadru, morao je proći općinsku, a potom i regionalnu smotru koje su imale natjecateljski karakter. Naša regionalna smotra održavala se u lipnju svake godine u Ronjgima.

Na regionalnoj smotri, 1973. uz naš zbor, uspjeli su se kvalificirati zborovi "Jeka Primorja" iz Rijeke, "Matko Brajša-Rašan" iz Pule i "Muški zbor DVD-a" iz Opatije. Bilo je neobično da se zbor iz jednog malog primorskog mjesta našao u Zadru među tako "velikim" zborovima iz svih većih središta Republike Hrvatske. No tradicija zbora osnovanog 1894. godine i dirigent Davorin Hauptfeld učinili su da Zbor postigne tako veliki uspjeh. Zbor je 6. listopada 1973. u Zadru ispred Katedrale sv. Stošije održao koncert, izvodeći kompozicije V. Žganeca, M. Tajčevića i F. Lučića. Uslijedile su brojne pozitivne kritike.

Tako je Zdenka Weber u "Telegramu" napisala da što je neki grad veći centar, ne mora i značiti da ima dobre zborove i zborovođe što su i pokazali neki manji zborovi, a među njima spomenula je ime našeg zbora.

Dr. Kovačević je u "Borbi" od 10. listopada 1973. napisao sljedeće:

"Veoma prijatno su se dojmila društva sa sjevernog Jadrana, "Matko Brajša-Rašan" iz Pule (Nello Milotti), "Jeka Primorja" iz Rijeke (Dušan Prašelj) i "Zvijezda Danica" iz Kraljevice (Davorin Hauptfeld) koji su okupili mlade pjevače i pod vodstvom dobrih stručnjaka učinili vidni korak naprijed."

Već sljedeće, 1974. godine Zbor se svojom kvalitetom ponovno uspio plasirati na VII. festival pjevačkih zborova

Republike Hrvatske u Zadru. Od 4. do 6. listopada 1974. u Zadru je nastupilo preko 900 pjevača iz cijele Lijepe Naše na "olimpijadi zborova" kako ju je nazvao tadašnji tajnik za kulturu i prosvjetu Sabora Hrvatske, Ivo Fumić i dodao da *"na ovakvim festivalima nastupaju samo najbolji, oni koji svojom kvalitetom služe kao poduka drugima da bi mogli realizirati svoje težnje i želje"*.

U natjecateljskom dijelu Zbor je praisveo kompoziciju maestra Davorina Hauptfelda, "Homage a Goran", te kompoziciju I. M. Ronjgova "Svirajmo, igraymo".

U revijalnom dijelu Festivala, koji se održao u atriju hotela "Novi park" u Boriku, Zbor je pjevao Zajčeva "Tri madrigala".

Zbor je na Festivalu u Zadru nastupao također vrlo uspješno i sljedeće 1975. godine pod vodstvom maestra Davorina Hauptfelda, uz još trinaest pjevačkih zborova iz Hrvatske.

Na repertoaru našeg Zbora bile su skladbe kompozitora N. Milottija, V. Žganeca i D. Fija.

Na IX. festivalu zborova Hrvatske u Zadru, od 8. do 10. listopada 1976. godine, nastupili smo po četvrti puta uzastopno. Zbor (u sastavu 35 muškaraca i 35 žena) je praisveo kompoziciju D. Hauptfelda na tekst Ivana Gorana Kovačića "Beli most". Izvedene su i skladbe E. Cossetta, S. Mokranjca, D. Fija, R. Gobeca i N. Hercigonje.

U programu koji se odnosio na 35. obljetnicu Narodnog ustanka, Zbor je izveo splet partizanskih pjesama N. Bašića "Listaj goro". Kritike su i ovog puta bile više nego dobre.

U razdoblju od 1977. do 1980. zbog promijenjenih kriterija (regionalna zastupljenost u repertoaru i politički utjecaj čelnika), Zbor se nije uspio kvalificirati za nastup u Zadru.

No sudjelovati na državnoj smotri četiri godine uzastopno veliki je uspjeh za jedan gradić kao što je Kraljevica, a pjevati u društvu "velikih" zborova, do tada je za članove "Zvijezde Danice" bio nedosanjani san.

Nakon pauze od tri godine, Zbor je na zadarskom festivalu nastupao još dva puta, 1980. i 1984. godine. I

ta dva koncerta Zbor je odradio korektno unatoč brojnim promjenama koje su se dogodile u vezi s Festivalom. Zborovi su nastupali u radnim organizacijama, vojnim poštama i mjesnim zajednicama općine Zadar te u susjednim općinama. Time je Festival mnogo izgubio na toplini i zajedništvu prijašnjih godina.

Na XVII. susretu pjevačkih zborova u Ronjgima 1984. "Zvijezda Danica" uspjela se plasirati na republičko natjecanje u Zadru.

Prenosimo dio teksta iz "Novog lista" od 18. lipnja 1984.:

"U četrnaest pojedinačnih i združenih zborova nastupilo je blizu devet stotina pjevača i pjevačica koji su izveli više od četrdeset zborskih pjesama. Stručni žiri (Igor Gjadrov i Zoran Juranić dirigenti iz Zagreba, te Aleksandra Matić, muzički pedagog i dirigent iz Rijeke) odredio je da Zajednicu općina Rijeka na republičkoj smotri pjevačkih zborova u Zadru – predstavlja Mješoviti pjevački zbor KUD-a "Zvijezda Danica" iz Kraljevice, s dirigentom Davorinom Hauptfeldom.

U užu izbor najboljih pjevačkih zborova ZO Rijeka žiri je bio uvrstio i zborove "Jeka Primorja" iz Rijeke, "Matko Brajša Rašan" iz Pule, "Roženice" iz Pazina i "Joakim Rakovac" iz Poreča. Međutim, kako je za nastup na republičkoj smotri bio i uvjet da se nije sudjelovalo u posljednje tri godine, odlučeno je da predstavnik ZO Rijeka bude zbor iz Kraljevice koji ipunjava i taj uvjet."

Iz ovog se vide i novopostavljeni kriteriji i uvjeti sudjelovanja na republičkoj smotri u Zadru.

Tako je 12. listopada 1984. "Zvijezda Danica" predstavljala ZO Rijeka na zadarskoj smotri pjevačkih zborova, s kompozicijama: Pjesma proljeća, I. M. Ronjgova, Tri pjesme dubrovačke renesanse, R. Matza, Zahvalnica, F. Dugana.

Na impresivnoj revijalnoj svečanosti koja se održala u dvorani "Jazine", zbor je izveo skladbu "So compagni" - Nela Milottija.

Tim posljednjim sudjelovanjem na Festivalu završena je jedna lijepa priča iz povijesti zbora "Zvijezde Danice" u kojoj je svaki član (pjevač ili pjevačica) bio ponosan na svoj amaterski rad, na svoje društvo, na promociju svoje Kraljevice u društvu "velikih i moćnih" zborova iz velikih republičkih centara. Jer sudjelovati na Festivalu pjevačkih zborova Republike Hrvatske pjevaču amateru najveća je nagrada za njegov rad i trud.

Na kraju "naših zadarskih nastupa" odajemo priznanje i zahvaljujemo se našem cijenjenom maestru Davorinu Hauptfeldu, koji nas je u to doba uvježbavao i vodio.

Prva stranica brošure
VII. festivala pjevačkih zborova Hrvatske

U Zadru 1984. godine

U Zadru 1984. godine

Šibenik, 27. VII
1976

20

Beli most D. Hauptfeld 1976.

SOPRAN

Allegro

BELI DE LI MOST, BELI DE LI MOST, BELI DE LI MOST BELI
DE - LI MOST BELI MOST BELI MOST PRE-KUČU JE REKU VHRPTU JE SVIL
BEL KUČISTU MLEKO I VELO OD VIL BEL KUČISTU MLEKO I VELO OD VIL PRE
BELI DE LI MOST, BELI DE LI MOST BELI DE LI MOST
SUKA JE O-STA LA OD NJI HU VE PEN PEN. SRE-DE-NA JE RI-DA
KJE HU PR PELJA VODA SE ZA-ZI-DA ON JE VJEŠMEHA, KADA KIBA PRU DE
ON TI-HU ZA-SH KO ČI-JI-CA DOJ DE PA CA PRU-ZU-DI, M
SREŠE SE OD SRE-ČE DA NE MORE JAL, M PU - PRU KU O-KREĆE KO
ČI JIN KO- TAG M BELI BELI BELI MUST BELI BELI BELI MUST

40

BELI MOST

SOPRAN

II. DEJANJE

BELI DE LI MOST, BELI DE LI MOST BELI DE LI
MOST BELI DE LI MOST BELI MOST BELI MOST BELI MOST BELI
MOST KOSTU NOVA KOST

Notni zapis skladbe Beli most, prvi put izvedene u Zadru 1976. godine

Naši porečki nastupi

"Naš kanat je lip"

*Naš kanat je lip
I mi ga jako volimo,
kako vino kega pijemo
i kruh idemo.
I dokle bude njega,
će biti i nas.*

(Ljubo Brgić)

Gotovo je nezamislivo da Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica" ne sudjeluje na tradicionalnoj zborskoj manifestaciji "Naš kanat je lip". Te četiri riječi govore da je naša pjesma lijepa i istodobno označavaju naziv susreta koji se svake godine početkom lipnja održava u Poreču.

Tek jedan domaći sin, Kastavac Ivan Matetić Ronjgov, otkriva specifičnosti autohtonih obilježja istarsko-primorske pučke glazbe. Matetić pronalazi način kojim se pučka glazba transponira u umjetničku glazbu i time uspijeva obogatiti suvremeni izričaj europskog glazbenog stvaralaštva.

Nekolicina poklonika Matetićeve glazbe smatrala je potrebnim da se rezultati Matetićevog stvaralaštva nađu na kupu. Tako je 1973. godine došlo do prvog susreta pjevača amatera u Poreču.

HGD "Zvijezda Danica" je 1975. godine prvi puta nastupila na Kantu.

Od samog početka ova manifestacija privlači pozornost pjevačkih zborova. Oni se tu ne natječu, ali na neki način odmjeravaju snage i svi zajedno doprinose afirmaciji

Zajednički nastup zborova u Poreču, dirigent D. Prašelj

U Poreču 1978. godine s dirigentom D. Hauptfeldom nastupili su: Tomislav Delač, Lovro Polić, Zvonko Cvitkušić, Danko Jakovčić, Rudolf Mitić, Tiho Burić, Marijan Zebec, Stanko Gudac, Tomislav Jakovčić, Dragan Barić, Ivo Kocmur, Mario Zima, Sande Andonov, Boris Mohorić, Anton Karabaić, Josip Pričard, Srećko Princ, Drago Kovač, Davor Gudac, Petar Kocijan, Rajko Turina, Kuzmina Rogutić, Lidija Mitić, Janja Zebec, Sonja Kučan, Jasminka Tasić, Dijana Mihalić, Jolanda Barić, Đina Zima, Marina Barić, Nikica Polić, Marica Bakić, Tereza Čandrlić, Ruža Levanić, Ankica Mičetić, Milica Kocijan, Maja Radulović, Silvija Zebec, Tanja Juranić, Dušanka Franolić, Vesna Mohorić, Fanica Kocmur, Dušanka Vračarić, Jadranka Kučan

U Poreču 1996. godine s dirigentom I. Frletom nastupili su: Vlado Mitić, Nikica Rodin, Tomislav Delač, Žarko Juranić, Marijan Zebec, Domagoj Čandrlić, Srećko Princ, Mario Mandekić, Miljenko Plišić, Anton Pravdica, Danijel Andonov, Igor Jakovčić, Tomislav Crnarić, Tomislav Jakovčić, Gojko Gudac, Vlado Forempoher, Ante Buneta, Drago Kovač, Josip Pričard, Sande Andonov, Zdenka Rodin, Katarina Gudac, Lidija Mitić, Tihana Welle, Helena Margitić, Paula Pritchard, Veronika Kašić, Vlasta Margitić, Ivana Lekan, Irena Radović, Tanja Botrić, Janja Zebec, Smilja Burić, Ines Jakovčić, Helena Filić, Sandra Mohač, Marina Botrić, Iva Jakovčić

osnovne ideje pokretača "Kanta" – da se pokaže i dokaže kako je i koliko istarsko-primorska pučka glazba pretočena u umjetničko djelo, obogatila naš suvremeni glazbeni izričaj.

Zahvaljujući umijeću u muziciranju istarskom skalom "Zvijezda Danica" je 25 puta porečkoj publici pružila doživljaj domaćega kanta, a upravo to, glazbeni slatokusci Smotre svake godine žele doživjeti.

Od mnogih nastupa mješovitog zbora "Zvijezda Danica", izdvajamo nastupe na "Kantu":

3. lipnja 1983. godine sa skladbama:

I. M. Ronjgov	Sliku milu Istre naše
I. M. Ronjgov	Mantinjada i tanac (Ča je more)
N. Millotti	Tito čovjek za sva srca

Dirigent: Davorin Hauptfeld

2. lipnja 1984. godine sa skladbama:

I. M. Ronjgov	Pjesma proljeća
I. M. Ronjgov	Mantinjada i tanac (Ča je more)
N. Millotti	Istarski pir

Dirigent: Davorin Hauptfeld

7. lipnja 1986. godine sa skladbama:

E. Cossetto	Oj, Itleru
E. Cossetto	Karabino moja
J. Kaplan	Pod Učkun (praižvedba)

Dirigent: Davorin Hauptfeld

5. lipnja 1992. godine sa skladbama:

I. M. Ronjgov	Popuhnul je ...
I. Frleta	Oj, Punte, Punte moj
I. M. Ronjgov	Bela nedeja

Dirigent: Ivica Frleta

4. lipnja 1994. godine sa skladbama:

S. Zlatić	Svatovska
-----------	-----------

J. Kaplan	Naša beside
Tekst: Ljubo Brgić	
D. Prašelj	Vapor plovi, milo
Tekst: narodni	

Dirigent: Ivica Frleta

7. lipnja 1997. godine sa skladbama:

D. Prašelj	Pred vratih Poreča
Tekst: V. Nazor	
D. Prašelj	Kanat srca i miline (praižvedba, II. nagrada)
Tekst: V. Pernić	

Dirigent: Ivica Frleta

5. lipnja 1999. godine sa skladbama:

D. Prašelj	Vapor plovi, milo
Tekst: narodni	
J. Kaplan	Mat naša
Tekst: B. Ostojić	
D. Prašelj	Briškula
Tekst: D. Gervais	

Dirigent: Ivica Frleta

Zajedno s Gradskim zborom Krk zbor je nastupio na "Kantu" 3. lipnja 2000. godine pod dirigentskim vodstvom Ivice Frlete, sa skladbama:

J. Kaplan	Zlatna preja
Tekst: pučki	
B. Okmaca	Kapetane mili, kapetane dragi (praižvedba)
B. Okmaca	Tri san para cipela razdera (praižvedba)
Tekstovi: pučki	

Nakon lijepe suradnje i mnogo izvedenih pjesama, posebno na "Kantu" u Poreču, kompozitor Nello Milotti je 1994. godine poslao "Zvijezdi Danici" dopis u kojem navodi da sklada dvije pjesme na tekst Ružice Tralić Divković, "Travarica" i "Na straži". Praižvedbu "Travarice" izveo je 6. lipnja 1997. godine pjevački zbor "Kolo" iz Šibenika.

Jul 21 XI 1946

Cijenjeni gospodin Mitić

Šaljem Vam partituru za mješoviti
žbor. Pisao sam usgledno duže
pjesme od gospođe Ružice Tralić
"Travatica" i "Na straži".

Travaticu još nisam završio, obzirom da
do sada je jun istarskog mećara i
dosta teška, čim kasnije završit ja ću
poslati na natječaj "Kakav je lip".
Ova druga "Na straži" je više primorska
sam ovih dana završio. Obzirom da pjesma
govori o barbi Mikula, smatram da
više odgovara naslov "Barba Mikula" ako
se gospođa Tralić... slaže, ako ne neka bude
"Na straži". Ali "Barba Mikula" više mi odgovara.
Molim da neformalno dirigentu da ova
skladba se izvodi u karakteru (kepskih pjesama)
i jako je pjesma za žbor, dirigent može slobod-
no uočiti "agogiku" ja sam otprilike označio
tempo, ali dirigent može dati vlastiti tempo
prema karakteru pjesme. Nadam se da nisam jako
zakasnio. Šaljem Vam jako potkraj
Srećno Miloš

Pismo Nella Milottija

Smotre radničkog kulturnog stvaralaštva

Zapažene uspjehe Zbor postiže i na smotrama radničkog kulturnog stvaralaštva u Rijeci.

Od 26. ožujka do 26. travnja 1980. godine u Rijeci i okolnim mjestima u kojima djeluje neko kulturno-umjetničko društvo, organizirana je smotra radničkog kulturnog stvaralaštva na kojoj su uz HGD "Zvezda Danica" iz Kraljevice sudjelovala i kulturno-umjetnička društva "Zvir" Jelenje, "Ante Kamenar" Grobnik, "Sloga" Hreljin, "Josip Žeželić Mandov" Čavle, "Primorka" Krasica, "Student" Rijeka, "Napredak" Kukuljanovo, "Zametski koren" Zamet, "Željezničar" Rijeka, "Ivo Lola Ribar" Rijeka; zatim kulturno-prosvjetna društva "Crvena zvijezda" Kastav, "Ivan Matrljan" Trsat, "Bazovica" Rijeka, mješoviti pjevački zborovi "Osvit" Šmrika, "Matko Laginja" Klana, "Jeka Primorja" Rijeka, Trsat, Drenova,

zatim Limena glazba Bakar i Limena glazba Spinčići, Teatar mladih Alternativa, Amatersko kazalište "Viktor Car Emin" Rijeka, Čakavska scena Rijeka, te Vokalni sastav "Kvarner" Rijeka.

Smotra amaterskog kazališta odvijala se u nekoliko mjesta: u Kraljevici (20. ožujka), u Kukuljanovu (21. ožujka), te na Trsatu (25. ožujka 1980.). Nastupili su Čakavska scena, limena glazba iz Kraljevice, harmonikaši iz Trsata, pjevački zbor iz Kukuljanova i "Zvijezda Danica". Slijedi zatim 7. lipnja 1980. nastup "Zvijezde Danice" u Poreču na smotri "Naš kanat je lip" kojom prilikom Zbor izvodi skladbe Josipa Kaplana i Ivana Matetića Ronjgova.

Dirigent Davorin Hauptfeld dobio je čestitke za naše dobro pjevanje.

Nastup Zbora na Smotri 1981. godine

Na Smotri 1982. godine

Zajedno s ostalim zborovima na trgu ispred Narodnog sveučilišta u Poreču, izvodila se skladba "Con Tito nella liberta" Nella Milottija. Slijedili su zatim nastupi 3. srpnja u Domu u Kraljevici uoči Dana borca; 19. srpnja na otvorenju mosta koji spaja kopno i otok Krk, kojom prilikom su nastupili i zbor iz Vrbnika, "Jeka Primorja" iz Rijeke i "Zvijezda Danica" te glazbe iz Trsata, Kraljevice i Krka.

Na 13. smotri amaterskih zborova Hrvatske u Zadru 17. listopada 1980. "Zvijezda Danica" je imala nastup u

Narodnom kazalištu i to sa skladbama "Tri madrigala", "Pivaj pismu", "Svatovska" i "Beli most".

Kompozicija "Pivaj pismu", po riječima kompozitora Josipa Kaplana i publike, izvedena je briljantno.

28. studenoga 1980. godine održan je nastup uoči Dana Republike.

28. ožujka 1981. godine Zbor je sudjelovao na snimanju kviza Nedjeljno popodne u Zagrebu, zajedno s folklornom grupom iz Novog Vinodolskog. Pobijedila je "Zvijezda Danica".

Matetićevi dani

*"...Saki neka stori svoju dužnost,
saki neka svoj talenat stavi v
službu svojega naroda i njegove
duhovne ili materijalne kulture!"*

Ivan Matetić Ronjgov

Brojni su nastupi na "Matetićevim danima", smotri pjevačkih zborova u Ronjgima, koji su imali i natjecateljski

karakter, a najbolji zborovi odlazili su na festivale i smotre zbarske glazbe u Zadar i Poreč.

U srijedu, 3. lipnja 1992. godine održao se II. koncert duhovnih skladbi Istre i Hrvatskog primorja, u sklopu "Matetićevih dana", u katedrali "Sv. Vida" u Rijeci.

Mješoviti pjevački zbor "Zvijezda Danica" nastupila je sa skladbama Ivana Zajca i to Ave Marija, Plavo kad nebo tone i Hvalite Gospoda.

"Matetićevi dani" 1997., Guvernerova palača u Rijeci

Dramske sekcije

Od početka prošlog stoljeća omiljena aktivnost u mjestu bio je dramski amaterizam. Do šezdesetih godina djelovale su čak četiri grupe pod okriljem Narodne čitaonice. One su najčešće izvodile Nušićeve komedije. Iza II. svjetskog rata, amaterima je stručnim savjetom pomogao dramski umjetnik riječkog kazališta **Andelko Štimac**.

Zaslužni članovi prvog razdoblja: učitelj Juraj Turina, Tomislav Bušić, Marica Janković, Marica Franko, Tomo Zorić, stariji, Josip Blažina, Milan Slany, August Đino Zima, Ivo Marović i Ivo Puharić.

Nakon višegodišnje pauze, 1973. osniva se "Čakavska scena" koja okuplja 20-ak članova. Pod vodstvom vrlo darovitog člana Društva, **Franje Lekana**, Scena djeluje tri godine izvedeći zapažene recitale i dramska djela. Na festivalu dramskih društava u Novigradu, osvaja III. mjesto.

Ružica Tralić Divković

Na inicijativu učiteljice **Ružice Tralić Divković**, dramska sekcija ponovo započinje radom 1979. godine. Okuplja više od 30 članova. Na republičkoj smotri u Grubišnom Polju 1982. recitatori osvajaju priznanje žirija i publike s pjesmama svoje voditeljice.

Ružica Tralić Divković stvarala je amaterske kazališne predstave i pisala divne pjesme na govoru našega zavičaja. Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica", na svoju 95. obljetnicu djelovanja, 1989. godine, objavilo

Čakavska scena: Franjo Lekan, Mirjana Bobuš, Damir Hodanić, Darko Petek, Rajka Čandrlić, Ljerka Vidra, Ante Randić, Franjo Novoselac, Dijana Mihalić, Eleonora Marohnić, Vesna Stipčić

je njezinu zbirku čakavskih pjesama "Svitlo va srcu", posvećenu **"onimi sada i onimi ki će doć da ne pozabe koreni, ni svoju besedu"**. Vrsna autorica nije dočekala II. izdanje zbirke, koju je Hrvatsko glazbeno društvo tiskalo povodom svoje 110. obljetnice, i objavilo u srpnju 2004. godine.

Ljubica Smolčić

U razdoblju od 1987. do 1990. godine dramsku sekciju od tridesetak članova u dobi od deset do dvadeset godina vodi **Ljubica Smolčić**. Osim kratkih prigodnih programa koje je pripremala za mjesne manifestacije, ova sekcija uprizorila je i predstave: "Stilske vježbe", "Smrt u kući", "Ludnica" i "Gospoda i drugovi".

Predstave su prikazane u Kraljevici i u okolnim mjestima. Članovi dramske sekcije u to doba su: Stjepan Antolović, Jasna Brnčić, Denis Blažina, Alan Crnković, Albert Dorić, Sanja Černi, Sandra Lušić, Dubravka Ivić, Fedor Jelušić, Žaklina Jurković, Laura Kocmur, Elizabeta Margitić, Anica Mikac, Sandra Mitić, Tea Modrčin, Sanda Mohorić, Nataša Odović, Ivanka Peranić, Ana Petričić, Robert Purić, Irena Radulović, Antonija Rameša, Silvana Rukavina, Jasmina Rumora, Irena Radović - predsjednica sekcije, Irena Sladić, Mirka Turina, Marijana Turina, Koviljka Usihanov, Gor-

dana Waldvogel, Milanka Vračarić, Snježana Vračarić, Tanja Vujić, Snježana Vujić, Dalibor Tralić, Gita Šegota.

U POVODU PREMIJERE «ZAJEDNIČKOG STANA» U IZVEDBI DRAMSKIH AMATERA KUD-a «ZVIJEZDA DANICA» IZ KRALJEVICE

VIŠE OD AMATERIZMA

Na posljednjoj premijeri Drameškog udruženja «Zvijezda Danica» u Kraljevici – na izvedbi komedije Dragutina Dobričića «Zajednički stan» – na ljetnoj pozornici u Kraljevici odigralo se oko 130 gledatelja. Temom je to koji bjeđolazi postavljaju kakvu kulturu i kanalizaciju funkcionira u jednoj dramskoj sekciji u mjestu od oko 5000 duša, kakva je Kraljevica. Treba reći da su se za predstavu «Zajedničkog stana» pripremali dramski amateri, pripremanje članova od 100 i 200 dinara što govori da su Kraljevčani ZVIJEZDI SVIJEŠTE – kazalište – SVOJE glumice – amaterice i da se nisu odrekli u tome impresivnom broju samo zato što je u lokalnom budžetu i teško svakako naći, kraljevski amateri svoje predstave izvedu – uvijek – pred preputanom gledateljstvom. U jednoj vrlo zgodnoj kazališnoj vežbi na kraljevčanki ljetnoj pozornici našli su se gledatelji varata od predstave digne da nema i nacija i svatko je od njih vidio na svoj način. Predstava «Zajednički stan» izvedena u Kraljevici predstavila nam je ne samo karakteristične pojave pokrajine dugošale i Primorja kada se svi našli u zajedničkom domu. Na izvedbi «Zajedničkog stana» nije bilo kazališne ravnoteže, ali su se svi našli u zajedničkom predstavi – glumice – amaterice – i svatko je igrao svoju

ulogu i na kraju – svi su bili zadovoljni i sretni. Kraljevski dramski amateri izvedbama kroz nekoliko posljednjih godina jasno pokazuju da su svojom svojom mogućnošću i da se tome podvrgavaju. Nijima, očito, nije cilj da imitiraju profesionalne kazalište, ali se u ovom redu igraju kazalište drugo. Stavlja se u pitanje radost i zadovoljstvo gledatelja i samih amatera. U ovom slučaju gledatelj je imao na umu da pred sobom imaju odvojene i uži i širi gledatelj. Na taj način čini predstavu tipičnu amaterima, u najpovoljnijem smislu riječi, ali i daje VIŠE od amaterizma. O oživljavanju njihova rada dolazi i činjenica da su nastupili na nedavnoj regionalnoj izvedbi dramskih amaterizma drugoga stila. Vrativši predstavu koju su pripremili za ljetnu predstavu, izvedu – kraljevski polje svaga – dramski amateri Kraljevice imaju istaknuto mjesto u našem trenutnom regionalnom dramskom amaterizmu. Vrativši predstavu koju su pripremili za ljetnu predstavu, izvedu – kraljevski polje svaga – dramski amateri Kraljevice imaju istaknuto mjesto u našem trenutnom regionalnom dramskom amaterizmu. Vrativši predstavu koju su pripremili za ljetnu predstavu, izvedu – kraljevski polje svaga – dramski amateri Kraljevice imaju istaknuto mjesto u našem trenutnom regionalnom dramskom amaterizmu.

Na izvedbi «Zajedničkog stana» sudjelovali su: Stjepan Antolović, Jasna Brnčić, Denis Blažina, Alan Crnković, Albert Dorić, Sanja Černi, Sandra Lušić, Dubravka Ivić, Fedor Jelušić, Žaklina Jurković, Laura Kocmur, Elizabeta Margitić, Anica Mikac, Sandra Mitić, Tea Modrčin, Sanda Mohorić, Nataša Odović, Ivanka Peranić, Ana Petričić, Robert Purić, Irena Radulović, Antonija Rameša, Silvana Rukavina, Jasmina Rumora, Irena Radović - predsjednica sekcije, Irena Sladić, Mirka Turina, Marijana Turina, Koviljka Usihanov, Gor-

Novi list,

19.08.1986.

Iz Novog lista, o radu dramskih amatera

"Na kraju špaga", Rovinj 1984. godine

Ružica Tralić glumi nonu

Dramska sekcija u Grubišnom Polju 1982. godine

Proslava 90. obljetnice

Za Kraljevicu i njenje stanovnike dan 22. prosinca 1984. bio je izuzetno svečan. Devedeseta obljetnica "Zvijezde Danice" jubilej je koji izaziva poštovanje i divljenje! Proslavljen je u novom Domu kulture i sporta svečanom sjednicom, te koncertom u večernjim satima.

Obilježavanje 90. obljetnice društva "Zvijezda Danica" predstavlja najznačajniji događaj u kulturnom životu Kraljevice - rekao je u prigodnom govoru na svečanoj sjednici predsjednik KUD-a "Zvijezda Danica" **Rudolf Mitić**. KUD "Zvijezda Danica" u to doba broji više od 100 članova. Ne smije se zaboraviti da su radnici Brodogradilišta desetljećima okosnica toga amaterskog društva. Stoga je Brodogradilište bilo i pokrovitelj proslave. U ime pokrovitelja tadašnji direktor brodogradilišta, **Ante Popović**, čestitao je amaterima njihov jubilej i predao Zlatnu

plaketu, najviše priznanje koje Brodogradilište može dodijeliti. Predsjednik Saveza KUD-ova općine Rijeka **Ivo Klobas** predao je Povelju koju SKUD dodjeljuje "Zvijezdi Danici" u povodu 90. obljetnice djelovanja.

Taj značajni jubilej bio je i prilika da "Zvijezda Danica" dodijeli nagrade i priznanja svojim najzaslužnijim članovima i brojnim prijateljima – pojedincima, društvima. Prvi put u povijesti Društva proglašeni su njegovi počasni članovi - **Stanko Gudac Rokov**, koji je 54 godine član Društva i **Milan Lekan**, dugogodišnji član i višegodišnji predsjednik Društva.

Na svečanom koncertu sudjelovale su sve sekcije "Zvijezde Danice", te gosti, pevski zbor "Litostroj" iz Ljubljane i klapa "Gradina" iz Hreljina.

Na proslavi 90. obljetnice Društva 1984. godine, Milan Lekan i Stanko Gudac Rokov, orguljaš, arhivar i tajnik, proglašeni su prvim počasnim članovima Društva

Pevski zbor "Litostroj" iz Ljubljane

Klapa "Gradina" iz Hreljina

*Da se domislamo na ev dan, prije nego na sili omih ki su su ovim
drustva delali prije nas.*

De vita et salutem de ore nostro tradidit salutem.

Da se nabavljamo i sva udaljena klasa, 24 sati poslije korak da se napravi kodak na pravi i nastane.

Da se domislamo tega lipoga da smo zajedno prošli, na trame
prole nastane i veseli podie.

Da miš i dalje veseli da trajamo i da domo i dalje trajat na korist
zbi i drugom kad nastavimo, kad prestavimo i kad završimo.

Vali Varsanov: 22. mart 1974. letu.

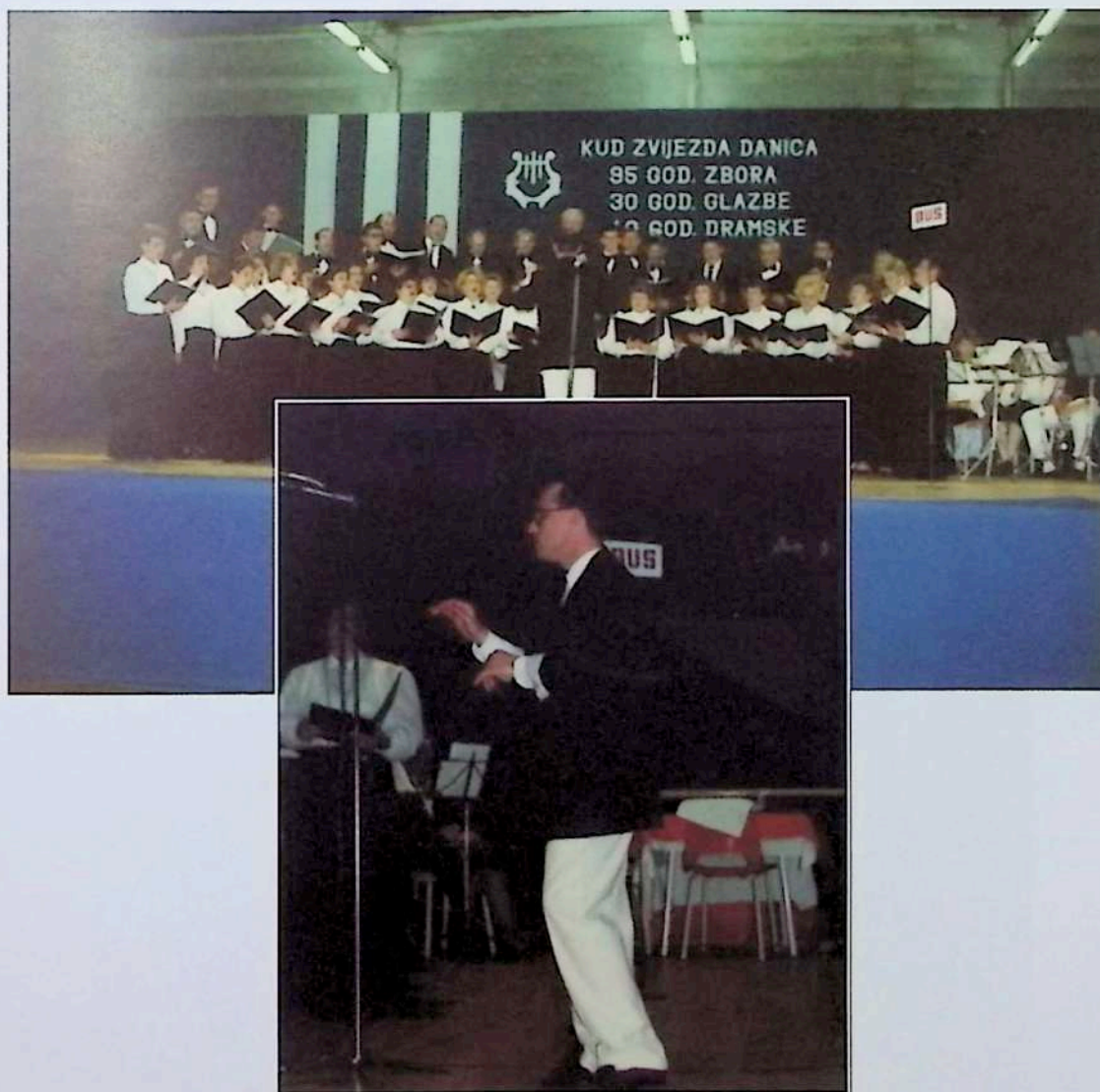
SPOLNE CLANOVÁ ADO, ZVEZDZNA DANCOS, NA DAV 2. JIJ 1984

[illegible][illegible][illegible]

Proslava 95. obljetnice

"Zvijezda Danica" ju je proslavila 20. prosinca 1989. godine u Domu kulture i sporta, programom u kojem su sudjelovali Zbor, Glazba i Dramska sekcija.

Na zadovoljstvo ljubitelja čakavske besede promovirano je prvo izdanje zbirke "Svitlo va srcu" Ružice Tralić Divković.

Proslava u povodu 95 godina rada Zbora, 30 godina Glazbe i 10 godina Dramske sekcije, 1989. godine; dirigent Zbora i Glazbe Miroslav Fajdetić

Maestro Ivica Frleta

Ivica Frleta ml.

Od jeseni 1990. Zborom ravna maestro **Ivica Frleta**.

Današnju uspješnost Zbor zahvaljuje dolasku dirigenta maestra **Ivice Frlete** koji je svojim stručnim radom i umjetničkim sposobnostima uspio "Zvijezdu Danicu" ponovo uvrstiti u sam vrh hrvatske pjevačke amaterske scene.

Posebno su zapaženi nastupi na smotrama pjevačkih zborova "Naš kanat je lip" u Poreču, "Matetićeve dani" u Ronjgima, te "Zajčevi dani" u Rijeci. Maestro **Ivica Frleta**, uključio je "Zvijezdu Danicu" u program kulturne manifestacije "Ljetne priredbe

otoka Krka", kojima je bio umjetnički voditelj. Upriličena su brojna uspješna gostovanja u inozemstvu (Vatikan, Faenza, Prag, Padova). Udahnio je novi polet među članove Zbora što je rezultiralo prvim nosačem zvuka, "Kraljevici za 100 let".

Umjetničkim vođenjem zbora "Zvijezda Danica" ne iscrpljuje se djelovanje maestra **Ivice Frlete**. Svojim umijećem u aranžiranju popularnih skladbi približio je Zboru i publici pjesme kroz sedamdesetak raznih obrada i prilagodbi za četveroglas. On je i priznati kompozitor zabavne i duhovne glazbe.

Suradnja s istaknutim pjevačima

Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica" ostvarilo je od dolaska maestra **Frlete**, dugogodišnju uspješnu suradnju s eminentnim pjevačima kao što su: Božena

Zajednički nastup Radojke Šverko i Zbora u dvorcu Frankopan

Glavakova, Ljiljana Molnar Talajić, Anton Mozina, Mira Vlahović, Olga Šober, Bojan Šober, Ivo Trubić, Anđelka Rušin, Krunoslav Kajdi, Andreja Kovačić, Mladen Milovčić, Voljen Grbac, Vivien Galletta, Milica Marelja, Angela Nuić, Tea Festini, te najčešće s Radojkom Šverko.

Dugogodišnja suradnja Zbora s našom renomiranom estradnom primadonom rezultirala je brojnim nastupima na "Kraljevačken letu", devedesetih godina, te u krčkoj katedrali. Zatim Uskrsnim koncertom 2001. godine u Portorožu i Rovinju, te 31. ožujka 2002. u Baški, dvosatnim koncertom u župnoj crkvi u Labinu, 24. svibnja 2002., te 14. kolovoza 2002. u crkvi u Puntu. Nastupali smo još u Rabu, na Košljunu i u Kraljevici.

Uz "Zvijezdu Danicu" na svim koncertima 2002. godine nastupila je i klapa "Krak".

Koncerte Zbora na klaviru pratili su Nina Kovačić, Neven Kraljić, a najčešće prof. Vladimir Babin.

Prof. **Vladimir Babin** je docent za klavir na područnom odjelu Muzičke akademije Zagreb u Rijeci. Aktivno se bavi koncertiranjem, te radi i kao profesor glasovira i korepetitor. Njegovo glazbeno obrazovanje, kao i profesionalnu karijeru prati niz nagrada i zapaženih solističkih nastupa u nas i u inozemstvu.

Suradnja s drugim zborovima

Mješoviti pjevački zbor TOŠ iz Trenčina, gostovao je u Kraljevici 1977. godine. Bio je to uzvratni posjet, nakon što je "Zvijezda Danica" boravila u Trenčinu.

Limena glazba "Zvijezde Danice" imala je sedamdesetih i osamdesetih godina niz susreta sa limenom glazbom iz Moravica. Zatim 1986. i 1987. godine učinjena je kvalitetna razmjena sa KUD-om iz Varaždinskih Toplica.

Članovi pjevačkog zbora "Božena Smiljan" iz Varaždinskih Toplica i klapa "Gradina" iz Hreljina, bili su gosti na proslavi devedesetpete obljetnice "Zvijezde Danice", 1989. godine u Kraljevici, a "Zvijezda Danica" je 1996. godine uzvratila posjet pjevačkom zboru "Božena Smiljan" i sudjelovala na proslavi "Sv. Martina".

Prvi zajednički koncert sa zborovima iz Krka, i to s Festivalnim zborom iz Krka i KUD-om iz Vrbnika, "Zvijezda Danica" je imala 26. prosinca 1990. godine u krčkoj Katedrali, na božićnom koncertu, pod nazivom "Božićna rapsodija". Solisti su bili Božena Glavakova (mezzosopran) iz Ljubljane i Anton Mozina (tenor) iz Rijeke. Zborove je uvježbavao maestro Ivica Frleta, a na koncertu je dirigirao Ivo Frleta.

Božićni koncert održan je 26. prosinca 1992. godine, u Krku u školskoj dvorani, zajedno s Festivalnim zborom iz Krka i orkestrom HNK "Ivan pl. Zajc" iz Rijeke, uz soliste: Olgu i Bojana Šobera, Anđelku Rušin i Krunoslava Kajdija.

S tamburaškim orkestrom KUD-a "Eugen Kumičić" nastupali smo 5. prosinca 1993. u crkvi "Sv. Nikole" u Kraljevici.

"Zvijezda Danica" i KUD "Eugen Kumičić" iz Križišća, gostovali su, 17. i 18. prosinca 1994. godine u Našicama, kao gosti hrvatskog kulturnog društva "Vatroslav Lisinski". Uzvratni koncert "Vatroslav Lisinski" održao je 23. stude-

*S maestrom
Hauptfeldom u
Varaždinskim
Toplicama
1985. godine*

nog 1996. godine u Kraljevici. Tom prilikom su zborovi "Vatroslav Lisinski" i "Zvijezda Danica" zajedno otpjevali "Zbor Židova" iz opere "Nabucco" G. Verdija.

Zahvaljujući maestru Ivici Frleti, koji je i dirigent zborova na Krku, nastupila je "Zvijezda Danica", združeno s "Gradskim zborom" iz Krka i pjevačkim zborom "Zvon" iz Dobrinja, na otvaranju "Krčkog ljeta", 15. srpnja 1994., uz orkestar hrvatske vojske, pod ravnanjem maestra Mladena Tarbuka.

Cjelovečernji koncert u sklopu "Ljetnih priredbi" otoka Krka, održan je 30. srpnja 1994. godine u krčkoj Katedrali, pod nazivom "Pjevajte Gospodinu u svetištu njegovom". Sa "Zvijezdom Danicom", nastupili su: "Festivalski zbor" Krk, klapa "Krk", te solisti Mira Vlahović (sopran), Anđelka Rušin (alt), Krunoslav Kajdi (tenor), Ivica Trubić (bariton), uz pratnju festivalskog orkestra HNK Rijeka.

Isti koncert održan je 31. srpnja 1994. na otočiću Košljunu, u franjevačkom samostanu.

Cjelovečernji koncert u sklopu "Ljetnih priredbi" otoka Krka, održan je u krčkoj Katedrali, 3. kolovoza 1995. godine. Uz "Zvijezdu Danicu" nastupali su Festivalski zbor i orkestar HNK iz Rijeke, te solisti Anđelka Rušin (alt) i Ivica Trubić (bariton).

Na "Zdenačkim susretima", 28. svibnja 1998. godine "Zvijezda Danica" bila je gost KUD-u "Zdenac" i HKD-a "Manuel" iz Feričanaca. Njihov uzvratni koncert uslijedio je 8. svibnja 1999. godine u Kraljevici.

Zajednički nastup imali su združeni zborovi "Zvijezda danica" i "Gradski zbor Krk", 3. lipnja 2000. u Poreču, na smotri "Naš kanat je lip", sa dvije praižvedbe, na pučki tekst i na glazbu Branka Okmace: "Kapetane mili, kapetane dragi" i "Tri san para cipela razdera".

Na zajedničko predstavljanje Hrvatske i Županije na međunarodnom Adventskom festivalu u Pragu od 1. do 3. prosinca 2000. godine, putovali su "Gradski zbor" iz Krka, pjevački zbor "Zvon" iz Dobrinja i "Zvijezda Danica". "Gradski zbor" i pjevački zbor "Zvon" održali su zajednički koncert, a "Zvijezda Danica" samostalni.

Mješoviti pjevački zbor "Renato Portelli" iz talijanskog gradića Mariano del Friuli, održao je koncert u dvorcu Frankopan, 23. lipnja 2001. godine. Zborom je dirigirao maestro Fabio Pettarin, a na klaviru je svirao Patrick Maganrin.

U sklopu "Ljetnih priredbi" otoka Krka, održan je zajednički koncert "Gradskog zbora", pjevačkog zbora "Zvon" i "Zvijezde Danice", 1. kolovoza 2003. godine na Košljunu, u Franjevačkom samostanu.

"Gradski zbor" Krk, pjevački zbor "Zvon" Dobrinj i "Zvijezda Danica", združeno nastupaju na cjelovečernjem koncertu i promociji zbirke čakavskih pjesama "Svitlo va srcu" u sklopu manifestacije "Kraljevičko leto", u dvorcu Frankopan, 23. srpnja 2004. godine.

U istom sastavu održan je koncert u Dobrinju, povodom Dana općine, 2. kolovoza 2004. godine.

"Gradski zbor", pjevački zbor "Zvon" i "Zvijezda Danica" na Košljunu 2003. godine

Vatikan, 28. listopada 1992.

Kod Svetog Oca Ivana Pavla II.

Faenza, grad od 55 tisuća stanovnika, u talijanskoj provinciji Ravenna, dugogodišnji je prijatelj s Rijekom, ali isto tako i s Kraljevicom. U vrijeme Domovinskog rata, Faenza se pokazala kao **prijatelj u nevolji** i dostavljala je kraljevičkom Odboru za humanitarnu pomoć tone i tone humanitarne pomoći. Suradnja između Kraljevice i Faenze rezultirala je posjetom Kraljevičana Faenzi, na njihov poziv. U posjet su otputovali aktivisti Odbora za humanitarnu pomoć i članovi "Zvijezde Danice". Cijela ekipa Kraljevičana uvjerila se u nevjerojatno gostoprimstvo, humanost i ljubav talijanskih prijatelja, tako da je svima ovaj posjet bio i ostao jedan od najuzbudljivijih događaja u životu. Nakon Faenze nastavili smo put za Rim.

Putovanje iz Faenze za Rim trajalo je sedam sati. Krenuli smo već u tri ujutro, tako da tu noć nismo niti spavali,

jer smo u Vatikanu trebali biti 28. listopada 1992. u 9,30 sati. Na Trgu Svetog Petra dočeka nas je don Đino, osobni prijatelj prvog čovjeka katoličke crkve, koji nam je i omogućio posjet Vatikanu. Zahvaljujući njemu bili smo u prvim redovima uza sam prolaz kojim do mjesta propovijedi hoda Papa. Njegov put od ulaska u dvoranu pa do njegove velike stolice, na svečano ukrašenoj bini, trajao je dvadeset i pet minuta. Dvorana je bila dupkom puna, a može primiti oko sedam tisuća ljudi. Dvoranom su odjekivali uzvici i skandiranja.

Kako se Sveti Otac približavao i pozdravljao, svako toliko pojedine ruke su se pružale prema njemu na putu do propovijedaonice, a uzvici i skandiranja su postajali sve glasniji. U dvorani su bila još dva zbora, jedan iz Velike Britanije i jedan iz Finske, pa se pjevalo naizmjenice. A

Na audijenciji kod Svetog Oca Ivana Pavla II.

kada se Sveti Otac približio našoj grupi uzbuđenje je doseglo vrhunac, a kada je konačno stigao do svoje stolice i sjeo, u dvorani je zavladała tišina. Papini službenici su počeli prozivati sve grupe koje su došle u posjet Vatikanu, a Sveti Otac bi na njihovom materinjem jeziku rekao nekoliko riječi u znak pozdrava. Hodočasnici bi ustajanjem i povicima ili skandiranjem odzdravili Papi. Kada je došla naša grupa na red, Papa Ivan Pavao II. nam je na hrvatskom jeziku uputio pozdrave:

*"Dragi hodočasnici iz Kraljevice,
Iskreno zahvaljujem vama
i svim vašim prijateljima
na nesebičnom pružanju
humanitarne pomoći
prognanicima i izbjeglicama
izloženim grozotama rata.
Bog ljubavi biva uvijek uz vas i
udjeljuje vam sreću i blagostanje.
Hvaljen Isus i Marija!"*

Nakon pozdravljanja svih hodočasnika Sveti Otac se ponovo spustio među nas. Došao je do naše grupe, gdje mu je uručen prigodan poklon u ime predstavnika Odbora za humanitarnu pomoć. Poklon su mu uručili **Ana Čajkovac** i **Ivica Pavešić**. Za to vrijeme "Zvijezda Danica" je pjevala Kantatu br. 137 J. S. Bacha "Slavim te, Gospode", C. Carturanov "Zemlja zadrhta", Wagnerovu "Pjevajte Gospodu", F. S. Vilharov "Veličaj" i Zajčevu "Ave Mariju".

Bio je to za sve nas najuzbudljiviji doživljaj u životu. Poneki od nas, koji smo bili bliži prolazu, dotakli smo ruku Svetog Oca, i danas nakon dugo godina još osjećamo njegov dodir! Tada zapravo nismo bili ni svjesni veličine događaja kojemu smo svjedočili ni kakvu smo čast imali. Sveti Otac je razgovarao s nama na našem materinjem jeziku i rekao **da se moli za Hrvatsku svaki dan**.

Nakon audijencije kod Svetog Oca, vraćajući se u Faenzu u autobusu smo sređivali dojmove. Drugi dan u 20,30 sati održali smo koncert u Faenzi u crkvi S. Francesco (izgrađena 1740. godine).

H.G.D. "ZVIJEZDA DANICA" KRALJEVICA - CROAZIA

FAENZA

Giovedì: 29. ottobre 1992.

Ore 20,30

CONCERTO DI MUSICA SACRA

Maestro del coro: Ivan Frieta jun.

CORO: H.G.D. "ZVIJEZDA DANICA" KRALJEVICA - CROAZIA

PROGRAMMA:

O.B. Sokol:	JEKNI PJESMO (Inno al PAPA)
Anonimus:	ALTA TRINITA BEATA
W.A. Mozart:	AVE VERUM
J.S. Bach:	GLORIFICATE IL SIGNORE
A. Dvorak:	IL SIGNORE E IL MIO PASTORE
C. Carturan:	TERRA TREMU
L.V. Beethoven:	IL CIELO NARRA
I. Zajc:	AVE MARIA
I. Zajc:	LODATE IL SIGNORE
I. Zajc:	QUANDO DI FOSCO AMMANTO
R. Tacik:	TAMA JE SVUD - L'OSCURO DA PER TUTTO (Canzone Natalizia)
X X X X X:	SVIM NA ZEMLJI - PACE IN TERRA (Canzone Natalizia)
O.K. Kolb:	SANCTUS - BENEDICTUS Dall' messa glagolita di San ANDREA
F.S. Vilhar:	VELICAJ - MAGNIFICAT
Greg. coral: (I. Frieta jun.)	ADESTE FIDELES

Publika nas je oduševljeno prihvatila i dva puta pozvala na bis.

Na oproštajnoj večeri izmjenjivali su se darovi i mnogobrojne riječi zahvale za sve što su prijatelji iz Faenze učinili za nas i za Hrvatsku. Domaćini iz Faenze, naši prijatelji: Renato, Gino, Tonino, Alberto, don Đino, biskup Bertozzi, ostali su nam u najljepšem sjećanju. Slušajući "Velu luku" Renato je plakao od prevelikih emocija. Snažne emocije su sve nas obuzele, tako da se na odlasku čulo samo pjevanje i riječi: **mir i aleluja**. Iz neba nad Faenzom lijevala je gusta kiša.

Proslava 100. obljetnice

Za proslavu 100. obljetnice HGD "Zvijezda Danica" osmišljen je bogat program koji se odvijao u drugoj polovici 1994. godine.

Promocija prve kazete

Na dan 3. prosinca 1994. pred razdraganom publikom, promovirana je prva audio kazeta pod naslovom "**Kraljevici za 100 let**". Promocija je bila jedna od aktivnosti obilježavanja 100. obljetnice djelovanja Društva.

Pjesme na kazeti "**Kraljevici za 100 let**"

A

1. Pismo ćali, (Z. Runjić, T. Zuppa)
2. Četri staduna, (Z. Runjić, T. Zuppa)
3. Zelenu granu s tugom žuta voća, (Z. Runjić, T. Zuppa)
4. Bodulska balada, (J. Bašić, S. Benzon)
5. Ljubav je ruža, (A. Baša, A. Tartichio).

HGD ZVIJEZDA DANICA - KRALJEVICA

100

godina

HGD

ZVIJEZDA DANICA

B

1. Galeb i ja (Z. Runjić, T. Zuppa)
2. Kuća pored mora (A. Dedić)
3. Tu je Dalmacija, (D. Velkaverh, T. Hruševan)
4. Konoba, (S.M. Kovačević, R. Sunjić)
5. Lamento, (Z. Runjić, T. Zuppa)

S promocije kazete "Kraljevici za 100 let"

Pročelnica za kulturu Mira Sokolić i gradonačelnik Branko Anić čestitajući uručuju prigodne darove

Soprani: Lidija Mitić, Janja Zebec, Irena Radović, Sandra Mitić, Tanja Botrić, Jelena Martinović i Smiljka Burić

Alti: Silvana Sarić, Ivona Klarić, Mirna Delač, Iva Karabaić, Marina Botrić i Helena Filić

Svečana sjednica i koncert

Svečanom sjednicom (23. prosinca 1994. g.) obilježena je 100. obljetnica HGD "Zvijezda Danica". Prigodni govor o povijesti i djelovanju "Zvijezde Danice" održao je predsjednik Društva, Srećko Princ. Najstarija aktivna članica zbora Paula Pritchard otkrila je spomen-ploču u znak sjećanja na zaslužne članove Društva.

Skupština HGD "Zvijezda Danica" na toj sjednici, izražavajući želje svojih članova, jednoglasno je zaključila da se dugogodišnji dirigent Društva **Davorin Hauptfeld** imenuje počasnim članom Društva. Dugogodišnja članica Društva **Paula Pritchard** tada je imenovana počasnom članicom Društva.

U večernjim satima priređen je svečani koncert, na kojem su nastupili i brojni gosti, kao Olga i Bojan Šober, ženska klapa "Luka", pjevački zbor "Sloga" iz Hreljina.

Prag 2000. i 2001.

Festival adventske i božićne glazbe

Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica" boravilo je krajem studenoga 2000. na 10. međunarodnom festivalu Adventske i Božićne glazbe, te od 29. studenoga do 2. prosinca 2001. godine na 11. međunarodnom festivalu Adventske i Božićne glazbe 2001., koji se tradicionalno održava u Pragu za vrijeme prvog tjedna u Adventu. Organizatori tog festivala na kome je HGD "Zvijezda Danica" sudjelovala dva puta, su Institut Ministarstva kulture za amatersku umjetnost i agencija "Millennium Travel" iz Praga.

Iz Hrvatske na tom Festivalu sudjelovali su također dva puta Gradski pjevački zbor iz Krka, te Združeni zborovi kulturnog društva Ive Jelenovića iz Dobrinja. Na Festivalu je nastupilo 17 zemalja i ukupno 43 pjevačka zbora.

Festival se organizira za amaterske zborove: muške, ženske, mješovite i dječje.

Svaki zbor pripremi 15 minutni program adventske i božićne glazbe po svom vlastitom izboru, bilo a-capella bilo s instrumentalnom pratnjom.

Na festivalu se dodjeljuje nagrada Petra Ebena i to je jedina takva nagrada u Češkoj Republici.

Međunarodni ocjenjivački sud sastavljen je od glazbenih eksperata, istaknutih poznavatelja zbarske glazbe, a predsjednik mu je prof. **Petr Eben**.

Nagrade se dodjeljuju prema sljedećim kriterijima:

- izbor kompozicija i programska struktura
- tehnički nivo interpretacije
- opći umjetnički dojam.

Specijalna nagrada ocjenjivačkog suda dodjeljuje se za najbolje izvođenje (aranžman, vokalne kvalitete, dirigiranje itd.).

Nagrada **Petr Eben** dodjeljuje se za najbolje izvođenje kompozicija toga skladatelja.

Predstavnici zborova i gosti bili su primljeni kod praškog gradonačelnika.

Na kraju cijelog programa slijedi, na Starom gradskom trgu, zajedničko pjevanje kompozicija Petra Ebena, specijalno komponiranih za tu priliku.

Naši predstavnici polučili su puno uspjeha na gostovanju u Pragu.

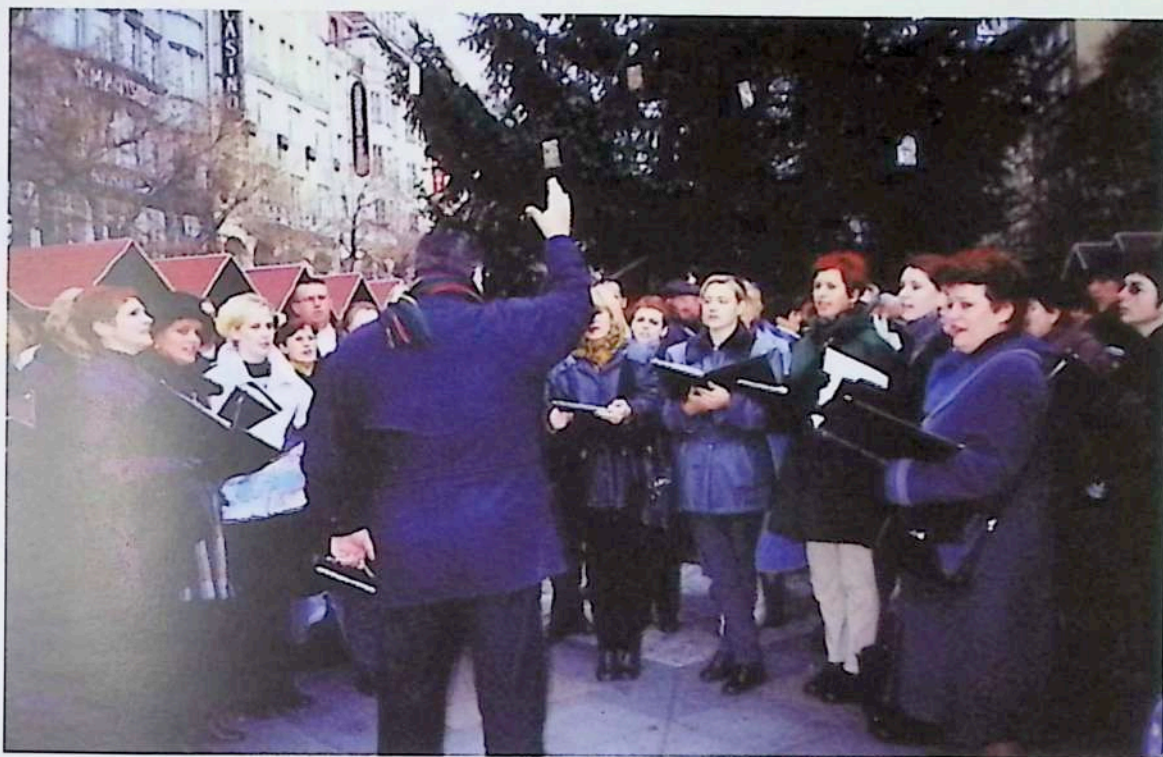
Trg Staroměstské namesti u Pragu

Zbor u Pragu 2000. godine

Narodni dom na Vinohradech 2000. godine

Na starom gradskom trgu Vavclavske namesti 2000. godine

U sali Majakovski u Pragu 2001. godine

Na "Kraljevačken kulturnen letu"

Najznačajnija kulturna manifestacija u Kraljevici je manifestacija "Ljeto u Frankopanu". U početku su to bile komemorativne akademije na kojima smo se svake godine prisjećali 30. travnja, godišnjice pogibije hrvatskih velikana Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana. Manifestacija "Ljeto u Frankopanu" započela je 1991. godine i to tako da je kroz dva ljetna mjeseca okupljala najeminentnije umjetnike s polja dramskog, glazbenog i likovnog stvaralaštva. Po ocjeni kompetentnih stručnjaka, akustička svojstva prostora Dvorca, a napose njegova atrija, su

savršena za izvođenje umjetničkih sadržaja. Odbor koji se zalaže za podizanje kulturne razine života, zalaže se i za što više priredaba u tome prostoru.

Napori Odbora rezultirali su ulaskom ovog vrijednog spomenika naše baštine u republički program obnove, pa su po pritjeku prvih sredstava izvršeni i prvi radovi. U okviru manifestacije "Ljeto u Frankopanu" (sada "Kraljevačko kulturno leto"), priliku za svoj nastup imala je svakog ljeta i "Zvijezda Danica".

U dvorcu Frankopan 1995.

U dvorcu Frankopan 1994.

Generalna proba Zbora u dvorcu Frankopan 1995.

"Kraljevačko leto" 1994.

U dvorcu Frankopan, 13. srpnja 2001. započelo je "Kraljevačko kulturno leto - 2001." pod motom:

"Neka domaća beseda i kanat odzvanja va ovimi zidi, dokle zdura ovaj primorski kamik va njimi"

*Ki zna koliko je ljudi
pasalo kroz ovaj kaštel,
koliko ljubavi se rodilo,
umrlo na ovimi balkoni,
koliko je praha povijest
tiho spuščala na umorne
poneštre našega grada?*

*Ki zna?
Deset let
koliko se po dvorcu govori
domaća beseda i kanta
čini nan se fanj,
a pasalo je ko tren!*

Himnom "Lijepa naša", a zatim ovim stihovima i pozdravnim riječima koje nam je uputio gradonačelnik **Gojko Gudac** proglašeno je "Kraljevačko kulturno leto" 2001. otprtim.

HGD "Zvijezda Danica" imalo je čast otvoriti "Kraljevačko kulturno leto" svojim koncertom. Zborom je dirigirao maestro **Ivica Frleta**, a na klavijaturama bio je profesor **Vladimir Babin**.

Svoj koncert Zbor je započeo pjesmom *Lipi grade moj* autora Tihane Welle i Ivica Frlete.

U prvom dijelu koncerta čuli smo pet kompozicija poznatih hrvatskih autora u izvođenju tenora **Mladena Milovčića**.

Blok je započeo Istarskom ljestvicom – kompozicijom: *Ognjišće* - Josipa Kaplana, a zatim su slijedile kompozicije: *Laku noć* - Vatroslava Lisinskog, *Dalmatinski šajkaš* - A. Šrabeca, *O kućo mala* - Ive Tijardovića iz operete *Splitski akvarel*, *Materina njedra* - Marija Mihaljevića.

Potom je u povodu 100. obljetnice smrti G. Verdija izveden Zbor Židova iz opere *Nabucco*.

Zatim smo poslušali kako je voditelj Zbora, dirigent **Ivica Frleta** paričal nekoliko zabavnih pjesama na zbarski način, poslušali smo kako "Zvijezda Danica" "**kanta z duše**" po Hrvatskoj:

Suze za zagorske brege, Z. Špišić/A.Bešenić

Tu je Dalmacija, D. Velkaverh/T. Hruševar

Priča mora, S. Bombardelli

Konoba, Z. Runjić

Vilo moja, I. Badurina/V. Juretić

Cesarica, Z. Stipišić - Gibboni

Kraj koncerta, prije posljednje skladbe, popraćen je riječima:

Dok dura

"Kraljevačko leto",

a i puno dulje,

dok duramo mi

i naš kaštel,

neka kanat odzvanja

va ovimi zidi,

dokle zdura ovaj

primorski kamik

va njimi.

Slijedila je zatim: *Oda zemlji* – J. Gotovca iz opere "Mila Gojsalića".

Zbor je ponudio svojoj vjernoj publici pravo muziciranje ugodno uhu, stopljeno s ambijentom, a publika je zbor nagrađivala dugotrajnim aplauzom, što je rezultiralo dvostrukim bisom za kraj.

"Zvijezda Danica"

na "11. kraljevačken kulturnen letu"

"Zvijezda Danica" sako leto z ponosom i z veseljen kanta svojoj Kraljevici, pa je tako i na "11. kraljevačken kulturnen letu" pokazala kako umi i kantat i povidat.

Deset let naši su kanti budili duh Frankopani, a ovo leto smo oteli da se va stare volte i portale zapletu naše note, da se va onoj letnjoj večeri 27. srpnja 2002. leta, probudi stari Zrinski kaštel, ki je ovako oku skrit to sigurno zaslužil.

Obadva kaštela z linijun, z položajen zgor mora, mame sakoga ki ih vidí z mora, al z kraja, zdiguju se z naših grot i postaju prava kraljevačka kartulina za sa vrimenta.

Vojske, jedna za drugun, pljačke, nevolje i žalosti ke ih prate, puščivaju svoji tragi po starih zidih naših kašteli.

Ma ni vrime, ni bura, ni daž, ni morska sol nisu mogle skroz dešvat lipotu ovoga grada, grada koga su naši stari z toliko ljubavi storili, ljudi ki su prije nas živeli na oven kamiku, na ovoj škrtaj zemlji, na oven moru ko je vavik hranilo lačnu Kraljevicu.

Z željun da očuvamo zidine, a z ten i duh stare Kraljevice kantali smo va staren Kaštelu kraj šterne.

"Neka naš koncert bude poticaj obnovi staroga Kaštela, neka se kantajuč opet voda diže z ove stare šterne, neka saki ki bude došal va ovaj Kaštel, va njen pročita ljubav Kraljevčani za svoj grad. Neka kanat sakoga ponese va vrime kad je ovaj Kaštel bil puno veseliji" poručila je "Zvijezda Danica" na "11. Kraljevačken kulturnen letu"

Koncerti u povodu Dana Grada i Božića

S proglašenjem sv. Nikole zaštitnikom Kraljevice, dobili smo svoj Dan Grada. Tom prigodom smo 6. prosinca 1992. godine zapjevali svome gradu na njegov dan. Od tada Zbor svake godine, pod vodstvom maestra Ivica Frlete, pripremi koncert uoči Dana Grada pod nazivom "Zvijezda Danica svojoj Kraljevici".

Od 1990. godine Zbor priprema božićno-novogodišnje koncerte i svake godine, u prosincu nastupa u Kraljevici

i Krku, zajedno s Gradskim zborom Krk i pjevačkim zborom "Zvon" iz Dobrinja. Danas već tradicionalni nastupi započeli su u krčkoj katedrali, s orkestrom iz HNK "Ivana Zajca" i solistima Olgom i Bojanom Šober, Anđelkom Rušin i Krunoslavom Kajdijem. Božićne koncerte pod nazivom "Božićna rapsodija", "Radost svem svetu", "Radujte se narodi"... publika je prihvatila s oduševljenjem.

*Gradski zbor Krk, pjevački zbor "Zvon", "Zvijezda Danica" i solisti
Mladen Milovčić, Andreja Kovačić i Damir Fatović, Krk 2000.*

Dan Grada Kraljevice 2000.

Zbor i solisti Mladen Milovčić, Radojka Šverko, Andreja Kovačić, Voljen Grbac, te gradonačelnik Gojko Gudac na Božićnom koncertu 2001.

Dječji zbor

Dugi niz godina u "Zvijezdi Danici" je sazrijevala ideja o osnivanju dječjeg zbora. Osnovan je u ožujku 2002. godine i već se za Majčin dan, 9. svibnja 2002. godine

predstavio publici svojim prvim koncertom. Za njegovu daljnju egzistenciju nisu pronađena financijska sredstva, pa dječji zbor danas ne postoji.

Dječji zbor 2002. godine

U dječjem zboru pjevali su:

KATRINA AŽIĆ
BRUNO BOŠNJAKOVIĆ
MARTINA BOŠNJAKOVIĆ
INES BUKVA
MARIJA ČUBELIĆ
MARIO ČURIĆ
MELANI ČURIĆ
ADRIJANA CVITKOVIĆ

ANDRINA DEBELIĆ
IRIS DŽINOVIĆ
PETRA ĐURIĆ
ANDRINA FRLETA
FRANE FRLETA
BRUNO GUDAC
MATIJA HEFLER
MIRAN JAKOVČIĆ

MARTA JEVTIĆ
IVAN JOSKIĆ
MARINA JOSKIĆ
ANJA KLAPAN
MIA KLAPAN
TAMARA KLARIĆ
MARINO KUČAN
ADAM LOZANČIĆ
SANDRA LUČIĆ
KARLA MARGITIĆ
MARIJAN MARUŠIĆ
SLAVICA MILEŠEVIĆ
BOJANA NENADIĆ
DEA NUIĆ

TAMARA PANDUROVIĆ
SANDRO PAŠKVAN
REA PERUŠIĆ
RINO PETROVIĆ
LANA POLIĆ
TONČI PAŠKVAN
LUKA SKULIBER
ARIJANA SLIVKA
DORA ŠOKEC
DORINA VIDOVIĆ
DUBRAVKO VUČKOVIĆ
JOSIPA VUČKOVIĆ
IZABELLA ZOLIĆ

Zlatna misa monsignora Mije Likovića

13. studenoga 2004. godine

U Kraljevici je upriličena proslava **Zlatne mise** župnika monsignora **Mije Likovića** – 50 godina misništva i 30 godina misništva u Kraljevici.

Zlatnoj misi su prisustvovali mnogobrojni uzvanici i crkveni dostojanstvenici, kao i mnogobrojni građani Kraljevice i okolice. Na koru je pjevao zbor HGD "Zvijezda Danica". Solist: **Vladimir Mitić**. Prateća na orguljama: prof. **Vladimir Babin**. Dirigent **Ivica Frleta**.

Program:

Gospodi pomiluj

Slava

Uzdah se u Gospodina

Aleluja

Hvalite Gospoda

Svet

Blagosloven

Aganče

Ave verum

Lijepa naša

To je moj život

Sudjelovali:

Soprani: Zdenka Rodin, Katarina Gudac, Maja Radulović, Lidija Mitić, Margita Švenda, Dubravka Poljanšek, Mirjana Marušić, Paulina Mandekić, Silvija Polić, Ines Jakovčić, Tanja Botrić, Slavica Vučić, Smiljka Burić, Tiha-na Welle.

Altovi: Vlasta Margitić, Veronika Kašić, Paula Pritchard, Iva Jakovčić, Helena Filić, Sandra Mendrila, Vanja Prgomelja.

Tenori: Vladimir Mitić, Rudolf Mitić, Anton Pravdica, Fredi Peranić, Darko Polić, Vedran Kašić, Mladen Ahel.

Basovi: Vlado Forempoher, Boris Poljanšek, Josip Pričard, Mario Mandekić, Ante Buneta, Zoran Buneta, Miljenko Plišić, Valentin Rasporić, Tomislav Čandrlić, Kristijan Polić, Željko Galler.

Zlatna misa monsignora Mije Likovića, 13. studenoga 2004.

Vlado Forempoher, inspiriran dirljivim događajem,
o Zlatnoj misi piše ovako:

Zlatna maša i stvarnost naša

*Zlatnu mašu smo lipo odkantali
Molili, klječali i limozinu dali.
Naš Mijo je sretan bil
Z oltara molil
I seh nas blagoslovil.
Z puka je jedna ženska solo kantala
Samo da bi Vlada dezintunala.
Kad je finila maša
Počela je gozba naša.
Buko je kapot i kapu znel
Kraj Pauli sel
Da bi se za obed pripravil
Dentijeru je v žep stavil.
Stal se je i prekrižil
I skrušeno molil.
Ja san kraj Dubravke sel
Tavijol z pijata znel
Kolena z tavijolon pokril
I crno vino točil.
Pijatanci su dohajale
A uri brzo pasivale.
Pomalo smo jili, vino pili
I veseli bili.
Počeli smo kantat.
Z rukami mahat
Glasno govorit.
Nismo ni abadali
Da su neki nestali.*

*Se nas je manje
za stolon bilo
Al se zato se više pilo.
Kad je došlo vrime
za doma poč
Već je bila škura noć.
Kad san došal van
Nisan znal ni ka je ura
ni ki je dan.
Se je bilo idealno.
Doma san
hodil sinusoidalno.
Sretno doma došal
Noge protegal i
Va postilju legal.
Buko ni takove sriće bil.
Kad je doma hodil
Bura je mlatila
I z njen klatila.
Najedanput, ko da je
brzi vlak
Buko je z rukun udril
Va saobraćajni znak.
Ruka je pukla
A znak je živ ostal!
Bolje je od Buka pasal.
Sad neka mi ki reče
Da va misecu 13. dan
Ni pegulan.*

Kraljevica, 13. 11. 2004.

Proslava 110. obljetnice

Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica" proslavilo je svoju 110. obljetnicu postojanja. Svečanom sjednicom i koncertom, u dvorcu Frankopan, obilježena je 110. obljetnica neprekidnog djelovanja.

Na svečanoj sjednici uručene su povelje počasnim članovima Društva: **Maji Radulović** i **Josipu Pričardu-Buku**.

Uručena su također priznanja pokroviteljima, udrugama i institucijama, te zahvalnice svim aktivnim članovima.

U prepunoj dvorani, u kojoj se tražila stolica više, na posebno za tu priliku uređenoj pozornici, "Zvijezda Danica" je održala svečani koncert sa solistima. Uz klavirsku

pratnju prof. **Vladimira Babina**, nastupili su: **Andreja Kovačić** - sopran, **Voljen Grbac** - tenor, te iz redova "Zvijezde Danice", **Vladimir Mitić** - tenor.

Na prijedlog **Franje Zidarića**, HGD "Zvijezda Danica" je primila nagradu Grada Kraljevice za stvaralački rad za 2004. godinu. To je zasluga mnogih generacija koje su gradile "Zvijezdu Danicu" kroz svih 110 godina.

Na svečanoj sjednici prikazan je film o povijesti "Zvijezde Danice", autora Tihane Welle i Rudolfa Mitića koji je izmamio mnoge suze.

Na kraju je Zbor zdušno otpjevao svoju himnu, "Poputnicu Zvijezdi Danici".

Na svečanoj sjednici Zbor pjeva Poputnicu Zvijezdi Danici

SKUPŠTINA HGO "ZVJEZDA DANICA" KRALJEVICA NA SVEČANOJ SJEDNICI
ODRŽANOJ 18. PROSINCA 2004. GODINE POVODOM PROSLAVE 110.
GODIŠNICE RADA DRUŠTVA IZRAŽAVAJUĆI ŽELJE SVOJIH ČLANOVA
JEDNOGLASNO JE ZAKLJUČILA DA SE

MAJA RADULović
dugogodišnja članica Društva

imenuje

POČASNOM ČLANICOM DRUŠTVA

Ovim imenovanjem izražavamo poštovanje i zahvalnost
članici za neumorno zalaganje i aktivnost u HGO "ZVJEZDA
DANICA" KRALJEVICA.

Kraljevica,
18. prosinca 2004.

Predsjednik:
Ante Buneta

SKUPŠTINA HGO "ZVJEZDA DANICA" KRALJEVICA NA SVEČANOJ SJEDNICI
ODRŽANOJ 18. PROSINCA 2004. GODINE POVODOM PROSLAVE 110.
GODIŠNICE RADA DRUŠTVA IZRAŽAVAJUĆI ŽELJE SVOJIH ČLANOVA
JEDNOGLASNO JE ZAKLJUČILA DA SE

JOSIP PRIČARD
dugogodišnji član Društva

imenuje

POČASNIM ČLANOM DRUŠTVA

Ovim imenovanjem izražavamo poštovanje i zahvalnost našem
članu za neumorno zalaganje i aktivnost u HGO "ZVJEZDA DANICA"
KRALJEVICA.

Kraljevica,
18. prosinca 2004.

Predsjednik:
Ante Buneta

Prema prijedlogu HGD "Zvijezda Danica", Nagrada Grada Kraljevice za životno djelo uručena je **Pauli Pritchard**, na Svečanoj sjednici Grada Kraljevice, 6. prosinca 2004. godine.

Paula Pritchard se uključila u "Zvijezdu Danicu" kada je imala 15 godina. To je bilo davne 1939. godine, i od tada pa do danas, dakle punih 65 godina, ona je aktivna članica Zbora.

*Paula Pritchard
prilikom preuzimanja Nagrade za životno djelo*

Predsjednik Komisije za dodjelu nagrada Grada Kraljevice, **Rastko Davila**, prilikom uručivanja nagrade rekao je:

"Svojim nesebičnim radom gospođa Paula je utjecala na odgoj generacija mladih ljudi i usmjeravala ih na ispravne ljudske vrijednosti. Svojim radom i zalaganjem zaslužila je epitet žive legende HGD "Zvijezda Danica"."

*Monsignor Mijo Liković
na svečanosti u povodu 110. obljetnice*

Solisti Andreja Kovačić i Voljen Grbac

Zbor i solisti

REPUBLIKA HRVATSKA
PRIMORSKO - GORANSKA ŽUPANIJA
GRAD KRALJEVICA

dodjeljuje

NAGRADU

ZA STVARALAČKI RAD

**HRVATSKOM
GLAZBENOM DRUŠTVU
"ZVIJEZDA DANICA"**

za naročite doprinose, postignute rezultate
i promidžbu na području kulture i umjetnosti

Kraljevica, 06. prosinca 2004. godine

Gradonačelnik :

Predsjednik Gradskog vijeća:

Gojko Gudac, dipl. ing.

Marinko Čandrić

Najdraža nagrada je domaća nagrada

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE

Ministar

Klasa:612-03/04-01-342
Urbroj: 532-01/04-02
Zagreb, 3. studenog 2004.

**HRVATSKO GLAZBENO DRUŠTVO
«ZVIJEZDA DANICA» KRALJEVICA
n/r g. Anti Buneti
Predsjednik**

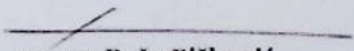
Rovina bb, 5162 KRALJEVICA

Poštovani gospodine Buneta,

sukladno Vašoj zamolbi za davanje pokroviteljstva, Ministarstvo kulture prihvaća prijedlog te daje pokroviteljstvo nad obilježavanjem 110. obljetnice djelovanja *Zvijezde Danice* koje će se održati 18. prosinca 2004. godine.

S poštovanjem,

MINISTAR

mr. sc. Božo Biškupić

Runjaninova 2 • 10000 Zagreb • HRVATSKA • Tel. +385 (0) 1 4816 761 • Fax +385 (0) 1 4816 755
www.min-kulture.hr • e-mail: bozo.biskupic@min-kulture.hr

Ministarstvo kulture prihvaća pokroviteljstvo

Opraštali smo se od njih s tugom

Generacije mještana Kraljevice godinama su redovito prisustvovala probama unutar svojih sekcija i bilo im je dovoljno što pripadaju velikoj većini amatera, kojima nisu želje estradni profesionalizam i osobna korist, već ih jedino na to potiče želja da pruže radost sebi i drugima. U tome su sudjelovale čitave obitelji. Djed i unuk, otac i sin, majka i kći. Spomenimo tek sve Poliće, Justiće, Jakovčiče, Pravdice, Prince, Lekane, Turine, Grubišiče, Gudce, Jurkotiće, Kocijane, Kružiče, Kučane, Manaciće, Moderčine, Bariće, Baretiće i još mnoge. Tu su se radale ljubavi, duga i neraskidiva prijateljstva i zato je bilo još teže zauvijek se opraštati od prijatelja.

Živjelo se i umiralo uz "Zvijezdu Danicu".

"Dan 25. srpnja 1981. godine (subota) bit će crnim slovima upisan u srcima članova "Zvijezde Danice", jer je umro naš predsjednik Društva, Đino Zima Đidi, u 57. godini života. Sve probleme rješavao je s osmijehom, pun duha. Zadnji put bio je u Zagrebu s Društvom 28. ožujka. Od Zagreba do Kraljevice nije prestajao sa šalama, kao da je znao da nas zadnji put nasmijava. Glazba, pjesma, oproštajne riječi i gruda zemlje. Nema drage osobe, ostaje tuga i sjećanje."

Maja Radulović

August Đino Zima

U ime Društva na pokopu je govorio Rudolf Mitić.

Teška srca i s dubokom tugom opraštamo se s tobom, dragi naš Đino.

Neočekivana i okrutna smrt otrgnula te od nas u tvojoj najboljoj životnoj dobi, u trenutku kad si, pun volje, planova i želja za dobro porodice i sredine u kojoj si niknuo, bio na najboljem putu da u kulturni rad naše Kraljevice uneseš sva svoja dragocjena iskustva i da na mjestu koje ti je bilo povjereno dokažeš i pokažeš da duh i tradicija tvoga rodnog mjesta ima budućnost, kao

što si i do tada dokazivao da - dok ima ljudi kao što si ti bio - nikada ne može ugasiti iskra kulture i napretka.

Od najranijih svojih dana bio si predodređen da budeš nosilac onih stremljenja koja oplemenjuju i daju životu posebnu ljepotu i one dragocjene sadržaje bez kojih čovjek ne bi bio potpun.

Nezaboravne su u našem sjećanju one godine kad si kao član Narodne čitaonice i dramske grupe plijenio sa naše skromne scene svojim urođenim žarom i talentom naša srca i prenosio na nas vedrinu i tugu, smijeh i suze, kad si već tada davao cijelog sebe da bi postao dio nas.

Od tada, pa sve do tvoje prerane smrti, ni trenutka nisi pokleknuo, nikada nisi ni jedan rad, ni jedan zadatak smatrao neizvedivim ni teškim.

Dugi niz godina bio si član i jedan od rukovodilaca HGD "Zvijezda Danica". Pratio si i aktivno djelovao u svim njegovim sekcijama, radovao se usponima i borio s teškoćama, bio si neumoran borac u okupljanju novih članova za svoje društvo, za pjevački zbor u kojem si duge godine bio jedan od najredovitijih i najboljih, za glazbenu sekciju čiji si napredak budno i s radošću pratio, za sve aktivnosti koje je društvo obuhvaćalo. Uspjesi su te neizmjereno radovali, a teškoće te nikad nisu obeshrabrile.

Do zadnjeg dana borio si se za one vrijednosti koje su neuništive i koje će trajati sve dok čovjek postoji, za one vrijednosti koje u život, pun napora i rada, unose ljepotu i onaj duboki humani smisao, bez kojeg bi život ljudski bio siv i prazan.

Kao direktor našega Doma kulture i sporta, trudio si se svim silama, da uneseš one sadržaje koji će opravdati njegovo postojanje.

S koliko si žara prilazio zadacima!

Bezbroj divnih ideja koje si namjeravao ostvariti bile su plod tvoje visoke prirodne inteligencije, koja se nije mjerila fakultetskim diplomama, već mjerom tvoga duha i tvojih osjećaja. To su osjećala sva društva u našem mjestu, svaki čovjek koji je radio s tobom.

Bio si čovjek presudne i odlučne riječi i nije bilo značajnijeg društvenog događaja u kojem nisi sudjelovao i riječju i djelom. Tvoje organizacione sposobnosti ispunile su naša zimska nedjeljna poslijepodneva, trudio si se da uneseš u naš javni život sve bolje i sve novije sadržaje i tragična je istina da ti se smrt ispriječila u trenutku punog zamaha tvojih bezbrojnih, jedinstvenih ideja i s dubokim žaljenjem moramo reći da si, takav kakav si bio, nenadoknativ gubitak za našu sredinu.

Bio si ličnost koja je zračila vedrinom, bio si čovjek koji je posjedovao, jednu rijetku, dragocjenu, a tako potrebnu ljudsku osobinu, smisao za humor, s kojim si i najteže trenutke uspijevao učiniti podnošljivima.

Koliko si nas puta znao razvedriti, koliko si puta izazvao smijeh s tvojim duhovitim, uvijek spremnim šalama.

Neiscrpno je bilo vrelo tvog živog i neuništivog duha. To je neodoljivo privlačilo svakog tko je živio s tobom, a mi smo, dragi Đidi, živjeli s tobom i nismo mogli zamisliti da bi drukčije moglo biti, toliko si nam bio neopohodan!

I sada te vidimo kao u onim bezbrojnim radnim i zabavnim večerima, izletima i drugovanju. Kad su tvoje oči budno pratile sve nas, a tvoje šale i tvoje riječi bile radost i poticaj. Borio si se za svakog čovjeka, bio si neumoran i neuništiv. Široka si srca godinama prilazio čovjeku i na svom dugogodišnjem radnom mjestu u našoj bolnici, pomagao si ljudima, liječio srca i podizao duh.

S tobom je bilo sve lakše i radosnije!

Zvali smo te Đidi, jer smo ti topline toga imena htjeli pokazati koliko smo te voljeli i vratiti ti mali dio onoga što si nam pružao.

Bio si čovjek pun razumijevanja za čovjeka. Pa, iako si finom ironijom znao ismijati velike i male ljudske slabosti, to je bio samo izraz tvoje ljubavi za čovjeka i želje da postanemo bolji, korisniji ovome društvu.

Dugo si godina na svom radnom mjestu proveo u mraku, a zračio si svjetlošću! Zadnje godine tvoga života rekao si: "Idem na novo radno mjesto, željan sam kretanja i sunca." Kratko, surovo kratko, živio si onako kako si oduvijek želio. Ali ona svjetlost koju si nosio u sebi sjala je sve do zadnjih dana tvoga života.

I danas kad si utočio u mrak, svijetli trag ostaje za tobom, trag koji nikada neće utrnuti. Zacrtao si svoju brazdu i njome pokazao put kojim treba krenuti uvijek naprijed, bez obzira na teškoće. Mi to dugujemo tebi i ovoj zajednici, svome mjestu i svome zavičaju, kojeg si ti neizmjerljivo volio. Onako kako si to ti želio, truditi ćemo

se svim silama da ostanemo okupljeni i provedemo u djelo barem dio onoga čemu si ti težio.

Tvoja obitelj kojoj izražavamo naše najdublje sauečešće, neka bude uvjerena da je njezin veliki gubitak i naš gubitak, da je bol kojom ispraća svog supruga, oca, djeda i naša bol, da nema čovjeka koji se danas s tugom ne oprašta od našega Đidija, kojega će pamtiti i nositi u srcu svako kome su napredak i sreća društva i zajednice jednako važni kao i vlastita sreća. Jer je samo u takvom djelovanju i radu, život do kraja oplemenjen i ispunjen, i takvi ljudi ne mogu nestati, živjet će i trajati s nama dok i mi trajemo.

Za tvog života, Đidi, nismo ti to rekli. Možemo se samo nadati da si osjećao našu ljubav, možemo se samo nadati da si i u posljednjim danima svoga života, smogao dovoljno hrabrosti da izboriš i tu najbolnju i najtežu borbu. Gdje si ti stao, mi nećemo stati. U mislima ćemo vidjeti tvoje sretno lice da tvoje društvo, tvoja Kraljevica ide naprijed uvijek ka ljepšem i sadržajnijem i da neće stati dok ima nas koji ovoj zajednici želimo napredak i sreću.

Opraštamo se od tebe, dragi naš Đino, s dubokom tugom, ali i ponosom da si živio s nama.

Ti koji si bio tako neumoran, mirno se odmaraj u vječnosti i neka ti bude laka ova naša primorska gruda, koju si toliko volio. Slava...

August Đino Zima umro je 25. srpnja (subota), a sahranjen je u utorak 28. srpnja 1981. godine.

Ivan Ružić

Pjevač **Ivan Ružić**, rođen 26. siječnja 1911. godine, umro 21. rujna 1982. godine u bolnici na Sušaku, pokopan na mjesnom groblju u Kraljevici u petak 24. rujna 1982. godine.

U ime Zbora od njega se oprostio Rudolf Mitić.

Dragi barba Ive!

S tugom u srcu opraštamo se danas s Vama, s jednim od najvjernijih članova naše "Zvijezde Danice". Svoj životni vijek, osim rada u Titovom brodogradilištu, oplemenili ste i djelovanjem u našem Društvu. Čovjek koji osim svakodnevnih briga za opstanak, nema drugih sadržaja nije potpun. Čovjek koji u sebi nosi smisao i potrebu za višim ljudskim vrijednostima, ispunio je svoj životni zadatak, kao što ste kroz svoj rad u Društvu i Vi činili, barba Ive.

Barba Ive je volio pjesmu. Volio je svoj rodni zavičaj, volio je svoju Kraljevicu, volio je druženje s ljudima i upravo zato je više od 40 godina, kao član pjevačkog zbora davao dio sebe.

Veliki dio svog slobodnog vremena posvetio je Društvu. Redovito je izvršavao sve obaveze, radovao se uspjesima i nije posustajao pred teškoćama. Tako predano redovitog, točnog i vrijednog uvijek ćemo ga se sjećati. Sjećat ćemo se njegovog zvonkog i jasnog tenora, njegovih solo dionica, njegove sigurnosti u izvedbi svih djela, na svim našim nastupima, na svim pozornicama.

Lako je bilo pjevati uz Vas, barba Ive!

Dragi barba Ive, opraštam se od Vas u ime Zbora s poštovanjem i zahvalnošću za sve što ste dali našem Društvu i mjestu, za sve što smo od Vas mi mlađi naučili. Ljudi kao Vi služe za primjer upornosti i odanosti i mi bismo bili sretni kad bi još mnogi na način kako ste to Vi činili, dali makar dio onoga koliko ste Vi pružili svima nama.

Do zadnjih ste svojih snaga bili s nama. Samo Vas je bolest mogla odvojiti od nas, a sada Vas je smrt zauvijek otrgla iz naše sredine. Sve to nekako brzo, jer još proljetos pjevali smo skupa. Prebrzo je došao ovaj rastanak, da nismo uspjeli posjetiti Vas u vašoj bolesti, popričati još jednom o danima koje smo skupa proveli s pjesmom, bilo to na probama, putovanjima ili nastupima.

Hvala Vam još jednom barba Ive za sve!

Vaša obitelj i rodbina neka primi naše duboko saučešće, a Vama bila laka zemlja, rodne Vam Kraljevice. Slava i hvala barba Ivu.

Irena Radović

Pjevačica Irena Radović, iznenada nas je napustila 15. lipnja 1998. godine, od posljedica automobilske nesreće. Oproštaj je bio 18. lipnja u Crkvi u Kraljevici, a pogreb isti idan na otoku Viru.

U ime Zbora u Kraljevici se od Irene oprostio Gojko Gudac.

Tužni Zbore, draga naša Ireno!

Kako tužno zvone zvona, kako svima nama u srcu bolno odjekuje praznina koja je nastala tvojim nestankom. A još do pred neki dan našim prostorijama, na našim koncertima, na našim zajedničkim večerama veselo je odjekivala tvoja pjesma, tvoj smijeh nikog nije mogao ostaviti ravnodušnim, tvoj nepokolebljivi optimizam zarazno je plijenio. Jer pored sve tvoje neizmjerne ljubavi

prema pjesmi, pored tvoje odanosti našem Zboru, najprije si bila čovjek, prijatelj i drug.

I sve se slomi, sve nesta u djeliću sekunde, "još se jedna svića prerano ugasla".

A u čovjeku, u svima nama, ostaje samo bol i divno sjećanje na zajednički provedene dane, koji se više nikad ponoviti neće.

Draga naša Irena, danas ne tuguju samo tvoji najbliži, danas jeca cijeli naš Zbor, danas plače cijela, tebi tako draga Kraljevica. Neka ti je laka ova naša hrvatska gruda!

Draga naša Irena!

Nikad mi nij bilo teže neč napisat do ovih par besed ča ću ih sad pročitat:

I to tebi, ka si bila baš naša Irena, dite našega Zbora, za ku se j znalo:

- da će vavik točno zakantat

- da neće nikad nikoga uvridit

- da joj nikad nij niš teško za "Zvijezdu Danicu" napraviti, i

- da će vavik prva za zabavu bit...

Još se si spamećivamo tvoje nezaboravne interpretacije pjesme "Ive moj", a pred očima si nan još kako va Zdenci veselo letiš po sali pjevajući: "Ja sam djevojka sa sela..."

I sad sega toga više nij, sudbina j ovaj put uprla prst va te..., zela nan te j za vavik.

Bog je tako otel, tako je moralo bit. Pa neka baren negdi gori, na nebu odzvanja tvoj smih, neka baren Anđeli uživaju va tvoj kanu i va sen onen zač ćemo mi ovdi ostat prikraćeni... i tako koliko god mi si skupa žalosni bili, moramo na kraju priznat, da bimo za puno toga bili prikraćeni da te nismo imeli, da te nismo poznali. Neka ti je lahka ova naša zemljica hrvacka!

Tomislav Jakovčić

Tomislav Jakovčić preminuo je iznenada, dva dana nakon Irene. U ime Društva od Tomislava se oprostio Danijel Jakovčić.

Dragi naš Tome!

Još je jedno mesto va našen Zboru ostalo prazno, prošal si nan tako naglo da va to gotovo ne moremo verovat. A još v jutro su te tvoji kolege videli na Placi, ta isti dan smo se još večer morali srest na provi va našimi prostorijama, ke si tako volel. Tome naš, prošal si nan baš onako kako si i živél, tiho i samozatajno.

I sad va oven nemilen trenutku triba povidat i ča god o teb! A ča reć kad se znalo da će Toma doć na saku provu, da se Toma nikad neće na niš bunit, da se j na njega vavik moglo računat bez obzira da l se dela o fešti ili o delu, da će vavik imet sve note... i ako se j ikad nać bunil onda j to bilo po zimi kad je peć, kraj ke je on tako volel sidet, bila pretepla.

Tome naš dragi, sad je mesto kraj tvoje peći ostalo prazno i veruj mi još će dugo tako ostat.

I ča j najteže, let i let će nas spamećivat na pjevača ki ne samo da j volel kantat nego j i bezgranično volel svoju i našu "Zvijezdu Danicu". Neka ti je lahka ova naša hrvacka gruda!

Srećko Princ

Srećko Princ, preminuo je iznenada 9. rujna 2000. godine.

Od aktivnog člana i dugogodišnjeg predsjednika, našega Srećka Princa, legende kraljevačkoga kanta, oprostili smo se 10. rujna 2000. godine. U ime Društva od Srećka se oprostio Rudolf Mitić.

Ča reć o čoviku ki nan je i osobno bil prijatelj? Skroman, pedantan i radišan, dobar del svoje duše dal je našen Zboru. Ako je na probi bilo puno pjevači, na licu si mu videl da je zadovoljan, a ako je koncert bil uspješan, ni bilo srićnijega čovika od njega. I to njegovo zadovoljstvo valje bi zarazilo celi Zbor: Život mu je bil prekratak, ma mu je Bog dal i glas i sluh, pa je dobar del toga života dal pjesmi i čarima klapskoga i zborskoga pjevanja. Oni malo stariji spametit će se i na sve one vale od Valbiske, Voza i Kraljevice, kadi su skupa kantali.

Srećka više ni s nami, ali će njegovo ime još let i let živet va "Zvijezdi Danici". Puno fali svimi: i Zboru i prijateljima, a pogotovo familji.

Mladen Milovčić

Mladen Milovčić, glazbenik, član klape "Krk", sa Zborom je nastupao kao solist, preminuo je nakon dugotrajne borbe s bolešću, 16. veljače 2004. godine, u bolnici na Sušaku.

Društvo se oprostilo od Mladena osmrtnicom sljedećeg sadržaja:

Posljednji pozdrav Mladenu Milovčiću

*Još se spamećivamo tvoga nastupa,
predivne boje tvoga glasa.*

*Niš nan nisi dal znat,
ni da te boli, ni da si va veloj mucu.
Leh si z sega glasa kantat
"Ključ života u tvojoj je ruci"
...Morda si ča slutil?
Zač si taj ključ zgubil?*

Pjevači i maestro
HGD-a "Zvijezda Danica"
Kraljevica

U Bogovićima u crkvi, a zatim na groblju, od Mladena su se oprostili zborovi Gradski zbor Krk, "Zvon" Dobrinj i "Zvijezda Danica", pjesmom "Priča mora", koju pjevači nisu mogli od grča i bola uopće pjevati, a klapa "Krk" se oprostila sljedećim riječima:

Dragi naš Mladene,

*Uvijek kada nam usud namijeni opraštanje od drage osobe, razumljive su suze. S njima se bol naslađuje, a umu daju vremena za prihvaćanje nemoći naše,
a ima i onih suza, koje oko zažuljaju,
u grlu zapnu a ... nikad ne kapnu...*

Iza današnjeg će dana ovih potonjih ostati u nama dostatno, da nas u svim budućim sutra podsjećaju na tebe...

Još nam zvoni u ušima tvoj optimizam i tvoja nepresušna vjera da ćeš, unatoč teškoj bolesti, uskoro opet biti među nama – onakav isti, svima nama drag, nasmišan.....dobar, kao i da ćeš uskoro opet u svoj Centar za kulturu. Nedostajat ćeš svima koji su imali sreću s tobom biti bliski, a u Gradskoj kući u Krku nedostajat će tvoje uvijek toplo i blisko:

"Pozdrav šaljem tebi, Gradu"...

Odlaziš iz tebi najdražega, presvjetloga Grada svih Krčana, odlaziš sa svoga Otoka od zlata, ali toliko tebe i tvojega ostaje, da i riječ odlazak gubi svaki smisao...

Do zadnjeg su te daha nosile zamisli o tome kako bi Ljetne priredbe u Krku mogle zasjati još ljepše... još sjajnije..., naglas si sanjao ovogodišnji deseti po redu nastup tvoje klape Krk na MIK-u...

Sve su tvoje ljubavi bile uvijek jednako snažne, bilo da se radilo o obitelji, prijateljima i kolegama iz pjevačkih zborova ili djeci iz Mićih Bodula, Festivalu Djeca otoka Krka pjevaju, ili pak o tvojoj – tebi najmilijoj, Klapi Krk, jer pjesma je bila tvoj život!

I... dobro si izabrao, dragi Mladene, jer pjesma nikad ne umire.

S tobom smo danas na tvom posljednjem putovanju svi mi, kojima si ti davao sebe, a uvijek si se davao neštedimice.

Zato, dragi naš Mladene, sve tvoje godine davanja danas ne plaću, već pjevaju – pjevaju pjesmu nad pjesmama. Iz srdaca tvojih najbližih, kolega i prijatelja, iz tvoje klape i zborova, ljubav pjesmom progovara – ona ista ljubav, koju si ti uvijek i s toliko volje darivao...

Iako tvoj odlazak nije iznenađan, ugradio si u sve nas dio svojega optimizma, naučio si nas da se uvijek i još može, da se uvijek i opet vraćaš...

Boreći se s bolešću godinama, pokazivao si nam kako se nakon padova diže i nadali smo se... skupa smo se s tobom doista nadali još jednom tvojem podizanju i povratku među nas.

Ali..., ovoga ti je puta ponestalo snage. Pred sam si odlazak progovarao Umoran sam, ali vječita nada je u tebi uspjela skupiti zadnje djeliće snage i nastavljala pitanjem Zašto sam tako umoran?

E, dragi naš Mladene... umorila te nemilosrdna bolest, potrošila je tvoju snagu, ali duh tvoj nije... Pa ipak, ona je jedina mogla zaustaviti kazaljke na satu tvojih truda...

Umorili te, vrijedni naš prijatelju, pa počivaj mirno i spokojno.

Progovaramo Zbogom, a do svijesti jedva da i dolazi shvaćanje, kako te više nema među nama... Teško je, dragi naš Mladene, prihvatiti

*...da je ova mijena neizbježna
i ... dok prima te ova gruda, tebi najdraža,
neka ti bude nježna, kao i anđeli što duše nose
negdje tamo gore, visoko....
...ka Veloj placi tvoj koprivić stari spušta oko;
plače mrtvim lišćem... mrtvim kao i ti...
i vjetar te s tvojega zaljeva ispraća,
listovima toplo, šumeći pjeva
Ne, ni on umrl... pustite ga neka spi...*

Tekst Vlaste Juretić na oproštaju 18. veljače 2004. godine u Bogovićima kraj Malinske, u ime klape "Krk" čitao je, u velikim suzama, Ante Buneta.

Riječ na misi za sve mrtve o stogodišnjici "Zvijezde Danice" 22. studenoga 1994.

Jahve me stvorio kao počelo svoga djela, kao najraniji od svih čina, u pradoba, oblikovan sam još od vječnosti, od iskona, prije nastanka zemlje.

U to pradoba, u to doba zemaljskih i čovjekovih početak, već tada pjevanje - glazba jedan su od najstarijih

načina ljudskog izražavanja, komuniciranja, oslikavanja svega što čovjeka okružuje ili pak izražava njegove osjećaje, potrebe, misli, njegovu dušu.

Glazba je danas umjetnost - muziciranje na instrumentima ili lijepo pjevanje. Glazbu svi nosimo u sebi. Ona nas čini radosnima i tužnima, i gnjevnima i skrušenima. Ali uvijek, baš uvijek, djeluje na nas.

Nitko ne pali svijeću pa je skriva! Naprotiv, stavlja je na svijećnjak da svijetli svima koji ulaze u sobu. Tvoje oko je svjetiljka tvom unutrašnjem biću. Bistro oko pušta svjetlost u tvoju dušu. Požudno oko sprečava svjetlost i uranja te u tamu. Zato pazi da svjetlost što je u tebi ne zamrača. Ako si pun svjetlosti, bez mračnih kutova, tada će ti i vanjština zračiti, kao da te rasvjetljuje svjetiljka snažnim svjetlom.

Svjetlo u nama vjera je u Boga, naša otvorena i čista duša, naša dobra djela, naša pažnja poklonjena bolesnim i nemoćnim, naša želja da učinimo nešto vrijedno, vrijedno za sve koji će doći iza nas.

Kad bih imao takav dar da mogu govoriti sve ljudske jezike, da budem kadar govoriti čak i jezikom anđela, a da ne bih ljubio bližnjega, moje bi govorenje bilo čista buka. Kada bih imao takav dar vjere da progovorim planini, a ona da se pokrene s jednog mjesta na drugo, a ljubav ne bih imao, bilo bi to bezvrijedno.

Ljubav je velikodušna, neobično strpljiva i dobrotiva, nije ljubomorna ni zavidna, ne hvali se niti se oholi. Ne zahtjeva svoje pravo. Ne pamti zlo i jedva će zamjetiti kad joj drugi čine zlo.

Svi osobiti darovi, koje Bog daruje jednog će dana prestati, no ljubav će trajati vječno.

Gospod je pastir moj, ni u čem ja ne oskudijevam, na poljanama zelenim on mi daje odmora, na vrutke me tihane vodi i krijepi dušu moju. Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega.

Neka me ne pokriju valovi, nek me ne proguta dubina, nek bezdan ne zatvori usta nada mnom.

Ostavljam vam mir - mir uma i srca - i taj mir koji vam ja dajem nije mir kakav vam svijet daje. Zato se ne uznemirujte i ne plašite se. Sjetite se što sam vam rekao: Odlazim, ali ću vam se ponovno vratiti. Ako me stvarno ljubite, bit ćete sretni zbog mene.

Vidjeh tada novu zemlju, bez mora i novo nebo, jer su nestali sadašnja zemlja i nebo. i ja, Ivan, vidjeh sveti grad, kako od Boga silazi s neba.

I začujem jak glas: Gledaj, Božji je dom sad među ljudima. Bog će s njima živjeti i oni će biti njegov narod. Da, Bog će osobno biti među njima. S njihovih će očiju brisati svaku suzu i neće više biti smrti, žalosti, plača i boli.

Onaj koji sve ovo svjedoči, govori: "Da, dolazim uskoro". Amen, dođi gospodine Isuse. Milost našega Gospodina Isusa Krista sa svima vama! Amen!

Sjećanje za sve naše mrtve kolege na svetoj misi čitali su: **Irena Radović, Sandra Mitić, Vlado Mitić, Nikola Rodin.**

Popisi članova Društva

Popis prvih pjevača 1894. godine

Umjetnički voditelj Ivan Jakovčić Hijacintov

IVAN VIDAS
IVAN BUBANJ
MARTIN BUBANJ
ANTON JAKOVČIĆ
FRANJO DEPEDER
ŠIMUN POLIĆ
NIKODEM MODERČIN
EMIL BLAŽEVIĆ
LOVRO BLAŽEVIĆ
VIKTOR BLAŽEVIĆ
SILVESTAR GUDAC
vl. STANKO GAUŠ
ANDRIJA DEPEDER
VALENTIN POLIĆ
MATE DEPEDER
STANKO MIHIČIĆ
LUDVIG RUŽIĆ
MARKO VALJATO
MARKO BAFFO
MARKO BUBANJ
ANTON FALEŠIĆ
IVAN RIHTER
NIKOLA MANDEKIĆ
ADELA MENETI
VERA VUČIĆ
ZLATA HERAK
RUŽICA POLIĆ

Članovi Društva iz 1933. godine

Umjetnički voditelj Ivan Jakovčić Antonov

MAJA ALFIREV
ANDRIJA BAN
IVKA BARETIĆ
IVKA BLAŽINA
STANKO BLAŽINA
SREČKO BUBANJ
ANDRO BURIĆ

IVAN JUSTIĆ
BUDIMIR KEHLER
IVANA KEHLER
PETRA KENDA
PAVAO KOCIJAN
SANTO KOTAR
MILE KUKULJAN

LOVRA BURIĆ
STJEPAN BURIĆ
FRANJO CAR
LOVRA CIMERMAN
CELESTINA CRNKOVIĆ
MARIJAN CRNKOVIĆ
RUŽICA ČABRIJAN
MARA DARIO
JULIO DEPEDER
KATICA DEPEDER
MERI DEPONTE
NADA FLORIJAČIĆ
MARICA FRANKO
KARLO FRANKO
SREČKO FRKA
JOSIP GALOVIĆ
DANE GAUŠ
LOVRENCA GIUSTI
IDA GIUSTI
BOŽO GUDAC
ROKO GUDAC
SILVA GUDAC ml.
STANKO GUDAC
TONICA GUDAC
MATILDA HORVAT
ANĐELA JAKOVČIĆ
ANDRIJA JAKOVČIĆ
CVETKO JAKOVČIĆ
FRAN JAKOVČIĆ
FRANJO JAKOVČIĆ
IVAN JAKOVČIĆ
JELKA JAKOVČIĆ
SIMEON JAKOVČIĆ
JOŽ JAKOVČIĆ
MATE JAKOVČIĆ
VLATKO JAKOVČIĆ
MARICA JANKOVIĆ
IVAN JOVIĆ
NIKOLA JURKOTIĆ
MILAN JURKOVIĆ
STJEPAN JURKOTIĆ
VILIM JURKOVIĆ
VILMA JURKOVIĆ

JOHAN I. LEARD
IRMA MAGULAC
VIKTOR MARGITIĆ
EMILIO MARGITIĆ
SMILJKA MARTINOVIĆ
ŠIMUN MIKULIČIĆ
BOŽO MODERČIN
EMERIK MODERČIN
NADA MODERČIN
SOFIJA MODERČIN
STJEPAN MODERČIN
ZORA MODERČIN
IVAN POLIĆ
MARIJAN POLIĆ
PETRA POLIĆ
VERA POLIĆ
DRAGUTIN POTOČNJAK
MARIJAN PRAVDICA
FRANJO PRINC
STANKO PRINC
KUZMA JUSTIĆ
VIKTOR JUSTIĆ
VILMA PRINC
RUŽA RADOVIĆ
IGNAC ROTTER
OLGA ROGUTIĆ
MIRKA RUMEN
ZORA RUMEN
MIHOVIL SUDAR
PETAR ŠOJAT
IDA ŠUBAT
MIRKO TOMAC
JULKA TURINA
JURAJ TURINA
MARTA TURINA
PETAR TURINA
VAZME TURINA
IVAN VALJATO
DARINKA VIDAS
STANKA VUČIĆ
VINKO VUČIĆ
ANA ZUBRANIĆ

Izvršujući i podupirajući članovi Društva iz 1946. godine

Umjetnički voditelj Ivan Jakovčić Antonov

IVKA ABRAMOVIĆ
IVAN BARAK
IVKA BARETIĆ
FABIJAN BENCETIĆ
FRANJO BLAŽINA
MARIJA BLAŽINA
ZORA BLAŽINA
TOMA BOBUŠ
LJUBICA BORAS
STANKA BORČIĆ (Bakar)
IVANA BRAJAC
STJEPAN BRAJAC
ANDRINA BUBANJ
RUŽA BUBANJ
TOMA BUBANJ
ANA BURIĆ
ANDRIJA BURIĆ
DANICA BURIĆ
IVAN BURIĆ
VAZMICA BURIĆ
FRANJO CAR
MIROSLAV CAR
NIKOLINA CEBAR
ZVONKO CESAREC
FRANJO CRNKOVIĆ
JOSIPA CRNKOVIĆ
MARIJAN CRNKOVIĆ
BOSILJKA CUCULIĆ
MIROSLAV ČORIĆ
MIROSLAV ČORIĆ (Ninov)
NINO ČORIĆ
MARIJA DARIO
IVO DAVILA
ALFRED DEJAK
CVETKO DEPEDER
MARIJAN DEPEDER
MARIO DEPEDER
DUŠAN DOBRILA
JOSIP DOMIJAN
STEFAN DRAKULIĆ
IVAN DUJMIĆ
NADA FLORIJAČIĆ
IVAN FRANČIŠKOVIĆ
MARICA FRANKO
MATE FRANKO
ELVIRA FRANOVIĆ
VJEKOSLAV FRANOVIĆ
RUDOLF FURLAN
GUSTAV GALLE
JOSIP GALOVIĆ
vlč. STANKO GAUŠ

IDA GIUSTI
LOVRENCAGIUSTI
MARKO GOTIER (Bakarac)
VAZMICA GRUBIŠIĆ
ALBINA GUDAC
BOŽO GUDAC
EUGEN GUDAC
IVAN GUDAC (Ribica)
IVANA GUDAC
IVANA GUDAC (Fara)
JELKA GUDAC
KRESENCIJA GUDAC
SILVESTAR GUDAC
STANKO GUDAC
TOMA HORVAT
ANDRIJA JAKOVČIĆ
ANĐELA JAKOVČIĆ
CVETKO JAKOVČIĆ
IVAN JAKOVČIĆ (Matov)
KATA JAKOVČIĆ
KLOTILDA JAKOVČIĆ
MARIJA JAKOVČIĆ
(Stankova)
MARIJAN JAKOVČIĆ (Biser)
NIKOLA JAKOVČIĆ
STANKO JAKOVČIĆ (Seko)
VILKO JAKOVČIĆ
VLATKO JAKOVČIĆ
ZVONKO JAKOVČIĆ
JOSIP JELUŠIĆ
JOSIPA JEŽIĆ
JOSIP JONAŠ
VIKA JURETIĆ (Šmrika)
IGNAC JURKOTIĆ
FRANJO JURKOTIĆ
LJUBICA JURKOTIĆ
NIKOLA JURKOTIĆ
VILIM JURKOVIĆ
ERNEST JUSTIĆ
KUZMA JUSTIĆ
MARIJA JUSTIĆ (Netova)
JOSIP KATNIĆ
KARLA KATNIĆ
ANKA KEHLER
DANICA KEHLER
FANA KEHLER
KAJA KEHLER
KRUNOSLAV KEHLER
MARIJAN KEHLER
VLADIMIR KEHLER
ALBINA KMETIĆ

NIKOLA KNEŽEVIĆ
ANICA KOCIJAN
ANICA KOCIJAN
IVAN KOCIJAN
PAVAO KOCIJAN
STANKO KOČMUR
MIHAEL KOSIĆ dr.
KALMAN KOVAČ
BOŽO KRALJEV
IVANA KRALJEV
KATARINA KRIŠKOVIĆ
JOVO KRIVOKUČA
NIKOLA KRPAN
ALEKSANDRA KRŠULJ
FRANCIKA KUČAN
IVAN KUČAN
JELKA KUČAN
MARIJAN KUČAN
MARIJAN KUČAN (Marko)
VINKO KUČAN
KRISTINA KUKULJAN
MLADEN KUKULJAN
MIRA KVATERNIK
DANICA LEKAN
FRANJO LEKAN
IVANA LEKAN
ZORA LEMAĆ
VINKO MANACIĆ
IVAN MANDEKIĆ
STJEPAN MANDEKIĆ
VLADIMIR MANDEKIĆ
RUDOLF MARČIĆ
EMILJO MARGITIĆ
VIKTOR MARGITIĆ
VJEKOSLAV MARIČIĆ
IVAN MARIJANOVIĆ
IVO MARTINIS
BLAŽENKA MAVRAČIĆ
MINKA MEDANIĆ
IVAN MEŠTER
DANICA MIKULIČIĆ
MARIJA MIKULIČIĆ (Mičica)
MARIJA MILINOVIĆ
MILAN MILINOVIĆ
ŠIME MIŠKOVIĆ
MLADEN MIŠKULIN
BERTA MODERČIN
IVKA MODERČIN
MICA MODERČIN
ZORA MODERČIN
KLEMENTINA MODERČIN
GABRIJELA MODRČIN
NADA MODRČIN
ELVIRA NIKOLIĆ
MARIJA OLTIĆ
DUŠAN PALČIĆ

FILIP PAVEŠIĆ
ROMANO PAVLETIĆ
PAULINA PEJNOVIĆ
NIKOLA POKMAJEVIĆ
AMALIJA POLIĆ
ELIZABETA POLIĆ
IVAN POLIĆ (Valentinov)
MARICA POLIĆ
MARIJA POLIĆ (Mima)
OLGA POLIĆ
SLAVKO POLIĆ
STANKO POLIĆ
VERICA POLIĆ
VINKO POLIĆ
VJEKOSLAV POLIĆ
ANĐELO PRAVDICA
EMIL PRAVDICA
FRANJO PRAVDICA
JOVICA PRAVDICA
MARICA PRAVDICA
MARIJAN PRAVDICA
ROMANIĆ
STANKO PRAVDICA
SOFIJA PRIČARD
KATICA PRINC
VILMA PRINC
IVAN PRAVDICA
DESANKA PUC
IVO PUHARIĆ
RUŽA RADOVIĆ
MARIJA RAJKOVIĆ dr.
VLADIMIR RANDIĆ
PAJO RATKOVIĆ
ZDRAVKO RENDULIĆ
BLAŽ ROGUTIĆ
VJEKOSLAV ROGUTIĆ
DRAGICA RUMEN
VALERIO RUŽIĆ
FANICA SERTIĆ
EMANUEL SLANI
KONRAD SLANI
IVANA SMEKAL
MAKSO SOKOL
vlč. ALEKSANDAR SUPERINA
VINKO ŠNAUC
LJUBICA ŠOJAT
NIKOLA ŠOJAT
PETAR ŠOJAT
SILVIJA ŠOJAT
ZDENKO ŠPORN dr.
ANTON ŠTEFANIĆ
BLANKA ŠUBAT
IVAN ŠUBAT
KARLO ŠUBAT
LUKA ŠUBAT
ANDRINA TURINA

DAVORKA TURINA
 FILIP TURINA
 IVAN TURINA (činovnik)
 IVAN TURINA (pilot)
 IVKA TURINA
 IVKA TURINA (Martinova)
 OLGA TURINA
 PETAR TURINA (kateheta)
 MARIJA URSIČIĆ
 FRANJO VALJATO
 IVAN VALJATO
 LAJOŠ VARGA
 LJUDEVIT VARGA
 VJEKOSLAVA VARGA

ADELA VESELIĆ
 DARINKA VIDAS
 NIKOLA VIDAS
 ANĐELO VIGINI
 TEREZA VINSKI
 DUŠAN VUČIĆ
 VINKO VUČIĆ
 JELKA ZEBEC
 OLGA ZORC (Oštro)
 BRANKA ZORIČIĆ
 IVAN ZORIČIĆ
 IVAN ŽIC
 BOŽO ŽMIKIĆ
 MARKO ŽUBRANIĆ

DRAGO KOVAČ
 SNJEŽANA KRALJ
 EMIL LEKAN
 FRANJO LEKAN
 MILAN LEKAN, predsjednik

VLADIMIR ŠELOVIĆ
 ERNEST ŠTRAL
 RUŽICA TRALIĆ
 MARINA TURINA
 RAJKO TURINA
 LJERKA VIDRA
 DUŠAN VUČIĆ
 TIHANA WELLE
 JANJA ZEBEC
 MARIJAN ZEBEC
 AUGUST ĐINO ZIMA,
 potpredsjednik

Pjevači koji su nastupili u Zadru 1980.

Članovi Društva iz 1975. godine

Umjetnički voditelj Davorin Hauptfeld

ŽELIMIR AŽIĆ
 DARKO BARETIĆ
 DRAGAN BARIĆ
 VLASTA BLAŠKOVIĆ
 NIKOLA BLAŽINA
 MIRJANA BOBUŠ
 TIHO BURIĆ
 BRANKO CRNARIĆ
 RAJKA ČANDRLIĆ
 TEREZA ČANDRLIĆ
 ŽELJKO ČANDRLIĆ
 INGEORG DAVILA
 RASTKO DAVILA
 ADA DEIURI
 MARINKO DOŠEN
 ĐORĐE ĐOKIĆ
 SANJIN FERARI
 INGA FERDERBERG
 ADA FRKA
 MARINA GOTWALD
 BRANKO GRUBIŠIĆ
 JURICA GRUBIŠIĆ
 STANKO GUDAC
 DAMIR HODANIĆ
 BERNARD JAKOVČIĆ
 IVA JURKOTIĆ
 ROMEO JAKOVČIĆ
 TOMISLAV JAKOVČIĆ
 VERONIKA JURKOTIĆ
 ŽARKO JURANIĆ
 MIRA JURIČIĆ
 NATAŠA MILA JURKOTIĆ
 IVAN JUSTIĆ
 ANTON KARABAIĆ
 MILICA KOCIJAN
 PETAR KOCIJAN

RUŽA LEVANIĆ
 BOGDAN MANDEKIĆ
 IVICA MARJANOVIĆ
 ELEONORA MAROHNIC
 MLADEN MARŠANIĆ
 DIJANA MIHALIĆ
 LIDIJA MITIĆ
 RUDOLF MITIĆ
 DAVOR NOVOSELAC
 FRANJO NOVOSELAC
 TIHOMIR PENAVA
 DARKO PETEK
 MILJENKO PLIŠIĆ
 LOVRO POLIĆ
 NIKICA POLIĆ
 STANKO PRAVDICA
 BORIS PRITCHARD, tajnik
 PAULA PRITCHARD
 JOSIP PRIČARD
 SREČKO PRINC
 DAVORKA RADANOVIĆ
 ĐINA RADOJKOVIĆ
 NELO RADOJKOVIĆ
 IGOR RADOVIĆ
 MAJA RADULOVIĆ
 ANTE RANDIĆ
 VLADO RANDIĆ
 KUZMINA ROGUTIĆ
 IVICA RUBINIĆ
 BORO RUŽIĆ
 IVAN RUŽIĆ
 TEODOR RUŽIĆ
 TANJA STANIŠIĆ
 ZVJEZDANA STANIŠIĆ
 VESNA STIPČIĆ
 ZVONKA ŠEGOTA

TOMISLAV DELAČ
 ROLEDANO STEFANI
 LEO MANDEKIĆ
 TIHO BURIĆ
 DANIJEL JAKOVČIĆ
 ŽARKO JURANIĆ
 VALTER KOCIJAN
 MILJENKO PLIŠIĆ
 SREČKO PRINC
 JOSIP PRIČARD
 EDO KUČAN
 LOVRO POLIĆ
 RUDOLF MITIĆ
 MARIJAN ZEBEC
 STANKO GUDAC
 TOMISLAV JAKOVČIĆ
 DRAGAN BARIĆ
 SANDE ANDONOV
 RAJKO TURINA
 PETAR KOCIJAN
 DRAGO KOVAČ
 KUZMINA ROGUTIĆ
 NINA SLADIĆ
 IRENA RADOVIĆ

JANJA ZEBEC
 JASMINKA TASIĆ
 ĐINA ZIMA
 JOLANDA BARIĆ
 BARBARA PRIČARD
 MARINA BARIĆ
 NIKICA POLIĆ
 IVA JAKOVČIĆ
 MARICA BAKIĆ
 JADRANKA KUČAN
 TEREZA ČANDRLIĆ
 RADMILA ČAHUT
 MILICA KOCIJAN
 MAJA RADULOVIĆ
 LIDIJA MITIĆ
 MARGITA ŠVENDA
 DOLORES TADEJEVIĆ
 SILVIJA ZEBEC
 PAULA PRITCHARD
 VLASTA MARGITIĆ
 DUŠANKA VRAČARIĆ
 AVELINA DELAČ
 ANĐELKA SRDAREV

Članovi Društva iz 1984. godine

Umjetnički voditelj Davorin Hauptfeld

SANDE ANDONOV
 STJEPAN ANTOLOVIĆ
 MARINA BARIĆ
 MARICA BAKIĆ
 NENAD BAN
 DRAGAN BARIĆ
 JOLANDA BARIĆ
 KRISTINA BENIĆ

LIDIJA MITIĆ
 RUDOLF MITIĆ
 SANDRA MITIĆ
 VLADO MITIĆ
 ŽELJKO MANZONI
 ELIZABETA MARGITIĆ
 VLASTA MARGITIĆ
 KAROLINA MARKOVIĆ

DENIS BLAŽINA
 JASNA BRNČIĆ
 TIHO MARIJAN BURIĆ
 DARIO CIBIĆ
 ALAN CRNKOVIĆ
 GERTI CRNKOVIĆ
 RADMILA ČAHUT
 SINIŠA ČANDRLIĆ
 TEREZA ČANDRLIĆ
 SANJA ČERNI
 EVELINA DELAČ
 DARKO DELAČ
 MIRNA DELAČ
 TOMISLAV DELAČ
 DUŠKO DEVČIĆ
 RUŽICA DIVKOVIĆ
 DARIO DOŠEN
 BRUNO FRANČIŠKOVIĆ
 DEJAN GRGAS
 DAVOR GUDAC
 STANKO GUDAC ROKOV
 DUBRAVKA IVIĆ
 DANIJEL JAKOVČIĆ
 IVA JAKOVČIĆ
 TOMISLAV JAKOVČIĆ
 ŽAKLINA JURKOTIĆ
 ŽARKO JURANIĆ
 PETAR KOCIJAN
 VALTER KOCIJAN
 KRUNOSLAV KAJDI
 ANTON KARABAIC
 IVA KARABAIC
 IVO KOČMUR
 LAURA KOČMUR
 ANDRIJA KAŠIĆ
 ANDRIJA KATNIĆ
 IVO KOČMUR
 LAURA KOČMUR
 DRAGO KOVAČ
 EDA KUČAN
 JADRANKA KUČAN
 MARINA KARABAIC
 ANKICA LUŠIĆ
 BORIS MOHORIĆ
 BORIS MOHORIĆ ml.
 SANDA MOHORIĆ
 LEO MANDEKIĆ
 IVAN MIKULČIĆ

ANKICA MIKAC
 VESNA MOHORIĆ
 NATAŠA ODOVIĆ
 SAŠA PAĐEN
 LUKA PANDUROVIĆ
 DENIS PAVANIĆ
 FREDI PERANIĆ
 IVICA PLIŠIĆ
 MILJENKO PLIŠIĆ
 LOVRO POLIĆ
 JOSIP BUKO PRIČARD
 BARBARA PRIČARD
 RAJKO PRINC
 SREČKO PRINC
 MAJA RADULOVIĆ
 IRENA RADOVIĆ
 ANTONIJA RAMEŠA
 SILVANA RUKAVINA
 ZORAN RUDIĆ
 JASMINA RUMORA
 KUZMINA ROGUTIĆ
 ANĐELKA SERDAREV
 NINA SLADIĆ
 IRENA SLADIĆ
 EMIL SLANI
 BORIS SMILJANIĆ
 NIKOLA ŠOJAT
 LOREDANO STEFANI
 ERNEST ŠTRAL
 MARGITA ŠVENDA
 ANDREJ ŠVRLJUGA
 JASMINKA TASIĆ
 DOLORES TADEJEVIĆ
 SINIŠA TOMIČIĆ
 MIRKA TURINA
 MARIJANA TURINA
 IVANKA TURINA
 RAJKO TURINA
 KOVILJKA USIHANOV
 GORDANA VALDVOGEL
 TANJA VUJIĆ
 SNJEŽANA VUJIĆ
 DUŠANKA VRAČARIĆ
 SILVIJA ZEBEC
 JANJA ZEBEC
 MARIJAN ZEBEC
 ĐINA ZIMA

Članovi Zbora od 1992. do 1997. godine

Umjetnički voditelj Ivica Frleta

DANIJEL ANDONOV	SAŠA KRUŽIĆ
SANDE ANDONOV	SILVANA KRUŽIĆ
MARICA BAKIĆ	NATAŠA KVATERNIK
ANTONIJA BARIĆ	IVANA LEKAN
DRAGAN BARIĆ	MARIO MANDEKIĆ
MARINA BARIĆ	ROBERT MANESTAR
KATICA BLAŽEVIĆ	HELENA MARGITIĆ
MARINA BOTRIĆ	VLASTA MARGITIĆ
TANJA BOTRIĆ	JELENA MARTINOVIĆ
ANTE BUNETA	LIDIJA MITIĆ
ZORAN BUNETA	RUDOLF MITIĆ
ESTERA BURIĆ	SANDRA MITIĆ
SMILJKA BURIĆ	VLADO MITIĆ
TOMISLAV CRNARIĆ	ROBERT MODERČIN
TIHANA WELLE	SANDRA MOHAČ
DOMAGOJ ČANDRLIĆ	BORIS MOHORIĆ ml.
MARINA ČANDRLIĆ	VESNA NOVKOVIĆ
TEREZA ČANDRLIĆ	IGOR PASKOVIĆ
TOMISLAV DELAČ	BARBARA PAVLETIĆ
HELENA FILIĆ	MIHAELA PERANIĆ
EVA FILIPAS	MILJENKO PLIŠIĆ
IVA FILIPAS	SNJEŽANA POLOVIĆ
VLADO FOREMPOHER	IRENA POLJANŠEK
MIRNA FRANKO	ANTON PRAVDICA
SILVIJA FRLETA	MANUELA PREVENDAR
DUBRAVKA GALLER	JOSIP PRIČARD
MISLAV GALLER	PAULA PRITCHARD
ŽELJKO GALLER	SREČKO PRINC
GOJKO GUDAC	IRENA RADOVIĆ
KATARINA GUDAC	MAJA RADULOVIĆ
DANIJEL JAKOVČIĆ	ANTE RANDIĆ
IGOR JAKOVČIĆ	NENAD RAUCHER
INES JAKOVČIĆ	NIKOLA RODIN
IVA JAKOVČIĆ	ZDENKA RODIN
TOMISLAV JAKOVČIĆ	NINA SLADIĆ
BERNARDA JOSIPOVIĆ	MARGITA ŠVENDA
JELENA JURANIĆ	DUŠANKA VRAČARIĆ
ŽARKO JURANIĆ	JANJA ZEBEC
VERONIKA KAŠIĆ	MARIJAN ZEBEC
DRAGO KOVAČ	MARIJAN ZIDARIĆ
BRANIMIR KRUŽIĆ	SVJETLANA RAUCHER
GORAN KRUŽIĆ	

podupirući članovi:

MARIJA CAR,
 MARIJAN JURKOTIĆ

Pjevači koji su nastupili u Pragu 2000. godine

SOPRANI	ALTOVI	TENORI	BASOVI
KATICA BLAŽEVIĆ	KARMEN POLIĆ	ANTON PRAVDICA	VALENTIN RASPORIĆ
TANJA BOTRIĆ	DUNJA JAKOVČIĆ	IGOR JAKOVČIĆ	ANTE BUNETA
SLAVICA VUČIĆ	MARINA BOTRIĆ	DANIJEL JAKOVČIĆ	ZORAN BUNETA
DRAGANA MANESTAR	IVA JAKOVČIĆ	ŽARKO JURANIĆ	BORIS BAKIĆ
TEA MAROHNIC	PAULA PRITCHARD	FREDI PERANIĆ	DRAŽEN ČARIJA
KRISTINA ŠVAGLIĆ	VERONIKA KAŠIĆ	NIKŠA ANTICA	DENIS RUS
SMILJKA BURIĆ	VLASTA MARGITIĆ		KRISTIJAN POLIĆ
TIHANA WELLE	SNJEŽANA POLOVIĆ		
ZDENKA RODIN			NEVEN KRALJIĆ
SILVIJA POLIĆ			Klavirska pratnja
KATARINA GUDAC		JURE MATKOVIĆ vodič	
MAJA RADULOVIĆ		DENIS BURIĆ, vođa puta	
LIDIJA MITIĆ		VESNA ZIDARIĆ, gošća	
MARGITA ŠVENDA		IVANKA BUNETA gošća	
ANKA ŠVAGLIĆ			
TEA FESTINI solistica			

Pjevači koji su nastupili na 110. obljetnici Društva

SOPRANI	ALTOVI	TENORI	BASOVI
SILVIJA POLIĆ	VANJA PRGOMELJA	ANTON PRAVDICA	VALENTIN RASPORIĆ
INES JAKOVČIĆ	KARMEN POLIĆ	IGOR JAKOVČIĆ	ANTE BUNETA
TANJA BOTRIĆ	SANDRA MENDRILA	DANIJEL JAKOVČIĆ	ZORAN BUNETA
SLAVICA VUČIĆ	HELENA FILIĆ	MLADEN AHEL	
DORES MANDEKIĆ	MARINA KIRAC	FREDI PERANIĆ	MILJENKO PLIŠIĆ
SMILJKA BURIĆ	VERONIKA KAŠIĆ	VLADO MITIĆ	DENIS RUS
TIHANA WELLE	VLASTA MARGITIĆ	RUDOLF MITIĆ	KRISTIJAN POLIĆ
ZDENKA RODIN	IVA JAKOVČIĆ	DARKO POLIĆ	JOSIP PRIČARD
KATARINA GUDAC	PAULA PRITCHARD		MARIO MANDEKIĆ
MAJA RADULOVIĆ			BORIS POLJANŠEK
LIDIJA MITIĆ			VLADO FOREMPOHER
DUBRAVKA POLJANŠEK			TOMISLAV ČANDRLIĆ
MARGITA ŠVENDA			ZDENKO ROGULJIĆ
MIRJANA MARUŠIĆ			
PAULINA MANDEKIĆ			
ANDREJA KOVAČIĆ		VOLJEN GRBAC	Prof. VLADIMIR BABIN
solistica iz Zagreba		solist iz Rijeke	klavirska pratnja iz Rijeke

O Zboru u stihovima

U pripremi za nastup u Zadru, zbor se uvijek pomno pripremao, pa se to vidi i po zapažanju **Dina Zime**, koji je to opisao ovako:

NAPRIJED ZBORE

OJ ZBORE
TEŠKI SU TI DANI
NASTUP ČEKAŠ TI
NA DRUGOJ STRANI
SA SVIH STRANA
POZIVI TI STIŽU
BEZ AVIONA
U ZRAK TEBE DIŽU
DOK TI DAVOR
NA KORMILU STOJI
SVIJET ČEŠ VIDJET
TI U SVAKOJ BOJI
SAMO ZBORE
PAMET SAD U GLAVU
MANJE PIĆA
I SAČUVAJ SNAGU
KRASNI GLASI
TI TVOJI SOPRANI
SVI SU DOBRI
SVI SU ODABRANI
A TENORI
TO SU PRAVI TIĆI
CIJELI ZBOR
SE SADA NJIMA KITI
ALTI SU NAM
VRJEDNIJI OD ZLATA
JAO NAMA BEZ
NJIHOVIH GLASA
A KAD BASI
GLAS SVOJ ZAOKRUŽE
ONDA PJESMA STVARNO
VRIJEDI DUŽE
A JOJ STRELE
BOGARA TI TVOGA
ŠTO UČINI TI
OD GRLA SVOGA
BOJ SI BIO
U HRELJINU GRADU

PA SAD GRLO IMAŠ
ZA PARADU
JOŠ JUNAKA
U HRELJINU PADE
PA BEZ GLASA
POL ZBORA OSTADE
OJ HRELJINE
CRNA TUGO NAŠA
ŠTO UČINI
OD NAŠIH PJEVAČA
U HRELJINU JUNAK
MLADO VINO PIJE
A U ZADRU GORKE
SUZE LIJE
PREDSJEDNIČE
O MILI NAŠ MILE
UPOTREBI SVE
MOGUĆE SILE
AKO TREBA
ZOVI HUDOLINA
DA TI RAJA
MANJE PIJE VINA
AKO TREBA TI
NAPUNI PUŠKU
NEKA RAJA PIJE
"VODU MUŠKU"
DRUGARICE REĆI
ČE TI HVALA
PA DA ONDA
VIDIŠ FESTIVALA
KONFERANCU
IMALI SMO SLAVNU
MISTER BJORIS
RIJEČ VODIO GLAVNU
INGLIŠ IDE MU OD ŠALE
PREMA NJEMU
MI SMO PRAVE LALE
A ENGLEZI
PO CIJELOJ DVORANI
RASCVALI SE KAO
TULIPANI
NAŠA VOJSKA
KAD U HRELJIN STIŽE
DO EKRANA
AČIM SE PODIŽE

NIT GA MUKE
 NITI BRIGE MORE
 VEĆ ON VIČE
 SAMO NAPRIJED ZBORE
 TU FORMIRA
 GRUPA SE OD DEBAR
 DA GRAD ZADAR
 ZAUZME NA PREPAD
 PUTEM VOJSKA
 SVE ORUŽJE KUPI
 DA U ZADRU BOJ
 ZAPOČE LJUTI
 AL U ZADRU
 RAZBOLE SE VOJSKA
 ŠTO OD POSTA
 ŠTO OD TEŠKA POSLA
 JUNAK BURIĆ
 ŽALOSNA MU MAJKA
 SAD POZIVA
 POBRATIMA RAJKA

BURIĆEV MLADI SKORO
 ŽIVOT STRADA
 OD RAJKOVOG STRAŠNOG
 UBITAČNOG SMRADA
 VOZAČI NAŠI
 DELIJE SU PRAVE
 DOBRO GONE
 OVE NAŠE SPRAVE
 JUNAK STANKO
 PRITEGNUO ŠARCA
 PA ON STAO
 BAŠ KOD ONOG STARCA
 ŠARCU PARA
 IZ NOZDRVA SUKLJA
 ODBOR VINO
 U KANTE SAKUPLJA
 TAKO VOJSKA
 U ZADAR NAM DOĐE
 PETAK DOĐE
 DA NEDJELJU PROĐE

Potle jednog Zadra, inspiriran nastupom, barba Dino
 Zima je napisal:

ODPJEVASTE VI
 TE MADRIGALE
 MOGLO BI SE REĆI
 KO OD ŠALE
 KAD VAŠE PLAVO NEBO TONE
 I KAD SE SUZE RONE
 PUBLIKA SVA UTIŠA SE
 A SALA PLJESKOM
 KRASI SE

DIGNIL SE DIGNIL
 HOMAŽ IZA BREGA
 PUBLIKA SVA U TIŠINI
 MUZICI SE PEDA
 NAJEDNOM ZBOR PITA
 KO SE TAKO SMEJE TAM
 ALI NIKO ŽIV
 NE SMEJE SE TAM
 PUBLIKA SVA
 NAPETO SLUŠA
 NITI JEDNOG TAKTA
 NE PROPUŠTA
 A KAD NA KRAJU FIOLICA
 POČNE DA LEPO DIŠI
 NE, TO VETAR NI
 OD APLAUZA TO
 SALA GRMI

U PROGRAMU VAŠEM
 JEDAN JE MOST
 I JEDNA JEDINA
 SLONOVA KOST

PJESMA TAKO
 SKLADNO TEČE
 VIDIŠ KAKO ZBOR
 RASTE OD SREĆE
 OTPJEVAN KRASNO
 JE BELI MOST
 NA KRAJU ZBOR GROMKO
 SPOMINJE KOST
 A PUBLIKA PLJESKOM
 ZAHTJEVA JOŠ

ZA ISTARSKE I DOMAĆE STVARI
 ZBOR STE PRAVI
 IMATE RITMA IMATE SLUHA
 BEZ OBZIRA KAKAV SE GULAŠ
 ŠOGORU KUHA
 DAL JE U PITANJU
 MILOTTIJEV PIR
 MAŽURANA, NARANČA
 ILI KRUMPIR
 MORA SE PRIZNAT
 TU STE NAJ
 DOKAZ ZA TO JE VAŠ
 TA NA NAJ

KAD BILJANA
 PLATNO ZABELEŠE
 PUBLIKU OKO SRCA
 NEŠTO STEGNUŠE
 I PUSTI SE MIRNO
 NA LADNI TE IZVORI
 DOK IH MUŠKI ZBOR

SOS TRI PUŠKI NE OBORI
KARVANOT SE TERA
PLATNO SE GAZI
PUBLIKA PAŽLJIVO
SLUŠA I PAZI
A ONDA NJEŽNO
TIHO POLAKO
ZBOR OTPJEVA
PUŠĆI ME MAJKO
JA SAKAM, SAKAM
SAKAM LUDO
A PUBLIKA PLJEŠĆE
DUGO,DUGO
DA JE MOKRANJCA
BOG DA MU DUŠU PROSTI
OVAJ ZBOR MOGAO
DA UGOSTI
BILO BI MU SIGURNO DRAGO
A MOŽDA BI REKAO I BRAVO

U MEĐIMURJU I ZAGORJU
TU STE KAK DOMA
OSJEĆA SE LJEPOTA
SVAKOGA TONA
U DUHU ZELENOG PLANA
SADITE BAJŽOLEK
PUNI ELANA
MEĐIMORJE SE LEPO ZELEN
VU BELIČKOJ FARI
DEVOJČICA DEČKE ŽELI
ZBOR BI HTIO OČI ZAPRETI

ALI MORA JOŠ JEMPUT
ČREZ ZAGORJE PREJTI

DALMATINSKE PJESME
IZVODITE BEZ MANE
DIVNO VAS JE SLUŠATI
ONAKO SA STRANE
KAD CURE FINE PIVCA
BOKALOM VINA NUDE
KOKE SVE OD BIJESA POLUDE
ONAKO BIJESNE
RAZBIJU KAPUNJERU
PIVAC VINO POPIJE
SMIRI KOKE
I SVE JE OPET U REDU

AKO O SVEMU TOME
TREBA NEŠTO REĆ
TO JEST O ZBORU, PROGRAMU
I KONCERTU DA SE ZNA
ONDA JEDINA ISTINA
JE TA
SAMI STE GRADILI NJEGA
NE PITAJUĆ DA LI JE
UTORAK, PETAK ILI SRIJEDA
NIJE DAROVAO NJEGA
NI GOSPODIN CAR NI KRALJ
ALI SE MAESTRO BRINUO
DA SVE BUDE NAJ
ZRIHTAL ON JE
TAJ NAŠ HOD
DA NE BUDEMO
BAŠ KAJ GOD

Anegdote

Prva

Na jednon od mnogobrojnih nastupa va Poreču "Naš kanat je lip"

Nekad se znalo i ostat spat va Poreču. Valjda su onda bila bolja vrimena i bolji dani.

Tako smo poslije nastupa i večere i mi šli spat va nekakove kućice (bungalove) va Zelenoj laguni.

Ma spanja ni bilo.

Kad smo se smestili i našli svoje postilje i pokrivala našli smo se sprid bunglova Pera i Mile Kocijan. Perić je rekal: "Dobro mi došli va moju hacijendu!" i onda je počelo.

Pjesma do pjesme, vic do vica, smih za smihon i tako celu božju noć...

Jutro rano kad se počelo belit, malo po malo smo se rastajali i saki je hodil va svoj bungalov ulovit dve-tri ure sna.

Ma sad su oni, ki su celu noć provivali zaspat, a nisu mogli od naše galame, digli graju. Tako nas je jedna Slovenka, rano jutro "oprala" bez vode i rekla: "To ne bili ljudi, to divlje zvijeri".

Prignjenih glav i z glavun spod sebe jedva smo čekali da zapremo vrata za sobun. Ma sejedno, kad god bi se pogledali, oči su nan bižale na smih...

Druga

Poslije Poreča i neprospavane noći, na putu za doma krenuli smo obić Škocjanske jame. Kad smo se skrcali z busa maesto Hauptfeld je dobronamjerno rekal Dušanu Vučiću - Duletu: "Gospon Dušane! Kaj ne bi bilo bolje za Vas da ostanete u autobusu. Bojim se da Vi to ne bute mogli izdržat."

A Dule mu je odgovorel da to njega ni briga, okrenul se, zel zalet i svojin poznatin koračičen (sitno vučen jedan postol za drugen) prvi šal mutar i prvi zišal.

Na kraju je Đino rekal maestru: "Ste videli, maesto?! Kad se Dule abriva, niki mu ni ravan".

Treća

Povratak iz Zagreba sa snimanja emisije "Nedjeljno popodne"

Predvečer je. Vraćamo se z Zagreba, siti i napiti poslije obeda koga je organizirala Televizija da proslavimo nekakovu pobjedu protiv Novog. Ma nismo još pasali ni Savski most kad je Đino "napal" vođu puta (taj put je to bil Žarko Juranić - Žare) da ča on misli da smo mi deve pa da imamo grbu ili pak dvi pa da ne moramo pit. Žarko j' valje poslušal. Tako smo prvi put stali poslje Karlovca, a do Kraljevice više niki ni mogal brojti ta silna stajanja.

Samo se sjećamo da je taj put naš Đidi bil va elementu tako da nijedne ženske gaćice nisu došle suhe do Kraljevice. Toliko j' smiha bilo na ton putu da se nikomu ni doma prešlo.

Četrta

Zadar, 1984. leta. Hotel Kolovare. Doručak.

Veli okrugli stol za dvanajst person. Seli smo kako smo dohajali i tako naručivali. Neki kafe, neki mluko, a naš Tiho je naručil čaj. Konobar mu j' donesal kogumicu teple vode, vrićicu cukara i vrićicu z čajem, miću žličicu, landicu limuncina i šalicu.

A ča je Tiho napravil? Teplu vodu z kogumice zlel je va šalicu, rasparal vrićicu z čajem, sresal ju va šalicu, promišal z žličicun i zval konobara:

"Konobar, molin Vas lipo da mi donesete pinicu!"

Na to će konobar: "Šjor, a što Vam je to pinica?"

A Tiho će začuđeno: "Oštija, cidiljka, da moren procidit čaj."

Za stolon od dvanajst kantrid je nastal smih, ki nikako ni mogal prestat. Mislin da se taj konobar i dan danas toga spamećiva i pomalo se va sebi smije. Ako ne verujete, pitajte onih ostalih jedanaest ki su toga jutra sideli za ten stolon.

Peta

Nakon božićnog koncerta va Rabu 27. prosinca. 1992. leta zapuhala je tako jaka bura da se zbor ni mogal vratit doma. Taj put, Zarko je zel sobun hčer Jeleni i sina Vladimira da usput posjete tetu po noniću ka živi va Rabu.

Trajekt vezan va rabskoj luki skakal je na vali od bure kako se reče ko orihova ljuska, tako da je bilo nemoguće da se bus ukrca.

Ni bilo druge nego smo se morali vratiti nazad va grad, va hotel Imperijal da prespimo i ako bura oslabi drugi dan pojdemo doma.

Kad smo se smestili po sobah, šli smo na večeru. Konobar je stavil večeru na stol, sjećan se bil je šnicel i pomfri. Nastala je tišina, ljudi večeraju, a onda ko zneba va rebra, Žarkov sinčić Vladić, dite od 10 let, na sav glas pita oca, **"Tata će i jutra puhat bura da ne moramo poć doma"**.

Žarko misli ča ov mali govori pa ga pita, **"Vladiću, a zač to pitaš?"**

Na to on odgovara, **"Tata, ovdi je mesa za jist, a doma već dugo vrimena nismo jili meso"**.

Si ki su bili bliže njimi prasnuli su va smih, uz komentar da Vladić dobro govori, ni mi baš doma ne jimo često meso.

Nažalost, bile su to za mnoge teške ratne godine.

Šesta

Koliko se sjećan 1968. zbor je šal na koncert va Bakar, va ken je tada djeloval mješoviti pjevački zbor "Sklad". Koncert je bil va staren kinu va Bakru kraj pekare ka peče baškoti. Va programu je bila i pjesma "Kaljinka" a solo dionicu je pjeval Srećko Buban, I. tenor. Kako su Željko Deiuri i Žarko pjevali II. tenor, stali su do barbe Srećka. Dobronamjernih dešpeti nikad ni falelo, Željko došaptava Žarku: **"Češ videt balotu na koncertu i to na pozornici, ča san zmislel, samo prati i krepat češ od smiha"**.

Ča j Željko napravil?

Koncert je krenul, pjesma gre za pjesmun, publika plješće, a Žarko gljeda va Željka i ni mu jasno ča ovaj misli.

Kad je došal red na pjesmu prije "Kaljinke" va pauzi između pjesama dok je publika pljeskala, Željko mu šapne **"Sad gljedaj"** i trkne barbu Srećka.

Barba Srećko, nadimak "Feliće" ča po talijanski znači sreća, okrene se iznenađeno prema Željku ki mu va ten

mometu dava bombon "Bronhi" i govori: **"Brzo zamite bombon, valje ga stavite v usta, da van pročisti glasnice za solo pjevanje"**.

Barba Srećko bez razmišljanja zgrabi bombon, odmota papirić i počme žvakanje. Dolazi na red "Kaljinka", maestro poziva barba Srećka pred zbor ko solistu, a barba Srećko na čudu, ne zna ča će jer se bronhi zalipil za nepce i za zubi ne more ga progutat. Tenori oko njega se smiju i rivaju ga da zijde pjevat, a on onako zbunjen prst va usta, čapa bronhi, na brzinu zvuče z usti i spravi ga va žepu od veštida. Va paniki zišal je pred zbor i dubokim naklonom predstavljaj se publici, a tenori nisu mogli doć do zraka od smiha.

Nakon koncerta za kaznu morali smo barbi Srećku platit gemiš kako bi se danas reklo za pretrpljenu duševnu bol, za ku se onda ni ni znalo, ni spominjalo.

Sedma

Na Sansovu je vela fešta. Otvara se novo nogometno igralište. Igrat će se nogometni turnir, susedi: Kraljevica, Hreljin, Šmrika i Bakarac. Puno je domaćega svita, okolo hiljadu ljudi. Limena glazba svojim nastupom uveličava svečanost. Svirajući koračnicu, kreće od korner zastavice uz aut liniju do polovice igrališta, a onda skreće livo prema centru. Zadubljen va note, barba Ivan Justić (sviral je bas) ne vidi da cela glazba skreće na livo. On sam nastavlja svirat i hodit uz aut liniju, dok glazba maršira prema centru. Va gledalištu smih... Nakon petnajstak metri "solo sviranja", barba Ive primijeti da je sam i trčecim korakom se priključi nama ostalima. Va gledalištu još jači smih....

Osma

Mislim da je to bilo 2002. leta, početak lipnja, predsezona i već počinju dohajat turisti. Zbor va Poreču, na godišnjoj smotri "Naš kanat je lip". Hodili smo kroz grad prema staroj gradskoj vječnici, kadi se održaval koncert. Nismo hodili kako bi se reklo "čoporativno", nego grupica po grupica, negdi dvoje, ali svi obučeni va monduri za nastup.

Kod jedne slastičarne Žarku je došal gušt na sladoled. Uleti va slastičarnu, kupi sladoled, zijde na ulicu i va ten momentu ferma ga jedan nepoznat čovik srednje dobi i obraća mu se **"Gospodine, oprostite, mogu vas nešto pitati?"** Žarko mu kimne potvrdno z glavun, a on će njemu: **"Vidim u gradu više muškaraca i žena"**

jednako obučeni. Jeste li vi neka sekta?" Žarka je ćapal smih i momentalno je pomislio ki je on i skud je, ali mu to ni rekal. Objasnil mu je da smo mi mješoviti pjevački zbor i da se va gradu održava smotra zborova, a on ga je nekako z nevjericom gledal i začuđeno nastavil šetnju po gradu.

Deveta

Negdi 1972. leta na povratku doma va autobusu na zadnjimi sici munida, (naziv za mlade članove društva) kako nas je krstil Pere Kocijan II. bas. Atmosfera ko vavik. Lovorka Depeder zvuče z žepe kondom i govori nam: "A vidite sad ovo!" Napuhala ga je tako da je ispal ko balon, zavezala da se zrak ne sprazni, malo se prišuljala do pol autobusa, i opali ga z rukun ko da servira balu za odbojku prema prednjim sjedali, kadi su sideli stariji članovi zbora. Balon leti i ko za vraga pal je točno va krilo teti Mariji Ferdovoj I. alt, inače starijoj ženskoj. Munida je prasnula va smih, a kad su skužili i ostali članovi i oni su se počeli smijat.

Teta Marija iznenađena počela je zijat: "Pu čaj ovo, čaj ovo, ja ovo nikad nisan videla, čaj ovo?" i z rukun je sramežljivo rivala balon od sebe, a ono ko za vraga balon se odbijal od naslonjača, od sica i ponovo padal njoj va krilo.

Zbunjena je bila i Lovorka ka je kroz smih komentirala: "Da san otela ne bin mogla izvest, da baš teti Mariji pade va krilo"

Deseta

Bila je jedna od ribarskih noći 1976. leta kadi je svako amatersko društvo imelo svoj štand, na dobrovoljnoj bazi. Va ekipi kapetan Tiho Burić – stari mladić, Marijan Zebec (va koga je kapetan imel neograničeno povjerenje), Pere Kocijan, Žarko Juranić i ostali kih se više ne sjećam. Negdi oko devet ur još je dan, sunce zapada za Učkun, roštilji zapaljeni dime, a mi ekipa za štandom paričivamo boce, čaše i sve ča gre uz to. Vidimo mi barka od prevoza puna turisti gre z dolnje rive prema mulu i nato Marijan govori, "Mepar da ćemo mi ovdje bit do jutra jutro kako je počelo."

Kapetan Tiho kad je to čul počel se nekako čudno ponašat ča smo svi primjetili i na to mu Marijan govori, "Kapetane, ki vrag ti je, ča si tako smućen, makar tebi doma ne plaču ni žena ni dica."

Na to kapetan pogljeda na uru i odgovara Marijanu: "Čuj, ja moran poč sad valje doma reć mami da ću

večeras ostat malo duže vani, tako da me ne čeka i da se ne pojida kad ću doć." (Kapetan je tad imel oko 50 let, a mama oko 70 let.)

Kad smo mi to čuli pobigli smo zad kašet od pića jer se nismo mogli suzdržat od smiha, a nismo oteli da se smijemo pred njim.

Na to mu Marijan odgovara "Kapetane, trkom doma i da si valje nazad, ča ne vidiš da već ljudi dohajaju, triba delat, ja ću ti štopat vrime."

Kapetan je šal tekuć i za pet minuti već je bil nazad sav sričan da je rekal mami. Da se niš drugo ni dogodilo, to je bilo dovoljno da nam da elana, tako da vjutro nismo ni osjetili da je prošla noć va koj je prodano puno porcij hrane, vina i soki za dobrodit društva, a sve to obavili smo s lakoćom uz smih, šalu i dešpeti na ki se niki ni vreađal.

Jedanajsta

Jednom prilikom hodili smo na koncert va kontinentalni del Hrvatske. Prva stanica bil je motel va Skradu. Žarka su nagovoreli neki članovi društva da gre prvi za šank i da na glas pita: "Čete gemišt?" ali obavezno da pita i kapetana Tiha ki je vavik zadnji dolazil za šank, tobože ne voli gužvu i ne voli se rivat...

Žarko je tako postupil i između ostalih malo jačin glason pita kapetana aš je zadnji ušal va motel: "Čete ča popit, ja častin."

Kapetan odgovara, "Ću Žarkiću ću, jedan gemišt beli "

Žarko je naručil, platil, svi smo nazdravili i po dogovoru na brzinu popili saki svoje piće samo da naručimo još jednu turu. Jedino kapetan ni znal za dogovor.

Žarko valje opet za šank i ponovno malo glasnije obraća se kapetanu ki je stajal dalje od šanka i pita ga: "Kapetane imate mi za posudit soldi za jedan gemišt, aš mi je takujin ostal va busu pa ću van vratit valje kad krenemo dalje."

Na to kapetan odgovara: "Čuj Žarkiću, ja san fanj prehladen pa ne čujen dobro." To je bilo dovoljno da atmosfera počne u stilu šale i smjeha, čega nije nedostajalo gotovo na svim putovanjima.

Dvanajsta

Ponovo ribarska noć. Negdi oko ure zapolnoćum vrvi od ljudi. Teta Paula Pritchard govori: "Žarko, ovi ljudi

te i nas pojist." Sve smo spekli na roštiljima i prodali, a u prostorijama Društva ostala su još dva stola puna čevapčića, spremni za roštilj ako bude tribalo, ki su bili na stolnjacima raspoređeni da se ne zapali meso. Ona Žarku govori: "Najdi nekoga ki je slobodan i valje tecite va prostorije i donesite čevapčići, jer ljudi išću bilo ča samo da je."

Jedini slobodan bil je barba Ivan Justić (sviral je bas va glazbi i pjeval va zboru). Dok su hodili va prostorije Žarko je videl da je barba Ive fanj pod gason, pa je on nosil jednu plastičnu posudu va koj su morali donest čevapčići.

Barba Ive i Žarko ušli su va prostoriju društva, ulovili stolnjak svaki na svojen kraju stola i prvu turu uspješno položili va posudu. Kad su čapali drugi stolnjak, barba Ive je zgubil ravnotežu, zarolal i svi čevapčići i barba Ive su va sekundi bili na podu. Žarko skoči digne barba Ivana i govori: **"Ste dobro, ča ćemo sad?"**

Barba Ivan bez ikakove panike mirno odgovara: **"Dragi ti, niš se ne pojidaš niki ovo ne vidi, ti to lipo poberi i stavi va posudu, i tako gre na roštilj pa će sve zgoret, tr ni blatno. Nikomu nećemo niš reć i niki neće znat."**

Žarko je pobral ti čevapčići, donesli su ih na rivu i sve je prošlo u najboljen redu. Kad su se pondiljak našli va Škveru, barba Ive mu govori, **"Si videl, stara narodna, čistoća je pola zdravlja a, šporkica druga polovica. Sve su pojili i nikomu se niš ni dogodilo."**

Trinajsta

Zbor putuje na izlet u Sloveniju, u Italiju u Trevizo, u Austriji u Klagenfurt i povratak doma. Atmosfera opuštena, obaveze ni, ali nas nekolicina na čelu s Dinom Zima uporno pratimo legendarnog kapetana Tiha jer znamo da se neč mora dogodit, samo je pitanje vrmena kad i ča. Dolazimo u Klagenfurt i gremo va šoping. Kupuje ki ča će i vidimo da kapetan zimlje kolica. Pratimo ga z daljega i vidimo da kupuje provištu. Kad je nakreal kolica došal je na blagajnu, platil i gre s punimi kolicima prema autobusu. Sve se odvija normalno i nan više ni bilo interesantno, pa je na moment popustila pažnja. Kapetan kraj busa skrciva minazu, pakuje kupljenu robu i va ten trenutku neki govori: **"Neč mu se je dogodilo."**

Mi pogledamo i vidimo kapetan sav usplahiren maše z rukami, teče sad simo sad tamo i skužimo da neč ni u redu, ali ni nan jasno jer nikoga ni kraj njega. Mi brzo

trk i va smihu govorimo konačno je neka balota ku smo stalno čekali. Kad smo došli do njega pitamo ga: **"Kapetane, ča se dogodilo?"**

Kapetan odgovara: **"Kupil san dvi vričice leće svaka od kila i jednu san spravil va torbu, a druga mi je pukla aš je tanak najlon, pa se leća potresla po cesti."** To su valje uočili golubi i počeli šćopat misleć valjda da ih kapetan hrani, a on jih je počel tirat i razganjat da mu ne pojidu leću. Nan je bilo valje sve jasno zač je on mahal i tekal, tako da smo se valje organizirali da mu pomoremo. Jedni su dobili zaduženje da tiraju golubi, a drugi su zajedno s kapetanom pobirali leću da ne bi slučajno ko zrno ostalo na cesti. Kad je sva leća bila pobrana kapetan je bil sav srićan, a morete mislet nas kih besed je tu padalo.

No to ni kraj priče.

Nakon izleta dohajamo na prvu provu, a kako je z vrimenom kapetan stekal va Žarka velo povjerenje, zove ga malo na stran da ne bi ki ča čul, i povjerava mu se:

"Znaš ča se dogodilo kad smo z izleta došli doma?"

On ga gleda i pita: **"A će se dogodilo?"**

Kapetan odgovara: **"Kad san z busa došal doma zanimal san s torbe stvari ča san kupil i zamisli, kad san znel s torbe onu drugu vričicu z lećun vričica je pukla i je se leća va kuhinji potresla po tlu."**

Žarko ga pita: **"Pa ča ste onda napravil?"**

Kapetan odgovara: **"Zel san škovaceru i metlicu i pobral san svu leću i stavil va čvrsti škartoc. Čuj šteta bi bilo hitit ča."** Žarko mu na to govori: **"Za Majku Božju, kupljeno va Austriji došlo je do domi, pa hitit ča, to bi bil grih."**

Četrnajsta

Dolazi Žarko na jednu od bezbrojnih proba. Nekoliko članova bilo je već u prostorijama, a među njima bil je i Rajko Turina, II. bas.

Žarko pozdravi: **"Dobar večer"**, a on sebi svojstveno gromoglasno odgovara: **"Dobar večer, inženjer Peranić."**

Žarko ostane zatečen, malo se čudi i misli će mu ča reć al ne. Misli on, nakon toliko let ča se sad dogodilo i odluči da mu pojasni. Govori: **"Barba Rajko," A on mu upada: "Recite." A Žarko nastavlja: "Oprostite, ali vi ste se zabunil ili ste neč pomišal. Prvo ja nisan inženjer nego san tehničar, a drugo ja nisan Peranić nego Juranić."**

Barba Rajko Turina ga zbunjeno pogleda i odgovara: **"Ma nije važno."**

Dolazi Žarko na sljedeću probu i normalno pozdravi kad je ušao u prostoriju, svi odzdrave, a barba Rajko: **"Dobar večer, inženjer Peranić."**

Shvatio je Žarko da više nima smisla da mu bilo ča objašnjava.

Petnajsta

Prilikom neke obljetnice održava se koncert u prostoriji Čitaonice. Pred sam nastup svi ozbiljni. Va toj napetosti i iščekivanju kapetan Tiho dela Žarku nekakovi moti i ovaj skuži da bi neč otel pitat, normalno, da niki ne čuje.

Maknu se oni malo sa strane i pita kapetan: **"Si čul, će bit ča?"**

Žarko prvi moment ni skužil, a do tad ga i ni toliko dobro znal, pa je pomislio da on razmišlja u vezi s nastupom i programom. Kad je on videl da Žarko ne tendi ča pita, ov mu pojašnjava: **"Če bit ča za pojist i popit?"**. Žarko mu na to odgovara da niš nezna, a on trijumfalno sa osmijehom otkriva: **"Znan ja."**

Pita ga Žarko: **"Ča znate?"**, a on će žalosno: **"Paričali su nam nekakovi kanape sendviči i neč za popit, ali to ti je mižerija, to su ti miči sendviči."**

Šesnajsta

Na jednoj od republičkih smotri u Zadru bili smo smješteni u "Crvenoj luki" a uz nas i ostali zborovi iz Hrvatske. Maestro Hauptfeld naredio je strogu karantenu i zabranu pijenja alkohola. Normalno, nami je to teško palo. Đino Zima, Rude Mitić, Marijan Zebec, Lovro Polić i nas nekoliko mladih entuzijasta skovali smo pakleni plan. Đino je organiziral Marijana i Lovru jer su oni bili sa svojim automobilima, da odu u Zadar i kupe pijaču, što su oni i učinili. Glavni problem bil je kamo skrit boce, jer je maestro stalno patroliral po sobama znajući s kim ima posla. Kad su Miljenko Plišić i mislin da je bil Rude Mitić donesli boce z auta va hotel, taman je nailazil maestro i nisu više imeli kamo pobić. Va ten momentu otprli su vrata prve sobe ka njim je bila najbliža, misleći da se skrivaju dok maestro projde. Uleteli su va sobu od maestra Nela Milottija ki je vodio zbor iz Pule. Va ten momentu maestro i njegova žena taman su se presvlačili i pripremali za nastup, tako da su bili polunagi. Kad su naši upali va njihovu sobu, žena od Nela je zavriskala i prestrašila se jer je mislela da upadaju lopovi, a Rude i Miljenko su se brzo snašli i još brže

objasnili da nose i skrivaju boce od maestra Hauptfelda. Maestru Milottiju to je bilo tako simpatično da je njegova soba ispala bufet od "Zvijezde Danice". Od tada je maestro Milloti postal veliki prijatelj i simpatizer našega zbora.

Sedamnajsta

Finila je jedna od republičkih smotri u Zadru. Vraćamo se autobusom doma. Gorivo je na kraju i šofer u Starigradu skreće na benzinsku pumpu da tankira naftu. Kad je zastavil autobus otprl je prednja i zadnja vrata i većina članova zbora zihaja van z busa. Jedna manja grupica stoji na sredini pumpe i prepričavaju se događaji i dojmovi. Va ten momentu z busa zihaja barba Dušan Vučić, staje kraj nas, zname škatulu cigareti i stavi jedan cigaret va usta. Mi gledamo i naprosto ne verujemo da neki more bit toliko van prostora i vrimenta, a Đino Zima pri smihu onako flegma govori: **"A vidi sad ovo kad Dule zname fajercak z žepe i na srid pumpe zapali cigaret."**

Barba Dušan onako usporeno u svom specifičnom stilu stvarno znimlje fajercak i da će zapalit, a Đino skoči, čapa ga za ruku, zame mu fajercak i govori mu: **"Dule ča si poludel, ča biš otel od nas napraviti leteće pjevačko društvo, da svi odletimo va zrak."**

Na to se barba Dušan uopće ni ni skofondil, ča komentiral, nego mu je preko usana prošal samo njemu svojstven lagani smiješak.

Osasmnajsta

Finila je jedna od proba i Davorka Radanović pita maestra Hauptfelda ako more poč s njim v Riku da ne čeka Transov bus va Fari. Malo nezgodno, mlada divojka, kasni noćni sati, a Davorka jako simpatična i kad bi joj Emil Lekan ili Žarko na probi pokazali prst ona se ne bi mogla ffermat smijati.

Maestro zapali auto i odu oni dva za Riku. Na sljedećoj probi dolazi Davorka i ne more govoreti od smiha, gotovo joj suze gredu na oči i kroz smih pripovida, pa se smije i jedva izusti: **"Mogu ti ispričati, ali ne smiješ nikome reći."** Žarko joj govori da neće nikomu reći: **"Ali uozbilji se i reci ča se dogodilo."**

Govori ona: **"Žare znaš ti njega, on voli šarmirati i odmah čim smo krenuli počme priča."** Kad smo došli na Bakarac, pita on mene: **"Davorka, dok ja vozim budeš mi zapalila cigaretu?"**

Davorka odgovara: "**Budem maestro**" i zapali cigaretu. "**Evo, maestro, zapalila sam, uzmite.**"

On valjda usplahiren uzme cigaretu u vožnji i umjesto filtera stisne usnicama žar. Kad ga je opeklo on je zaurlikao, izgubio kontrolu nad vozilom i skoro su sletili u more.

"Znaš ti mene, nisam se mogla suzdržati i dobila sam napad smijeha, i ne mogu se zaustaviti, a on je nekako uspio uspostaviti kontrolu nad vozilom i počeo u šoku vikati na mene: Što se smiješ, a mene peku i bole usnice."

Tako je vožnja prolazila u ljutnji maestra, a Davorka iz smijeha u smijeh i ispričava se sve do Rijeke, pitajući se: "**A što sam ja kriva?**"

Sreća na cesti ni bilo nikoga pa je sve dobro prošlo, a Davorka ni došla na jedno dvi probe jer se ni mogla obuzdat od smiha.

Devetnajsta

U trenucima druženja, opuštanja, a to je bilo vavik nakon koncerta, počela je dobra zabava. Naš predsjednik

Srećko Princ je jako volel pjesmu iz serije "Naše malo misto", Miljenka Smoje. Svi smo gledali tu seriju i znali smo pjesmu. Tekst pjesme gre ovako:

"Svako naše malo misto
U duši je vavik čisto
Se i ča mu na um sine
Čini da mu vrime mine.
A ako se i dogodi
Da nikoga zlo pogodi
A, moj Bože, ča se može!"

Kad bimo ovo ispjevali, par sekundi bimo zamučali, tajac, ni čut nikoga, a barba Srećko bi, "o,o,o,o,o" i ča je jače mogal zalupil z laktom po stolu... se bi čaše i boce popadale..., a onda smo svi skupa, gromoglasno otpjevali:

"Moglo je i svršit gore!"

Potle sakog takovog udarca provjeravali smo od kakovog je materijala stol. Srićun nikad ni bilo štete, samo je barba Srećka bolel lakat.

Pjevači "Zvijezde Danice" o sebi

Josip Pričard

Rođen sam 9. srpnja 1931. u Kraljevcu. U "Zvijezdi Danici" pjevam od 1951. godine s prekidom od dvije godine provedene u vojsci. Pjevam drugog basa. U toku mogeg pedesetogodišnjeg amaterskog bavljenja pjevanjem promijenilo se mnogo pjevača ali i dirigenta. Davne 1951. godine kad sam počeo pjevati, zbor je vodio dirigent Ivan Jakovčić Antonov.

Svih tih godina bilo mi je zadovoljstvo družiti se s prijateljima iz Zbora na probama jer osim onog radnog dijela uvijek je bilo dovoljno zabave i smijeha. Naravno, bilo je u tom periodu i mnogo koncerata i predivnih putovanja koje sam uvijek doživljavao kao određenu nagradu za naš marljiv rad. Koncerte smo uglavnom uspješno odradili, a onda je uslijedila zabava i pjesma za dušu.

Pjevanje mi je uvijek, a i danas, jedan od hobija koji mi uljepšava slobodno vrijeme, naročito od kad sam u mirovini.

Maja Radulović, rođ. Jakovčić

Poslije male mature 1952. g. pozval nas je pok. maestro Ivan Jakovčić u Zbor "Zvijezda Danica". Leta su prolazila, minjali su se dirigenti i članovi u zboru. Uz moje pauze i vraćanje u Zbor, uz druženje i smih, uz tremu prije i zadovoljstvo posle koncerta, uz tužni ispraćaj preminulih članova Zbora, prošlo je četrdeset let moga pjevanja i druženja s dragom "Zvijezdom Danicom". Sada je došlo vreme da zaminim stolicu u prove u onun u gledalištu i uz manju tremu, poslušam pjevanje drage mi "Zvijezde Danice".

Lidija Mitić

Članica Zbora sam već više od trideset godina. Počela sam pjevati 1974. godine na nagovor supruga i od tada pa do danas ostala sam vjerna zborskom pjevanju. U ovih tridesetak godina zbor je mijenjao dirigente. Tako sam pjevala pod vodstvom maestra Hauptfelda, Fajdetića, Žmaka i zadnjih petnaestak godina pod vodstvom maestra Ivica Frlete. Razlog moje dugogodišnje vjernosti su bezbrojni, lijepi trenuci provedeni na probama, koncertima i putovanjima, mnogi dragi ljudi koji su bili ili još uvijek jesu dio ovog zbora, mnogobrojna putovanja u zemlji i izvan njenih granica prožeta pjesmom, smijehom i zabavom. Moja ljubav prema pjesmi i druženju vodila me je sve ove godine i vodi me još i danas.

Anton Pravdica

U "Zvijezdi Danici" počeo sam pjevat po završetku tehničke škole, u jesen 1949. godine, pod dirigentom Ivanom Jakovčićem. Pjeval sam do jeseni 1958. g. kad sam šao studirati u Zagreb. Pjevanje me je privuklo, jer smo u društvu s prijateljima uvijek kantali, tako da su

me zvali stariji pjevači da dojdem kantat u Društvo. Kako su prijatelji finjivali škole i oni su došli u zbor kantat. Uz nas su pomalo i naše simpatije došle kantat. Kad sam se vratio sa studija, nastavio sam kantat pod dirigentskom palicom maestra Hauptfelda. Nažalost, zbog posla koji je zahtijevao puno putovanja, uskoro sam prestao kantat. Ponovo sam počeo 1992. kad je Zbor već vodio sadašnji dirigent Ivica Frleta, pod čijim vodstvom je zbor jako dobro napredovao i imao puno nastupa doma i vani.

Žarko Juranić

Od djetinjstva volio sam muziku i želio se njoj posvetiti. U porodici svi su voljeli pjevati, a nono je nekada davno u Kraljevini Jugoslaviji 20-tih godina prošlog stoljeća bio član limene glazbe Kraljevica, a sjećam se znao je reći "sviraj san u fanfari".

Godine 1967. kao srednjoškolac u 17. godini života, učlanio sam se u tada RKUD "Zvijezda Danica", pod ravnanjem dirigenta pok. dr. Vinka Kalačića. Društvo je tada imalo dvije sekcije, mješoviti pjevački zbor i limenu glazbu. Nakon audicije osjećao sam se ponosan da mogu biti član zbora kao II. tenor, a ujedno je to bilo ostvarenje želje da se bavim muzikom, pa makar i amaterski. U kraćim razdobljima većina moje obitelji bili su članovi Društva.

Na probe sam dolazio redovito s velikim entuzijazmom, a kako sam nastavu u školi imao isključivo popodne, znalo se dogoditi da profesora pitam da me pusti sedmi sat s nastave, tako da bi s autobusa dolazio ravno na probu.

Kad sam 1969. otišao na odsluženje vojnog roka u ŠRO "Zemaljska artiljerija" u Zadar, odmah po dolasku postao sam članom dalmatinske klapa kao jedini Primorac i vokalni solist u instrumentalnom plesnom sastavu. Nastupali smo na priredbama u Pitomačkom klubu škole

u Zadru i u Udbini u Lici kamo smo odlazili na vojne vježbe. To sam postigao zahvaljujući vještinama pjevanja koje sam do tada stekao u Društvu.

Kroz protekle godine društvo je mijenjalo naziv iz RKUD u KUD, a stvarna težnja uvijek je bila da društvo dobije svoj prvobitni naziv HGD kako je registrirano kod osnivanja društva davne 1894. godine. Negdje 90-ih godina prošloga stoljeća to je i uspjelo, što je za članove društva predstavljalo veliku radost i očuvanje naše tradicije, koja u tim vremenima nije odgovarala nekim institucijama. Probe su bile masovne i, sjećam se, u prostorije današnje gradske vijećnice, 70-ih godina dolazilo je preko 80 pjevača na probe. Ostalo mi je u sjećanju da je nas nekolicina u želji za druženjem i pjevanjem ostajala u prostoriji i nakon završetka probe.

U tihe noćne sate pok. barba Milan Lekan, dugogodišnji predsjednik Društva, tiho ispod glasa zapjevao bi tada zabranjenu, jednu od mnogih crkvenih pjesama, a mi ostali za njim uz meni tada nekakav osjećaj straha i zadovoljstva. Kad bi otpjevali pjesmu, kako sam tada osjećao u nekom zanosu a i prkosu, govorili bi jedan drugome: *"Ali smo ju, ali smo ju."* Mlađi članovi poštivali su starije članove, a stariji su sa zadovoljstvom i razumijevanjem podržavali nas mlađe.

Bio sam sudionik mnogobrojnih koncerata diljem naše Republike, regionalnih smotri u izletištu "Ronjgi", "Naš kanat je lip" godišnje smotre u Poreču i jedanput godišnje republičke smotre u Zadru.

Od mnogobrojnih doživljaja neki su mi ostali upečatljivi gotovo za cijeli život. Kad smo s velikom dilemom i podijeljenim mišljenjima "neki za, neki protiv", zadnji dan republičke smotre 1972. godine u Zadru, po vlastitom izboru otpjevali himnu društva "Poputnica Zvijezdi Danici", koju je davne 1911. godine komponirao za zbor maestro Ivan pl. Zajc, na veliko iznenađenje maestra i nas članova zbora, izvedba je bila popraćena skandiranjem, a note himne pored većine zborova zatražio je i maestro tadašnjeg reprezentativnog zbora "Ivo Lola Ribar" iz Beograda – gost smotre.

Sličan doživljaj imao sam kada smo na godišnjoj smotri "Naš kanat je lip" u Poreču, po slobodnom izboru otpjevali pjesmu "To je moj život" koju je komponirao Ivica Frleta, mlađi, a solo dionicu pjevao Vlado Mitić, član zbora. Publika kao i svi mi bili smo oduševljeni. Poseban dojam ostavila je na mene i izvedba pjesme "Lipi grade moj", jer je posvećena Kraljevici.

Mnogo lijepih trenutaka doživio sam i na gostovanjima u inozemstvu, u nekadašnjoj Čehoslovačkoj danas Slovačkoj u gradu Trenčinu deset dana, drugom prilikom

u Pragu, te u Italiji u Faenzi i njezinoj okolici, a kruna svega i nešto što se ne može opisati niti izgovoriti riječima je posjet Vatikanu i susret sa Svetim ocem Ivanom Pavlom II., 1992. godine.

Na jednoj od proba zaljubio sam se u tadašnju članicu Društva Tanju Stanišić, II. alt, s kojom sam do današnjih dana u braku, u kojem ljubav prema pjesmi prenosimo i na našu djecu (kćer Jelenu i sina Vladimira). Nezaboravni trenutak mi je naš prvi dolazak na probu nakon ženidbe 1977. Kad smo Tanja i ja ušli u prostorije Društva, današnja Čitaonica, maestro D. Hauptfeld zasvirao je na klaviru "Svadbenu koračnicu", a svi su pljeskali.

Pored navedenih dirigenata pjevao sam pod ravnanjem dirigenta Corela, Petje Tataj, Kajdija, Fajdetića, Žmaka, a posebno bih izdvojio Ivicu Frleta, mlađeg, koji je 90. godine prihvatio zbor u najvećoj krizi. Na probe je dolazilo je pet do deset članova što nije bilo dovoljno niti za solidnu klapu, tako da je došao u pitanje opstanak zbora. Njegovim entuzijazmom i sposobnošću zbor je ponovno formiran, tako da smo uspjeli doživjeti i proslaviti jubilej 100 godina postojanja 1994. godine, kao jedno od najstarijih amaterskih društava u Republici Hrvatskoj. Tom prilikom dobio sam priznanje, u znak zahvalnosti za dugogodišnji rad. Više puta bio sam član Upravnog odbora Društva.

Jedan od specifičnih događaja bio je i doček Nove 1984. godine, što je organiziralo samo Društvo u svojim prostorijama današnje Čitaonice, za sve članove i članove obitelji, te prijatelje Društva. Za doček svirao je VIS "Maestral", a ja sam kao član sastava svirao el. gitaru. Zadovoljstvo je bilo tako veliko da kada smo kao sastav došli u prostorije društva po instrumente, prvi dan Nove godine doživjeli smo ugodno iznenađenje. U prostorijama Društva naišli smo na gotove sve prisutne na dočeku Nove godine koji su spontano prikupili dobrovoljni prilog u jednu najlonsku vrećicu, dali ga nama i zamolili nas ako bi samo malo zasvirali. Bez razmišljanja prihvatili smo instrumente, tako da smo gotovo ponovili doček na opće zadovoljstvo.

Raspadom Jugoslavije i stvaranjem Republike Hrvatske došao je trenutak da idemo pjevati u crkvu Svetog Nikole, što je za mene značilo prijelomni događaj u četrdesetim godinama života. Kako nisam vjerski odgajan i uvijek razmišljam da li mi je bilo zabranjeno ili sam si sam branio, odlučio sam, idem. Godine 1991. prvi put sam bio na ponoćki u crkvi. Teško mi je opisati taj doživljaj koji mi je pružio spoznaje o duhovnom životu o kojem prije nisam mnogo razmišljao. Iz tog vremena rado se sjećam uskršnjih i božićnih bogoslužja u našoj crkvi, kada sam uz Vladu Mitića i Željka Gallera, pjevao solo "Muku po Ivanu" i "Muku po Mateju", uz pratnju Zbora.

Nažalost, došle su i ratne godine, tako da sam se pored mnogih i ja našao u ratnom vihoru u zapovjednoj ulozi u topništvu kao satnik HV-a. Nakon akcije "Oluja" u kojoj sam sudjelovao, bio sam u emisiji radio Rijeke u živo. Na kraju emisije pozdravio sam svoju obitelj, a odmah zatim sve članove HGD "Zvijezda Danica". Neki su članovi Društva slušali tu emisiju, i kada sam se vratio rekli su mi da ih se dojmilo, da sam i u takvim trenucima mislio na Zbor. Doživljene strahote rata ostavile su trag i na mom zdravlju, te sam određeno vrijeme izostao iz aktivnosti Društva. Pored zdravstvenog osoblja, obitelji i članovi Društva vodili su brigu o mom stanju, što je sve zajedno znatno utjecalo na moju odluku da se ponovno uključim u društvo. Na tome sam svima veoma zahvalan.

Godinama dva puta tjedno odlazak na probu, mukotrpno učenje pjesama, odlazak na koncert, trema, uspješna izvedba koncerta, zadovoljna publika, atmosfera u autobusu, pjesma često uz pratnju gitare koju sam pored nekolicine ostalih članova i ja više puta svirao, vicevi, dobronamjerne šale, smijeh i radost čimbenici su amaterskog rada koji su meni uvijek predstavljali određeni izazov i draž.

Nakon dugog niza godina provedenih u Društvu mogu zaključiti, da nikada nisam požalio ni trud ni vrijeme, jer sam stekao puno lijepih uspomena i zadovoljstvo da sam svojim učešćem pridonio očuvanju kulturne djelatnosti i tradicije našega mjesta.

Potpuno zadovoljstvo predstavljalo bi mi da se mladež povede za našim primjerom i da se u što većem broju uključi u rad Društva kako bismo mogli doživjeti mnogo ugodnih i lijepih trenutaka i sačuvati kulturnu baštinu koja je neprocjenjiva vrijednost svakog civiliziranog naroda.

Anton Karabaić

O svom suprugu Antonu pisala je Marina Karabaić:

Bio je veoma dugo član "Zvijezde Danice" i to u dvije sekcije: u limenoj glazbi i pjevačkom zboru. Već krajem osnovne škole upisao se u limenu glazbu, koju je tada vodio maestro Kačić. Probe su bile u zgradi današnje banke. Svirao je trubu, zajedno s Borisom i Bobom Mohorićem, Brankom Grubišićem, Stankom Pravdicom, Justićem, barbom Randićem i drugima. Nastupali su u našem mjestu, u Fužinama, Moravicama, Vrbovskom, na smotrama limenih glazbi u regiji i u Trstu. Na proštenjima u Triblju i Križišću su ih mještani uvijek rado i toplo dočekivali. Tonči je najradije svirao "budnice". Bio je potpuno notalan. S glazbom je srastao i živio. Kad se ugasila limena glazba "Zvijezde Danice" bilo mu je jako žao, te je bio zagovornik njenog obnavljanja. Zbog ljubavi prema sviranju prešao je u limenu glazbu iz Crikvenice.

Bio je član pjevačkog zbora od 1968. do 1990. godine. Uz Srećka Princa i Miljenka Plišića bio je jedan od boljih basova, a po potrebi pjevao je i bariton. Volio je klapsku pjesmu, druženja prije i poslije proba i nastupa. Često su znali zakantat:

"Kada čuješ naše
preduboke base ..."

pa Kaplanovu "*Pivaj pismu*", pa "*Gdje su Zrinski Frankopani*", "*U boj, u boj*", "*Živila Hrvatska*", i mnoge druge.

Znal bi reć da se "ježi" kad čuje lipu pjesmu, a takova se čula često po kantuni i oštarijama va našoj Kraljevici.

Od SKUD-a u Rijeci, 1987. godine, za amaterski rad u "Zvijezdi Danici" dobio je nagradu, koja se sastojala od plakete i knjige poezije Dragutina Tadijanovića s gramofonskom pločom.

U svojoj 49. godini *otišao* je na "*vječni put, gdje mu pjevaju nebeski anđeli*" pjesmu koju je toliko volio i za koju je živio. "Zvijezda Danica" oprostila se od Tončija 29. travnja 1999. godine skladbom:

"Nek je pjesma ova
pozdrav zadnji tebi sad
dobri, dragi druže naš.
Spomen na tebe
pratit će nas vijek...."

Marina Karabaić, rođ. Volarić

Osnovnu školu pohađala sam u Kraljevici, i pjevala u školskom zboru i bila član muzičke sekcije. Oduvijek sam voljela ples i glazbu. U drugom razredu srednje škole, s otprilike sedamnaest godina, na nagovor prijateljica Marijane i Mire, posla sam na audiciju za upis u pjevački zbor koji je tada vodio maestro dr. Kalačić. Sjećam se kao sad, probe su se održavale na katu zgrade današnjeg Poglavarstva, u prostoriji gdje se sada održavaju izbori. Primljena sam u zbor kao prvi alt. Sjećam se tada glavnih solista Zbora: Rike Depeder, Ane Ružić, Stanka Pravdice i Srećka Bubnja. Zbor je bio prilično brojčan. Do mene su sjedile Lovorka Depeder i teta Paula Pritchard, koja još uvijek pjeva, što je svakako za veliku pohvalu. Zbor je nastupao u Kraljevici na svim manifestacijama. Nastupali smo u okolnim mjestima Dragi, Fužinama. Maestro Kalačić bio je vrlo temperamentan i strog. Nažalost, umire. Zamjenjuje ga maestro Anton Corel. Sjećam se na nastupu u Vrbovskom 1971. godine, (srećom nije bila puna dvorana) odmah na početku izvođenja "Zrinskog" prekinuo nas je zbog pogrešne intonacije. Poslije tog nastupa lijepo smo se zabavljali u Lovačkom domu do jutarnjih sati. U autobusu je bilo uvijek vrlo veselo. Na povratku s jednog koncerta u Fužinama dugo su nas zabavljali (sada pokojni) Vlado Pravdica Brmbe i teta Elvira Nikolić iz Oštra, raznim doskočicama, te pjevajući razne operne arije s izmijenjenim tekstom. Maestro Corel također je kratko vodio zbor, zatim jedno kraće vrijeme ga je vodio maestro Badjuk. U jesen 1971. godine za voditelja Zbora dolazi maestro Davorin Hauptfeld. Maestro Hauptfeld nas je svojom osobnošću i stručnošću, kao i raznovrsnim repertoarom zainteresirao za zbarsko pjevanje. Zbor se brojčano povećao. Zaredali su mnogi važni koncerti i nastupi. Bili smo učesnici predtakmičenja u Ronjgima, za nastup u Zadru, a 1975. smo započeli sudjelovati na smotri "Naš kanat je lip" u Poreču.

Pjevali smo Zajčeve madrigale. Bio mi je nezaboravan nastup u Rijeci, prilikom otkrivanja spomenika Ivanu Zajcu, ispred zgrade riječkog kazališta, gdje smo izvodili njegov madrigal "Bješe dan", a kasnije se dugo zabavljali u jednom restoranu uz pjesmu.

Nastupali smo na proslavama godišnjica raznih poduzeća: Konstruktora, Autotroleja, bivšeg SDK (sadašnja Fina) u bivšem Domu JNA u Rijeci.

Maestro Hauptfeld volio je crnačke duhovne pjesme. Pjevali smo ih u pauzi festivala MIK-a, ovdje u Kraljevici, te za vrijeme snimanja na Rivi prilikom "Jadranskih susreta", tadašnje uspješne ljetne TV emisije. Nastupi u Zadru bili su posebno uspješni. Rado se sjećam nastupa u Poreču i drugog dana izleta u Lipice i Škocjansku jamu. Vrhunac mog pjevanja u zboru bio je nastup i gostovanje u Trenčinu (Slovačka), 1977. g. sa kojeg nosim nezaboravne uspomene, bezbroj lijepih događaja i trenutaka.

Prestala sam pjevati 1991. g. ponajviše zbog bolesti supruga, a kasnije i zbog njegove prerane smrti.

Uvijek pratim rad "Zvijezde Danice", posjećujem sve nastupe u Kraljevici, radujem se uspjesima, te želim još puno, puno pjesme dragoj "Zvijezdi Danici"

"Nek nam sja i nek se blista, po tom svijetu snagom svom,

ko i naša ljubav čista, za hrvatski mili dom, mili dom..."

Ante Randić

Va limenoj glazbi san prvi put zasvirao 13. siječnja 1968. pod vodstvom maestra Mikulčića. Otac i brat su svirali va glazbi i to me je povuklo da se i ja uključim. Svirao sam va glazbi se do siječnja 1978. kad sam šao va vojsku. Poslije vojske, moj pomorski poziv ni mi dopuštao da sviran, a kasnije se, na žalost, limena glazba raspala.

Va zboru san počel pjevat 1972. leta. Toga leta puno nas je došlo i još se spamećivan da je negdi 1973/74. zbor brojil 76 člani pod vodstvom maestra Hauptfelda. Saka prova i nastup su bili puni šale, druženja veselja i kvalitetnog pjevanja. Ipak, najlipše je bilo kad se poslje prove ostalo još malo po domaći zakantat stare pjesme da se ne pozabe. Aktivno san kantat se do 1978., a od tad pa do preseljenja Zbora va dvorac Frankopan kantat bi saki put kad san došal doma z broda.

Iva Jakovčić, rođ. Jurković

Rođena san 1953. godine. Va Zboru san počela kantat u jesen 1968. leta ko alt. Često rečen: *"Da delan koliko kantan, već bin bila va penziji!"*

Bilo nas je puno mladih, a pokojni Srećko Princ nas je zval *"MUNIDA"*. Od onda do danas nisan fermivala dohajat na probe, osin kad san bila noseća.

Za napisat se ča se događalo va Zboru – lipe i tužne stvari - tribala bi cela knjiga: o nastupima va Zadru, va Poreču, na Krku, va Rimu, va Češkoj..., ki bi se spametil kadi smo se bili! Kad su mi dica stasala za pjevanje i oni su došli kantat; sin Igor i kći Dunja.

Onda je bilo *"najveselije"* va našoj familji, kad san tribala odbavljat četiri pjevača kad se kamo hodilo: bloki, note, robu: *"Si mi zela postoli, si mi zela očali, a kadi mi je metulj...?"*

Saku jesen, već jedno dvi, tri leta sama sebi rečen:

"Sad je dosta, neću više kantat, pa kantan već puno let, već mi je i alta kantat visoko, pustit ću mesto mladimi – ali mladi ne dolaze, ni jih... pa bi mi bilo žal da se tradicija zatara."

Valjda je moja ljubav za pjevanje i Društvo jača od mene.

Miljenko Plišić

Počel san z limenun glazbun 1971. Sviral san es-trubu pa trombon, zajedno z pok. Mikon Žutin ki je sviral na broji kako i mnogi drugi, aš nisu znali note. To nan niš ni smetalo da ponekad i lipo zasviramo. Maestro je bil Mikulčić. Par put smo nastupili zajedno z zboron i jako mi se zapjažalo pjevanje. Šal san na audiciju. To je bilo 1973., maestro je bil Davorin Hauptfeld. I evo, fala Bogu, još i danas kantan.

Veronika Kašić, rođ. Jurković

"Glazba je ljepota za uho. To je energija koja nastaje titranjem. Naše srce pri tome ne može ostati ravnodušno. Ono prenosi titraje i prima ih. Šalje drugima"

Eto, ja sam zaljubljenik u glazbu.

U mojoj se obitelji oduvijek pjevalo, kao u gotovo svim kraljevačkim familijama. Slušajući starije i ja sam naučila pjevati, a tako i moja djeca.

Pokojni profesor Zdravko Gudac pozvao me pjevati u Zbor. Imala sam sedamnaest godina. Od tada neprekidno pjevam. Možda sam se već umorila, pomalo

me i glas izdaje, ali sjećanje na sve trenutke provedene u Zboru, nuka me da i dalje nastavim. Prisjetim se proba, koncerata, treme, napora, ali i zadovoljstva dobro izvedenom pjesmom; bezbrojnih putovanja, druženja, smijeha, ponekad suza, pa opet smijeha, treme, napora, pjesme... i tako neprekidno, sad već ni sama ne znam do kada....

Sandra Vidović, rođ. Mitić

Sada već davne 1981. godine počela sam svirati u limenoj glazbi KUD-a "Zvijezda Danica" na nagovor svima znane pokojne učiteljice Irene Štingl. Kako su moji roditelji već tada bili dugogodišnji članovi Zbora, podrazumijevalo se da i ja želim postati član Društva.

Tada sam mislila da mi to nije potrebno, da je glupo i dosadno svirati u jednoj limenoj glazbi. A što se drugo i moglo očekivati od nezrele dvanastogodišnjakinje?! No, ubrzo mi je postalo jasno da učiti note i svirati flautu uopće nije tako loše kako se u početku činilo. Pomalo je sviranje počelo predstavljati izazov, a učenje nota postalo je sastavni dio moga djetinjstva. i danas se u društvu rado prisjetimo naših veselih probi s meastrom Ivanom Mikulčićem, neobičnih subotnjih vježbi hodanja na Sansovu, koračnica i marševa koje smo ponekad i sanjali, a rado pričavamo doživljaje s mnogobrojnih nastupa i gostovanja.

Ubrzo nakon dolaska u Društvo učlanila sam se i u dramsko-recitatorsku grupu koju je vodila naša pokojna učiteljica Ružica Tralić-Divković. Tako su mi prostorije Društva postale poput drugog doma. Ako nisam bila na probi dramske, onda sam imala probu s limenom glazbom. Drugarica Ružica je svoju neizmjerenu ljubav prema pisanoj riječi i usmenom izričaju zauvijek usadila u mnoge svoje učenike. To lijepo i nezaboravno iskustvo ostavilo je traga u izboru mojeg zanimanja i posla kojim se danas bavim.

Nakon nekoliko godina pauze i "odmora" od "Zvijezde Danice" postala sam vjerna pratnja Zboru. U to vrijeme vodila sam sve njihove koncerte u mjestu i okolici. Zbog toga me je maestro Ivica Frleta pozvao na putovanje i audijenciju kod Svetog Oca u Rim. Nakon posjeta Rimu i Papi postala sam i članica Zbora što i nije bilo ništa novo. Pjevala sam sve dok me lijepe, a i one manje lijepe obiteljske obveze nisu spriječile u tome. Ali znam da će doći vrijeme kada će, sada već dugogodišnju pauzu, ponovno zamijeniti pjesma.

Vladimir Mitić

Va Društvo su me učlanili 1982. leta i to va limenu glazbu, dali mi trubu i rekli da sviran. I sviral sam sve do 1990. Va tih je osan let bilo svega; brontulanja starijih na nas mlađe zbog nedolaski i kašnjenja, smiha zbog neke note ke u stvari ni bilo na papiru, bilo je lipih nastupi, zanimljivih putovanja i dobre zabave. I ča je na kraju najvažnije, note i svirat trubu nikad neću pozabit.

Na nagovor oca i matere '92. leta počel sam pjevat va Zboru, a da do tada nikad va životu nisan usta otprl. Va Hrvatskoj se j' onda prominilo vrime, tako da se je va Društvu jako puno i jako lipo pjevalo. Kraj dobrih pjevači nij' bilo teško naučit pjevat tako da sam mot brzo čapal. Puno se pjevalo, puno se okolo hodilo i putovalo. Uz smih i pjesmu vrime je brzo prohajalo.

Tako su došla i leta kad su familja i delo važniji od pjesme. Delat se mora, a i dica će brzo narast... Opet će doć vrime za pjesmu i Društvo, a do tad moren doć dat glas kad god je to Zboru potriba.

Margita Švenda

Za mene koja sam se doselila u Kraljevicu, "Zvijezda Danica" je bila dom gdje sam upoznala mnoge drage ljude. Vezala nas je pjesma i druženje koje je nekada prelazilo u nezaboravne trenutke. S pjesmom se družim od 1982. godine, a nadam se da će me zamijeniti drugi, koji će voljeti "Zvijezdu Danicu" kao ja.

Vlasta Margitić

U zbor HGD "Zvijezda Danica" stupila sam u rujnu 1983., kao alt. Članstvo u Zboru od početka smatram jednim divnim druženjem, pa tako i probe lakše podnosimo, uz viceve, smijeh i pjesmu. Koncerti, putovanja pjesme i nezaboravna druženja, trebala bi biti "ljepilo" za mlade ljude, da se uključe u rad zbora i upoznaju istinsko druženje, te nastave tradiciju svojih predaka, koji su održali kontinuitet zbora već stodeset let.

Katarina Gudac

Oduvijek sam voljela pjesmu pa smo suprug i ja došli u zbor 1990. godine, kada je zbor preuzeo maestro Ivica Frleta, ml. Volim probe jer se tako barem dva puta tjedno susrećem s članovima Zbora, koje inače sigurno ne bih sretala. Lijepo je uvježbavati nove pjesme, a kad nam pjesma "legne" od prve, onda ju i brzo naučimo. Najdraži su mi nastupi i koncerti, jer spoznaja da sam dio spektakla (otvaranje Krčkog ljeta, Kraljevičkog kulturnog ljeta, božićni i novogodišnji koncerti...) u kojem publika uživa, predstavlja mi posebno zadovoljstvo.

Boris Mohorić

Glazbom sam se počeo baviti u ranom djetinjstvu. Prve poduke sviranja trube i glazbene teorije dobio sam od oca koji je svirao u limenoj glazbi. S navršениh osam godina primljen sam u glazbu u kojoj sam djelovao do njezinog ukidanja. To je bio mlad orkestar sastavljen od osnovnoškolaca i srednjoškolaca, te nekoliko starijih glazbenika koji su ostali nakon raspada prijašnjeg orkestra.

Za to vrijeme vežu me lijepe uspomene kroz muziciranje i druženje s vršnjacima. Isto tako moram

spomenuti i čovjeka koji je s nama radio, maestra Ivana Mikulčića. Hvala maestro. Posebno su u moje sjećanje urezane sličice s prvih nastupa, smotri i gostovanja kod pobratimske glazbe iz Moravica.

Kratko vrijeme sam sudjelovao u radu dramske sekcije i kasnije pjevačkog zbora s kojim i danas povremeno surađujem.

Upravo to rano glazbeno iskustvo vezano za "Zvijezdu Danicu" pojačalo je u meni interes za glazbu, te je na neki način odredilo moj životni put. Glazba je danas moja profesija i moja ljubav. Zato hvala mojim roditeljima i svim ljudima koji su na bilo koji način tome pridonijeli.

Iva Filipas, rođ. Karabaić

U šestom razredu osnovne škole počela sam uvježbavati sviranje flaute piccolo. U početku sam vježbala zajedno sa Sandom Mohorić, a odmah zatim u limenoj glazbi, pod vodstvom maestra Ivana Mikulčića. Kako mi je i otac bio član limene glazbe, to me poticalo da uporno i marljivo vježbam. U našoj kući je po cijele dane pištala flauta. U glazbi su još svirale Silvija Zebec, Sanda Mohorić, Sandra Mitić, Jasmina Rumora, Silvana Rukavina i druge. Najradije se sjećam gostovanja s glazbom u Varaždinskim Toplicama 1986. godine. Nekoliko godina sam bila i član pjevačkog zbora, iz kojeg razdoblja su mi nezaboravni trenuci s posjeta zbora Faenzi i Vatikanu 1992. godine i posjeta Svetom Ocu Ivanu Pavlu II. U "Zvijezdi Danici" sam upoznala Duška Filipasa, koji je bio član dramske sekcije što ju je vodila Ružica Tralić. On je ubrzo postao moj suprug. Pjevači "Zvijezde Danice" su svojim pjevanjem uveličali našu svadbu 30. rujna 1995. godine u crkvi Sv. Nikole u Kraljevici. Od 1996. godine s obitelji živimo u Cresu. Održavamo kontakte s prijateljima iz "Zvijezde Danice" i veselimo se svakom njenom uspjehu.

Sanda Mohorić

Rodila sam se, a Zvezda Danica j' već bila va mojoj kući: - zvuk trube moga oca Bora, kantanje moje mame, paričivanje na prove zbora...rasli smo z Zvezdon pa ni j' ni čudo da j' moj mlaji brat već z osan let počel svirat va limenjaci - još san samo ja falela pa da budemo tuto kompleto...

Mene j' va Zvezdu dopeljala ljubav, ma ne za notah, nego za ricih jednoga lipoga mladića. Glazba se pomladila, on je trunbetal, a nas tri: Silvija, Barbara i ja smo se zaljubile - se tri va istoga - i radi njega šle, kod prve divojčice, va glazbu... on se brzo štufo, a mi smo ostale, i ni nan bilo žal.

... prve prove z prof. Emerikon Gregoron ki nas je naučil da j' flautu svirat isto kod i va bocu coca-cole puhat...

... prve prove z velimi, moj prvi nastup va našem Kaštelu -prva i jedina divojčica va Kraljevičkoj glazbi, probila san led...Pomogli su mi prof. Emerik- kraj mene i tepal smišić moga prvog maestra Ivana Mikulčića...brzo su za manun došle Silvija, Klara, Jadranka, Sandra, Jasmina...

- prove..., nastupi,... Varaždinske Toplice, Moravice..., prijateljstva...ljubavi...

i bome fanj san ostala, već san na faks hodila i još san fićukala va moj piccollo...

Glazba ni jedina moja veza z Zvezdon. Nigdi pred osandesete naša draga učiteljica Ružica zela nas je sobun va dramsku ...recitali... najbolje va regiji... Grubišno Polje... "Na kraju špaga," "Zajednički stan", "Bakarski principi" ...

... i opet ljubav je i tu prsti imela - na jednu našu provu došal je moj budući. Onput se frajal z mojon dramskon partnericon, ona ga j pušćala, ja san ga zela i š njin se oženila ... i tako san Grobnišćica postala ... još par let dohajala i va Zboru zakantala...

Za sa ova lipa leta od srca hvala mojoj materi i ocu i bratu, mojin maestrimi, simi onimi ki su sa ta leta z manun drugovali : Silviji, Andriji, Sandri, Klari, Koviljki, Tanji, (mon stalnon partneru na daskami) Stevici, Fedoru, Daliboru, Lauri... i onimi kih više ni z nami, a puno su nan dali: barba Đinu, Ireni, barba Delaču i barba Srečku (našimi predsjednicimi) i mojoj drugarici Ružici ...

Sad znan da j to bila LJUBAV ku mi j' BOG dal, da ju podilin kroz muziku i versi momu kraju, mojoj Kraljevici, va ZVEZDI, skupa z Vami ...

Neka nan još puno svitli... da se nikad ne ugasi ... naša Zvezda ...

Zdenka Rodin

U rujnu 1988. godine postala sam članicom zbora "Zvijezda Danica". Prvi dirigent mi je bio Mladen Žmak, drugi Miroslav Fajdetić i već više od petanest godina dirigent je Ivica Frleta. Poticaj za članstvo u zboru nije samo pjesma, kao lijepi način izražavanja i opuštanja, već i druženje. Ma gdje da se našli, naše druženje uvijek završi pjesmom. Bili smo na raznim gostovanjima u našoj zemlji i izvan nje i odasvud nosimo nezaboravna sjećanja. Sjećam se gostovanja u Vatikanu 1992. godine na audijenciji kod Svetog oca Ivana Pavla II. Otpjevali smo mu sedam pjesama. Pjevali smo u Svetištu Gospe Trsatske, u Franjevačkom samostanu na otočiću Košljunu, u Našicama, na "Matetićevim danima" u Ronjgima, u Velikim Zdencima i Feričancima, na "Krčkom ljetu", na "kantu" u Poreču. Sjećam se zajedničkih večera u hotelima porečke Lagune, nakon uspješnih nastupa svih zborova, u koje je naš zbor uvijek ulazio spektakularno – kao avioni, gusjenice na koljenima i obavezno s nekom istarskom pjesmom.

Pjevanje me opušta i oplemenjuje i dok god budem mogla pjevat ću u "Zvijezdi Danici".

Tihana Welle

Jedna proljetna šetnja i lagano pjevušenje duž našeg lungu mare (zdol bolnice) i primjedbe moje prijateljice Zvezdane i prijatelja Pliška, (ki su već pjevali va "Zvijezdi Danici"): "Pa, ti lipo pjevaš, dođi va "Zvijezdu Danicu"!" "Ja va "Zvijezdu Danicu", ča bin mogla?" pomislela san. Još nisan imela dvajset let, ma san već ispisala prve ljubavne versi i obolela prvu ljubav, tako da se napravilo mesto va srcu za jednu novu i velu ljubav. I ja san došla, bilo je to 1975. leta. Maestro Hauptfeld mi je odsviral "ljestvicu", ja san ponovila, stariji članovi su me lipo primili i tako je počela ta moja ljubav, ka traje se do danas. Bila san va Poreču kad smo spali va bungalovi. Onda je došal Zadar, kadi smo pjevali "Beli, beli most", pa nezaboravno gostovanje va Trenčinu. Va to doba san spadala va "munidu".

Va "Zvijezdu Danicu" kad jedanput dođeš, ne moreš bez nje. Tako san se i ja vratila, nakon pauze. Dočekal me predsjednik Josip Mrše, prof. i maestro Miroslav Fajdetić. Za kratko vrime prominil se predsjednik i došal je novi maestro: Ivica Frleta. To je bilo 1990. leta. Od tada pa do danas, bez prekida dilimo tremu, nervozu, uzbuđenje, radost, suze, se lipe, a i tužne trenutke, kako to već gre va životu. Puno dragih ljudi već ni s nami. Tako ni našega predsjednika Srećka Princa. Ja san s njim delala i puno san od njega naučila. Pojidal se da Društvo ne potroši soldi bez razloga. Zato smo mu često pjevali "Nije u šoldima sve".

Najviše volin probe, kad učimo, ponavljamo, iako to nekad zna bit i mučno. Zadovoljstvo mi je gledat pokrete mestra dok "izvlači" iz nas, trudeći se da najbolje otpjevamo neku skladbu.

Tako leta pasivaju i već su drugi "munida". Još vavik me drži ta ljubav prema "Zvijezdi Danici" i znan da mi ni niš teško za nju napraviti, da pomoren da se održi va svojem dugovječnom, neprekinutom glazbenom sjaju.

Igor Jakovčić

Rođen san 1977.god. Va Društvo san došal još 1984. leta ko miči malčić učit svirat klarinet. To mi ni jako hodilo pa san brzo zgubil volju i prestal.

Va Zboru san počel kantat na jesen 1994. leta ko tenor. Mama me je nagovorela, a i ni me tribalo puno nagovarat! Bilo nas je došlo fanj mladih: Danijel, Mislav, Zido, Ines, Mario, Barbara... Kad smo kamo hodili, va busu je bilo vavik veselo, uz gitaru, pjesmu, vici...

Radi dela kin se sad bavin, nažalost, ne moren dohajjat redovito na probe. Ali kad god moren, dojden kantat: na Polnočku, na Maslinsku Nedilju i Uskrs ili na koncert ako je negdi blizu.

Smiljka Burić

Kako san dugo let va zboru, od 1990. leta, sega lipoga i tužnoga doživiš, ma ono tužno ćemo hitit ća, a lipo ćemo zapisat.

Saki put kada cvatu hortenzije ja se spametin pokojnoga Srećka Princa, našega bivšega precjednika Zbora. Zač? Aš me nazval hortenzija. Vavik mi je minjal i nahajal imena

po rožicama, ma ovo je najdulje ostalo. Valjda radi mojih dugih plavih vlasi, ko raskošne hortenzije. Kada je umrl, spjevala san mu pjesmu.

Kako inače rišen, pišen i govorin čakavski, puno let delala san za našu lokalnu radio stanicu "Portore". Napisala san puno lipih stvari i pročitala. Saku subotu kada san davala dopisničko izvješće "Zvijezda Danica" je vavik bila med prvimi z pohvalami, aš smo to dobili i zaslužili.

Tako san i za naš list "Frankopan" napisala kako me se dojmil Prag, va ken smo gostovali i osvojili treću nagradu. Teplo va srcu va sred zime!

A najsrićnija san bila kada san kreirala halje za naš ženski del zbora i kada su bile gotove. Se smo bile jako lipo obučene i dobile puno pohval, aš će to ostat i zad nas, za buduća pokoljenja, ka će kantat i dugo, dugo let durat.

Inače, zovu me Smilja, po našem primorskomu smilju, dišećemu oporomu cvatu, ko mi se najviše pijaža.

Vlado Forempoher

To san ja – rojen va prošlen mileniju 1931. leta va Bakru. Od svoga oca i svoje matere, na ovaj svit san došal bez protekcije i veze. Kad san se rodil, nikoga na oven svitu nisan poznal, pa ni rođenu mater. Roditelji su veseli bili, da na svoj proizvod nisu PDV platili. Zato su na dekiću s kun su me pokrivali "izvorno hrvatsko" napisali. Počel je rat, a ja san se veselim da će Talijani školu važgat, al to se ni dogodilo. Va školu san hodil, a z nje brzo doma tekal i tako z vrimenon svoje životno znanje stekal. Kad su va Bakru počeli koksaru gradit, ja san od "Ine" trebal stan dobit. Va Kraljevicu san se doselil, va "Zvezdu Danicu" 1992. leta zapisal i va njoj i sada kantan. Još ću ku pjesmicu naučit kantat, prije nego ću za sen sega prestat va "Zvezdi Danici" kantat.

Tanja Botrić

Lipo je bit 15 let član jedne lipe familije ko ča je "Zvijezda Danica". Kroz bogatstvo lipih not i lipih glasi, kroz smih i dragost, upoznala san, zahvaljujući njoj - "Zvijezdi Danici", ljubav ku proizvodi pjesma. Ljubav ka veže sih nas ki smo delić nje. Ponosna san ča san Kraljevčanka i ča san del jedne i jedine naše "Zvijezde Danice"!

Marina Kirac, rođ. Botrić

Evo, došal je red i na mene, da neč rečen. Va "Zvijezdi Danici" san punih 15 let, od 1990. leta, skoro polovica moga života. Kroz pjesmu, druženja i putovanja, moj život se je obogatil, zahvaljujući njoj. Va "Zvijezdi Danici" san i upoznala ljubav moga života. Rekla bin, da ni bilo "Zvijezde Danice" ne bi bilo ni moga braka. Sad i moja Stela voli pjesmu, voli pjevat. Možda i ona bude član "Zvijezde Danice"?! Kako bude! Znan jedno, da je "Zvijezda Danica" del mene, a ja del nje.

Sandra Mendrila, rođ. Mohač

Zač san došla pjevat? Ne znan ni sama. Va zbor san došla 1991., na jesen. Tamo me je dočekał maestro Ivica Frleta.

Fanj je već let pasalo od onda, žal mi je da nisan brojila na koliko san koncerti nastupala i kadi sve, aš je brojka vela. Kad razmišljan unazad samo mi događaji dolaze pred oči i ne znan ča bin istakla kao neš posebno, aš ih je bilo tako puno. Zač uopće dolazin pjevat? Jednostavno je za odgovoret. Zbor mi se uvukal pod kožu! Postal je del moje osobnosti.

Godinama mi je motiv pjevanja bil nastup na Krčkom letu, ti koncerti i veselja nakon nastupa bili su mi posebno dragi, davali su mi inspiraciju i pričinjali velo zadovoljstvo.

Od smišnijih događaja svakako moran istaknuti Božićni koncert na Rabu 1992. leta kada smo zbog vele bure morali ostat na Rabu dve noći. Kako nismo bili pripravní na tako dugi boravak na otoku niki od nas ni zel rezervnu garderobu, četkice za zube, soldi. Svega nan je falilo, ali smo mi bili i dalje jako dobre volje. Najgore je bilo muškimi ki su bili celo vrime obučeni u odijelima od pjevanja.

Posebno je dojmljivo bilo i gostovanje u Feričancima i naš susret sa "curama" iz njihovog zbora (koje smo zbog dojma koje su ostavile na nas prozvali Brkice). Putovanje u Feričance bilo je zanimljivo zbog uvedene zabrane pušenja u autobusu pa je WC autobusa proglašen pušionicom. Imam fotografiju WC-a u kojem je bilo istovremeno četvero pušača u oblaku dima.

Ovo gostovanje čini me i tužnom aš je to bilo naše (moje) zadnje druženje i pjevanje s Irenom.

Pjesme koje najviše volin pjevat su: Ave verum od Mozarta, Poputnica Zvijezdi Danici od Zajca, Sanctus od Gonoudoa u izvedbi s Voljenom Grbcem, i pjesma Moj galebe od Runjića, ali ne kada pjevamo na koncertu, nego u slobodnoj izvedbi kada smo svi jako dobro raspoloženi.

Ante Buneta

Bura ima čudnu moć, razgoni oblake, čisti zrak, nosi šešire, zadiže ... haljine na radost muških pogleda, uzdiže valove, ometa plovidbu, pa čak pomaže i u donošenju raznih odluka. Tako je, možda, baš bura odlučila o mom definitivnom ostanku u "Zvijezdi Danici".

Naime, 1992., nakon nezaboravnih gostovanja u Faenzi i Rimu, "Zvijezda Danica" održala je koncert u Rabu.

Koncert kao i svaki drugi, ali ipak malo različit; bio je prosinac - mjesec Sv. Nikole, Božića, ali i nevera s burom i jugom.

Nakon uspješnog koncerta svi su zadovoljni gostovanjem, osim zapovjednika trajekta, koji odbija isploviti zbog jake bure. Tako razdragana ekipica „Zvijezde Danice" ostaje na Otoku ljubavi.

Slijedi povratak u Rab, smještaj u Hotel Internacional, a potom, zna se, fešta. Fešta za pamćenje. Ples u atriju hotela na glazbu jedne gitare i četrdeset glasova, ples na stolu, ples pod stolom, ples, pjesma i smijeh. Tri dana vina, pjesme i gitare.

Shvatio sam da je to "Zvijezda Danica", dobra pjesma i još bolje društvo.

Nažalost, život nije samo veselje, već se dešavaju i žalosne stvari koje baš doprinose tome da uopće i shvatimo što je to životna radost, jer bez tuge to ne bismo znali, kao što ne bismo ni primjećivali svjetlo da ga ne zamjenjuje tama. Tako se sjećam i tužnog ispraćaja naše Irene, izuzetno vedre osobe, te me obuzme neutješna tuga za tom divnom "Djevojkom sa sela". Sa žaljenjem se sjećam i drugih dragih mi prijatelja iz Zbora: Dušanke, Marice, Tereze, Tome, Delača, Srečka, Kovača... Svi su oni bili i ostat će u mojem sjećanju, kao dio tog krasnog kolektiva u koji su utkali dio sebe, a on im vraća bezvremenim i sjetnim sjećanjem.

Ines Jakovčić

Ponedjeljak i četvrtak – dani rezervirani za probe i tako već godinama. Počela sam pjevati 1995. godine i o(p)stala sve do danas. Druženja, nastupi i izleti sastavni su dio dugogodišnjeg "staža". Teško mi je izdvojiti jedan poseban nastup ili izlet jer je svaki bio poseban na svoj način. Neke pamtim po izuzetno dobrom koncertu, druge po ludoj zabavi, treće po putnim zgodama i nezgodama, itd. Kao i sve drugo u životu – i zbor ima svojih boljih i lošijih trenutaka – članova nikad dosta (navali narode!) ... sad fale alti, sad basi, pa soprani, al održavamo se jer volimo taj zbor i pjevanje. Ja sam se toliko navikla na pjevanje da se ponekad "uhvatim" kako tulim sama sa sobom ponedjeljkom i četvrtkom kad nema probe. Nastupi su priča za sebe – lagana nervoza vlada, netko je zaboravio šal, netko drugi note, ona peta pjesma po redu nam nije baš "legla", ali idemo! Posložimo se na pozornicu, otvorimo note i krenemo. Znak da je sve dobro i da zvučimo "ok" je kad Ivica počne okretat očima i gledat u križ (niste valjda mislili da je onaj smiješak svih odjednom zapisan u notama?!) One lošije nastupe nastojimo zaboraviti što boljom feštom i obično nam to ide od ruke. Jer tko pjeva – zlo ne misli!

Ukratko, volim taj Zbor i nadam se da ću još dugo bit dio njega, kao što je on dio mene!

Barbara Milavić, rođ. Pavletić

U "Zvijezdi Danici" sam od 1996. godine. Došla sam pjevati na nagovor prijatelja koji su već bili u Zboru. Danas se rado družimo na probama i izletima. Svaka proba za mene je opuštanje i uživanje u pjesmi, a nastupi su veliko uzbuđenje. Najljepše je zadovoljstvo poslije koncerta. Ljubav prema pjesmi nas drži zajedno i "Zvijezdi Danici" se uvijek vraćamo.

Mario Mandekić

U zboru "Zvijezda Danica" pjevam basovsku dionicu. Sudjelovao sam na brojnim koncertima diljem "Lijepe naše" i inozemstva. I dalje se želim posvetiti pjevanju, kako zborskom tako i klapskom. Želja mi je da se u Zboru okupi što veći broj mladih članova, te da obnovimo repertoar pjesama.

Zoran Buneta

U "Zvijezdu Danicu" došao sam 1996. godine. Bio je to moj prvi susret sa zborskom glazbom i odmah mi se svidjelo. Zborsko pjevanje ima svojih čari u putovanjima, druženju, zabavi, ali prije svega u dobroj pjesmi i lijepim osjećajima nakon dobro odrađenog koncerta. Zbor je velika obaveza, ali i druženje, prijateljstvo i relaksacija. Upravo zbog toga rado dolazim na probe i sudjelujem u svim zborskim aktivnostima.

Uvjeran sam da ću i ubuduće biti dio HGD "Zvijezda Danica" iz Kraljevice.

Silvija Polić

U studenom mjesecu 1998. g. sam prvi put počela pivat va "Zvijezdi Danici" pod ravnanjem maestra Ivice Frlete. Dolaskom va zbor ostvarila mi se želja zapivat va zboru kadi je domaća atmosfera i kadi se govori domaća beseda. Kad sam došla svi su me jako lipo primili, osjećala sam se članon te vele familje. Posebno je name pušćal dojam tadašnji predsjednik, a sad pokojni barba Srećko, ki je nastojal da ta vela familja bude vavik na kupu. Va "Zvijezdi Danici" sam puno naučila, tela bi istaknut trud našega maestra Ivice Frlete, ča nastoji da pivamo raznoliku vrstu pisam, od najpoznatijih do nepoznatih autora. Eto, time bi otela reć da va "Zvijezdi Danici" niki ni zakinut, da saki more nać svoje mesto, ako voli pivat i jude. Kroz sa ta leta pivanja, druženja, putovanja, uspona i padova imela sam

potribu od srca zahvalit ljudima u zboru i gradu koji imaju dušu, običaje i tradiciju. To me potaklo da napišem pjesmu:

"Aš tu mi duša rojena, tuj ljubav moja sa i bit će za sa vremena, za lipotu ku mi daješ, tajne ke mi odaješ."

*"Ja s tobom se ponosim, Kraljevice i "Zvijezda Danice"
Va sreću te nosim"*

Vela moja familjo ...Hvala!

Dunja Jakovčić

Rođena sam 1982. U Zboru sam počela pjevati u januaru 1998. ljeta ko alt. Mama, tata i brat su već kantali, pa me ni trebalo puno nagovarati!

Još sam onda hodila u školu, pa kad god došla na probu ravno u busu. Kad se neš voli, niš ni teško.

Sada, radi posla ne mogu redovito dohajati na probe, a mišljenja sam, da ako se ne gre redovito na probe, ne možeš ni nastupati, jer nisi spreman. Zato već neko vrijeme ne kantan, i jako mi je žal!

Valentin Rasporić

U zbor "Zvijezda Danica" uključio sam se sredinom veljače 2001. godine. Prvi nastup mi je bio u Padovu i bio

sam oduševljen. Od svih gostovanja, najljepše mi je bilo u Pragu, gdje smo boravili nekoliko dana. Najviše mi se sviđa druženje nakon koncerata i na putovanjima. Nisam požalio što sam postao član ovog zbora.

Fredi Peranić

Kao veliki ljubitelj pjevanja, poziv tadašnjeg predsjednika zbora, Danka Jakovčića, prihvatio sam s oduševljenjem. Zboru sam se priključio 2001. godine. Posebno me veseli rad na probama i nastupi, a najviše druženje i prijateljstvo među članovima pjevačkog zbora.

Boris Poljanšek

U Zbor sam došao pjevati početkom listopada 2002. godine, na nagovor svoje supruge. Dugo sam se opirao njenom nagovaranju, misleći kako će mi to biti još jedna obaveza i opterećenje. No, dogodilo se upravo suprotno. Dolazak na probe, druženje s ostalim pjevačima, kao i sama pjesma, postali su mi prava relaksacija. Zapravo, veselim se svakoj probi i uživam u pjevanju, pa se nadam da će tako i ostati.

Mogu reći da više volim probe nego nastupe. Naime, na nastupima se osjeća mala napetost i nervoza među svima nama, ali pljesak i zadovoljstvo publike sve to otkloni i daje nam poticaj za daljnji rad.

Eto, ponekad treba poslušati i svoju suprugu.

Dubravka Poljanšek rođ. Kehler

Moji prvi počeci pjevanja u Zboru datiraju još od rujna 1966. godine, kada sam kao učenica 1. razreda gimnazije pristupila "Zvijezdi Danici". Sjećam se mnogih dragih ljudi kojih više nema, a koji su tada pjevali. Zbor je tada vodio maestro Dr. Vinko Kalačić.

Nama mladima bila je velika čast pjevati u Zboru, a bila nam je to i jedina zabava: probe, nastupi po okolici i pokoji izlet. Pjevati sam prestala u listopadu 1968. godine zbog odlaska na studij u Zagreb. Međutim, uvijek mi je to razdoblje ostalo u dragom sjećanju.

Ponovno sam se vratila u Zbor početkom listopada 2002. godine. Sretna sam zbog toga, a posebno zato jer mi se pridružio i moj suprug. Mi volimo glazbu općenito, volimo pjevati i drago mi je da zajedno dijelimo i doživljavamo radost pjesme.

U današnje vrijeme, kada se u cijelom svijetu osjeća napetost i tjeskoba, ovakva druženja uz pjesmu su pravi melem. Naime, glazba je univerzalni jezik koji razumiju svi ljudi, ona oplemenjuje naše duše i čini nas boljim ljudima. To se najbolje osjeća na koncertima. Ljudi su razdragani i sretni jer im pjesma širi životnu radost.

Zato se nadam da ću još dugo moći pjevati kako bih tu životnu radost, koju nam pjesma pruža, mogla dijeliti s drugim ljudima.

Mirjana Marušić

Pjevam od kako znam za sebe – pjesma je moj život! Prije dvadeset godina došla sam u Kraljevicu i počela pjevati u crkvi. Na velike blagdane sam s oduševljenjem slušala pjevače "Zvijezde Danice". Poželjela sam i sama postati članica. I evo, od 2003. godine veselim se svakom nastupu zbora. Najdraža su mi druženja poslije uspješnog koncerta kada se još posebno za "svoju dušu" napjevamo.

Tomislav Čandrlić

Šezdesetih godina postajem član limene glazbe, koja je djelovala u istim prostorijama. Svirao sam "bas" tubu. Član Zbora postajem osamdesetih godina, ali kratko. Od 2003. godine ponovo postajem aktivni član Zbora. Volim pjesmu i druženje i to me čini sretnim.

Denis Rus

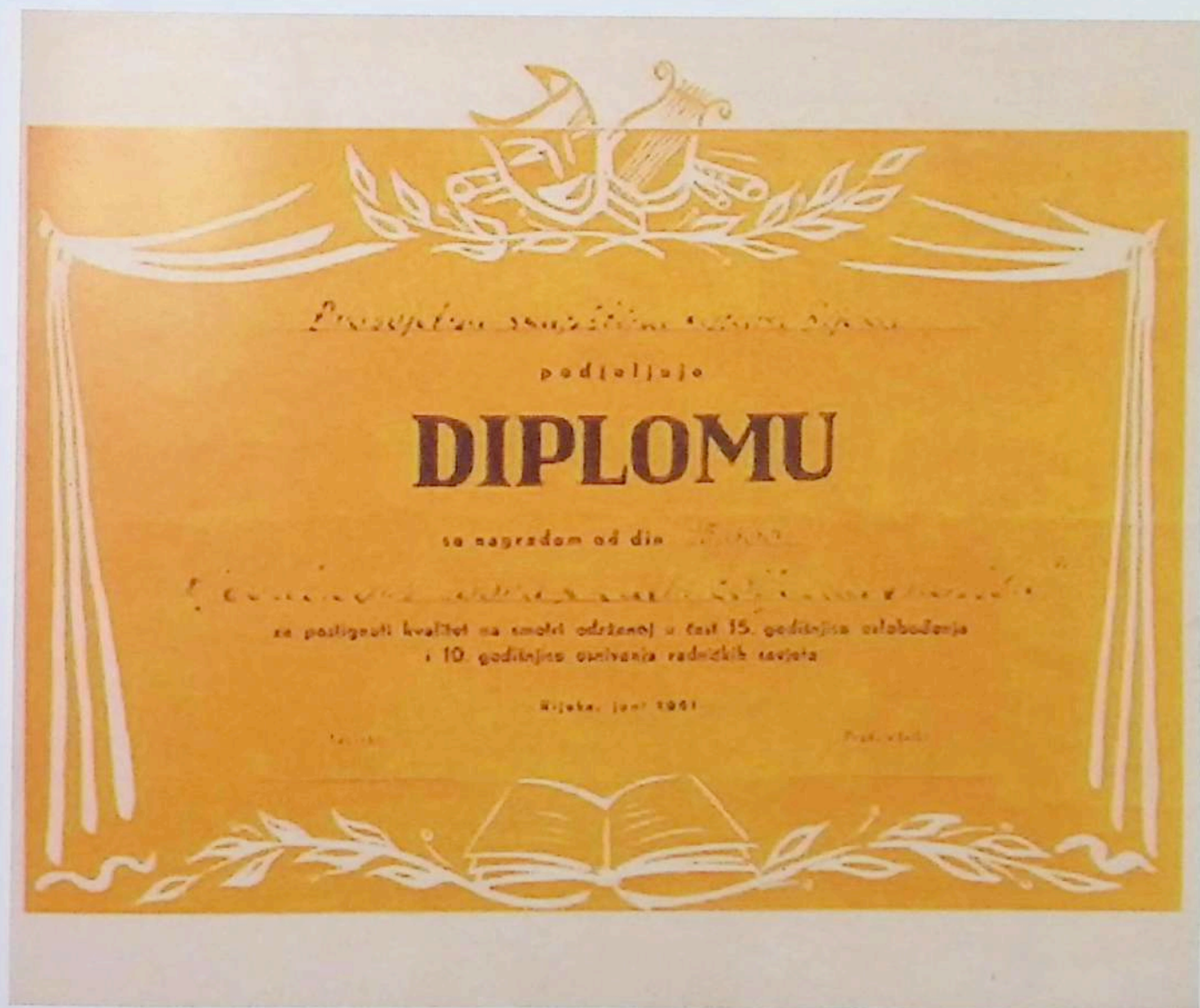
Počel sam pjevat 2001. kad i moj prijatelj Fredi. Članovi Zbora su me lijepo prihvatili. Pjevam basovsku dionicu. Probe mi nisu naporne, a koncerti su mi izazov. Poslije koncerta upriličimo dobru zabavu, koja mi obogaćuje život.

Vedran Kašić

Pjevam od jeseni 2000. Prvo moje veliko gostovanje bilo je u Pragu, na međunarodnom adventskom festivalu, koje će mi ostati u nezaboravnom sjećanju. Pjevam tenorsku dionicu. Zadovoljstvo mi je nastupati, a naročito mi se sviđa dobar provod poslije koncerta, kada se svi u Društvu dobro zabavljamo. Nadam se da ću još dugo pjevati, kao i većina članova moje obitelji.

Diplome, nagrade i priznanja

Uz diplomu Društvu je dodijeljena i novčana nagrada

OBLASNI SAVEZ KULTURNO PROSVJETNIH DRUŠTAVA - RIJEKA

DODJELJUJE

PRIZNANJE

KUD „KRALJEVICA“ KRALJEVICA

ZA UČESTVOVANJE NA PRVOM FESTIVALU SMOTRI KULTURNO-
UMJETNIČKIH DRUŠTAVA I GRUPE OBLASTI RIJEKE SA PJEVAČKOM
SEKCIJOM NA DANI 4.V.1950.

SMOTRI FAJZMU - KLOSOVA NAGRODI

Rijeka, dan 4. maja 1950. godina

Predsjednik:

Yonki

KUD "Kraljevica" nastupao je na smotrama i festivalima Saveza kulturno-prosvjetnih društava. Nema na priznanju naziva "Zvijezda Danica" jer je ona u to doba bila samo pjevačka sekcija KUD-a "Kraljevica"

KOTARSKI SAVEZ KULTURNO-PROSVJETNIH DRUŠTAVA - RIJEKA

DODJELJUJE NAGRADU U.P.D. „Kraljevica“ KRALJEVICA

Pjevačkoj sekciji za dostup

NA III. KULTURNOJ SMOTRI KOTARA RIJEKA
U 1951. GODINI

SMOTRI FAJZMU - KLOSOVA NAGRODI

Rijeka, dan 15. 5. 1951. godine

Predsjednik

Yonki

Pitanje naziva omelo veće uspjeha

Rijetko je u kojem kulturno-umjetničkom društvu bilo toliko rasprave oko naziva kao u kraljevičkom, koje se — nastale spajanjem društava Narodne čitaonice i »Zvijezda Danice«, dvaju društava s dugogodišnjem tradicijom — nazvalo imenom svoga grada. Te su nesuglasice kod pojedinih članova bile zauzete takav razmjer, da je desetak članova nakon fuzije čak i istupilo iz društva. Što, međutim,

SAVEZ KULTURNO-PROSVJETNIH DRUŠTAVA Kotara Rijeka

DODJELJUJE

DIPLOMU

R.K.U.D. „Zvijezda Danica“ - Kraljevica
za uspješan kulturno-umjetnički rad u 1954. g.

v Rijeci
TAINIK

SMET FAŠIZMU — SLOBODA NARODNI
DNE 2. II 1955

PRIZNANJE
Rijeka

njeni članovi ponudaju...
tečaj. Uprava društva muku muč
s instrumentima, budući da ih ne-
ma dovoljno. Ona, međutim, mno-
go nade polaže u Jugoslavensku
armiju, kojoj se obratila ne bi li
se našlo kakvo rješenje tog pro-
blema.

Rijeka's List.
od 11. II. 1951

U listopadu 1951. mijenja se naziv iz RKUD "Kraljevica" u RKUD "Zvijezda Danica" Kraljevica

PROSVJETNI SABOR HRVATSKE
Z A G R E B

DIPLOMA
PJEVAČKOM ZBORU
RKUD „ZVIJEZDA DANICA“
U KRALJEVICI

ZA USPJEŠNO SUDJELOVANJE
NA FESTIVALU
• MELODIJE ISTRE I KVARNERA 70 •
24.VI-4.VII 1970.

Sekretar:

Veljko Knežević
(Veljko Knežević)

Predsjednik:

Franjo Sertić
(Franjo Sertić)

"Zvijezda Danica" je nastupala u pauzi festivala MIK-a 1970.

U Statutu Društva iz 1972. godine vidljivo je da je predsjednik Društva profesor Zdravko Gudac vratio Društvu naziv hrvatsko glazbeno

POVELJA ČAKAVSKOG SABORA

HGG, Zvijezda Danica

Zvijezda Danica

NAGRAĐUJE SE OVOM POVELJOM
U ZNAK PRIZNANJA ZA
SUDJELOVANJE NA III SUSRETI
NAŠ KANAT JE LIP

POREČ, 7. lipnja 1975.

PREDsjedNIK
ČAKAVSKOG SABORA
MARILIN ANDRO MOHRVAT

[Signature]

"Zvijezda Danica" 1975. godine prvi put sudjeluje na Kantu

Sudjelujući na mnogobrojnim nastupima u okviru radničkog kulturnog stvaralaštva "Zvijezda Danica" dobila je brojna priznanja

A. Kamenar

KUD A. KAMENAR GROBNIK
PRIGODOM PROSLAVE 87 OBLJETNICE
POSTOJANJA DRUŠTVA
DODJELJUJE

POVELJU

SA SPOMEN PLAKETOM

H.G.D.-u Zvijezda Danica-Kraljevica

U Grobniku 3, 7, 1977 god.

Predsjednik :

Tajnik :

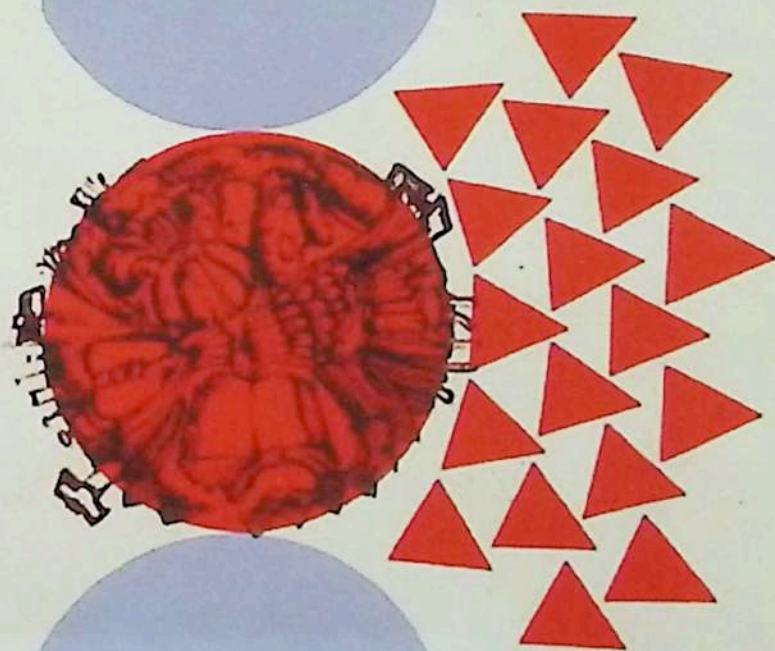
"Zvijezda Danica" čuva povelju i spomen-plaketu od četiri godine starijeg Društva

PROSVJETNI SABOR HRVATSKE I VIJEĆE SAVEZA SINDIKATA HRVATSKE

dodjeljuju

PRIZNANJE

Mješovitom zboru HGO „Zvijezda Danica“, Kraljevica

XIII Susret pjevačkih zborova u Zadru, 16-19. X 1980.

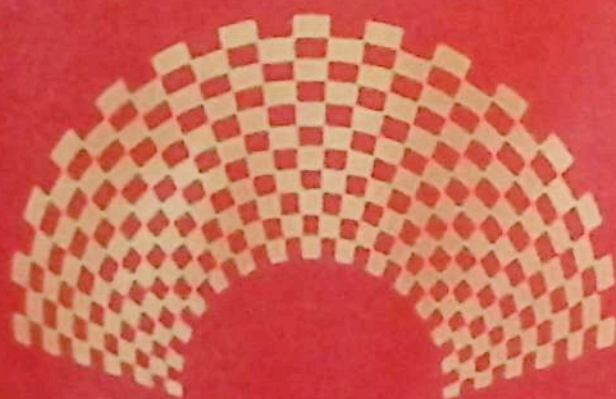
ZA SUDJELOVANJE NA SUSRETIMA RADNIČKO KULTURNO STVARALAŠTVO SR HRVATSKE

Sekretar
u Vijeću Saveza sindikata Hrvatske
Božidar Stanić

Sekretar
Prosvjetnog sabora Hrvatske
Damir Bačić

Na susretima radničkog kulturnog stvaralaštva u Zadru "Zvijezda Danica" je bila šest puta

regionalni odbor pjevačkih
zborova zajednice općina
rijeka

PRIZNANJE

za sudjelovanje i suradnju na četvrtoj
smotri pjevačkih zborova za
područje zajednice općina
rijeka

Rijeka, 27. lipnja 1981.

Predsjedavajući skupštine USZ-a
i oblasti kulture Zajednice općina Rijeka
ANDELKO MANESTAR

Sudjelujući na mnogim smotrama pjevačkih zborova "Zvijezda Danica" je dobila brojna priznanja

1921-1981

LIMENA GLAZBA "SPINČIĆI"
SPINČIĆI-KASTAV
POVODOM PROSLAVE 60. OBLJETNICE
OSNUTKA DRUŠTVA

DODJELJUJE

PRIZNANJE

HGD „ZVIJEZDA DANICA“

ZA SURADNJU NA UNAPREĐENJU KULTURNO UMJETNIČKOG
AMATERIZMA

SPINČIĆI, 12. 12. 1981.

TAJNIK:
VOJMIR TURAK

PREDSEDNIK:
Dr. VOJKO VLAH

Uz suradnju s Limenom glazbom Spinčići

Povodom 75. obljetnice osnivanja i djelovanja
Glazba „TRSAT“ - Rijeka
1906 — 1981

dodjeljuje

PRIZNANJE

HGD-u "Zvijezda Danica"

za uspješnu suradnju i na doprinosu razvijanja
glazbene kulture i kulturno-umjetničkog
amaterizma

Rijeka, 27. XII 1981.

TOČNIK
IVAN ILAČA
Ivan Ilača

PREDSEDNIK
BRANKO PASKVAN
Branko Paskvan

Uz suradnju s Limenom glazbom Trsat

13. susret
RADNIČKO KULTURNO STVARALASTVO

Vijeće Saveza sindikata Hrvatske
i
Kulturno-prosvjetni sabor Hrvatske

**Susret
recita
za re
cita
ra Hrv
a 13. 12. 1982
GRUBIŠNO POLJE**

VIJEĆE SAVEZA
SINDIKATA HRVATSKE
IZVRŠNI SEKRETAR

**DIPLOMA
za sudjelovanje**

KUD
"ZVIJEZDA
DANICA"
KRALJEVICA

KULTURNO PROSVJETNI
SABOR HRVATSKE
SEKRETAR

Diploma za nastup u Grubišnom Polju Dramskoj sekciji

TITOV BRODOGRADILIŠTE KRALJEVICA
DODJELJUJE

Zlatnu plaketu

KUD-u „ZVIJEZDA DANICA“ KRALJEVICA

POVODOM 90-GODIŠNJICE POSTOJANJA I RADA.

Kraljevica, 22. XII 1984.

DIREKTOR:

Dipl. inž. Popović Ante

*Osamdesetih godina Društvo je ponovno promijenilo naziv u KUD, a Brodogradilište Kraljevica
bilo je pokrovitelj mnogih aktivnosti Društva*

**SAVEZ KULTURNO-UMJETNIČKIH DRUŠTAVA
OPĆINE RIJEKA**

dodjeljuje

PRIZNANJE

**H G D "Z V I J E Z D A D A N I C A"
K r a l j e v i c a**

**ZA UČESTVOVANJE NA XXI SMOTRI AKS 1993.
U POVODU 45. OBLJETNICE SKUD-a OPĆINE RIJEKA**

RIJEKA, 25. travnja 1993.

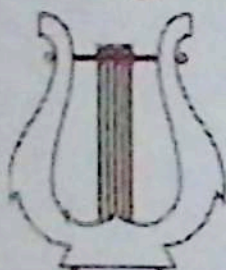
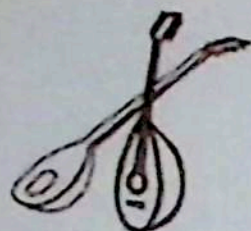
TAJNIK

NEDJELJKO MIHELČIĆ prof.

PREDSEDNIK

Dr. VOJKO VLAH

Devedesetih godina Društvu se ponovno vraća naziv "hrvatsko glazbeno"

KUD "EUGEN KUMIČIČ"
KRIŽIŠČE

dodjeljuje se

ZAHVALNICA

LIMENA GLAZBA - KRALJEVICA

ZA SUDJELOVANJE NA SMOTRI
TAMBURAŠKIH ORKESTARA
PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE

Križišće, 06. 06. 1997.

Predsjednik:
ANTICA REMPEŠIĆ

Antica Rempešić

Za uspješnu suradnju s KUD-om "Eugen Kumičić"

PUČKO OTVORENO UČILIŠTE
I KATEDRA ČAKAVSKOG SABORA
POREČ

DODJELJEN

DIPLOMU

DIRIGENTU
IVICI FRLETA

U znak priznanja za sudjelovanje
na 32. susretu Naš Kanat je lip

NAŠ KANAT JE LIP

Poreč, 5. lipnja 2004.

PREDSEDNIK
ODBORA KANTA

Đeni Dekleva Radaković
Đeni Dekleva-Radaković, prof.

Maestro Ivica Frleta imao je zapažene nastupe sa Zborom na porečkom Kantu

Iz arhiva Društva

1/1937 113/1-49

I. N.

Operativni Izveštaj i aktivan
 društvo „Ljubica Stanić“
 „Krajinu“

Prije me moguće izstraniti
 razlogi niti. Izveštaj i odgovor
 niti predložiti izveštaj. Izveštaj
 izveštaj - molim, da se izveštaj niti
 predložiti izveštaj. Izveštaj i odgovor
 g. izveštaj i predložiti izveštaj i odgovor
 izveštaj i odgovor

Krajinu 1. novembra 1936

[Signature]

Ostavka Stanka Gauša na dužnost predsjednika Društva koju članovi Odbora nisu prihvaćali

Gjevačko društvo trijerda Danica Kraljeva.

Broj: 24/1939

Kraljeva 23. II. 1939

P. n.

Gjevačko pjevačko društvo "Reljković"

Vinkovci.

Pred 4 mjeseca posudili smo vam preko Vašeg člana g. Viktora Jurić profesora "Vinkovcima dionice" partituru istanaka pjesme: "Bilo uvek veselo od kasetice - Roujgova, pa vas molimo, da nam iste pjesmice povratiti jer g. profesor na svoje predavni dopis upravo je uzeo u svoj stvari - da damo nam uje odgovor.

Istodobno zamolili smo ga da li nas izvjestio, gdje se nalazi g. Lom Stjepanov Kompozitor "Slavonkog monaškog zbora" za muški zbor pjesmice kao prijatelj "Sklada" jer većinu tu stvar izvestati, a dionice su kod "Sklada" sve raspisane, to bismo se pravno uzeo vratiti, molimo da nam dozvoli prepis. Ako vam je poslat njegov oravak, ujedno vas molimo, da nam ovi prijave javite.

Uzapravo se zahvaljujemo na pjevačkim posudav

Orešjeđuek:

G. Jurić

Tajnik:

n. 2.

Stanko Guclac

Broj: 25/1939.

Kraljevic 23. II. 1939.

g

Viktor Justić profesor
Vinkovci.

Kako se do danas nije ^{odgovorili na} ~~odgovorili~~ našem dopisu od
25. I. 1939 broj 7 do Vas molimo da nam čim prije
povratite posuđene dionice i partituru. Bilo uvek
veselo od Matetiće-Ronjgov te da nam ujedno javite
gde se nalazi kompozitor Lom Ljipavac kompozitor: Sla-
vonstevy monastir zborna
za:

Pričujduć:

Tajnik:

u.2.
Stanko Gudac

Pismo Viktoru Justiću iz Vinkovaca s molbom da se vrate posuđene note

"RELKOVIĆ"
VINKOVCI

111

Vinkovci, 28.II.1939

PJEVAČKO DRUŠTVO " ZVIJEZDA DANICA"

KRALJEVICA

Šaljemo Vam posuđjene note Matetić-Ronjgova:Istarska
narodna, za muški zbor i zahvaljujemo na posudbini.

Molimo za oprost, da Vam iste nismo odmah povratili.

Podjedno Vam šaljemو zamoljenu adresu g.Stepanova, ko-
ja glasi: Leo Stepanov, profesor muzike, Osijek.-

HRVATSKI PJEVAČKI POZDRAV !

Pretsjednik:

Tajnik:

Broj: 28/1939

"Relković" iz Vinkovaca vraća posuđene note

Pjevačko društvo Zvijezda Danica Kraljevica.

Broj: 30/1939

Kraljevica 4. III. 1939

Gostovani gospodin

Leon Stjepanov

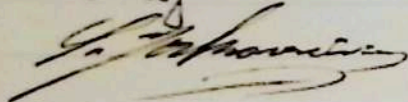
profesor muzike

Gostjele.

Gosti su diionice vaše kompozicije "Slavonski monaški zbor" za muški zbor kod radnje "Sklad" u Zagrebu rasprodane, a kako istu želimo pjevati, do vas molimo, da li nam dozvolite prepis iste iz knjige njele.

Zahvaljujući unapred na suradnji i blagoslovu se
za poslovanje

Pretsjednik:

Gajnik:

Stanko Gudac

Pjevačko društvo Zvijezda Danica Kraljevica

Broj: 29/1939

Kraljevica 4. III. 1939

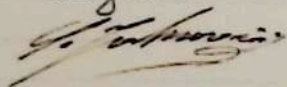
G. n.

Širovačko pjevačko društvo "Rajković"

Šukoci

Kajetane zahvaljujemo na pripremljenoj adresi
g. Leona Stjepanov kompozitora, te diionice i
partituri: "Pislo naveke veselo"

Pretsjednik:

Gajnik:

Stanko Gudac

Notne partiture su se teško nabavljale i morale su se platiti. Pjevačko društvo "Zvijezda Danica" se zahvaljuje na dobivenoj adresi i vraćenim notama

Broj 41-59.

Lacmon

Pjevačkom društvu, Zvijezda Samica^e

u

Krajevici.

Koncem mjeseca lipnja ili kroz mjesec, otpr.
t. j. bit će postrojene u župni crkvi u
Golju nove pneumatone orgulje sa
2 manuale i 13 registara.

Ublaudaciji će obaviti profesor
Muzičke Akademije u Zagrebu gosp.
Grgo Lucić.

Zamoljave se slatni nastoj, da bi tog
dana po podne oko 5 sati izvedu da
hoću, odsvirati koncert uz dobrovoljne
prinosce.

Zbog toga bi bilo, da se izvede neki me-
ludij i fuge na orgulje, te odsvirati
vaje i koje solo pjevanje-trime svitar-
nosti.

Ako se planome nastoj, moguće neke
izvoli izvršiti ovu molbu.

Na istu veličovaju

Župni pred

Đol p. Križišće, 25. svibnja 1939.

Romano Stiglic

Župnik

Nezavisna država Hrvatska
Kotarska oblast u Kraljevici

Kraljevica, 25 srpnja 1941

O d l o k a

Na molbu M.F.D. "Zvijezde Denice" u Kraljevici
podnešenu ovoj kotarskoj oblasti se održanje koncerte u Kraljevici
dane 27 srpnja 1941 sa početkom u 9 sati te trajanjem programa
do 10.5 sati a se slijedećim programom.

1. Dagen ml.	"Jarjevske iz Dubrence"	mješoviti zbor	
2. " "	"Zahvalnice"	" "	" "
3. Kokot	"Prigorčice"	" "	" "
4. Špoljer	"U livadi" /iz Rakovet/	" "	" "
5. Žgenec	"Zvire vode"	" "	" "
6. Teclik	"Skripi djera"	" "	" "
7. Gotovac	"Jedan mali brodić"	muški	" "
8. Stjepanov	"Slavonski mamečki zbor"	" "	" "
9. Odek	"Nina oj Nina"	mješoviti zbor	
10. Červica	"Lipe su bakarske"	" "	" "
11. Vilhar	"Primorčice"	" "	" "

te uz cijenu od 5 i 10 dinara po mjestu, Obnolusi ove kotarske
oblast temeljem uredba o javnim priredbama.

Istu priredbu dozvoliti uz upozorenje priredbenom odboru
da se imade držati točno odobrenog rasporeda, jer će se u protivnom
slučaju priredba zabraniti.

O tom se obavještuje:

1. Općinsko poglavarstvo u Kraljevici time da odredi
g. bilježnika općine, koji će se stereti da se održi javni red i mir
i da se program održi kako je odobren.
2. M.F.D. "Zvijezde Denice" znanje radi
3. Oružničkoj postaji Kraljevica znanje radi.-

Za KM SINDRUMI:

Kotarski predstavnik:

*Da bi se održao koncert trebalo je pribaviti dozvolu kotarske oblasti, a također se trebalo
pridržavati točno određenog rasporeda skladbi*

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
USTAŠKA NADZORNA SLUŽBA

Ured II. Tajništvo, broj 93-25

Br. 948-P-II-41

ZAGREB, 16. rujna 1941.

PJEVAČKO DRUŽTVO "ZVJEZDA DANICA"

KRALJEVICA

Ovine se umoljava naslov za dostavu popisa svih članova Vaše ustanove i to sa svim generalijama koje o pojedinoj osobi vodite.

Prema tome osim imena i prezimena te zanimanja, dan rođenja, gđe, vjera, zavičajnost, sadanje boravište itd.

Potrebno je navesti i one članove koji nisu više pripadnici Vaše ustanove, te dan kada su brisani i ev. razlog / isključeni ili slično /.

Ovaj popis potreban nam je dostaviti u roku od 10 dana po primitku ovog dopisa.

ZA DOL. SPISANI !

Upravitelj: p.m.

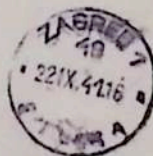
Tajnik:
[Signature]

USTAŠKA NADZORNA SLUŽBA

Ured
NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Zagreb, Zvonimirova 21.

Broj: 948-P-II-41

SLUŽBENO
slobodno od potpisivanja

KRALJEVICA

Ustaška
nadzorna
služba
vodila je
strogu
kontrolu
članstva
Društva

HRVATSKO PJEVAČKO DRUŠTVO
"ZVIJEZDA DANICA"
KRALJEVICA

Broj. ⁴².../46.

Kraljevica dan 10. XI. 46.

GOSPODIN MAESTRO

Jakov Gotovac

Zagreb

Upravni odbor kao i pjevači-ice Hrvatskog Pjevačkog
Društva "Zvijezda Danica" Kraljevica, najljepše Vas se zahvaljuju
na odposlanom netnom materijalu po Gospodinu Vatroslavu Cihler.

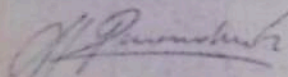
Ujedno Vas putem poštanskog šeka dostavljamo 300.,
/slovina tri stotine dinara/ za prepis "Završnog kola" iz Vaše opere
"PRO S ONOGA SVIJETA".

Zahvaljujući plemenitosti na Vašoj dobroti us Hrvatski
Pjevački Poudrav

PJESMOM ZA DOM !

Predsjednik

/Pravica Marija/

Tajnik.

/Gudac Stanko/

"Zvijezda Danica" je imala prijateljski odnos s maestrom Jakovom Gotovcem

Jakov Gotovac

ZAGREB, 20. studenoga 1946.

Z A G R E B

Hrvatsko narodno kazalište

Ugledno

Hrvatsko pjevačko društvo

"ZVIJEZDA DANICA"

K R A L J E V I C A

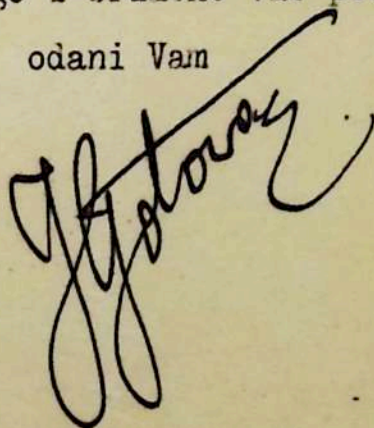
=====

Na odgovor Vašeg ljubaznog pisma od 10.o.mj. javljam Vam da sam primio poslati iznos od Din.300.- za prepis klavirskog izvoda "Završnog kola" iz moje opere "ERO S ONOGA SVIJETA". Prepis sam dao kopistima u posao, i čim bude dovršen, poslati ću vam note poštom.

Želeći Vam mnogo uspjeha u vašem pjevačkom i kulturnom radu, mnogo i srdačno Vas pozdravlja

odani Vam

Broj: 53/1946.

Kopisti su imali puno posla za "Zvijezdu Danicu"

HRVATSKO PJEVAČKO DRUŠTVO „ZVIJEZDA DANICA“ u KRALJEVICI

Broj: 35 1946

U KRALJEVICI, dne 18. kolovoza 1946.

odsjeku unutrasnjih poslova kotara

S u z e t a k

podpisano Hrvatsko pjevačko društvo "Zvijezda Danica" Kraljevica moli naslov da nam se izvoli sa dne 24. kolovoza 1946. godine izdati dozvola za održanje vokalnog koncerta sa plesom u domu kulture u Kraljevici sa slijedećim programom:

1. Kokot:	"Prigoricice"	mjesoviti zbor
2. Grigosevic:	"Tezacka"	" "
3. Muhvic:	"Sud"	" "
4. Lisinski	"Prelja"	muski zbor
5. Singer:	"Konjah planino (partizanska)"	mjesoviti zbor
6. Trudic:	"Makedonska pjesma (partizanska)"	mjesoviti zbor
7. Vrhovski:	"Kradem ti se"	muski zbor
8. Binicki:	"Pivna noci"	mjesoviti zbor
9. Zajc:	"Curicica mala"	" "

Pocetak koncerta u 8 1/2 sati na vecer iza kojega ce slijediti ples. Dovolju moli se izdati do 2 sata u jutro. Ulazna cijena po osobi Din. 10.- molba taksirana je sa Din. 10.- docim taksa od Din. 30.- za rijesenje prilaze se. Cisti prihod ide u korist obnove mjesta Kraljevice.

U nadi da ce nam naslov izaci u susret i izdati trazenu dozvolu ostajemo uz drugarski pozdrav

Sart fasizmu - sloboda narodu!

Predsjednik:
(Marijan Pravdica)

Tajnik:
(Stanko Gudac)

Dozvolu za koncert trebalo je ishodovati i kada se pjevalo za obnovu mjesta

Hrvatsko Pjevačko Društvo „SKLAD” - Bakar

Bakar, 3. oktobra 1946.

Drugarstvo

Hrvatsko pjevačko društvo
„Zvezda Danica”

Kraljevica

Na zadnji sjednici H. p. d. „Sklad-a”
održanoj dana 3. ot. ulj. između ostalog
zaključeno je, da se pošalje pismena
zahvalnost H. p. d. „Zvezdi Danici” na srdačan
prijem, povodom održanog koncerta
u Kraljevici dne 28. ix. ove godine.

Uz drugarški pozdrav

P. F. ~ S. N.

Protsjednik

J. Vukobrat

Tajnik:
A. Vukobrat

Brij 40/1946.

Hrvatsko pjevačko društvo "Sklad" održalo je koncert u Kraljevici 1946.

HGD "Zvijezdi Danici"
Kraljevica

u čast 80 poljubice
plodnog rada parčućen
ovaj mali zborški "scherzo"
da ne porabe na domaću
besedu i domaći kanat.!!

Rajeka 13. II 1974

Dušan Prašelj

Maestro Dušan Prašelj posvetio je "Zvijezdi Danici" zborški scherzo koji Zbor s radošću izvodi

Briškula

(D. Gervais)

Držoly

Allegro

S *trika i vice: strišo* *buso* *strišo*

T *simile*

1. Stari Vice paron Franc kumpar Tonić coto žrane Stari Vice paron Franc it.d.
2. Kope žrade i bastone Kope žrade i bastone Kope žrade i bastone it.d.
3. Vice Franc Tonić žrane Vice Franc Tonić žrane Vice Franc Tonić žrane it.d.

buso)

1. Stari Vice paron Franc kumpar
2. Kope žrade i ba- stone to- je
3. A na večer kad se stane kotaci

Tonić coto žrane od za- polue pol krartiui v' ožar
glavno za pa- romu vi njih briga mi ne čuju kako
diču glavu pjane od kar- tiui seme- radju prena

ri-je, pul Pe-pi-ki brišku-laju bronto-laju brišku-
 crri, spodnih ruju kako veje isto veje kako
 domi, bodeži laju vice France Tonić France vice

La-ju brato-laju ritard. i rad kart se ba-ru-
 ve-je isto veje vetar sobnu z drava
 France Tonić France jutra sopet ka-ko

tana uene uene i rad kart se ba-ru
 vetar sobnu z drava
 jutra sopet ka-ko

tempo
 stari vice
 fa-ju paru France
 pe-je kuper Tonić
 lane Coto France

Ja capo
 1, 2, 3,
 poi

stari vice kuper Tonić
 paru France
 jutra sopet kako lane
 hej — lane —

Pjesme iz Kraljevice

PJESMA SVETOG NIKOLE

Stihodao: IVAN JAKOVČIĆ
HIJACINTOV
Harmonizirao: I. JAKOVČIĆ
ANTONOV

1. NI-KO-LI JE SVE-TO-MU O-YA GO-DO-VI-NA, KOJ NA SVIJE-TU O-VO-MU
2. U DJE-TIN-SKOJ MLA-DO-STI U CR-KVIJ-PRÉ-BI-VAL, SA VE-LI-KOM RA-DO-ŠĆU
3. 14. solo
5. KDA PA-KO JE DNI-ŠE NI-KO-LA PRIEK-MO-RA U JE-RU-SO-LIM HO-DA-ŠE
6. STRAŠNO MORE ZBUR-KA SE VJE-TAR PU-HNU ZGORAM, BROD SE VEĆ NE MO-GA-ŠE
7. 18. solo
9. NI-KO-LA NAS LJU-BLJE-NE, PO TVO-JOJ KRIJEFOSTI, SVE FU-TNI-KE SA-HRA-NI
10. BO-GU SE PO-KLA-NJA-MO HVA-LE U-ZDA-JU-ĆI TE-BE DA-KLE MO-LI-MO

1. BU-MI-SNI-CKA KRU-NA. TO-GA
2. OD POL-NE OD PRA-VAL. NI-KO KLE-KNE
3. 20. 2A-VJE-TA SVO-GA
4. RA-VNA-TI ZBOG TO-GA
5. 21. BO-ZJOU A-LO-STI
6. 22. BUD NAM NA PO-MO-ĆI

1 MO-LI TER MO-RE KRI-ŽA SE E-TO ČU-DO
I-MO II-DO
SE ZGO-DI NA MAH TI-HO BI-JA-SE BI-JA-SE

Pjeva se od davnina u crkvi sv. Nikole

Zatitraše zvjezdice

Allegro

Za-tri-tra-se zvjed-ice, za-pje-va-se po-čei-tac
u pol-no-ći, u ti-ho-ći vrh be-tlem-ske sta-li-ke.

2) Svjetlom razja stahica,
Kada rodi Djevica
Sina svoga, Krista Boga,
Spasitelja našega.

3) S neba leta anđeli,
Svi narodi kuda veseli
Ter pjevaju, slavu daju
U nebesih Visnjemu.

4) Bogu slavu pjevaju,
Nama mir navještaju;
Tus dragi, Božić blagi
Donese nam spasenje.

Moglo bi se početi i ovakvom pratnjom:

itd.

O svakom Božiću pjeva se u crkvi svetog Nikole, Zbor ju je pjevao u Pragu na Adventskom festivalu 2000.

Lumbrelinčić san ti kupil

Ivan Jakovčić Antonov

Će - mo mi dva poć va on pre - be - li
 dvor, ka - di nas ne naj - - - du
 dan ter ni noć. Lum - bre - lin - čić san ti ku - pil, lum - bre -
 lin - čić si u - ze - la me - ne ni - si o - te - - -
 la pr - - - va lju - bav mo - ja

Stariji članovi još znaju simpatičnu pjesmicu koju su u mladosti pjevali

I tako vozeć...

Rubato

Musical notation for the song 'I tako vozeć...'. It consists of two staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in a simple, folk-like style. Below the first staff, the lyrics are written in two lines. The second staff continues the melody, and its lyrics are also written in two lines. The lyrics are in Croatian and describe a journey on a boat.

Zvi - zda - mi zo - run poj - do - smo do pun - te od O - mi - šlja..
I ta - ko vo - zec do - do - smo do bo - dul - skih dr - mu - ni

Sva pri - ro - da je šap - ta - la da ne - ce bi - ti ni - šta.
i tu smo na - šli je - dan brak od ve - li - kih ar - bu - ni.
(A ti si me - ni ot - kri - la bi - ser - je sr - ca mo - ga.)

Ova pjesma se pjevala dok su nekada mještani Kraljevice veslajući odlazili na ribe, na arbune.

Autor pjesme je nepoznat.

Po pjevanju Kraljevičana Želimira Mandekića notni zapis za ove dvije pjesme izradio je Boris Mohorić Bobo

Tonja teče

Musical notation for the song 'Tonja teče'. It consists of two staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F-sharp). The melody is written in a simple, folk-like style. Below the first staff, the lyrics are written in two lines. The second staff continues the melody, and its lyrics are also written in two lines. The lyrics are in Croatian and describe a river named Tonja.

To - nja te - će uz po - tok, za njen Nim - fa sve na skok.

To - nja moj, To - nja moj, ti se Nim - fe niš ne boj

Pošalica

1. HR-VAT-SKA NAS ZO-VE VI-LA, DA SLA-VI-MO PJE-SME GOD ZA-PJE-VAJ-MO BR.
2. ZANJ ĆE U—VIJEK VEDRA LI-CA, RA-DIT OO NAS STAR I MLAD JER-BO NA-ŠA KR

TO-PI SE U MI-LJU SVOM NA-ŠE MO-RE ZE-MLJA NA-ŠA HR-VAT-SKI JE DI-VAN DO
HR-VAT-SKO-GA RO-DA SVOG DA I NJU I O-TADŽ—BI-NU BLA-GO-SLO-VI DO-BRI BO

SA-MO GA JE VEĆ O—DAV—NO BI-O SHR-VO TE-ŽAK SAN
DOM HR-VAT-SKI SA—MO GA JE VEĆ O-DAV—NO BI—O SHR-VO TE-ŽA
SA-MO GA JE VEĆ O—DAV—NO BI-O SHR-VO TE-ŽAK SAN
SA—MO GA JE VEĆ O-DAV—NO BI—O SHR-VO TE-ŽA

DAN S NA-ŠEG NE-BA MI-LO—VID—NA
JA-VLJA MU SE BIJE-LI DAN S NA-ŠEG NE-BA MI-LO—VID—NA VEĆ SE GU-BI TA-
S NA-ŠEG NE-BA MI-LO—VID—NA VEĆ SE GU-BI TA-
JA-VLJA MU SE BIJE-LI DAN S NA—ŠEG NE-BA MI-LO-VID-NA VEĆ SE GU

-ČO MI-LA DA NAM ŽI-VI DOM I ROD (dom i rod) KUD GOD NAM SE PO-GLED MA-ŠA
 -LJE-VI-CA HR-VAT-SKI JE SLAV-NI GRAD (slavni grad) PA NEK CVA-TE NA MI-LI-NU

DOM I ROD
SLAV-NI GRAD

NA-SE MO-RE ZE-MLJA NA-ŠA, HR-VAT-SKI JE DI-VAN DOM (je divan)
 PA NEK CVA-TE NA MI-LI-NU, HR-VAT-SKO-GA RO-DA SVOG

JE DI-VAN

AN DOM
3RI BOG

AL' SE E-VO BU-DI SLAV-NO JA-VLJA MU SE BIJE-LI
 SAN DA AL' SE E-VO BU-DI SLAV-NO JA-VLJA MU SE
 AL' SE E-VO BU-DI SLAV-NO JA-VLJA MU SE BIJE-LI
 SAN DA AL' SE E-VO BU-DI SLAV-NO JA-VLJA MU SE

MA ZLA
 MA ZLA
 A SVA ČI-STA DIV-NA STI-DNA DA-NI-CA NAM ZVIJE-ZDA
 BI TA-MA ZLA DA

p S NA-ŠEG NE-BA TA-MA

SJA S NA-ŠEG NE-BA MI-LO-VID S NA-ŠEG NA VEĆ SE GU-BI TA-MA ZLA TA-MA

S NA-ŠEG NE-BA MI-LO-VID NA VEĆ SE GU-BI TA-MA ZLA

O-NA NAM JA SNO-ĆOM KRA-SNOM DI-VNO ZLA-TI ZE-MLJU SVU A MI PJE-SMOM MI-LO-

O-NA NAM JA SNO-ĆOM KRA-SNOM DI-VNO ZLA-TI ZE-MLJU SVU A MI PJE-SMOM MI-LO-

mf SVOM KO I NA-ŠA LJU-BAV ČI-STA ZA HR-VAT SKI MI-LI DOM MI-LI D.

SVOM KO I NA-ŠA LJU-BAV ČI-STA ZA HR-VAT SKI MI-LI DOM MI-LI D.

SNA-GOM SVOM MI-LI DOM MI-LI DOM MI-LI D.

p RO-DA SVOG NJU I

SVOG NJU I RO-DA SVOG O-TADŽ-BI-NU SLAV-NU BLA-GO-SLO-VI DO-BRI BOG DA SVA ČI-

SVOG NJU I

Kraljevica, 17.10.1989.

ZLA

ZLA A SVA ČI-STA DI-VNA STI-DNA DA-NI-CA NAM ZVIJE-ZDA SJA S NA-SEG SJA.

A SVA

GLA-SNOM PO-ZDRAV-LJA-MO ŽI-VO NJU NEK NAM SJA I NEK SE BLI-STA PO TOM SVIJE-TU SNA-GOM
SVIJE-TU SNA-GOM

PO TOM SVIJE-TU

da capo al ff

IM SVOG PA NEK CVA-TE NA MI-LI NU HR-VAT-SKO-GA RO-DA

da capo al ff

IM MI-LI NU HR-VAT-SKO-GA RO-DA

PA NEK CVA-TE

STA DI-VNA STI-DNA DA-NI-CA NAM ZVIJE-ZDA SJA DA-NI-CA NAM ZVIJE-ZDA SJA

Fine

Sažetak

Hrvatsko glazbeno društvo "Zvijezda Danica" svrstava se među najstarija kulturno-umjetnička društva u Hrvatskoj. To potvrđuje činjenica da je njen rad bio gotovo neprekidan od samog osnutka, tj. od davne 1894. godine, zahvaljujući velikom doprinosu ljudi koji su Zbor vodili i koji su u njemu pjevali.

Za cjelokupan glazbeni život i početak glazbenog djelovanja Društva zaslužan je sam osnivač i prvi dirigent **Ivan Jakovčić Hijacintov**, kako po organizatorskoj i stručnoj sposobnosti, tako i po ljubavi za glazbu, koju je znao ulijevati u srca članovima Zbora.

Naraštaji su od te davne 1894. godine, a i prije, uporno njegovali domaći kanat, koji je i velikan hrvatske glazbene baštine **Ivan pl. Zajc** znao cijeniti, te 1911. godine posvetio "Zvijezdi Danici" "Poputnicu" na tekst Augusta Harambašića. Poputnica je postala himna Društva.

Nakon smrti maestra **Ivana Jakovčića Hijacintova** (1925. g.), njegov rad je nastavio **Ivan Jakovčić Antonov**, također vrstan orguljaš, član glazbe i tamburaškog društva, koji se posebno zauzimao za zbornu pjevanje. Pod njegovim ravnanjem rad Zbora se manifestirao redovitim koncertima u mjestu i okolici. Zbor je nastupao na mnogim priredbama i dobio brojna priznanja i nagrade.

Ni za vrijeme 2. svjetskog rata rad Društva nije u potpunosti zamro, već se čuje pjesma ženskog dijela zbora. Nakon oslobođenja zemlje, u oslobođenoj Istri i Primorju Zbor izvodi niz uspješnih koncerata, promičući domaću glazbu i pjevajući skladbe istarske ljestvice **Ivana Matečića Ronjgova** i **Slavka Zlatića**.

Nakon smrti **Ivana Jakovčića Antonova** nasljeđuje ga također vrsni orguljaš **Stanko Gudac Rokov**, do dolaska dr. **Vinka Kalačića**, koji je zbor vodio do 1968. godine, kada ga pruzima maestro **Anton Corel**.

Najzaslužniji za osnivanje Limene glazbe je **Davor Kačić**. Djelovala je 30 godina zahvaljujući stručnom i požrtvovnom radu njena kapelnika **Ivana Mikulčića**. Rad u glazbi razvijao je glazbenu naobrazbu najmlađih Kraljevičana. Njegov rad u glazbi nastavlja **Anton Corel** pa **Miroslav Fajdetić**.

Procvat likovne sekcije omeđuje razdoblje šezdesetih i sedamdesetih godina prošlog stoljeća. Njeni su osnivači prof. **Josip Blažina** (ujedno i umjetnički voditelj), ing. **Zvonko Kokotović** i **Josip Violić**.

Značajan segment aktivnosti Društva predstavlja rad dramskih grupa, koje su svaka u svom razdoblju djelovale vrlo uspješno. Posljednja "Čakavska scena" održala se do devedesetih godina prošlog stoljeća, njegujući i afirmirajući domaću pisanu riječ, a naročito **čakavski govorni izraz, u čemu najveću zaslugu ima pjesnikinja našeg kraja Ružica Tralić Divković**.

Maestro **Davorin Hauptfeld** umjetničkim radom obilježio je razdoblje od sedamdesetih do polovice osamdesetih godina. Pod njegovim ravnanjem Zbor je dobio brojna priznanja diljem Istre i Hrvatskog primorja.

Poslije maestra **Davorina Hauptfelda**, 1986. godine, izmjenjuju se još dva umjetnička voditelja pjevačkog zbora i to **Mladen Žmak** i **Miroslav Fajdetić**. Svaki od njih vodi Zbor oko dvije godine.

Od 1990. godine na kormilu Zbora je mladi predstavnik glazbenog izražaja, **Ivica Frleta**, koji u repertoar vraća duhovnu glazbu. Ponovnim pristupom duhovnoj glazbi Zbor zaslužuje posebnu audijenciju kod Svetog Oca Ivana Pavla II. u Rimu 1992. godine. Maestro **Ivica Frleta** uključuje Zbor u program "Ljetnih priredbi" otoka Krka.

U svom davnom, tihom glazbenom milozvučju, dok su davali sebi oduška nad mukotrpnom svakidašnjicom, generacije su utabale put organiziranom zbornom pjevanju "Zvijezde Danice", koje je, eto potrajalo do današnjih dana.

Neka nas ova knjiga s ponosom podsjeća na sve velike ljude koji su svojim smislom za glazbu stvorili tradiciju pjevanja u Kraljevici, a time i "Zvijezdu Danicu".

Učinili su da naša Kraljevica u svojim njedrima posjeduje kulturni kapital neprocjenjene vrijednosti.

Ujedno su nas zadužili da s istim žarom nastavimo njihove težnje i njima u čast i slavu, najozbiljnije pripremamo tlo za nova dostignuća "Zvijezde Danice", kako bismo je proslavili širom čitavog glazbenog svijeta i u 21. stoljeću.

Za sam kraj

I sad kad ste došli na kraj ove knjige, a bilo je fanj stranic, ča van se čini?

Kroz glavu su van pasali si kih ste poznali i kih još poznate.

Si ki su toliko truda i odricanja uložili, pustih koraki načinili, tekuć na prove va Društvo.

Ki bi zbrojil se prove i se nastupe va ovih pasanih 110 let! Ki bi zbrojil sa uzbuđenja i su sriću i zadovoljstvo nakon nastupa i nakon vašega pljeska.

Dok sami niste član nekoga društva, ne morete zamislet ča to znači!

A mi smo vavik samo amateri. Mi smo oni ki davamo sebe i svoje slobodno vrime (a njega ni malo) kroz ova sa pasana leta, da napravimo neč korisno za našu "Zvijezdu Danicu" i naše mesto.

Morete zamislet ča se triba proć prvo nego stanemo pred vas.

Koliko ima onoga "još jedanput", "s početka", "od onoga reda", "od ovoga takta", "samo basi", "samo alti", "samo tenori", "samo soprani", "a sad si skupa", se dok se partitura ne projde, dok se se ne nauči. Dok se program ne "skroji".

Da samo znate koliko ima treme pred nastup, kad stojimo pred vami, koliko ima uzbuđenja i straha.

I da znate, nikad nan ni sejedno kako ćete nas vi prihvatit.

A kad zmamimo smih na vaše lice, kad uspostavimo vezu z vami, naplatite nan se naše muke.

Leto po leto, leto po leto, leto po leto i tako već 110 let, a da se ni umorila, postoji za Vas "Zvijezda Danica" Kraljevica.

Uz hrvatski pjevački pozdrav,

Doviđenja, do sljedećeg nastupa!

Urednici

Summary

The Croatian Music Society "Zvijezda Danica" (Morning Star) belongs to the oldest cultural-artistic associations in Croatia. This can be confirmed by the fact that it has worked non-stop since it was established in 1894. The merit for this goes to the numerous people who conducted the Choir and those who sang in it.

The man who established the choir and who conducted it was **Ivan Jakovčić Hijacintov**. He was responsible for its musical life and the start of musical activities within the society. He was very capable as an organiser and as an expert as well as a great lover of music which he knew well to transmit to other members of the Choir.

Many generations after this, 1894 and before, nursed the local traditional singing which was even appreciated by the great Croatian musician **Ivan nobleman Zajc**. In 1911 he dedicated a song "Poputnica" (travel song) to the "Zvijezda Danica", the text of which was written by August Harambašić. This song was to become the hymn of the society.

After maestro **Ivan Jakovčić Hijacintov** died (in 1925) his work was continued by **Ivan Jakovčić Antonov**, who was also an excellent organ player, a member of the music and tamburica player's society, with a special interest in choral singing. Under his lead the choir held concerts around the whole region. The choir preformed at many events and received numerous prizes and awards.

Even WWII did not completely stop the work of the Society. The female part of choir continued to sing. After the war, in free Istria and the Coastal Region the choir preformed a range of successful concerts, promoting local music and singing songs of the Istrian music scale composed by **Ivan Matetić Ronjgov** and **Slavko Zlatić**.

After **Ivan Jakovčić Antonov** died, **Stanko Gudac Rokov** who was also an excellent organ player conducted the Choir. He was replaced with Dr. **Vinko**

Kalačić who conducted the Choir until 1968, when maestro **Anton Corel** became the Choir's conductor.

Davor Kačić was the one who established the brass band. The band worked for 30 years thanks to its dedicated conductor **Ivan Mikulčić**. The musical works gave the music education to the youngsters of Kraljevica. His work continued by **Anton Corel** and then **Miroslav Fajdetić**.

The blossoming of the arts section happened in the 1960's and 1970's. The man who established this section was Prof. **Josip Blažina** (he was also the art director) with his collaborators, engineers **Zvonko Kokotović** and **Josip Viočić**.

An important part of the Society's activities were represented with the theatrical groups which were very successful. The last 'Chakavian Stage' existed until the 1990's, nourishing and affirming the local written word, especially the Chakavian spoken word and this is thanks to the poet of the region **Ružica Tralić Divković**.

Maestro **Davorin Hauptfeld** marked the 1970's and mid 1980's with his artistic work within the Society- he conducted the Choir and was awarded in Istria and the Croatian coast.

After **Davorin Hauptfeld**, in 1986, two another art directors of the Choir were changed: **Mladen Žmak** and **Miroslav Fajdetić**. Each of them led the Choir for two years.

From 1990 the Choir was led by the young musician **Ivica Frleta**, who brought back soul music to the Choir's repertoire. This brought the Choir a special audience with Pope John Paul II in Rome in 1992. Maestro **Ivica Frleta** included the Choir in the programme of 'Summer Performances' on the island of Krk.

From its past and quiet musical sound, while they worked hard, generations built the possibilities for the existence of choral singing and the Choir "Zvijezda Danica" which exists today.

Let this book remind us of the pride of all of these people who with their musical feeling created the tradition of singing in Kraljevica and therefore created "Zvijezda Danica".

They made our Kraljevica deep inside of itself and keep it a precious cultural capital.

They also deserved that we continue their intentions and in their honour and to their glory we have to prepare the field for the new achievements of the "Zvijezda Danica" in order that we can bring the glory of its music to the whole of the music world in the 21st century.

Riassunto

La società musicale croata 'Zvijezda Danica' s'inquadra tra le più vecchie società artistico-culturali in Croazia. Lo spiega il fatto che la sua attività è quasi ininterrotta sin dalla sua fondazione, cioè dal remoto 1894, grazie a una grande contribuzione della gente che dirigeva il Coro e che ci cantava.

Meritevole dell'intera vita e l'inizio dell'attività musicale della società è il suo fondatore ed il primo maestro concertatore, **Ivan Jakovčić Hijacintov**, come per le sue capacità organizzative e professionali, così anche per l'amore di musica, con cui riempiva i cuori dei membri del Coro.

Dall'antico 1894 e anche prima, le generazioni coltivavano costantemente il canto del paese, stimato anche da **Ivan pl. Zajc**, il grand'uomo del patrimonio musicale croato, che nel 1911 dedica a 'Zvijezda Danica' la 'Poputnica' (la marcia) al testo di August Harambašić, poi diventata l'inno della Società.

Dopo la morte del maestro concertatore **Ivan Jakovčić Hijacintov** (1925), il suo lavoro riprende **Ivan Jakovčić Antonov**, anche lui un eccellente organista, il membro della banda musicale e della società di tambure, che si occupava particolarmente del canto corale. Sotto la sua direzione, il coro si produceva regolarmente ai concerti nel luogo e nei dintorni, a tante manifestazioni avendo ottenuto molti riconoscimenti e riportato molti premi.

L'attività della Società non era andata completamente in dimenticanza neanche durante la seconda guerra mondiale, anzi, si poteva sentire il canto della parte femminile del coro. Dopo la liberazione del paese, il coro rappresentava una serie di concerti coronati da successo nell'Istria e Litorale croato, promovendo la musica del paese e cantando composizioni della scala istriana di **Ivan Matetić Ronjgov** e **Slavko Zlatić**.

Un eccellente organista **Stanko Gudac Rokov** succede al defunto **Ivan Jakovčić Antonov**, fino all'arrivo del dottor **Vinko Kalačić** che dirigeva il coro

fino al 1968, l'anno in cui la direzione assume il maestro concertatore **Anton Corel**.

Il più meritevole per la fondazione della Banda di ottoni è **Davor Kačić**. La Banda è stata attiva per trenta anni grazie all'attività professionale e fervorosa del suo maestro di musica **Ivan Mikulčić**. Con l'attività musicale si sviluppava anche l'istruzione musicale dei più giovani a Portoré. L'attività musicale di **Ivan Mikulčić** continua **Anton Corel** e poi **Miroslav Fajdetić**.

Gli anni sessanta e settanta del secolo scorso inquadrano la floridezza della Sezione artistica. I suoi fondatori erano il professore **Josip Blažina** (anche il direttore artistico), l'ingegnere **Zvonko Kokotović** e **Josip Viočić**.

Una parte significativa dell'attività della Società rappresenta il lavoro dei gruppi di prosa i quali, ognuno nel suo tempo, operavano con tanto successo. L'ultima 'Čakavska scena' (La Scena ciacava) si è mantenuta in forze fino agli anni novanta del secolo scorso, coltivando e affermando la parola scritta del paese, soprattutto il dialetto ciacavo, in cui conosciamo i meriti più grandi della poetessa del nostro paese **Ružica Tralić Divković**.

Il periodo dagli anni settanta fino alla metà degli anni ottanta viene caratterizzato dal lavoro artistico del maestro concertatore **Davorin Hauptfeld**. Sotto la sua direzione il coro aveva ottenuto numerosi riconoscimenti attraverso l'Istria ed il Litorale croato.

Nel 1986, dopo il maestro concertatore **Davorin Hauptfeld**, i due direttori artistici **Mladen Žmak** e **Miroslav Fajdetić**, dirigono il coro, ognuno per circa due anni.

Dal 1990 al timone del coro sta **Ivica Frleta**, il rappresentante più giovane dell'espressione musicale che al repertorio fa tornare la musica sacra. Con la nuova introduzione alla musica sacra, nel 1992, il coro merita l'udienza speciale a Roma dal papa Giovanni Paolo II. Grazie al maestro concertatore **Ivica Frleta** il Coro prende parte al programma delle 'Ljetne priredbe' (Le mani-festazioni estive) sull'isola di Veglia.

Mentre ripigliavano fiato dalla vita comune di ogni giorno, nella loro remota, bassa soavità musicale, le generazioni appianavano la via al canto corale organizzato di 'Zvijezda Danica', esistente fino al giorno d'oggi.

Che questo libro ci ricordi con orgoglio di tutti gli uomini grandi i quali, grazie al loro interesse della musica, hanno creato sia la tradizione del canto a Portoré sia la società 'Zvijezda Danica'.

Il nostro Portoré, grazie a loro, porta nel suo seno il capitale culturale di un valore inestimabile.

Ci hanno unitamente indebitato a continuare le loro aspirazioni con lo stesso ardore e perciò, in onore e rinomanza di loro, stiamo preparando con una grande serietà il suolo per i nuovi conseguimenti della società 'Zvijezda Danica', rendendola celebre nel ventiprimo secolo per tutto il mondo musicale.

Zusammenfassung

Der Kroatische Musikverein "Zvijezda Danica" (Morgenstern) wird unter die ältesten Kunst - und Kulturvereine in Kroatien eingeordnet. Das bestätigt die Tatsache, dass er seit seiner Gründung, d.h. seit 1894, dank dem Beitrag der Menschen, die den Chor leiteten und im Chor sangen, fast kontinuierlich mit Erfolg wirkte.

Das gesamte Musikleben und der Anfang der musikalischen Tätigkeit werden dem Gründer und dem ersten Dirigenten, dem guten Organisator und musikliebenden Fachmann **Ivan jakovčić Hijacintov** hoch angerechnet, der den Chorsängern die Liebe zur Musik in die Herzen einzuflößen wusste.

Die Generationen haben seit 1894, auch davor, das einheimische Melos standhaft gepflegt, das auch der große Geist des kroatischen Musikerbes **Ivan Zajc** zu schätzen wusste und i.J. 1911 dem Verein "Zvijezda Danica" seine "Poputnica" zum Text von August Harambašić widmete. "Poputnica" wurde zur Hymne des Vereins.

Nach dem Tode des Maestros **Ivan jakovčić Hijacintov** (1925) setzte seine Arbeit **Ivan Jakovčić Antonov** fort, auch ein sehr guter Orgelspieler, Mitglied des Musik - und Tamburizzaorchesters, der sich besonders für den Chorgesang einsetzte. Unter seiner Leitung wurden viele Konzerte im Ort und in der Umgebung regelmäßig gegeben. Der Chor nahm an vielen Veranstaltungen teil, fand zahlreiche Anerkennung und gewann Preise.

Sogar zur Zeit des 2. Weltkriegs schloß die Tätigkeit des Vereins nicht völlig ein, man hört den Gesang des Frauentails im Chor. Nach der Befreiung der Heimat veranstaltete der Chor eine Reihe von erfolgreichen Konzerten im befreiten Istrien und Küstenland, indem er die einheimische Musik propagierte und die Kompositionen der istrischen Tonleiter von **Ivan Matetić Ronjgov** und **Slavko Zlatić** sang.

Nach dem Tode von **Ivan Jakovčić Antonov** folgte ihm auch ein sehr guter Orgelspieler **Stanko Gudac Rokov** nach, bis zum Ankommen von Dr. **Vinko**

Kalačić, der den Chor bis 1968 leitete, als ihn der Maestro **Anton Corel** übernahm.

Am verdienstvollsten für die Gründung der Blechmusik ist **Davor Kačić**. Dank den Fachkenntnissen und der Aufopferung ihres Kapellmeisters **Ivan Mikulčić** war die Kapelle 30 Jahre tätig. Das Mitmachen im Musikverein entwickelte die musikalische Ausbildung der jüngsten Kraljevica-Bewohner. Seine Arbeit in der Musik wurde von **Anton Corel** und dann von **Miroslav Fajdetić** fortgesetzt.

Das Erblühen der bildnerischen Gruppe grenzt den Zeitraum der sechziger und der siebziger Jahre des vorigen Jahrhunderts ab. Ihre Gründer sind Prof. **Josip Blažina** (zugleich auch künstlerischer Leiter), Ing. **Zvonko Kokotović** und **Josip Violić**.

Ein wichtiger Abschnitt in der Aktivität des Vereins stellt die Arbeit der Schauspielgruppen dar, die jeweils sehr erfolgreich wirkten. Die letzte "Tschakawische Szene" hat sich bis zu den neunziger Jahren des vorigen Jahrhunderts erhalten, indem sie das einheimische geschriebene Wort, besonders die tschakawische Alltagssprache pflegte und affirmierte, wofür die Dichterin aus unserer Gegend **Ružica Tralić Divković** verdient ist.

Der Maestro **Davorin Hauptfeld** kennzeichnete durch seine künstlerische Arbeit den Zeitraum von den siebziger bis zur Hälfte der achtziger Jahre. Unter seiner Leitung erhielt der Chor zahlreiche Anerkennung in ganz Istrien und im Kroatischen Küstenland.

Nach dem Maestro **Davorin Hauptfeld**, im Jahre 1986, wechselten noch zwei künstlerische Chorleiter ab, und zwar **Mladen Žmak** und **Miroslav Fajdetić**. Jeder leitete den Chor etwa zwei Jahre.

Seit 1990 ist an der Lenkung des Chors der jüngere Vertreter des musikalischen Ausdrucks, **Ivica Frleta**, der geistliche Musik wieder in das Repertoire aufnimmt. Mit seiner Wiedernäherung der geistlichen Musik verdiente der Chor eine Audienz beim Papst Johannes Paul II. in Rom 1992. Der Maestro **Ivica Frleta** schließt den Chor

ins Programm der "Sommerveranstaltungen" der Insel Krk ein.

Im altertümlichen, stillen musikalischen Wohlklang, während man über den mühsamen Alltag seinem Herzen Luft machte, bahnten die Generationen einen Weg zum organisierten Chorgesang von "Zvijezda Danica", welcher Weg bis zu den heutigen Tagen andauerte.

Dieses Buch sollte uns mit Stolz an alle großen Menschen erinnern, die mit ihrem Sinn für Musik die

Gesangstradition in Kraljevica und damit auch "Zvijezda danica" gründeten.

Sie haben beigebracht, dass Kraljevica in seinem Herzen ein Kapital von unschätzbarem Kulturwert besitzt.

Zugleich haben sie uns verpflichtet, ihr Streben mit dem gleichen Enthusiasmus fortzusetzen und ihnen zu Ehren uns ernsthaft auf die neuen Erfolge vom Verein "Zvijezda Danica" vorzubereiten, um ihn im ganzen Musikmilieu auch im 21. Jahrhundert berühmt zu machen.

Streszczenie

Chorwackie Stowarzyszenie Muzyczne "Zvijezda Danica" ("Jutrenka") należy do najstarszych stowarzyszeń kulturalno-artystycznych w Chorwacji. Działa prawie bez przerwy od samego założenia, to jest od dawnego 1894 roku, dzięki wielkiemu wkładowi pracy osób, które chór prowadziły i w nim śpiewały.

Za całokształt obrazu muzycznego Stowarzyszenia, w pierwszych latach jego działalności, najbardziej zasłużony jest sam założyciel i pierwszy dyrygent **Ivan Jakovčić Hijacintov**, przede wszystkim jako organizator i znakomity muzyk, który swoje umiłowanie sztuki muzycznej umiał przenieść w serca członków chóru.

Całe pokolenia, począwszy od ówczesnego roku 1894, ale i wcześniej, pielęgnowały miejscowy melos, który wysoko cenił także jeden z najwybitniejszych kompozytorów chorwackich **Ivan Zajc**, a w dowód tego w roku 1911 poświęcił chórowi "Zvijezda Danica" kompozycję "Poputnica" ("Marsz") do tekstu wybitnego poety chorwackiego Augusta Harambašića. "Poputnica" stała się hymnem Stowarzyszenia.

Po śmierci maestra **Ivana Jakovčića Hijacintova** (w roku 1925), jego działalność kontynuował **Ivan Jakovčić Antonov**, równie doskonały organista, członek orkiestry i zespołu *tamburica* (rodzaj mandoliny), który szczególną wagę przykładał do śpiewu w chórze. Pod jego dyrygenturą pracę chóru charakteryzują systematyczne koncerty w mieście i okolicy. Chór występował na licznych imprezach i otrzymał wiele odznaczeń i nagród.

W okresie II wojny światowej działalność Stowarzyszenia jednak nie zamarła całkowicie, zachowała się wtedy żeńska część chóru. Po wyzwoleniu się kraju, w wolnej Istrii i na Przemyrze Chorwackim chór odbywał szereg udanych koncertów, promując miejscowy melos i śpiewając utwory istrijskich kompozytorów, **Ivana Matetića Ronjgova** i **Slavka Zlatića**.

Po śmierci **Ivana Jakovčića Antonova** chór przejmuje równie wybitny organista **Stanko Gudac Rokov**, aż do objęcia go przez dr **Vinka Kalačića**, który

przewodził chór do roku 1968, kiedy to miejsce chórmistrza obejmuje maestro **Anton Corel**.

Największy wkład i zasługi w organizację orkiestry dętej wniósł **Davor Kačić**. Orkiestra działała przez 30 lat dzięki fachowej i ofiarnej pracy jej dyrygenta **Ivana Mikulčića**. Jego działalność muzyczna miała duży wpływ na kształcenie się w tej dziedzinie młodych mieszkańców Kraljevicy. Po nim przejmują Stowarzyszenie **Anton Corel** i następnie **Miroslav Fajdetić**.

Rozkwit działalności sekcji artystycznej przypada na okres lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych ubiegłego stulecia. Jej założycielami byli: prof. **Josip Blažina** (jednocześnie jej kierownik artystyczny), inż. **Zvonko Kokotović** i **Josip Viočić**.

Ważny segment aktywności Stowarzyszenia stanowi działalność grup dramatycznych, które w poszczególnych okresach, każda oddzielnie, osiągnęły duże sukcesy. Ostatnia z nich, "Czakawska scena", utrzymała się do dziewięćdziesiątych lat ubiegłego wieku, pielęgnując i afirmując miejscowe słowo pisane, zaś szczególnie czakawski dialekt, w czym największe zasługi ma poetka **Ružica Tralić Divković**, pochodząca z tego regionu.

Wybitna działalność artystyczna maestra **Davorina Hauptfelda** obejmuje okres od lat siedemdziesiątych do połowy lat osiemdziesiątych ubiegłego stulecia. Pod jego dyrygenturą chór zdobył liczne odznaczenia i wyrazy uznania w Istrii i na Przemyrze Chorwackim.

Po maestro **Davorinie Hauptfeldzie**, w roku 1986, przez chór przewija się jeszcze dwóch kierowników artystycznych. Są to: **Mladen Žmak** i **Miroslav Fajdetić**. Każdy z nich prowadził chór przez około dwa lata.

W roku 1990 kierownictwo chóru objął młody przedstawiciel świata muzycznego, **Ivica Frleta**, który do repertuaru ponownie wprowadza muzykę religijną. Powrót do muzyki sakralnej związany był z niezapomnianym występem chóru na specjalnej audycji u Ojca Świętego Jana Pawła II w Rzymie, w roku 1992. Maestro **Ivica Frleta** jako pierwszy występuje z chórem

także na festiwalu "Letnie imprezy" na pobliskiej wyspie Krk.

W swoim dawnym, cichym śpiewie i muzykowaniu, kiedy to do muzyki uciekano po ciężkiej codziennej pracy, generacje utarły drogę do zorganizowanego śpiewu chóralnego "Zvijezda Danica", który dotrwał aż do chwili obecnej.

Niech nam niniejsza książka z dumą przypomina o wszystkich wielkich ludziach, którzy swoim talentem

muzycznym stworzyli tradycję śpiewania w Kraljevicy, a tym samym stworzyli chór "Zvijezda Danica".

Dzięki nim nasza Kraljevica posiada nieocenionej wartości dziedzictwo i kapitał kulturalny.

Jednocześnie zostawili nam obowiązek, abyśmy tak samo gorliwie kontynuowali ich dążenia i na ich cześć przygotowali teren na następne osiągnięcia chóru "Zvijezda danica", by zdobywał sławę w świecie muzycznym także w XXI wieku.

Összefoglaló

A horvát zeneművelő társaság a "Zvijezda danica" ("Esthajnalcsillag") a legrégebbi kultúr-művészeti társaság közé sorolható Horvátországban. Ezt a tényezőt az is igazolja, hogy működése többnyire megszakitás nélkül folyt az alapítástól, vagyis a régmúlt 1894-től máig, amit köszönhet azoknak a vezetőknek akik osaadásukkal vezették a Dalegylet és akik énekeltek is az énekegyüttesben.

Az egész muzsika megteremtője és a társaság zenei működését a dalegylet az alapítónak és egyben első karmesterének köszönheti **Jakovčić Hijacintov Ivan**-nak, ugymint a szervezést és szakképzettséget valamint a zeneműfaj iránti szeretetét, amiket nagy odaadással öntötte a Dalegylet tagjai szívébe.

Az egymást követő nemzedékek kezdve 1894-ben, de ez előtti is, nagy kitartással művelték a hazai zenei formát, amit még a horvát zeneműfaj kimagasló egyinisége nemes **Zajc Ivan** is tisztelt, így 1911-ben a "Zvijezda Danica" dalegyletnek szenteli szerzeményét a "Poputnica"-t, Harambašić August szövegé révén. A "Poputnica" (az "Útravaló") a Társaság himnusza lett.

Maestro **Jakovčić Hijacintov Ivan** halála után (1925-ben), munkáját **Jakovčić Antonov Ivan** folytatja, úgyszintén kiváló orgonista, a zene és tambura muzsika társaság tagja, aki külön pártfogolta a kóruséneklést. Az ő vezetése alatt a kórus tevékenysége állandó helybeli és környékbeli fellépésekkel nyilvánult meg. A kórus igen sok rendezvényekken lépett fel és sok elismerést és díjat nyert.

A második világháború ideje alatt sem halt el teljesen a Dalegylet működése, hanem hallatszik a kórus női tagjainak éneke. Az ország felszabadulása után, a felszabadított Isztria és Tengermelléken a dalegylet több sikeres koncertet ad, hirdettvén a hazai zenét és éneklük **Matetić Ronjgov Ivan** valamint **Zlatić Slavko** isztriai skáláját.

Jakovčić Antonov Ivan elhalálózása után, helyét **Gudac Rokov Stanko** kiváló orgonista örökli, akit

Kalačić Vinko dr. vált fel, aki a kórust 1968-ig vezeti, amikor helyét átveszi **Corel Anton** karmester.

A legtöbb érdeme van a Rézfűvós zenekar megalapításában **Kačić Davor**-nak. Több mint 30 éven át működött köszönve ezt **Mikulčić Ivan** karmester szak és odaadó munkájának. A zene művelése fejlesztette ki a legifjabb Kraljevicaiak (Porto Re-iak) zenei műveltségét. A zene művelésének területén munkáját **Corel Anton** és később **Fajdetić Miroslav** folytatják.

A társulat festői szekcióját a múlt század hatvanas- és hetvenes évei határozták meg. Alapítói **Blažina Josip** prof. (egyben ennek a művészeti vezetője), **Kokotović Zvonko** mérnök és **Violčić Josip** urak.

A Társulat működésének jeletős szegmentuma a drámai csoportok munkája, amik működésüknek idejében igen sikeresek voltak. Az utolsó a "Čakavska scena" ("Cskav-stinai szinpad" / a "ča" nyelvjárást ápoló drámai csoport = *fordító magy.*) a mult század kilencvenes évekig fennmaradt, megőrizve és ápolva a hazai irott szót, de leginkább a "ča" nyelvjárás beszédének formáját, aminek sikerét köszönhetik és a legynagyobb érdeme volt ebben, a hazai költőnőnek, **Tralić Divković Ružica**-nak.

Hauptfeld Davorin karmester művészi munkája határozta meg a tevékenységet a hetvenes - és nyolcvanas évek első felét. Az ő vezetése alatt a kórus számtalan elismerést kapott Isztriában és a Horvát tengermellék vidékein.

Hauptfeld Davorin karmester után, 1986-tól még két művészeti vezető irányítsa a kórust, az első **Žmak Mladen** majd **Fajdetić Miroslav**. Mindegyik körülbelül két évig vezeti a kórust.

1990-től a kórus vezetésének kormányát egy fiatalabb zenei műveltségű zenész veszi át **Frleta Ivica**, aki a repertoárba újból bevezeti az egyházi zenét. Egy új zenei hangulattal az egyházi zene területén a kórust külön megtiszteltetés éri amikor is II. János Pál Szentatya fogadja audencián őket, Rómában 1992-ben. **Frleta Ivica** karmester a Kórust bevonja Krk sziget "Nyári rendezvénye"-ibe.

A régi, halk kellemes hangzású ének amiket daloltak még végezték mindennapi nehéz munkájukat, több nemzedéken keresztül utat törtek a kóruséneklés formájának a "Zvijezda Danica" énekesei és ami tényező, e hangok megmeradtak a mai napjainkig.

Ez a könyv sok büszkeséggel emlékeztett minket azokra a nagy emberekre akik zenei szeretetükkel megalapozták Kraljevicán a hagyományos éneket és ezzel megteremtették a "Zvijezda danica"-t is.

Tevékenységükkel megtették azt, hogy a mi Kraljevicánk kebleiben egy fel nem becsülhető értékű kulturális tőkét öriz.

Egyben leköteleztek minket, hogy ugyanolyan hévvel mint ők folytassuk törekvéseiket és az ő tiszteletükre és dicsőségükre, nagyon komolyan megteremtsük a helyet a "Zvijezda Danica" új eredményeinek és ezzel az egész zenei világban hírnevet szerezhetsünk a 21-ik században is.

Repertoar

Naslov pjesme	Skladatelj
<i>Ako si pošla spat</i>	
<i>1. Stavak</i>	Bortnjanski, Dmitrij Stefanović
<i>Adoramus te Christe</i>	Mozart, Wolfgang Amadeus
<i>Agnus dei</i>	
<i>Ako si pošla spat</i>	(Dubrovnik)
<i>Aleluja</i>	
<i>Alta trinita beate</i>	Anonym Hymn
<i>Ave Maria</i>	Frleta, Ivica ml.
<i>Ave Marija</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Ave verum</i>	Mozart, Wolfgang Amadeus
<i>Baklje na Učki - zbirka pjesma</i>	Prašelj, Dušan
<i>Barbe</i>	Milotti, Nello
<i>Barčica</i>	
<i>Barjak kraljev</i>	korizmeni napjev
<i>Baska j' malo selo</i>	Zlatić, Slavko
<i>Bela nedeja</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Beli most</i>	Hauptfeld, Davorin Kovačić, Ivan Goran
<i>Benedictus</i>	Delalande, M. R.
<i>Bila jesam tvoja najmilija</i>	Magdić, Krešimir
<i>Bilo vavek veselo</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Bješe dan</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Bleda luna mirno plavaš</i>	Cossetto, Emil
<i>Bliže o Bože moj</i>	Frleta, Ivica ml.
<i>Bodulska balada</i>	Bašić, Ivica
<i>Bokaleta</i>	Milotti, Nello
<i>Bokeljsko kolo</i>	Brkanović, Ivan
<i>Bolen mi leži Mile</i>	
<i>pop - Jordanov</i>	Simoniti, Rado
<i>Boru moj zeleni</i>	Okmaca, Branko
<i>Bosančice</i>	Tačlik, Rudolf
<i>Bože čuvaj Hrvatsku</i>	Maršan, Đani
<i>Bože koj' sjaj svoj daješ</i>	
<i>zvijezdama</i>	Okmaca, Branko
<i>Bože živi</i>	Zajc, Ivan pl.

Božić	Hauptfeld, Davorin
<i>Božićno doba - zatitraše</i>	
<i>zvijezdice - nebo daj oku</i>	
<i>- na Sv. Tri kralja</i>	božićna
<i>Brala Jana Kapini</i>	Cossetto, Emil
<i>Briškula</i>	Prašelj, Dušan
<i>Budi se istok i zapad</i>	
<i>Cavatina</i>	
<i>Cesarica</i>	Zlatan Stipišić Gibonni, obr. Frleta, Ivica ml.
<i>Ciciban</i>	Židovec, F.
<i>Cico moja Maro</i>	Lovrić, Stjepan
<i>Con Tito nella liberta</i>	Milotti, Nello
<i>Cum Invocarem</i>	Lisinski, Vatroslav
<i>Cvijeće mi polje pokrilo</i>	Tačlik, Rudolf
<i>Cvjetni vrtovi</i>	Sharp, Cecil James
<i>Ča je more da bi bilo polje</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Ča mi se pjažaju</i>	
<i>Ča si mi se naricala</i>	Prašelj, Dušan
<i>Ča smo na ten svitu</i>	
<i>(zbirka pjesama)</i>	Bombardelli, Silvije
<i>Častimo te križu sveti</i>	
<i>Čestit svijetu</i>	hrvatska božićna
<i>Češka Mše Vanočni</i>	
<i>(zbirka pjesama)</i>	Jan Ryba, Jakub
<i>Četiri staduna</i>	Runjić, Zdenko
<i>Črne čizme</i>	Odak, Krsto
<i>Čuj jasni glas odjekuje</i>	Preprek, Stanislav
<i>Čuk sedi</i>	Odak, Krsto
<i>Da bi udrile sve Fortune</i>	Buble, Nikola
<i>Da mi je znati</i>	Simoniti, Rado
<i>Da se povežemo</i>	Janković, S.
<i>Da vaskrsnet Bog</i>	Bortnjanski, Dmitrij Stefanović
<i>Daleki putevi</i>	Širola, Božidar
<i>Dalmatinska suita</i>	Županović, Lovro
<i>Dalmatinski šajkaš</i>	Šravec, Anton

<i>Davaj me mamo</i>	Cossetto, Emil
<i>Dečva moja foušarca</i>	Krek, Uroš
<i>Dekle moje, prinesi mi vode</i>	Pregelj, Ciril
<i>Devojčica žito žela</i>	Lučić, Franjo
<i>Dica žudinska</i>	korizmeni napjev
<i>Dika piše</i>	Lovrić, Stjepan
<i>Divan je Bog</i>	Crnkovački
<i>Dobar danek tomu domu</i>	Lučić, Franjo
<i>Dok čedo sniva</i>	
<i>Domov bom šel</i>	Ferjančić, F.
<i>Domovini</i>	Cossetto, Emil
<i>Domovini i ljubavi</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Draga nam je zemlja</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Dragi dragu ostavljaše</i>	Barbača, Ante
<i>Dremle mi se dremle</i>	Odak, Krsto
<i>Druže Tito</i>	Cossetto, Emil
<i>Dvije dubrovačke pučke popievke (Kolendra, Majka Maru preko mora zvala)</i>	Ulach-Uruticky
<i>Dvije pjesme čuda i smijeha</i>	Gotovac, Jakov
<i>Dvorana velikoga vijeća</i>	Zajc, Ivan pl., obr. Frleta, Ivica ml.
<i>Ecce quomodo</i>	Petelin, Handl Gallus
<i>Ej uhljem</i>	
<i>Ej, kad se dvoje volu</i>	Žganec, Vinko
<i>Epitaf</i>	Lhotka-Kalinski, Ivo
<i>Evo noći</i>	božićna
<i>Evo se klanja</i>	Lučić, Franjo
<i>Evo veliki svećenik</i>	Peran, Ivo
<i>Ftiček veli da se ženil bode</i>	Slavenski, Josip
<i>Ftiček veli da se ženil bode</i>	Žganec, Vinko
<i>Galeb i ja</i>	Runjić, Zdenko, obr. Frleta, Ivica ml.
<i>Gaudeamus</i>	
<i>Gavran</i>	Cossetto, Emil
<i>Gine vene</i>	Lovrić, Stjepan
<i>Glasom mojim ko gospodu vozzvah</i>	Arhangelski, Aleksandar Andrejević
<i>Gloria</i>	Vivaldi, Antonio
<i>Golgota</i>	Peran, Ivo
<i>Golub i grlica</i>	Špoljar, Zlatko
<i>Gospod Bog je pastir moj</i>	Dvoržak, Antonin
<i>Gospodi pomiluj</i>	Kolb, Kamilo
<i>Gospodi usliši</i>	Kolarić, M.
<i>Gospodin jedan</i>	Kreutzer
<i>Gospodine</i>	Preprek, Stanislav

<i>Gozdič je že zelen</i>	Srebotnjak, Alojz
<i>Graduale</i>	Loidol, Otto
<i>Hajd u kolo</i>	Tačlik, Rudolf
<i>Harmonia morales</i>	Carniolus, J. G.
<i>Hej brigade</i>	Bor, M.
<i>Hej tovariši</i>	Kozina, M.
<i>Hej, berem grožde</i>	Lovrić, Stjepan
<i>Himna slobodi</i>	Gotovac, Jakov
<i>Himna sv. Ćirila i Metoda</i>	Arbatsky, Jurij
<i>Himna zemlji, koja raste pod zvijezdama</i>	Njirić, Nikša
<i>Hommage a Goran</i>	Hauptfeld, Davorin
<i>Hosana Davidovu sinu</i>	Antifona: MT, 21, 9
<i>Hrvatska za sva vremena</i>	Paulik, Dalibor
<i>Hrvatski kraj</i>	Bogliuni, Mario
<i>Hrvatskoj</i>	Novak, Vilko
<i>Hvali duše moja gospoda</i>	Odak, Krsto
<i>Hvalite gospoda</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>I kliče djevojka</i>	St. Mokranjac, Stefan
<i>I sazri sloboda</i>	Kaplan, Josip
<i>Igrala j'ta zlatna jabuka</i>	Žganec, Vinko
<i>Igraljke</i>	Njirić, Nikša / Kabalin, David
<i>Internacionala</i>	Degeyter, Pierre
<i>Istarska narodna himna</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Istarski pir</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Istri</i>	Katalinić Jeretov, P. / Rašan, B.
<i>Iz ciklusa šokačke narodne (Na obali Sid, Širok Dunav, Tri djevojke)</i>	Lothka-Kalinski, Ivo
<i>Iz moje domovine</i>	St. Mokranjac, Stefan
<i>Iz svečane liturgije svetog Jovana Zlatoustog</i>	Milojević, Miloje
<i>Ja se kajem</i>	korizmeni napjev
<i>Jadransko morje</i>	Hajdrik, A.
<i>Jadranu</i>	Gotovac, Jakov
<i>Jadranu (muški zbor)</i>	Gotovac, Jakov
<i>Japo, mamo hote gledet</i>	Lučić, Franjo
<i>Jasenčice</i>	Matz, Rudolf
<i>Jaz bi rad rudećih rož</i>	Prelevec, Zorko
<i>Jaz pa vrtec bom kopala</i>	Simoniti, Rado
<i>Je pa davi slan'ca pala</i>	Hubad, Matej
<i>Je upihnila luč</i>	Oskar, Danon
<i>Jedan mali brodić</i>	Gotovac, Jakov
<i>Jedan mali brodić</i>	Simoniti, Rado
<i>Jekni pjesmo-papinska himna</i>	Sokol, Bernardin
<i>Jorgovane</i>	Cossetto, Emil

<i>Još uvijek vidim ja</i>	Zajc, Ivan pl. / prorok Jeremija	<i>Krijes planine</i>	Brkanović, Ivan
<i>Jugoslavijo</i>	Alečković, M.	<i>Kristu kralju</i>	Odak, Krsto
<i>Jutri gremo u napad</i>	Kuhar, Janez	<i>Kroz čaršiju prođe miljenče</i>	Krnic, Boris
<i>Jutro</i>	Matz, Rudolf	<i>Kroz oluje</i>	Kaplan, Josip
<i>Ka se je jur vila</i>	Kaplan, Josip	<i>Kuća pored mora</i>	Dedić, Arsen
<i>Kad brigada preko Save krene</i>	Cossetto, Emil	<i>Kukavica</i>	Ipavec, Gustav
<i>Kad igra kolo</i>	Papandopulo, Boris	<i>Kumovima ciganima</i>	Dobronić, Anton
<i>Kada mi se rado slave</i>	St. Mokranjac, Stefan	<i>L'emigrant</i>	Zardino
<i>Kadar mlado leto</i>	Lamarnar, J.	<i>La fratellanza</i>	Milotti, Nello
<i>Kaj</i>	Tačlik, Rudolf	<i>La vergine degli angeli</i>	Verdi, Giuseppe
<i>Kakovca je kukala</i>	Adamič, Emil	<i>Lahku noć</i>	Jakovčič, Antonov Ivan
<i>Kaljinka</i>	Cossetto, Emil	<i>Laku noć</i>	Lisinski, Vatroslav
<i>Kamena djeva</i>	Gotovac, Jakov	<i>Lamento</i>	Runjić, Zdenko
<i>Kanat u slobodi</i>	Kaplan, Josip	<i>Laudate dominum</i>	Mozart, Wolfgang Amadeus
<i>Kanat vina i miline</i>	Prašelj, Dušan	<i>Le vkup uboga gmajna</i>	Simoniti, Rado
<i>Kapetane moj</i>	Runjić, Zdenko	<i>Leti pjesmo</i>	Cossetto, Emil
<i>Karabino moja</i>	Cossetto, Emil	<i>Letuća beseda</i>	Okmaca, Branko / Ujčić, R.
<i>Karlinca je štemana</i>	Prelevec, Zorko	<i>Lijepa si, zemljo moja</i>	Tajčević, Marko
<i>Kartulina z Kraljevice</i>	Milotti, Nello	<i>Lipa</i>	Jenko, D.
<i>Kirska i bodulska</i>	Toth, N.	<i>Lipa</i>	Ponarodela
<i>Kliči Bogu sva zemljo</i>	Frleta, Ivica ml.	<i>Lipa mladost moja</i>	Gervais, A.
<i>Kmet se je stal</i>	Kaplan, Josip	<i>Lipa moja mala</i>	Biluš, M.
<i>Knez Igor</i>	Borodin, Aleksandar Porfirjevič	<i>Lipi grade moj</i>	Frleta, Ivica ml., Welle, Tihana
<i>Ko bi bilo prepvavati znov</i>	Pregelj, Ciril	<i>List tvojih</i>	Balakirev, Milij Aleksejevič
<i>Ko košuta</i>	Schubert, Franz Peter	<i>Luč i steza</i>	Paulik, Dalibor
<i>Ko krv joj je boja</i>	Krnic, Boris	<i>Ljubav je ruža</i>	Baša, Andrej
<i>Ko nemilih zvijeri</i>	Zajc, Ivan pl. / prorok Jeremija	<i>M'je pa krajčeeč posvana</i>	Bučar, D.
<i>Koledari</i>	Gotovac, Jakov	<i>Maglica</i>	Kaplan, Josip
<i>Kolo</i>	Mirk, V.	<i>Maglica</i>	Kaplan, Josip
<i>Kompartijo</i>	Prašelj, Dušan	<i>Magnificat</i>	Frleta, Ivo st.
<i>Konoba</i>	Runjić, Zdenko	<i>Maj</i>	Cossetto, Emil
<i>Konjuh planinom</i>	Cossetto, Emil	<i>Majko naša</i>	Poklepović, Marko
<i>Kopa cura</i>	Dugan, Franjo, ml.	<i>Makedonska humoreska</i>	Skalovski, Aleksa Todor
<i>Koračnica pobjede</i>	Cossetto, Emil	<i>Malinice male</i>	Dekleva Radaković, Đeni
<i>Kosci</i>	Milotti, Nello / Kabalin, David	<i>Marice dušo</i>	Tijardović, Ivo
<i>Kosec koso brusi</i>	Gobec, Radovan	<i>Marš istarske brigade</i>	Milotić, N.
<i>Kovač</i>	Odak, Krsto	<i>Mat moja</i>	Fajnor, S.
<i>Kovači smo</i>	Gobec, Radovan	<i>Mat naša</i>	Kaplan, Josip
<i>Kozara</i>	Danon, Oskar	<i>Materina njedra</i>	Mihaljević, Mario
<i>Kožulec</i>	Krnic, Boris	<i>Matona mia cara</i>	Lasso, Orlando
<i>Kradem ti se</i>	Vrhovski, Josip	<i>Mažurano moja</i>	Rašan, Matko Brajša
<i>Kraj Sutjeske hladne vode</i>	Cossetto, Emil	<i>Metliško kolo</i>	Tomc, M.
<i>Krakowak</i>	Kazuro, S.	<i>Milost mira</i>	Čerepnjin, Nikola Nikolajević
<i>Kraljica neba</i>		<i>Mirina</i>	Stanišić, Krešo
<i>Kresna</i>	Tomc, M.		

<i>Missa jubilaris</i>	Peran, Ivo
<i>Mnogaja ljeta</i>	Komarevski, B.
<i>Mnogo let študiram</i>	Špoljar, Zlatko
<i>Moj dom</i>	Nedved, Anton
<i>Moj Krk</i>	Frleta, Ivo st.
<i>Moja mila vino toči</i>	Žganec, Vinko
<i>Moja zemlja</i>	Rožić, Ivo
<i>Mojoj pjesmi</i>	Florschütz, Josip
<i>Molitva</i>	Dekleva-Radaković, Đeni
<i>Molitva</i>	Dugan, Franjo
<i>Mom zavičaju</i>	Prašelj, Dušan
<i>Momče malo đavolo</i>	Gajdović, M.
<i>More</i>	Kazuro, S.
<i>Morje Adrijansko</i>	Hajdnik, D.
<i>Mornari</i>	Dominis
<i>Mornarska</i>	Kaplan, Josip / Kabalin, David
<i>Moro, moro, morice</i>	Prašelj, Dušan
<i>Mose</i>	Rossini, Gioacchino
<i>Mostarski Pazar</i>	Tačlik, Rudolf
<i>Mrtvim herojima</i>	Gobec, Radovan
<i>Muka po Ivanu</i>	napjev
<i>Muka po Mateju</i>	napjev
<i>Mura, Mura</i>	Žganec, Vinko
<i>Mura, Mura, globoka si voda ti</i>	Žganec, Vinko
<i>Muček išel na oranje</i>	Krnić, Boris
<i>Na gorenjskem je fletno</i>	Hubad, Matej
<i>Na juriš</i>	Kozina, M.
<i>Na kormilu je bila partija</i>	Kaplan, Josip
<i>Na kraju svih mora</i>	Pašiček, M. / Berta, M.
<i>Na Mololongu</i>	
<i>Na rastanku</i>	Stoos, N.
<i>Na sredini sela stoji visok bor</i>	Žganec, Vinko
<i>Na trgu</i>	Mirk, V.
<i>Nabucco</i>	Verdi, Giuseppe
<i>Nacaj pa, oh, nacaj</i>	Venturini, F.
<i>Nad zvijezde</i>	Vilhar - Kalski
<i>Nadgrobnica</i>	Čajkovski, Petar Ilić
<i>Najlepša rožca</i>	Pregelj, Ciril
<i>Naricaljka</i>	Vrhovski, Josip
<i>Narodil se Kristus Pan</i>	
<i>Narodna</i>	Matz, Rudolf
<i>Nasmijana Mare</i>	Prašelj, Dušan
<i>Nasred gore Romanije</i>	Singer, H.
<i>Naš grad</i>	Gotovac, Jakov
<i>Naš polet</i>	Karastojanov, A.

<i>Naš vođa</i>	Krnić, Boris
<i>Naša beseda</i>	Brgić, Ljubo
<i>Naša pjesma</i>	Hercigonja, Nikola
<i>Naša zastava</i>	Gobec, Radovan
<i>Naša zemlja</i>	Milotti, Nello
<i>Naša zemlja</i>	Rašan, Matko Brajša
<i>Naše snehe i naše deklinae</i>	Grgošević, Zlatko
<i>Naši školi</i>	Kaplan, Josip
<i>Našim pilotima</i>	Prašelj, Dušan
<i>Našoj partiji</i>	Burić, Marijan
<i>Ne znam što je cvijet</i>	crnačka duhovna
<i>Nebesa stvorče zvjezdanih</i>	Gregorijanski koral
<i>Nebesa šire</i>	Van Bethoveen, Ludwig
<i>Neka cijeli ovaj svijet</i>	
<i>"Jalta, Jalta"</i>	Kabiljo, Alfi
<i>Nesem vam noviny</i>	Vašiček, Z.
<i>Ni mi volja već na svetu živeti</i>	Žganec, Vinko
<i>Nič već nebom hodil</i>	Gobec, Radovan
<i>Nijedna suza nije uzalud pala</i>	Paulik, Dalibor
<i>Nina, oj Nina</i>	Odak, Krsto
<i>Ninje sili nebesnija</i>	Malaškin, A.
<i>Nisam znala, nisam virovala</i>	Žganec, Vinko
<i>Nmau čriez jizaro</i>	Leskovar, J.
<i>Nocaj je pa lep večer</i>	Oskar, M.
<i>Nocaj se mi je sanjalo</i>	Adamič, Emil
<i>Nova zora</i>	Burić, Marijan
<i>Nove brazde</i>	Gotovac, Jakov
<i>O Betleme, grade slavni</i>	hrvatska božićna
<i>O čovječanska hrano</i>	Magdalenić, Miroslav
<i>O klasje moje</i>	Gotovac, Jakov
<i>O Marijo mila</i>	Novak, Vilko
<i>O more duboko</i>	Simoniti, Rado
<i>O pastiri, vjerni čuvari</i>	hrvatska božićna
<i>O večerni vri</i>	Vodopivec, Vinko
<i>O zvijezdo mora, kraljice divna</i>	Frleta, Ivica
<i>Ob kolpi</i>	Rijavec, Ivan
<i>Oče naš</i>	Frleta, Ivica
<i>Oče naš</i>	Rašan, Matko Brajša
<i>Oče naš</i>	Rimski Korsakov, Nikolaj
<i>Od stoljeća sedmog</i>	Žanko, Dražen
<i>Oda zemlji</i>	Gotovac, Jakov
<i>Offertorium</i>	Loidol, Otto
<i>Ognjeni zmaj</i>	Devčić, Natko
<i>Ognjišće</i>	Kaplan, Josip / Kabalin, David
<i>Oj divojko</i>	Ronjgov, Ivan Matetić

<i>Oj doberdob</i>	Prelevec, Zorko	<i>Pjesma Sv. Nikoli</i>	Hijacintov, Ivan Jakovčić
<i>Oj itleru da biš proklet bija</i>	Cossetto, Emil	<i>Pjesma Titu</i>	
<i>Oj Labine</i>	Ronjgov, Ivan Matetić	<i>Pjesma u zoru</i>	Milojević, Miloje
<i>Oj lužmarinac</i>	Prašelj, Dušan	<i>Pjesma žitonoša</i>	Gotovac, Jakov
<i>Oj Moravo</i>	Tijardović, Ivo	<i>Pjesme iz Slavonskog Broda</i>	Matz, Rudolf
<i>Oj Mosore</i>	Bombardelli, Silvije	<i>Pjesme ribara sa otoka</i>	Bjelinski, Bruno
<i>Oj Punte, Punte moj</i>	Frleta, Ivica ml.	<i>Pjesme Titovih mornara</i>	Mustajbašić, V.
<i>Oj Savice</i>	Lučić, Franjo	<i>Pjevajte gospodu</i>	Wagner, Richard
<i>Oj slobodo</i>	Bombardelli, Silvije	<i>Plavo kad nebo tone</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Oj sokole</i>	Danev, Danilo	<i>Pleničke je prala</i>	Bučar, D.
<i>Oj talasi</i>	Lisinski, Vatroslav	<i>Plovi barko</i>	Tralić, F.
<i>Omili mi u selu divojka</i>	Gotovac, Jakov	<i>Po jezeru</i>	Vilhar, Franjo Serafin
<i>Orel</i>	Kogoj, Marij	<i>Pod lindarom</i>	Milotti, Nello
<i>Otkriće križa</i>	napjev	<i>Podravska suita</i>	Špoljar, Zlatko
<i>Ovdje je sada</i>	Dugan, Franjo	<i>Pogovor uz ognjišće</i>	Njirić, Nikša / Kabalin, David
<i>Ovo je dan</i>	Marović, Šime	<i>Pogrebница</i>	Lisinski, Vatroslav
<i>Pala rosa</i>	Ronjgov, Ivan Matetić	<i>Pojdam v rute</i>	Švikaršić, Zdravko
<i>Pange lingua</i>	Loidol, Otto	<i>Poleg jedne velke gore</i>	Rajhter, R. / Mlitak, V.
<i>Panis Angelicus</i>	Franck, Cesar	<i>Polje, gdo bo tebe ljubil</i>	Mihelčić, A.
<i>Pedesetnica</i>	Canjuga, Anselmo	<i>Pomlad moja</i>	Ocviak, Ivan
<i>Peharček moj</i>	Prejac, Đuro	<i>Ponočna serenada</i>	Runjić, Zdenko
<i>Pejzaž 1</i>	Kaplan, Josip	<i>Popuhnul je</i>	Tumber
<i>Pejzaž 2</i>	Kaplan, Josip	<i>Poputnica</i>	
<i>Pesem o svobodi</i>	Gobec, Radovan	<i>"Zvijezdi Danici"</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Pesma o petogodišnjem planu</i>	Vizetić, S.	<i>Porodil se j'kralj nebeski</i>	
<i>Pet minijatura</i>	Županović, Lovro	<i>Posijmo sjeme</i>	Burić, Marijan
<i>Pij mila pij</i>	Odak, Krsto	<i>Poskočica</i>	Špoljar, Zlatko
<i>Pij mila pij</i>	Žganec, Vinko	<i>Potrkan ples</i>	Adamić, Emil
<i>Pisemce</i>	Marolt, France	<i>Pozdrav</i>	Ferjančić, F.
<i>Pisme puka moga</i>	Kaplan, Josip / Kabalin, David	<i>Pozdrav Gorenjski</i>	Ipavec, Gustav
<i>Pismo čali</i>	Runjić, Zdenko	<i>Pozdrav gradu Krku</i>	Frleta, Ivo st.
<i>Pivaj pismu</i>	Kaplan, Josip	<i>Po zimi pa rožice ne cveto</i>	Bučar, D.
<i>Pjesma autostrade</i>	Šufranek, D.	<i>Po zimi pa rožice ne cveto</i>	Oskar, Danon
<i>Pjesma čežnje</i>	Brkanović, Ivan	<i>Pred tobom padam Nice</i>	Dugan, Franjo
<i>Pjesma Jadranu</i>	Špoljar, Zlatko	<i>Pred vratih Poreča</i>	Prašelj, Dušan
<i>Pjesma nade</i>	Brkanović, Ivan	<i>Predivo je prela</i>	Lisinski, Vatroslav
<i>Pjesma narodne omladine</i>	Slavenski, Josip	<i>Priča mora</i>	Nardelli Mario
<i>Pjesma orača</i>	Grgošević, Zlatko	<i>Primorčica</i>	Vilhar, Franjo Serafin
<i>Pjesma pobjede</i>	Kaplan, Josip	<i>Primorski napjevi</i>	St. Mokranjac, Stefan
<i>Pjesma radosti</i>	Brkanović, Ivan	<i>Primorsko istarska svita</i>	Špoljar, Zlatko
<i>Pjesma radu</i>		<i>Pripjevni psalmi</i>	
<i>Pjesma Rijeci</i>	Prašelj, Dušan	<i>Pristupite vjerni</i>	Gregorijanski koral, obr. Frleta, Ivica
<i>Pjesma rodnoga kraja</i>	Kaplan, Josip	<i>Priti ćemo na kanat</i>	Kaplan, Josip
<i>Pjesma sijača</i>	Kaplan, Josip	<i>Probudi se svijete</i>	Žužić, Mirjana
<i>Pjesma slobodi</i>	Ronjgov, Ivan Matetić		

<i>Proljetna pjesma</i>	Purcel, Henry
<i>Prosvjeta</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Prošel je snežek beli</i>	Lučić, Franjo
<i>Protuletje</i>	Markovac, Pavao
<i>Prvomajska</i>	Baranović, Krešimir
<i>Ptači pisnički (zbirka pjesama)</i>	Zdenek, P.
<i>Puče moj</i>	korizmeni napjev
<i>Pulin</i>	Uhlik, Tomislav
<i>Puntarska</i>	Grgošević, Zlatko
<i>Puob'č</i>	Leskovar, J.
<i>Raca plava po Dravi</i>	Žganec, Vinko
<i>Raduj se Marija</i>	Odak, Krsto
<i>Radujte se narodi</i>	Šarac, Dušan
<i>Rano proljeće</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Rapsodija</i>	Odak, Krsto
<i>Rasti ružo</i>	Vilhar, Franjo Serafin
<i>Rasti, rožmarin</i>	Adamić, Emil
<i>Razbojnika blagorazumnago</i>	Česnokov, P.
<i>Razgovor s četom</i>	Odak, Krsto
<i>Razgovor s uvelim lišćem</i>	Rakijaš, B.
<i>Razlita je milost</i>	Magdalenić, Miroslav
<i>Regina coeli</i>	Virgili
<i>Republiki</i>	Cossetto, Emil
<i>Requiem</i>	Bajamonti, Julije
<i>Resonet in laudibus</i>	Carniolus, J. G.
<i>Ribce po Murjici plavaju</i>	Oskar, Danon
<i>Rož, podjuna, zica</i>	Kernjak, P.
<i>Rukovet 5</i>	St. Mokranjac, Stefan
<i>Rukovet 8</i>	St. Mokranjac, Stefan
<i>Rukovet 9</i>	St. Mokranjac, Stefan
<i>Rumbala</i>	Koch, Heinrich Christoph
<i>Ruž, podjuna, zila</i>	Kernjak, P.
<i>Ružo cvati, dika pati</i>	Krmic, Boris
<i>Sada svi u skupu</i>	Simoniti, Rado
<i>Saj lepše rožce ni na svet</i>	Bučar, D.
<i>Sakramentu veličajnom</i>	Canjuga, Anselmo
<i>San Jelene iz opere</i>	
<i>"Nikola Šubić Zrinski"</i>	Zaje, Ivan pl.
<i>Sanctus</i>	
<i>Se jerej veliki</i>	Molitor
<i>Seljačka</i>	Hercigonja, Nikola
<i>Sem sinoči pošto dobiv</i>	Pregelj, Ciril
<i>Senjska beseda</i>	Kaplan, Josip
<i>Serenada</i>	Baša, Andrej
<i>Si se lugi zeleniju</i>	Kolarić, A.

<i>Sinoči me dekle je vprašalo</i>	Potrč, I.
<i>Sinoć su me zaručili</i>	Gervais, D.
<i>Slava Bogu</i>	
<i>(božićna pastoralna)</i>	Županović, Lovro
<i>Slava ti, hvala i čast</i>	korizmeni napjev
<i>Slavim te gospode</i>	Bach, Johan Sebastian
<i>Slavite Gospoda</i>	Peran, Ivo
<i>Slavonski momački zbor</i>	Sljepanov, L.
<i>Sliku milu Istre naše</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Složna braća</i>	Zlatić, Slavko
<i>Smotra rada</i>	Burić, Marijan
<i>Smukova</i>	Prelevec, Zorko
<i>So še rož'ce u hartilnu žavovale</i>	Leskovar, J.
<i>So višnih priziraja</i>	Arhangeljski, Aleksandar Andrejevič
<i>Soči</i>	Oskar, Danon
<i>Sokoliću moj</i>	Fijo, Dinko
<i>Sovjet prevjecnij</i>	Česnokov, P.
<i>Spavaj sinko</i>	hrvatska božićna
<i>Spes mea in Deo est</i>	Dedić, Arsen
<i>Splet revolucionarnih partizanskih tema</i>	Cossetto, Emil
<i>Splitski akvarel</i>	Tijardović, Ivo
<i>Stabat mater - oratorio</i>	Frleta, Ivo
<i>Stanite orači</i>	Hercigonja, Nikola
<i>Stara Rijeka</i>	Kern, Jerome
<i>Staroslavenska misa</i>	
<i>(slava - svet - blagosloven - aganče Boži)</i>	Kolb, Kamilo
<i>Starovirske pismice</i>	Janković, S.
<i>Staše plaćuć</i>	korizmeni napjev
<i>Stojanka majka knežopoljka</i>	Bredović, V.
<i>Stoji tam hišica</i>	Tomc, M.
<i>Stric, vije</i>	Odak, Krsto
<i>Sunčeva ženidba</i>	Matz, Rudolf
<i>Sušaku</i>	
<i>Suze za zagorske brege</i>	Špišić, Zvonko
<i>Svatovska</i>	Prašelj, Dušan
<i>Svatovska iz Jaske</i>	Grgošević, Zlatko
<i>Svatovska iz Lobora</i>	Grgošević, Zlatko
<i>Sve kršćanstvo je veselo</i>	božićna
<i>Sve su dike u kolu</i>	Šafranek, Viktor
<i>Svet</i>	Štefanović, Franjo
<i>Svetačka slavlja</i>	Canjuga, Anselmo
<i>Svi na rad</i>	Andel, A.
<i>Svim na zemlji</i>	božićna

<i>Svirajmo, igraymo</i>	Ronjgov, Ivan Matetić	<i>Tu je mladost</i>	Cossetto, Emil
<i>Svjat</i>	Preprek, Stanislav	<i>Tu za repu</i>	Dugan, Franjo
<i>Svračanje</i>	Klaić, Vjekoslav	<i>Tu zalen, tu za len</i>	Žganec, Vinko
<i>Svrši stopi moje</i>	Odak, Krsto	<i>Tužaljka Jeremije proroka</i>	Stipišić, Ljubo
<i>Šelo za pelo</i>	Odak, Krsto	<i>U boj, u boj</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Širom Slavonije</i>	Kempff, P.	<i>U ime domovine</i>	Baranović, Kresimir
<i>Škrjanček poje</i>	Hubad, Matej	<i>U Istri se zastava razvila</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Šokačka pjesma i ples</i>	Cossetto, Emil	<i>U kolu</i>	St. Bihički
<i>Šokačko cvijeće</i>	Janković, S.	<i>U krčmi</i>	Hubad, Matej
<i>Šume šume</i>	Cossetto, Emil	<i>U Lindaru lip samanj</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
<i>Tam gdje stoji</i>	Lisinski, Vatroslav	<i>U mog dike oči povelike</i>	Žganec, Vinko
<i>Tam na pogled gori</i>	Kuhar Janez	<i>U sve vrime godišća</i>	božićna
<i>Tama je svud vladala tad</i>	Tačlik, Rudolf	<i>Udaralo u tamburu dače</i>	Šafranek, Viktor
<i>Tebe Boga hvalim</i>	St. Mokranjac, Stefan	<i>Uoči narodnog praznika (Dvije riječi, život se nastavlja)</i>	Lothka-Kalinski, Ivo
<i>Teče mi vodica</i>	Tomc, M.	<i>Uralskaja Rjabinuška</i>	Cossetto, Emil
<i>Tema nam je noćka</i>	Špoljar, Zlatko / Dugan, Franjo	<i>Uskliknite Bogu</i>	Vrhovski, Josip
<i>Tenebrag factae sunt</i>	Haydn, Michael	<i>Ust tvojih</i>	Balakirev, Milij Aleksejevič
<i>Težačka iz Lobora</i>	Grgošević, Zlatko	<i>Uz maršala Tita</i>	Nazor, Vladimir - tekst
<i>Ti ćeš plakati</i>	Ronjgov, Ivan Matetić	<i>Uzdah se u gospodina</i>	Marković, Adalbert
<i>Ti pudbač ja k'na lumpej</i>	Kernjak, P.	<i>V kesni čas</i>	Rajter, V. Rudolf
<i>Ti, samo ti</i>	Jelavić, Matko	<i>V'ranem jutru</i>	Gobec, Radovan
<i>Tih noć</i>	Gruber, Franc	<i>Valovi, bjondi valovi</i>	Dominis
<i>Tito</i>	Milotti, Nello	<i>Vapor plovi milo</i>	Prašelj, Dušan
<i>Tito čovjek za sva srca</i>	Milotti, Nello	<i>Vasovalec</i>	Verbič, J.
<i>Titovi mornari</i>	Bombardelli, Silvije	<i>Večeri boje naranče</i>	Škaron, Vinko Juretić, Vlasta
<i>To je moj život</i>	Tradicional, obr. Frleta, Ivica	<i>Vehni, vehni sijolica</i>	Žganec, Vinko
<i>Traktor</i>	Logar, Mihovil	<i>Veličaj</i>	Vilhar, Franjo Serafin
<i>Travijata</i>	Verdi, Giuseppe	<i>Veliki tjedan cvjetnica</i>	uskrсна
<i>Tri madrigala (Gizdavo sunašće, Leute moj mili, Lovac)</i>	Matz, Rudolf	<i>Venci beili</i>	Marolt, France
<i>Tri međimurske (Oj Jelo, Zrasla mi je Ruža, Zvira voda iz kamena)</i>	Žganec, Vinko	<i>Venera</i>	Nikola iz Krakowa
<i>Tri pjesme (Katedrala, Krka, More)</i>	Ljubić, P. / Nazor, Vladimir	<i>Veseli se o Marijo (Uskrсна)</i>	uskrсна
<i>Tri pjesme za djecu (Svaki je nešto donio, Puž, Zapreka)</i>	Krnic, Boris	<i>Veselje mladosti</i>	Lisinski, Vatroslav
<i>Tri prigorčice (Negdašnja, Svagdašnja, Ivanjska)</i>	Kokot, Ivan	<i>VII. rukovet</i>	St. Mokranjac, Stefan
<i>Triglav</i>	Agaž, J.	<i>Vijenac narodnih zborova</i>	Lučić, Franjo
<i>Triglav</i>	Felcišman, J.	<i>Vilo moja</i>	Badurina, Ivica
<i>Trobentice</i>	Vodopivec, A.	<i>Vince, vince črleno</i>	Žganec, Vinko
<i>Tu je Dalmacija</i>	Hruševan, Tadej	<i>Vinčace</i>	Ronjgov, Ivan Matetić
		<i>Vipavska</i>	Adamič, Emil
		<i>Vive l'amour, vive la compagnie</i>	Marković, Adalbert
		<i>Vo pamjat vječnuju</i>	Česnokov, P.
		<i>Vojnici druga Tita</i>	Trinajstić, A.
		<i>Vostojte gospodevi pjesn novu</i>	Adamič, Emil
		<i>Vraćam se iz tmine</i>	A. F.

<i>Vsi so prihajali</i>	Adamič, Emil
<i>Vu plavem trnaci</i>	Prejac, Đuro
<i>Za mir i slobodu</i>	Kaplan, Josip
<i>Zabubnjali su bubnjevi</i>	Makedonski, Kirilvangelov
<i>Zagorska</i>	Janković, S.
<i>Zagorski svati</i>	Špoljarić, Vlado
<i>Zahučaly hory</i>	Eben, Petr
<i>Zapojmo slavospev</i>	Šivic, Pavle
<i>Zastupnice userdnaja</i>	Česnokov, P.
<i>Zašto zlato</i>	Gervais, A.
<i>Zatitraše zvjezdice</i>	božićna
<i>Zbogom mati</i>	Cossetto, Emil
<i>Zbor uznika</i>	Van Bethoveen, Ludwig
<i>Zdanje Božje</i>	Peran, Ivo
<i>Zdravica</i>	Premrl, Stanko

<i>Zdravo Marijo</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Zdravo sveta Katarino</i>	
<i>Zelena grana suhog voća</i>	Runjić, Zdenko
<i>Zemlja rođena</i>	Magdalenić, Miroslav
<i>Zemlja se potrese</i>	Gotovac, Jakov
<i>Zemlja zadržta</i>	Carturan, Karlo
<i>Zorja, zorja moja</i>	Odak, Krsto
<i>Zrinjsko Frankopanska</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Zvira voda</i>	Žganec, Vinko
<i>Zvoni pjesma</i>	Kaplan, Josip / Turak, Zvonko
<i>Zvonimirova lađa</i>	Gotovac, Jakov
<i>Ženska himna</i>	
<i>Žetva</i>	Odak, Krsto
<i>Živila Hrvatska</i>	Zajc, Ivan pl.
<i>Žnjačka</i>	Matz, Rudolf

Literatura

Zapisnici pjevačkog društva "Zvijezda Danica" Kraljevica od 12. listopada 1930. do 15. ožujka 1936.

Zapisnici pjevačkog društva "Zvijezda Danica" Kraljevica od 16. travnja 1936. do 19. lipnja 1940.

Zapisnici pjevačkog društva "Zvijezda Danica" Kraljevica od 6. srpnja 1940. do 13. svibnja 1948.

Dokumenti o radu pjevačkog društva "Zvijezda Danica" od 1936. do 1946. - arhiv Društva.

Dokumenti o radu Društva, profesor Zdravko Gudac - arhiv Društva.

Dokumenti o radu Društva, Srećko Princ - arhiv Društva.

Bilten Narodnog kazališta "Ivan Zajc", Rijeka 1945.-1955., Novi list, 1955.

Uz obalu Adrije, po hrvatskom primorju, crtice za mladež, Julije Kempf, Hrvatski pedagoški književni zbor, Zagreb, 1902.

Pjevnik starinskih napjeva u župnoj crkvi Sv. Nikole u Kraljevici.

Jubilej Narodne čitaonice Kraljevica, 1861.-1961., Odbor Narodne čitaonice, 1961.

Iz prošlosti Kraljevice, 1790.-1990., župni ured Kraljevica.

Bilten Mjesne zajednice Kraljevica, Vjekoslav Bmčić, studeni 1990.

Bilješke Vlatka Jakovčića, kroničara iz Kraljevice, arhiv Maje Radulović.

Djela riječkih skladatelja Simonića i Rudana, Tipograf 1993.

Rasporedi i programi - arhiv Društva.

Diplome, nagrade i priznanja - arhiv Društva.

Repertoar, notne partiture - arhiv Društva.

Fotografije, arhiv Društva i pojedinci.

Fotografije Kraljevice, Ivan Toić.

**Hrvatsko glazbeno društvo
"Zvijezda Danica" Kraljevica
"Sih 110 let"
(1894. – 2004.)**

Izdavači:

HGD "Zvijezda Danica" Kraljevica
Adamić d.o.o. Rijeka

Za Izdavače:

Ante Buneta
Franjo Butorac

Lektori:

Vera Grbac, prof.
Leonarda Volarić, prof.
Milanka Gudac, prof.

Kompjutorski unos:

Ines Jakovčić
Doris Vukonić

Naslovnica:

Veronika Uravić

Prijevod:

Tea Mayhew, engleski
Ana Petričić, talijanski
Ivanka Šestan, njemački
mr. Janina Wojtyna Welle, poljski
Aniko Smiljanić, mađarski

Naklada:

500 primjeraka

Tisak:

BMG – TISKARA ZELINA, Sveti Ivan Zelina

Tiskano u prosincu 2005.

PRINTED IN CROATIA

December 2005